

VÁRADI-KÁROLI
DIATESSZARON

azaz
A
négy
evangélium
egyben

Várad-Károli Diatesszaron

©2025 Medveczky László és Medveczky Viktória

Amennyiben másként nincs jelölve, a mű szerzői, vagyoni jogainak jogosultja, illetve a felhasználási jogokkal rendelkező jogosultja, Medveczky László és Medveczky Viktória.

Minden jog fenntartva.

Ezt a kiadványt szerzői jog védi, ezért a szerzők írásbeli engedélye nélkül csak a következő feltételekkel lehet idézni belőle.

A név feltüntetése: Akár materiális, akár elektronikus úton előállított kiadványról legyen szó, az idézetnek tartalmaznia kell a „Várad-Károli Biblia” vagy „Várad-Károli Diatesszaron” jelölést az idézetek után. Amennyiben egy kiadvány, ill. elektronikus publikáció kizárólag a Várad-Károli Bibliából idéz, ott elegendő kiadványonként, illetve publikációnként egyszer a forrás megjelölést alkalmazni. Amennyiben azonban több forrásból származó idézetek szerepelnek egy kiadványon belül, ott idézetként fel kell tüntetni a „Várad-Károli Biblia” jelölést.

A mű nyilvánosságra hozatala: A szerzők joga annak eldöntése, hogy művüket, művüknek részleteit, tartalmát nyilvánosságra hozzák. Ennek megfelelően, a teljes művet tartalmazó kiadvány nyomtatott, vagy elektronikus közzététele kizárólag a szerzők előzetes írásos beleegyezésével engedélyezett.

A mű visszavonása: A szerzők jogosultak a már nyilvánosságra hozott műveket visszavonni, további felhasználásukat megtiltani.

A mű egységének védelme: A mű integritásához, a torzításmentességhez való jog alapján a szerzők megtiltják a hozzájárulásuk nélküli jogosulatlan változtatásokat. Ebbe a kategóriába tartozik például a fordítás, adaptáció, átszerkesztés, átformálás, kiegészítés, stb. tevékenységek.

A többszörözés/sokszorosítás joga: Nyomtatott formában tilos a Várad-Károli Bibliát illetve a Várad-Károli Diatesszaron a szerzők előzetes írásos beleegyezése nélkül sokszorosítani. Elektronikus úton kizárólag a szerzők által készített PDF fájl sokszorosítható, a forrás megjelölésével, és kizárólag teljes egészében. A Várad-Károli Biblia illetve a Várad-Károli Diatesszaron részletekben történő elektronikus sokszorosítása csak idézetként engedélyezett. Az idézet, illetve másolat terjedelme legfeljebb ötszáz bibliai vers lehet, az idézetek nem alkothatnak külön kiadványt, sem nem haladhatják meg a kiadvány (publikáció) teljes terjedelmének 50%-át. A személyes használatra történő kinyomtatás, illetve rögzítés elektronikus háttértárolón egy személy számára engedélyezett. Sokszorosítás kizárólag magán, illetve nem haszonszerzési vagy kereskedelmi (pl. gyűlekezeti, oktatási) céllal engedélyezett. Minden más esetben a szerzők előzetes írásos engedélye szükséges a sokszorosításhoz.

Az átdolgozás joga: A Várad-Károli Biblia illetve a Várad-Károli Diatesszaron bármely részének (a Biblia szövegének, valamint az egyéb írások együttesének) módosítása, fordítása, a szöveg hanganyagként való feldolgozása kizárólag a szerzők előzetes írásos engedélyével engedélyezett.

Az itt nem részletezett felhasználási esetekre az 1999. évi LXXVI. szerzői jogról szóló törvény az irányadó.

Készült a Várdi-Károli Biblia felhasználásával

TARTALOMJEGYZÉK

Előszó	6
Summája a négy evangélistának	11
Diatesszaron	13
Váradi-Károli Diatesszaron – versek számozása	122

ELŐSZÓ A VÁRADI-KÁROLI DIATESSZARONHOZ

Ismét egy olyan dologra vállalkoztunk, amely egyedülálló a mai keresztyén körökben. A Váradi-Károli Biblia is már úttörő a magyar keresztyénység életében, hiszen több mint 100 éve nem készült egyetlen olyan Biblia sem, amely fel merete volna vállalni a reformáció korának szövegeit, mint hiteles alapját a Bibliának, és arra alapozva készült volna. A Bibliatársaságok ma már csak a kritikus szövegeken alapuló Bibliákat fogják kiadni, ezért hacsak más nem készít magánkiadásban egy olyan Bibliát, mint a miénk is, akkor többé nem lesz elérhető a keresztyének számára az egyház történelmén végig megőrzött hagyományos, többségi szövegeken alapuló Biblia.

Hogy miért kezdtünk bele egy új Biblia elkészítésébe, arról már részletesen írtunk a Váradi-Károli Biblia előszavában, és még részletesebben, a Biblia függelékében lévő „Két Biblia, két vallás” című írásban. Nincs középút! Isten egyszer mondta el az Ő Igéjét, amit először is a zsidó nép őrzött meg (Róm. 3,1-2), majd később az egyház. A reformáció hatalmas vívmánya, hogy a népek a saját nyelvükön olvashatták Isten Igéjét, és nem is akármilyen szöveggel, hanem az addigra helyreállított Igét. Ezt a szöveget vette át Károli maga is, amelyet ma az Új Szövetség tekintetében Textus Receptus néven ismerünk. Ettől az alapszövegtől tért el már az 1908-as kiadás is.

A Váradi-Károli Biblia előkészítéseként felvállaltuk az 1908-as „Károli” Biblia versenkénti elemzését is, azért, hogy egyértelmű legyen számunkra, hogy mekkora volt valójában az a revízió, amelyet olyanok készítettek, akik lelkesedtek az akkor Angliában már meglévő Westcott és Hort féle Új Szövetségért. Azt is tudjuk ma már, hogy a Brit és Nemzetközi Bibliatársaság, aki elődje a mai bibliatársulatoknak, elkötelezett volt az új kritikai szövegek mellett. Saját kiadásban meg is jelentették Eberhard Nestle-nek a saját Új Szövetségét, amelyet később maguk is használtak a fordításokhoz. De Szász Károly is, aki vezetője volt a Károli Biblia revíziójának, erről így nyilatkozott:

„Úgy hogy a szöveg, a mint végre megállapítottatott, nem maradhat állandó – bizonyára nem fog újabb 300 évig érvényes lenni, mint a Károli szövege s rövid időn szükség lesz egy újabb átnézésre s végleges megállapításra [...] Adja, Isten, hogy e magyar „Revised” az angolnak nyomába lépve, becsületére váljék az annak létrejöttét oly jóindulattal s tetemes áldozattal elősegítő Bible-Societynek, s adhasson lelki táplálékot olvasóinak és használóinak, s a Károli-biblia homályos foltjait elfeledtetve, közelebb vezérelje a lelkeket az üdv forrásához, az Isten igaz Igéjéhez!

Budapest, 1898. október hó 31-én, a Reformatio 381-ik évfordulóján. Szász Károly, dunamelléki ref. püspök.” – forrás: Protestáns szemle 1898.9.szám 630.-630.oldal

Szintén 1898-ban jelent meg az Elköszönés a Károli Bibliától című írás, amely számunkra egyértelműen kimondja, hogy most már elszakadtak a Károli Bibliától:

„Az ég kegyelme volt valóban, hogy az az „jstenes vén ember”, vállain az évek súlyával, a nagyobb irodalmi munkára kevéssé alkalmas körülmények között, néhányad magával, alig három év alatt, háromszáz évre szóló alkotással bírta anyaszentegyházunkat megajándékozni, [...]

Most, hogy megválnak tőle, vagyis csak három századon át egészen lelkünkhez tapadt ódon formájától, most érezzük igazán – érzi: azt hiszszük, minden vallásos gondolkodású magyar protestáns – hogy milyen nagy jót cselekedett általa a magyar prot. egyházzal a sorsunk felett őrködő Gondviselés, megtartván a Károli-bibliát közöttünk vészben és viharban, derűben és borűben, ziláltságunk és szakadozottságunk szomorú időszakaiban az egység jelképeit a lelki összetartozás bizonyosságával s messzire látszó tilalomszöplol

mindazoknak, a kik gyönyörködni bírnak a magyar prot. egyház szétदारabol állapotában. Most, hogy megválnak tőle, éreznünk kell azt is, hogy a vizsolyi biblia jelentősége még ma sincs méltóképen meghatározva nemzeti irodalmunk történetében s nincs még az egyháziban sem” – forrás: Protestáns Szemle 1898, Elköszönés a Károli bibliától: 504-505.oldal

Vagyis már amikor elkészült, akkor is nyílt titok volt, hogy nem a Károli Bibliát adták az emberek kezébe, de mégis azt írták rá, hogy Károli Biblia, mert különben nem olvasták volna az emberek, ugyanis még abban az időben is akkora tekintélye volt a Károli Bibliának, hogy mást nem igen vettek kézbe az emberek. Így még a református egyházon belül is meg kellett küzdeni az 1908-as verzió elfogadásáért, mert nem tetszett az embereknek. Valóban, több száz év alatt berögzült kifejezéseket, nyelvezetet, érzelmi kötődést kellett az emberekből kiszakítani, hogy kézbe vegyék az új kiadást. A revízió minőségére most nem térünk ki részletesen, mert mondandónkkal vissza kellene térnünk a Váradi-Károli Biblia keletkezésének egyediségéhez.

Azt azonban látnunk kell, hogy a szervezett egyház, amennyiben nem támogatja az övével nem egyező nézetet, akkor akár erővel is igyekszik elnyomni azokat, akik más meggyőződésen vannak. Aki további részleteket szeretne tudni a munkánk hátteréről, azoknak ajánlom a Váradi-Károli Biblia előszavát és függelékét, valamint a Váradi-Károli Biblia blog oldalát.

Hogy mindannak amit eddig elmondtunk miért is van jelentősége abban, hogy egy diatesszaront készítsünk? Azért, mert a diatesszaron minden külső hozzáírás nélkül Károli 1908-as revíziója előtt készített fordításán alapul, vagyis a Biblia szövegén, melyet a Váradi-Károli Bibliában újítottunk meg. Amennyiben a forrás nem megfelelő, akkor a végeredmény sem lehet jó.

Szintén szembe kell mennünk azzal a modern tudományos körökben általánosan elfogadott állítással, mely szerint az evangéliumok egyrésről az első század vége felé keletkeztek, másrésről pedig egy úgynevezett „ősevangéliumból” származnak tovább. Azt állítják, hogy Márk evangéliuma volt az első, amely meg lett írva ebből az „ősevangéliumból”, és azt követte a többi, amely nem is az igazi szerzők neveivel vannak jelölve, hanem rá lettek ragasztva azokra az írásokra. Erről már Kurt Aland is értekezett, aki az Új Szövetség többi könyvéről is ezt állította, és cáromlásra vetemedve azt mondta, hogy a Szent Szellem indította fel az ismeretlen szerzőket, hogy ismert neveket ragasszanak az írásaikra, hogy azokat elolvassák az emberek.

Szóval a szövegek vizsgálata azt mutatja, hogy ha a mai hivatalos időszámítás dátumait nézzük, akkor a négy evangélium Kr.u. 35 és 65 között elkészülhetett. János evangéliuma sem valószínű, hogy a 90-es években készült, de a négy evangélium közül talán ennek az evangéliumnak az elkészülési ideje a legbizonytalanabb.

Még egy liberális teológus is, aki lelkes követője a Nestle-Aland-féle újszövetségi vonalnak, a szövegek részletes tanulmányozása után arra a következtetésre jutott, hogy semmi alapja azoknak a megállapításoknak, amelyek szerint csak az első század végén, vagy azután írták volna le az evangéliumokat a szájhagyomány útján terjedő történetekből (John A.T. Robinson - Redating the New Testament, 1975.).

A hagyományok szerint azért ez a sorrendje az evangéliumoknak, vagyis Máté, Márk, Lukács és János, mert ebben a sorrendben készültek. Ezzel pedig akkor megdől a mai tudományos állítás, hogy Márk evangéliuma lett volna az első, amelyet ráadásul az „ősevangéliumból” írtak át. Ennek azért is van különösen jelentős szerepe, mert akkor azok a vádak sem igazak, amellyel Márk evangéliumának a végét (Mrk.16,9-20) illetik, miszerint nem volt benne az eredeti kéziratban, és az „ősevangéliumban” sem, hanem később Jézus istenségét akarva bizonyítani, tették bele a feltámadás történetét, és azt vették át a többi evangéliumba. Ez így nem igaz! Ez egy olyan elmélet, amely célzottan

Jézus feltámadásának a tényét akarja hitelteleníteni, összefüggésben a kritikai szövegekben alapuló bibliák azon tendenciájával, amely hangsúlyozni kívánja Jézus emberi mivoltát, és el akarja homályosítani Jézus Istenségét, aki egy az Atyával, és akin keresztül megtörtént az egész teremtés, és akit végül az egész teremtés Istenként fog imádni (Jel.5,13-14).

A diatesszaron

A diatesszaron szó jelentését körülírva úgy lehet meghatározni, mint a „négy evangéliumból egy”, „egy a négyből”, stb. Vagyis a négy evangélium összefűzése egybe, amelyre eddig nem sokan vállalkoztak. Kr.u.170-ben készített Tatianus egy diatesszaron, amely sokáig egyedülálló volt. Ma is kapható néhány ilyen „egy evangélium” kiadvány, de magyarul nincs róla tudomásunk, hogy létezne. Egy ilyen kiadvány sok olyan részletre rámutat, amelyek fölött az olvasó az egyes evangéliumok olvasása közben könnyen átsiklik. Jobban feltűnnek a szövegből, hogy éppen merre jár Jézus, és biztosabban a helyére kerül több esemény, hogy mikor is történt Jézus szolgálata alatt.

Sokszor úgy magyarázzák, hogy például a hegyi beszéd, Máté evangéliumának 5. fejezete, és Lukács evangéliumának 6. fejezete ugyanazt az eseményt mondja el, csak „más-képp emlékeztek rá az evangélisták”.

Hasonlóan Máté evangéliumának 24. fejezete, valamint Márk evangéliumának 13. és Lukács evangéliumának 17. fejezete szintén ugyanazt mondja el, csak más-képp. De a történetet összefűzve, azt látjuk, hogy Lukács azt írja meg, amikor az Úr még a templomban beszél az őt hallgatókhoz, Máté és Márk pedig azt a tanítást írja le, amikor a tanítványok magukban vannak Jézussal, és akkor újra megkérdézik őt az Olajfák hegyén.

Többen kifogásolják, hogy a feltámadás reggelének eseményei ellenmondásban vannak egymással a négy evangéliumban. Így összefűzve a történetet azonban, azt látjuk, hogy tökéletesen összekapcsolódnak az események. Ez jellemző egyébként a négy evangélium egészére is, hogy tökéletesen kiegészítik egymást. Ez az egyik fő ismérve annak, hogy ez a négy evangélium, és csak ez a négy evangélium lett a Szent Szellemtől ihletve.

A szövegeknek ez a fajta összefűzése egyértelművé teszi, hogy sokszor igen hasonló körülmények között, de más-más hallgatóságnak mondja el Jézus szinte ugyanúgy a tanításait, és ez egy új felismeréshez vezethet. Mégpedig ahhoz a felismeréshez, hogy Ő sem mindig újat mondott mindenkinek, hanem egy-egy üzenetet több csoportnak is el kellett mondania, hogy a mondanivalója sokak szívéhez eljusson. Reméljük, hogy rajtunk kívül más sem „unalmas ismétlésnek” fogja találni ezeket a helyeket, hanem az üzenetek megerősítéseként fogja látni. Ezeknél a helyeknél, mint például a Máté 24 és Lukács 21 összehasonlításából is meglátja az olvasó, hogy nem pontosan ugyanazt mondja el Jézus, és ennek kulcsfontosságú szerepe van mind a templom 70-es lerombolásának megértésében, mind a még előttünk álló végidőkre vonatkozó tanításának a megértésében. Mást mond a templomban (Lukács 21.fejezet), és mást mond a tanítványoknak (Máté 24.fejezet), amikor más nem hallotta őket.

Egyedül a Szent Szellem ihletése által volt lehetséges így megírni ezt a négy evangéliumot, hogy azok ennyire precízen kiegészítsék egymást, és úgy kapaszkodjanak össze, mint egy gép precíz fogaskerekei. És az ihletettség további bizonyossága Károli fordítása, amelyen keresztül a szöveg összeáll egy egészé.

A mi egyedüli Urunknak és Istenünknek, az Úr Jézus Krisztusnak legyen hála és dicsőség örökkön örökké!

SUMMÁJA A NÉGY EVANGÉLISTÁNAK

A négy evangélista megírja a Jézus Krisztusról, e világ üdvözítőjéről szóló történetet: a nemzetségét, fogantatását, születését, beszédét, cselekedeteit, szenvedését, halálát, eltemetését, feltámadását, és mennybemenetelét. Mely részeket egyik bővebben, másik rövidebben, vagy egyik egyiket, másik másikat beszél el. Úgy, hogy ha szinte nem is azokkal az igékkel, de értelemmel mind a négyen egyezzenek. Mely dolog mindegyiknek beszámolóját bizonyossá és hihetőbbé teszi.

MÁTÉ EVANGÉLIUMA

Az Evangélium görög ige, és magyarul azt jelenti örömmüzenet. És ezen az igén a Szentírásban az Isten kegyelmét értjük, bűnünk bocsánatának, és az örök életnek a Krisztusban lett kijelentése és hirdetése. Itt pedig az Evangélium igéjét vesszük a Krisztus dolgaiért; tudniillik hogyan lett emberré, mit szenvedett, mit cselekedett, és mit tanított, különösen hogyan öletett meg a mi bűneinkért, és hogyan támadt fel a mi megigazulásunkért. Ki volt Máté, lásd a könyv 9. részének a 9. versében és 10. részének a 3. versében.

MÁRK EVANGÉLIUMA

Márkról: A régi tanítók azt tartják, hogy ez a Márk az, aki Péter tanítványa és útítársa volt, akiről megemlékezett Péter az 1Pét.5,13.-ban.

LUKÁCS EVANGÉLIUMA

Lukács antiókhiai orvos volt, azután Pál apostol hű útítársa, és az evangélium prédikálásában szolgatársa. A következőkben: ApCsel.20,6,13.-15. és 21,1-3. és 27. 28. fejezet végig. A Kol.4,14; 2Tim.4,11 és Filem.24.

JÁNOS EVANGÉLIUMA

A János, aki ezt a könyvet írta, egyik volt Krisztus tizenkét apostola közül, és többek között Krisztusnak a legszeretettebb tanítványa volt, ahogyan ő maga kijelenti ebben a könyvben 21,20.24. Fia volt Zebedeusnak, és atyjafia a Heródestől megöletett idősebbik Jakábnak, ahogy írta van Mt.10,2-ben Mrk.3,17.-ben és ApCsel.12,2-ben, ami megmutatja állapotát. Domitíanus császár száműzetésbe küldi Pathmos szigetére, és ott írta meg a Mennyei Jelenésekről szóló könyvet, Jel.1,9-11. Domitíanus halála után pedig megérkezett Efézusba.(Euseb.hist.Eccl.lib.3.18) És miután látta a három első evangélista írását, és azok igazságáról bizonyosságot tett, úgy írta ezt a könyvet, vagy evangéliumi történetet. Mivelhogy látta azt is, hogy azok egynéhány emlékezetre méltó dolgot elhagytak.(Euseb.lib.3. 24.fej.)

Az olvasáshoz

A fejezeteket folyamatos versszámozással láttuk el. A margón pedig az adott szakasznak, illetve versnek az eredeti evangéliumban lévő számozását jelöltük, a könnyebb visszakereshetőség érdekében.

A dőlt betűs szavak a fordítók beszúrt szavai, azok nincsenek benne az eredeti szövegben.

Rövidítések

Máté evangéliuma	Mt.
Márk evangéliuma	Mk.
Lukács evangéliuma	Lk.
János evangéliuma	Jn.

Jelölés:

pl: Mt.1,1 - Evangélium (Máté) . fejezet száma (1.fejezet), vers száma (1.vers)

A függelék részben pedig felsoroltuk az egyes fejezetekben lévő igeszakaszokat a diatesszaronban lévő előfordulásuk sorrendjében.

1.fejezet

Mk.1,1

1 A Jézus Krisztus, az Isten Fia evangéliumának kezdete.

Mk.1,1

Az örökkévaló Ige

Jn.1,1 -
Jn.1,5

2 Kezdetben volt az Ige, és az Ige az Istennél volt, és Isten volt az Ige. 3 Ez kezdetben az Istennél volt. 4 Minden általa lett, és nélküle semmi sem lett, ami lett. 5 Őbenne volt az élet, és az élet volt az emberek világossága; 6 És ez a világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be azt.

Jn.1,1 -
Jn.1,5

Jézus nemzetségtáblája Ábrahámától

Mt.1,1 -
Mt.1,17

7 Jézus Krisztusnak, Dávid fiának, Ábrahám fiának nemzetségéről szóló könyv. 8 Ábrahám nemzette Izsákot; Izsák nemzette Jákobot; Jákob nemzette Júdát és testvéreit; 9 Júda nemzette Fárest és Zárát Támártól; Fáres nemzette Esromot; Esrom nemzette Arámot; 10 Arám nemzette Aminádábot; Aminádáb nemzette Naássont; Naásson nemzette Sálmónt; 11 Sálmón nemzette Boózt Ráhábtól; Boóz nemzette Obedet Ruthtól; Obed nemzette Jessét; 12 Jesse nemzette Dávid királyt; Dávid király nemzette Salamont az Uriás feleségétől; 13 Salamon nemzette Roboámot; Roboám nemzette Abiját; Abija nemzette Asát; 14 Asa nemzette Josafátot; Josafát nemzette Jórámot; Jórám nemzette Hóziást; 15 Hóziás nemzette Jóathámot; Jóathám nemzette Ákház; Ákház nemzette Ezékiást; 16 Ezékiás nemzette Manassét; Manassé nemzette Ámont; Ámon nemzette Jósiást; 17 Jósiás nemzette Jékóniást és testvéreit a babiloni fogságra vitelkor. 18 A babiloni fogságra vitel után pedig Jékóniás nemzette Saláthielt; Saláthiel nemzette Zorobábelt; 19 Zorobábel nemzette Abiudot; Abiud nemzette Eliákimot; Eliákim nemzette Azort; 20 Azor nemzette Sádokot; Sádok nemzette Akimot; Akim nemzette Eliudot; 21 Eliud nemzette Eleázárt; Eleázár nemzette Matthánt; Matthán nemzette Jákobot; 22 Jákob nemzette Józsefet, férjét Máriának, akitől született Jézus, akit Krisztusnak neveznek. 23 Az összes nemzetség tehát Ábrahámától Dávidig tizennégy nemzetség, és Dávidtól a babiloni fogságra vitelig tizennégy nemzetség, és a babiloni fogságra viteltől Krisztusig tizennégy nemzetség.

Mt.1,1 -
Mt.1,17

Angyal hírül adja Keresztelő János születését

Lk.1,1 -
Lk.1,25

24 Mivelhogy sokan kezdték rendben megírni azoknak a dolgoknak az elbeszélését amelyek nálunk beteljesedtek, 25 Ahogyan nekünk átadták, akik kezdetből fogva szemtanúi és szolgálói voltak az igének: 26 Tetszett nekem is, aki elejétől fogva mindennek szorgalmasan végére jártam, hogy azokról rendben írjak neked, jó Theofilus, 27 Hogy megtudhasd azoknak a dolgoknak bizonyosságát, amelyekre tanítottál. 28 Heródesnek, Júdea királyának idejében volt egy Zakariás nevű pap, az Abia rendjéből; felesége pedig az Áron lányai közül való volt, és annak neve Erzsébet. 29 És mind a ketten igazak voltak az Isten előtt, akik az Úr minden parancsolataiban és rendeléseiben feddhetetlenül jártak. 30 És nekik nem volt gyermekük, mert Erzsébet meddő volt, és már mind a ketten idős emberek voltak. 31 Történt pedig, hogy amikor az ő rendje szerint papi szolgálatot végzett az Isten előtt, 32 A papi

Lk.1,1 -
Lk.1,25

1. 2. FEJEZET

tiszt rendje szerint rá került a sor, hogy bemenjen az Úr templomába jóillatot gerjeszteni. 33 És a nép egész sokasága kívül imádkozott a jóillatozás idején; 34 Megjelent pedig neki az Úr angyala, a füstölő oltár jobbjára felől állva. 35 És láttára megrettent Zakariás, és félelem szállta meg őt. 36 Mondta pedig neki az angyal: Ne félj Zakariás, mert meghallgattattam a te könyörgésed, és a te feleséged, Erzsébet szül neked fiút, és az ő nevét Jánosnak nevezed. 37 És örömdre és vigasságodra lesz neked, és sokan fognak örvendezni az ő születésén; 38 Mert nagy lesz az Úr előtt, és bort és részegítő italt nem iszik; és még anyjának méhétől fogva betelik Szellemmel. 39 És az Izrael fiai közül sokakat megtérít Urukhoz Istenükhöz. 40 És Őelőtte fog járni az Illés szellemével és erejével, hogy az atyák szívét a fiakhoz fordítsa, és az engedetleneket az igazak bölcsességére, hogy az Úrnak tökéletes népet készítsen. 41 És mondta Zakariás az angyalnak: Miről tudhatom én ezt meg? Mert én vén vagyok, és a feleségem is igen idős. 42 És felelve az angyal, mondta neki: Én Gábiel vagyok, aki az Isten előtt állok; és küldtettem, hogy szóljak veled, és ezeket az örömdetes dolgokat jelentsem neked. 43 És íme megnémulsz és nem szólhatsz addig a napig, amelyen ezek meglesznek: mivelhogy nem hittél az én beszédeimnek, amelyek beteljesednek az ő idejükben. 44 A nép pedig várta Zakariást és csodálkozott, hogy késik a templomban. 45 És amikor kijött, nem szólhatott nekik; eszükbe vették azért, hogy látást látott a templomban, mert ő *csak* integetett nekik és néma maradt. 46 És amikor leteltek az ő szolgálatának napjai, elment haza. 47 E napok után pedig fogadott méhében Erzsébet, az ő felesége, és elrejtőzött öt hónapig, *ezt* mondva: 48 Így cselekedett velem az Úr a napokban amelyekben *rám* tekintett, hogy elvegye a gyalázatokat az emberek között.

2.fejezet

Gábiel hírül adja Krisztus születését

Lk.1,26 -
Lk.1,80

1 A hatodik hónapban pedig elküldetett Gábiel angyal az Istentől Galilea városába, amelynek Názáret a neve, 2 Egy szűzhez, aki a Dávid házából való József nevű férfinak volt eljegyezve. A szűz neve pedig Mária. 3 És bemenne hozzá az angyal, mondta neki: Örülj te nagyon kedves! Az Úr veled van, áldott vagy te az asszonyok között. 4 Az pedig látva *az angyalt*, megdöbbsz az ő beszédén, és elgondolkodott, *hog*y micsoda köszöntés ez?! 5 És mondta neki az angyal: Ne félj Mária, mert kegyelmet találtál az Istennél. 6 És íme fogansz méhedben és fiút szülsz, és nevezed az Ő nevét JÉZUSNAK. 7 Ez nagy lesz, és a Magasságos Fiának hívják; és az Úr Isten neki adja Dávidnak, az Ő atyjának királyi székét; 8 És uralkodik a Jákob házán mindörökké; és az Ő királyságának nem lesz vége! 9 Mondta pedig Mária az angyalnak: Hogyan lesz ez, hiszen én férfit nem ismerek? 10 És felelve az angyal mondta neki: A Szent Szellem száll rád, és a Magasságos ereje árnyékoz be téged; azért *az is* ami *tőled* születik, szent lesz, és az Isten Fiának hívják. 11 És íme Erzsébet, a te rokonod, ő is fiút fogant az ő vénségében; és ez *már* a hatodik hónapja neki, akit meddőnek hívtak: 12 Mert az Istennél semmi sem lehetetlen. 13 Mondta pedig Mária: Itt

Lk.1,26 -
Lk.1,80

az Úr szolgálólánya: legyen nekem a te beszéded szerint. És elment tőle az angyal.

Mária látogatása Erzsébetnél

14 Fölkelt pedig Mária azokban a napokban, és nagy sietséggel ment a hegységbe, Júda városába; 15 És bement Zakariás házába, és köszöntötte Erzsébetet. 16 És mikor hallotta Erzsébet Mária köszöntését, a magzat repesett a méhében; és Erzsébet betelt Szent Szellemmel; 17 És fennszóval kiáltott, *ezt* mondva: Áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhed gyümölcse. 18 És honnan van ez nekem, hogy az én Uram anyja jön hozzám? 19 Mert íme, mihelyt köszöntésed szava a füleimbe jutott, a magzat örvendezéssel kezdett repesni a méhemben. 20 És boldog az aki hitt: mert beteljesednek azok amiket az Úr mondott neki. 21 Akkor mondta Mária: Magasztalja az én lelkem az Urat, 22 És örvendez az én szellemem az én megtartó Istenemben. 23 Mert rátekintett az Ő szolgálólánya alázatos állapotára, mert íme mostantól fogva boldognak mondanak engem minden nemzetségek. 24 Mert nagy dolgokat cselekedett velem a Hatalmas; és szent az Ő neve! 25 És az Ő irgalmassága nemzedékről nemzedékre *van* azokon, akik félik Őt. 26 Hatalmas dolgot cselekedett karja ereje által, elszélesztette a szívük gondolatában felgúvulkodottakat. 27 Hatalmasokat döntött le trónjaikról, és alázatosakat magasztalt fel. 28 Éhezőket töltött be javakkal, és a gazdagokat üresen küldte el. 29 Felvette Izraelnek, az Ő szolgájának ügyét, hogy megemlékezzen az Ő irgalmasságáról. 30 (Ahogy szólt a mi atyáinknak: Ábrahámnak és az ő magvának) mindörökké! 31 Mária pedig Erzsébettel maradt mintegy három hónapig; azután hazatért.

Keresztelő János születése

32 Erzsébet szülésének ideje pedig betelt és fiút szült. 33 És meghallották a szomszédai és rokonai, hogy az Úr nagy kegyelmességét cselekedett vele; és együtt örültek vele. 34 És nyolcadnapon eljöttek, hogy körülmélték a gyermeket; és atyja nevével Zakariásnak akarták őt nevezni. 35 És felelt az anyja, és mondta: Nem, hanem Jánosnak nevezzék. 36 És mondták neki: Senki sincs a rokonságodban akit ezen a néven neveznek. 37 És intettek az atyjának, hogy minek akarja nevezni? 38 Az pedig táblát kérve, *ezt* írta: János a neve. És mindnyájan elcsodálkoztak. 39 És azonnal feloldódott a szája és a nyelve, és szólt, áldva az Istent. 40 És félelem szállt minden szomszédaira; és Júdea egész hegyes tartományában elbeszéltek mindezeket a dolgokat. 41 És szívére vette mindenki aki hallotta, *ezt* mondva: Vajon mi lesz a gyermekből? És az Úr keze volt vele. 42 És Zakariás, az atyja beteljesedett Szent Szellemmel és prófétált, *ezt* mondva: 43 Áldott az Úr, Izrael Istene, hogy meglátogatta és megváltotta az Ő népét, 44 És felemelte az üdvösség szarvát nekünk, az Ő szolgájának, Dávidnak házában, 45 Ahogy szólt az Ő szent prófétáinak szája által, akik elejétől fogva voltak, 46 Hogy a mi ellenségeinktől megszabadítana, és mindazok kezéből akik gyűlölnék minket; 47 Hogy irgalmasságot cselekedjen a mi atyáinkkal, és megemlékezzen az Ő szent szövetségéről, 48 Az esküről amellyel megesküdött Ábrahámnak a mi atyáinknak, hogy megadja nekünk, 49 Hogy megszabadulva ellenségeink kezéből, félelem nélkül

2. 3. FEJEZET

szolgáljunk neki, 50 Szentségben és igazságban Őelőtte életünk minden napjában. 51 Te pedig kis gyermek, a magasságos *Isten* prófétájának hívnak, mert az Úr előtt jársz, hogy az Ő útjait elkészítsd; 52 És az üdvösség ismeretére megtanítsd az Ő népét, a bűnök bocsánata által. 53 A mi Istenünk nagy irgalmasságáért, amellyel meglátogatott minket a magasságból származó Csemete, 54 Hogy megjelenjen azoknak, akik a sötétségben és a halál árnyékában ülnek; hogy igazgassa lábainkat a békesség útjára! 55 A kis gyermek pedig növekedett és erősödött szellemben; és a pusztaban volt addig a napig, amelyen megmutatta magát Izraelnek.

3.fejezet

Józsefnek megjelenik az angyal

Mt.1,18 -
Mt.1,25

1 A Jézus Krisztus születése pedig így volt: Mikor az Ő anyja Mária, eljegyeztetve Józsefnek, mielőtt egybekeltek volna, viselősnek találtotta a Szent Szellemtől. 2 József pedig az ő férje, mivelhogy igaz ember volt és nem akarta őt gyalázatba keverni, titkon akarta őt elbocsátani. 3 Mikor pedig ezeket elgondolta magában: íme, az Úr angyala álomban megjelent neki, ezt mondva: József, Dávid fia, ne félj magadhoz venni Máriát a feleségedet, mert ami benne fogantatott a Szent Szellemtől van az. 4 Szül pedig fiút, és nevezd annak nevét Jézusnak, mert Ő szabadítja meg az Ő népét annak bűneiből. 5 Mindez pedig azért lett, hogy beteljesedjen amit az Úr mondott a próféta által, aki így szól: 6 Íme, egy szűz fogan méhében és szül fiút, és annak nevét Immanuelnek nevezik, ami azt jelenti: Velünk az Isten. 7 József pedig az álomból felébredve úgy tett ahogy az Úr angyala parancsolta neki, és magához vette feleségét. 8 És nem ismerte őt, amíg meg nem szülte az ő elsőszülött fiát; és annak nevét Jézusnak nevezte.

Mt.1,18 -
Mt.1,25

Jézus születése

Lk.2,1 -
Lk.2,21

9 És azokban a napokban Augustus császár parancsot adott ki, hogy mind az egész földet összeírják. 10 Ez az összeírás először akkor történt, mikor Szíriában Cirénius volt a helytartó. 11 Azért mindenki ment, hogy beírják, ki-ki a maga városába. 12 Felment pedig József is Galileából, Názáret városából Júdeába, a Dávid városába, melyet Betlehemnek neveznek, mert a Dávid házából és háznépe közül való volt; 13 Hogy beírják Máriával, akit neki jegyeztek feleségül, és várandós volt. 14 És történt, hogy mikor ott voltak, beteltek az ő szülésének napjai. 15 És szülte az ő elsőszülött fiát; és bepólyálta Őt, és a jászolba helyezte Őt, mert nem volt nekik helyük a vendégfogadó háznál. 16 És pásztorok voltak azon a vidéken, akik kinn a mezőn tanyáztak, és vigyáztak éjszaka a nyájuk mellett. 17 És íme az Úr angyala hozzájuk jött, és az Úr dicsősége körülvette őket: és nagy félelemmel megrettentek. 18 És mondta nekik az angyal: Ne féljetek, mert íme, nagy örömet hirdetek nektek, mely az egész nép öröme lesz: 19 Mert ma született nektek a Megtartó, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában. 20 Ez pedig nektek a jele: találtok egy kis gyermeket bepólyálva feküdni a jászolban. 21 És hirtelen az angyallal mennyei seregek sokasága jelent

Lk.2,1 -
Lk.2,21

meg, akik az Istent dicsérik, és ezt mondták: 22 Dicsőség a magasságos *mennyekben* az Istennek, és e földön békesség, és az emberekhez jó akarat! 23 És mikor elmentek tőlük az angyalok a mennybe, mondták a pásztor emberek egymásnak: Menjünk el egészen Betlehemig és lássuk meg ezt a dolgot, amelyet az Úr megjelentett nekünk. 24 Sietve elmentek azért, és megtalálták Máriát és Józsefet, és a kis gyermeket aki a jászolban feküdt. 25 És ezt látva pedig hirdették ami nekik a gyermek felől mondatott. 26 És mindenki aki hallotta, elcsodálkozott azokon amiket a pásztorok mondtak nekik. 27 Mária pedig mindezeket az ígéket megtartotta, és szívében forgatta. 28 A pásztorok pedig visszatértek dicsóítva és dicsérve az Istent mindazok felől amiket hallottak és láttak, ahogy nekik megmondatott. 29 És mikor letelt a nyolc nap, hogy a kisgyermeket körülmetéljék, az Ő nevét Jézusnak nevezték, ahogy az angyal nevezte Őt, mielőtt anyja méhében fogant volna.

Keleti bölcsek

Mt 2,1-23

30 Amikor pedig Jézus megszületett a júdeai Betlehemben, Heródes király idejében, íme napkeletről bölcsek jöttek Jeruzsálembe, *ezt* mondták: 31 Hol van a zsidók királya aki megszületett? Mert láttuk az Ő csillagát napkeleten, és azért jöttünk, hogy imádjuk Őt. 32 Heródes király pedig *ezt* hallva, felkavarodott, és vele együtt az egész Jeruzsálem. 33 És egybegyűjtve minden főpapot és a nép írástudóit, tudakozódott tőlük, hol kell a Krisztusnak megszületnie? 34 Azok pedig mondták neki: Júdeának Betlehemében; mert így van megírva a prófétánál: 35 És te Betlehem, Júdának földje, semmiképpen sem vagy a legkisebb Júda fejedelmi *városai* között: mert belőled származik a fejedelem, aki legeltetni fogja az én népemet, az Izraelt. 36 Ekkor Heródes titkon hivatva a bölcseket, szorgalmasan megtudakolta tőlük a csillag megjelenésének idejét. 37 És elküldve őket Betlehembe, mondta *nekik*: Elmenve szorgalmasan kérdezősködjetek a gyermek felől, mihelyt pedig megtaláljátok, adjátok tudtomra, hogy én is elmenjek és tisztességet tegyek neki. 38 Ők pedig meghallgatva a királyt, elindultak. És íme a csillag, amelyet napkeleten láttak, előttük ment mindaddig, amíg odaért és megállt a *hely* fölött ahol a gyermek volt. 39 És mikor meglátták a csillagot, igen nagy örömmel örvendeztek. 40 És bemenne a házba, ott találták a gyermeket anyjával, Máriával; és leborulva imádták Őt; és kincseiket kitarva, ajándékokat adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát. 41 És mivel álomban megintettek, hogy Heródeshez vissza ne menjenek, más úton tértek vissza hazájukba.

Jézus családja Egyiptomba menekül Heródes elől

42 Mikor pedig azok visszatértek, íme megjelent az Úr anyaga Józsefnek álomban, és mondta: Kelj fel, vedd a gyermeket és annak anyját, és fuss Egyiptomba, és maradj ott amíg én mondom neked, mert Heródes halálra fogja keresni a gyermeket. 43 Ő pedig fölkelve vette a gyermeket és annak anyját éjjel, és Egyiptomba távozott. 44 És ott volt a Heródes haláláig, hogy beteljesedjen amit az Úr mondott a próféta által, aki így szólt: Egyiptomból hívtam ki az én fiamat. 45 Ekkor Heródes látva, hogy a bölcsek megcsúfolták őt, szerfölött felháborodott, és kiküldve megöletett Betlehemben és annak egész környékén min-

3. FEJEZET

den gyermeket, két esztendőstől és azon alul, az idő szerint, amelyet szorgalmasan kérdezett a bölcsektől. 46 Ekkor teljesedett be amit az Úr mondott Jeremiás próféta által, amikor így szólt: 47 Szó hallatszott Rámában: Sírás-rívás és sok keserves jajgatás. Rákhel siratta az ő fiait és nem akart megvigasztaltatni, mert nincsenek.

Jézus családja visszatér Egyiptomból

48 Mikor pedig Heródes meghalt, íme az Úr angyala megjelent álomban Józsefnek Egyiptomban. 49 Ezt mondva: Kelj fel, vedd a gyermeket és annak anyját, és menj Izrael földjére: mert meghaltak akik a gyermek életét keresték. 50 Ő pedig felkelve vette a gyermeket és annak anyját, és elment Izrael földjére. 51 Mikor pedig hallotta, hogy Júdeában Arkhelus uralkodik, Heródesnek, az ő atyjának helyén, nem mert odamenni, hanem minthogy álomban megintetett, Galilea vidékeire tért. 52 És odament, és a Názáretnek nevezett városban lakott, hogy beteljesedjen amit a próféták mondtak, hogy nazarénusnak fogják nevezni.

Jézust bemutatják a templomban

Lk 2,22-52 53 Mikor pedig leteltek Mária tisztulásának napjai a Mózes törvénye szerint, felvitték Őt Jeruzsálembe, hogy bemutassák az Úrnak. 54 (Ahogy meg van írva az Úr törvényében, hogy: Minden elsőszülött fiút az Úrnak szenteljenek), 55 És hogy áldozatot adjanak aszerint, ahogy meg van mondva az Úr törvényében: Egy pár gerlicét, vagy két galambfiat. 56 És íme, volt Jeruzsálemben egy ember akinek Simeon volt a neve, és ez az ember igaz és istenfélő volt, aki várta Izrael vigasztalását, és a Szent Szellem volt rajta. 57 És kijelentetett neki a Szent Szellem által, hogy addig nem lát halált amíg meg nem látja az Úr Krisztusát. 58 És ő a Szellem indításából a templomba ment, és mikor a gyermek Jézust bevitték szülei, hogy érte a törvény szokása szerint cselekedjenek, 59 Akkor ő karjaiba vette Őt, és áldotta az Istent, és mondta: 60 Most bocsátod el Uram a Te szolgádat békességben, a Te beszéded szerint: 61 Mert látták szemeim a Te üdvösségedet, 62 Amelyet minden nép szeme láttára készítettél; 63 Világosságul a pogányok megvilágosítására, és a Te népednek, az Izraelnek dicsőségére. 64 József pedig és az Ő anyja csodálkoztak azokon amiket felőle mondtak. 65 És megáldotta őket Simeon, és mondta Máriának, az Ő anyjának: Íme ez vettetett sokak elestére és feltámadására Izraelben; és jegyül, akinek *sokan* ellene mondanak; 66 Sőt a te lelkedet is áthatja az éles tör, hogy sok szív gondolatai nyilvánvalókká legyenek. 67 És volt egy prófétaasszony, Anna, a Fánuel lánya, az Áser nemzetiségéből (aki sok időt élt, miután szüzességétől fogva hét esztendeig élt férjével, 68 És mintegy nyolcvannégy esztendőös özvegy volt), aki nem távozott el a templomból, hanem böjtölésekkel és imádkozásokkal szolgált *Istennek* éjjel és nappal. 69 Ez is ugyanabban az órában odaállva hálát adott az Úrnak, és szólt felőle mindenkinek akik Jeruzsálemben a váltáságot várták. 70 És mikor mindent elvégeztek az Úr törvénye szerint, visszatértek Galileába, az ő városukba, Názáretbe.

Jézus a templomban, Jézus ifjúsága

71 A kisgyermek pedig növekedett és erősödött szellemben, teljesedve bölcsességgel; és az Isten kegyelme volt rajta. 72 A szülei pedig évenként feljártak Jeruzsálembe a páscha ünnepére. 73 És mikor tizenkét esztendő volt, fölmentek Jeruzsálembe az ünnep szokása szerint; 74 És mikor eltelték a napok mikor ők visszatértek, a gyermek Jézus visszamaradt Jeruzsálemben; és nem vették észre, sem József sem az Ő anyja; 75 Hanem azt gondolva, hogy az úti társaságban van, egy napi járóföldet mentek, és keresték Őt a rokonok és az ismerősök között; 76 És mikor nem találták Őt, visszamentek Jeruzsálembe, hogy megkeressék. 77 És harmadnapra megtalálták Őt a templomban a doktorok között ülve, ahogy hallgatta és kérdezgette őket. 78 És mindnyájan akik Őt hallgatták, elálmélkodtak az Ő értelmén és az Ő feleletein. 79 És meglátva Őt elcsodálkoztak, és mondta neki az anyja: Fiam, miért cselekedted ezt velünk? Íme, atyád és én nagy bánattal kerestünk téged. 80 Ő pedig mondta nekik: Mi dolog, hogy engem kerestetek? Vagy nem tudjátok, hogy nekem azokban kell foglalatossáknak lennem amelyek az én Atyám dolgai? 81 De ők nem értették ezt a beszédet amit nekik szólt. 82 És lement velük, és Názáretbe ment, és engedelmes volt nekik. És az anyja szívében tartotta mindezeket a dolgokat. 83 Jézus pedig gyarapodott bölcsességben és teste állapotában, és az Isten és emberek előtt való kedvességben.

4.fejezet

Keresztelő János bizonyásgátétele

Jn 1,6-18

1 Volt egy Istentől küldött ember, akinek János a neve. 2 Ez jött tanúbizonyisággul, hogy bizonyiságot tegyen erről a világosságról, hogy mindenki higgyen általa. 3 Nem ő volt ez a világosság, hanem *jött*, hogy bizonyiságot tegyen arról a világosságról. 4 Ez volt az az igaz világosság, amely minden e világba jött embert megvilágosít. 5 A világban volt, és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg Őt. 6 Az övéi közé jött, és az övéi nem fogadták be Őt. 7 Akik pedig befogadták Őt, hatalmat adott azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak akik az Ő nevében hisznek; 8 Akik nem vérből, sem a hústest akaratóból, sem a férfi indulatóból, hanem Istentől születtek. 9 És az Ige hústestté lett és közöttünk lakott (és láttuk az Ő dicsőséget, mint az Atya egyetlen egyszülöttjének dicsőséget), aki teljes volt kegyelemmel és igazsággal. 10 János bizonyiságot tett róla, és kiáltott, *ezt* mondva: Ez volt, akiről mondtam: Aki utánam jön, előttem lett, mert előbb volt nálam. 11 És az Ő teljességéből vettünk mindnyájan kegyelmet is kegyelemért. 12 Mert a törvény Mózes által adatott, a kegyelem *pedig* és az igazság Jézus Krisztus által lett. 13 Az Istent soha senki nem látta; az egyszülött Fiú, aki az Atya kebelében van, az jelentette ki Őt.

Jn 1,6-18

Keresztelő János megkezdí a szolgálátát

Lk 3,1-3

14 Tiberius császár uralkodásának tizenötödik esztendejében *pedig*, mikor Júdeában Poncius Pilátus volt a helytartó, és Galilea negyedes fejedelme Heródes, Iturea és Trakhónitis tartományának *pedig* negye-

Lk 3,1-3

4. FEJEZET

des fejedelme az ő testvére, Filep, Abiléné negyedes fejedelme meg Lisániás, 15 Annás és Kajafás főpapsága alatt, jött az Úr szava Jánoshoz, a Zakariás fiához a pusztaban, 16 És ment a Jordán mellett lévő minden tartományba, prédikálva a megtérés keresztségét a bűnök bocsánatára;

- Mk 1,2-3 17 Ahogy meg van írva a prófétáknál: Íme elküldöm az én követemet a Te arcod előtt, aki elkészíti előtted a Te utadat; 18 Kiáltó szó a pusztaban: Készítsétek az Úr útját, egyengessétek az Ő ösvényeit; Mk 1,2-3
- Lk 3,5-6 19 Minden völgy betöltessen, minden hegy és halom megalacsonyítasson, és az egyenetlenek egyenesekké, és a göröngyös utak simákká lesznek; 20 És meglátja minden hústest az Isten szabadítását. Lk 3,5-6
- Mk 1,4-6 21 Bemerített János a pusztaban, és prédikálta a megtérés keresztségét a bűnök bocsánatára. 22 És kiment hozzá Júdea egész tartománya, és a jeruzsálembeliek is, és mindnyájan bemerítkeztek általa a Jordán vízében, bűneikről vallást téve. 23 János pedig teveszőrruhát és dereka körül bőrvet viselt, és sáskát és erdei mézet evett. Mk 1,4-6
- Mt 3,6-10 24 És bemerítkeztek általa a Jordán vízében, vallást téve bűneikről. 25 Mikor pedig látta, hogy a farizeusok és sadduceusok közül sokan mennek hozzá, hogy bemerítkezzenek, mondta nekik: Mérges kígyók fajzatai! Kicsoda intett meg titeket, hogy az Isten elkövetkező haragjától megmeneküljete? 26 Teremjete azért megtéréshez illő gyümölcsöket, 27 És ne gondoljátok, hogy így szólhattok magatokban: Ábrahám a mi atyánk! Mert mondom nektek, hogy Isten ezekből a kövekből is támaszthat fiaat Ábrahámnak. 28 A fejsze pedig most már a fák gyökerére van vetve. Azért minden fát amely nem terem jó gyümölcsöt, kivágnak és tűzre vetnek. Mt 3,6-10
- Lk 3,10-15 29 És megkérdezte őt a sokaság, ezt mondva: Mit cselekedjünk tehát? 30 Ő pedig felelve, mondta nekik: Akinek két köntöse van, egyiket adja annak akinek nincs; és akinek van étele, hasonlóan cselekedjen. 31 És eljöttek a vámszedők is, hogy bemerítkezzenek, és mondták neki: Mester, mit cselekedjünk? 32 Ő pedig mondta nekik: Semmi többet ne vegyetek mint amit rendeltek nektek. 33 És megkérdezték őt a vitézek is, ezt mondva: Hát mi mit cselekedjünk? És mondta nekik: Senkit se háborgassatok, se ne patvarkodjatok, és elégedjete meg a zsoldotokkal. 34 Mikor pedig a nép várt, és szívükben mind azon gondolkoztak János felől, hogy vajon nem ő-e a Krisztus; Lk 3,10-15
- Jn 1,19-28 35 És ez a János bizonyágtétele, amikor a zsidók papokat és Lévitákat küldtek Jeruzsálemből, hogy megkérdezzék őt: Kicsoda vagy te? 36 És megvallotta és nem tagadta; és megvallotta, hogy: Nem én vagyok a Krisztus. 37 És kérdezték őt: Micsoda tehát? Illés vagy te? És mondta: Nem vagyok. A próféta vagy te? És ő felelt: Nem. 38 Mondták azért neki: Kicsoda vagy? Hogy megfelelhessünk azoknak, akik minket elküldtek: Mit mondasz magadról? 39 Mondta: Én kiáltó szó vagyok a pusztaban. Egyengessétek az Úr útját, ahogy megmondta Ésaiás pró- Jn 1,19-28

féta. 40 És a küldöttek a farizeusok közül valók voltak: 41 És megkérdezték őt és mondták neki: Miért merítesz be tehát ha nem te vagy a Krisztus, sem Illés, sem a próféta? 42 Felelt nekik János, *ezt* mondva: Én vízzel meríték be; de köztetek van, akit ti nem ismertek. 43 Ő az aki utánam jön, aki előttem lett, akinek nem vagyok méltó, hogy saruja szíját megoldjam. 44 Ezek Béthabarában lettek a Jordánon túl, ahol János merített be.

Jézus keresztsége

Mt 3,13-17 45 Akkor eljött Jézus Galileából a Jordán mellé Jánoshoz, hogy Mt 3,13-17
bemerítkezzen általa. 46 János azonban visszatartotta Őt, *ezt* mondva: nekem kell általad bemerítkeznem, és Te jössz hozzám? 47 Jézus pedig felelve, mondta neki: Engedj most, mert így illik nekünk minden igazságot betöltenünk. Ekkor engedett neki. 48 És Jézus bemerítkezve azonnal kijött a vízből; és íme az egék megnyíltak neki, és ő látta az Isten Szellemét lejönni mint egy galambot, és rászállni. 49 És íme egy hang az égből mondta: Ez az én szerelmes fiam, akiben én megengeszteltem.

Jézus nemzetségtáblája Ádámig

Lk 3,23-38 50 Maga Jézus pedig mintegy harmincesztendő volt mikor *tanítani* Lk 3,23-38
kezdett, aki ahogy állították, a József fia volt, *ez pedig* a Hélié, 51 Ez Mattáté, ez Lévié, ez Melkié, ez Jannáé, ez Józsefé, 52 Ez Matthatiásé, ez Ámosé, ez Naumé, ez Eslié, ez Naggaié, 53 Ez Maáté, ez Matthatiásé, ez Semeié, ez Józsefé, ez Júdáé, 54 Ez Joannáé, ez Rhésáé, ez Zorobábelé, ez Saláthielé, ez Nérié, 55 Ez Melkié, ez Addié, ez Hosámé, ez Elmodámé, ez Éré, 56 Ez Jóséé, ez Eliézeré, ez Jórímé, ez Mattáté, ez Lévié, 57 Ez Simeoné, ez Júdáé, ez Józsefé, ez Jónáné, ez Eliákimé, 58 Ez Méleáé, ez Maináné, ez Mattátáé, ez Nátáné, ez Dávidé, 59 Ez Jesséé, ez Obedé, ez Boózé, ez Sálmoné, ez Naássoné, 60 Ez Aminádábé, ez Arámé, ez Esroné, ez Fáresé, ez Júdáé. 61 Ez Jákobé, ez Izsáké, ez Ábrahámé, ez Tárée, ez Nákhóré, 62 Ez Sárúkhé, ez Ragávé, ez Fáleké, ez Eberé, ez Saláé, 63 Ez Kajnáné, ez Arfaksádé, ez Semé, ez Noéé, ez Lámekhé, 64 Ez Mathuséláé, ez Énókhé, ez Járedé, ez Mahalaléél, ez Kajnáné, 65 Ez Énósé, ez Sethé, ez Ádámé, *ez pedig* az Istené.

5.fejezet

Jézus megkísértése

Lk 4,1 1 Jézus pedig Szent Szellemmel telve visszatért a Jordántól, és vitetett Lk 4,1
a Szellemtől a pusztába,

Mk 1,13 2 És ott volt a pusztában negyven napig a Sátántól kísértve, és a vadál- Mk 1,13
latokkal volt együtt; és az angyalok szolgáltak neki.

Mt 4,2-11 3 És mikor negyven nap és negyven éjjel böjtölt, végül megéhezett. 4 Mt 4,2-11
És mikor hozzáment a kísértő, mondta *neki*: Ha Isten Fia vagy, mondd hogy ezek a kövek változzanak kenyerekké. 5 Ő pedig felelt, és mondta: Meg van írva: Nemcsak kenyérral él az ember, hanem minden igé-

5. FEJEZET

vel, amely Isten szájából származik. 6 Akkor átvitte őt az ördög a szent városba, és odahelyezte a templom tetejére. 7 És mondta neki: Ha Isten Fia vagy, vessed alá magadat, mert meg van írva: Az Ő angyalainak parancsol felőled, és kézen hordoznak téged, hogy meg ne üsd lábadat a kőbe. 8 Mondta neki Jézus: Viszont meg van írva: Ne kísértsd a te Uradat Istenedet. 9 Ismét vitte Őt az ördög egy igen magas hegyre, és megmutatta neki a világ minden országát és azok dicsőségét, 10 És mondta neki: Mindezeket neked adom, ha leborulva imádsz engem. 11 Ekkor mondta neki Jézus: Távozz el Sátán, mert meg van írva: A te Uradat Istenedet imádd, és csak neki szolgálj. 12 Ekkor elhagyta Őt az ördög. És íme angyalok jöttek hozzá és szolgáltak neki.

Keresztelő János bizonyágtétele Isten bárányáról

Jn 1,29-52

13 Másnap látta János Jézust hozzá menni és mondta: Íme, az Istennek az a Báránya, aki elveszi a világ bűneit! 14 Ez az akiről ezt mondtam: Utánam jön egy férfi aki előttem lett, mert előbb volt nálam. 15 És én nem ismertem Őt; de hogy megjelensék Izraelnek, azért jöttem én, aki vízzel meríték be. 16 És bizonyágot tett János, *ezt* mondva: Láttam a Szellemet leszállni az égből mint egy galambot; és megnyugodott rajta. 17 És én nem ismertem Őt; de aki elküldött engem, hogy vízzel merítsek be, az mondta nekem: Akire látod a Szellemet leszállni és rajta megnyugodni, az az aki Szent Szellemmel merít be. 18 És én láttam és bizonyágot tettem, hogy ez az Isten Fia. 19 Másnap ismét *ott* állt János és kettő a tanítványai közül; 20 És ránézve Jézusra ahogy *ott* járt, mondta: Íme, az Isten Báránya!

Jn 1,29-52

Jézus első tanítványai

21 És hallotta őt a két tanítvány ahogy szólt, és követték Jézust. 22 Jézus pedig hátrafordult és látta, hogy ők követik, mondta nekik: 23 Mit kerestek? Ők pedig mondták neki: Rabbi, (ami megmagyarázva azt teszi: Mester) hol laksz? 24 Mondta nekik: Gyertek és lássátok meg. Elmentek és meglátták hol lakik; és nála maradtak azon a napon: akkor pedig körülbelül tíz óra volt. 25 A kettő közül akik Jánostól *ezt* hallották és Őt követték, András volt az egyik, a Simon Péter testvére. 26 Ez először a maga testvérével találkozott, Simonnal, és mondta neki: Megtaláltuk a Messiást (ami megmagyarázva azt teszi: a Krisztus); 27 És Jézushoz vezette őt. Jézus pedig rátekintve mondta: Te Simon vagy, a Jóna fia; téged Kéfásnak fognak hívni (ami megmagyarázva: Kőszikla). 28 A következő napon Galileába akart menni Jézus; és találkozott Fileppel és mondta neki: Kövess engem! 29 Filep pedig Bethsaidából, az András és Péter városából való volt. 30 Találkozott Filep Nátánaellel és mondta neki: Akiről Mózes írt a törvényben, és a próféták, megtaláltuk a názareti Jézust, József fiát. 31 És mondta neki Nátánael: Názaretből támadhat-e valami jó? Mondta neki Filep: Gyere és lásd meg! 32 Látta Jézus Nátánaelt hozzá menni, és *ezt* mondta róla: Íme, egy igaz izraelita akiben nincs hamisság. 33 Mondta neki Nátánael: Honnan ismeresz engem? Felelt Jézus és mondta neki: Mielőtt Filep hívott téged, láttalak téged ahogy a fügefa alatt voltál. 34 Felelt Nátánael és mondta neki: Rabbi, Te vagy az Isten Fia, Te vagy Izrael Királya! 35 Felelt Jézus és mondta neki: Hogy azt mondtam neked: láttalak a fügefa alatt,

hiszel? Nagyobbakat látsz majd ezeknél. 36 És mondta neki: Bizony, bizony mondom nektek: Mostantól fogva meglátjátok a megnyílt eget, és az Isten angyalait, ahogy felszállnak és leszállnak az ember Fiára.

Jézus visszatér Galileába

Lk 4,14-15 37 Jézus pedig visszatért a Szellem erejével Galileába, és híre ment neki az egész környéken. 38 És Ő tanított azok zsinagógáiban, mindenkitől dicsőítve.

Jn 2,1-12 39 És a harmadik napon menyegző volt a galileai Kánában; és ott volt Jézus anyja; 40 És Jézust is meghívták a tanítványaival együtt a menyegzőbe. 41 És mikor elfogyott a bor, Jézus anyja mondta neki: Nincs boruk. 42 Mondta neki Jézus: Mi dolgom van nekem veled asszony? Nem jött még el az én óráim. 43 Mondta az anyja a szolgálknak: Valamit mond nektek, megtegyétek. 44 Ott pedig hat kőveder volt elhelyezve a zsidók tisztálkodási módja szerint, melyek közül mindegyikbe két-három métréte fért. 45 Mondta nekik Jézus: Töltsétek meg a vedreket vízzel. És megtöltötték azokat színig. 46 És mondta nekik: Most merítetek és vigyetek a násznagynak. És vittek. 47 Amint pedig megízlelte a násznagy a borra lett vizet, és nem tudta honnan van, (de a szolgálk tudták, akik a vizet merítették), szólította a násznagy a vőlegényt, 48 És mondta neki: Minden ember a jó bort adja fel először és mikor megittasodtak, akkor az alábbvalót: te a jó bort ekkorra tartottad. 49 Ezt az első csodát a galileai Kánában tette Jézus, és megmutatta az Ő dicsőségét; és hittek benne a tanítványai. 50 Azután lement Kapernaumba, Ő és az Ő anyja, és a testvérei és a tanítványai; és ott maradtak néhány napig,

Jézus a zsinagógában felolvassa Ésaiás prófétát

Lk 4,16-30 51 És Názáretbe ment ahol felneveltetett, és szokása szerint bement szombatnapon a zsinagógába, és felállt olvasni. 52 És Ésaiás próféta könyvét adták neki; és a könyvet feltárva arra a helyre nyitotta, ahol ez volt írva: 53 Az Úr Szellemé *van* rajtam, mert felkent engem, hogy a szegényeknek az evangéliumot hirdessem, elküldött, hogy a töredelmes szívűeket meggyógyítsam, hogy a foglyoknak szabadulást hirdessek és a vakok szemeinek megnyílását, hogy szabadon bocsássam a lesújtottakat, 54 Hogy hirdessem az Úr kedves esztendejét. 55 És behajtva a könyvet, átadta a szolgálknak és leült. És a zsinagógában mindenkinek a szeme rá volt függesztve. 56 Ő pedig szólni kezdett hozzájuk: Ma teljesedett be ez az Írás a ti hallásotokra. 57 És mindnyájan bizonyosságot tettek felőle, és elálmélkodtak kedves beszédeim, amelyek a szájából származtak, és mondták: Vagy nem a József fia-e ez? 58 És mondta nekik: Bizonyára azt a példabeszédet mondjátok nekem: Orvos, gyógyítsd meg magad! Amiket hallottunk, hogy Kapernaumban történtek, itt a te hazádban is cselekedd meg azokat. 59 Mondta pedig: Bizony mondom nektek: Egy próféta sem kedves a maga hazájában. 60 És igazán mondom nektek, hogy Illés idejében sok özvegyasszony volt Izraelben, mikor az ég három esztendeig és hat hónapig be volt zárva, úgyhogy az egész tartományban nagy éhség volt; 61 Mégis azok közül senkihez nem küldetett Illés, hanem csak Szidon Sareptájába, az özvegyasszonyhoz. 62 És az Elizeus próféta idejében sok bélpoklos

5. 6. FEJEZET

volt Izraelben, de azok közül egy sem tisztult meg, csak a Szíriából való Naámán. 63 És beteltek mindnyájan haraggal a zsinagógában, mikor ezeket hallották. 64 És felkeltek, és kiűzték Őt a városon kívül, és annak a hegynek szélére vitték Őt amelyen a városuk épült, hogy letaszítsák onnan. 65 Ő azonban közöttük átmenve eltávozott.

6.fejezet

Jézus elkezdő hirdetni Isten országát

Mt 4,13-17 1 És odahagyva Názáretet, elment és a tengerparti Kapernaumba la- Mt 4,13-17
kott, a Zebulon és Naftali határain; 2 Hogy beteljesedjen amit Ésaías próféta mondott, így szólva: 3 Zebulon földje és Naftali földje a tenger felé, a Jordánon túl, a pogányok Galileája, 4 A nép amely sötétségben ült, látott nagy világosságot, és akik a halál földjében és árnyékában ültek, azoknak világosság támadt. 5 Ettől fogva kezdett Jézus prédikálni, és ezt mondani: Térjetek meg, mert közel van a mennyek országa.

Péter csodálatos halfogása és a tanítványok elhívása

Mk 1,16 6 Mikor pedig Galilea tengere mellett járt, látta Simont és Andrást, an- Mk 1,16
nak testvérét, ahogy a tengerbe hálót vetettek, mert halászok voltak.

Lk 5,1-10 7 És történt, hogy amikor a sokaság hozzá tódult, hogy hallgassa az Lk 5,1-10
Isten beszédét, Ő a Genezáret tavánál állt; 8 És látott két hajót állni a vízen: a halászok pedig miután azokból kiszálltak, mosták a hálóikat. 9 És bement az egyik hajóba amely a Simoné volt, és kérte őt, hogy vigye egy kissé beljebb a földtől. És mikor leült, a hajóból tanította a sokaságot. 10 Mikor pedig megszűnt beszélni, mondta Simonnak: Evezz a mélyre és vessétek ki a hálóitokat fogásra. 11 És felelvé Simon, mondta neki: Mester, jóllehet egész éjszaka fáradtunk, mégsem fogtunk semmit, de a Te parancsolatodra kivetem a hálót. 12 És mikor ezt megtették, halak nagy sokaságát kerítették be, és szakadozott a hálójuk. 13 Intettek azért társaiknak akik a másik hajóban voltak, hogy jöjjenek és segítsenek nekik. Eljöttek és megtöltötték mind a két hajót annyira, hogy csaknem elsüllyedtek. 14 Látva pedig ezt Simon Péter, Jézus lábai elé esett, ezt mondva: Menj el tőlem, mert én bűnös ember vagyok, Uram! 15 Mert félelem fogta körül őt, és mindazokat akik vele voltak, a halfogás miatt amit fogtak; 16 Hasonlóképpen Jakabot és Jánost is, a Zebedeus fiait, akik Simon társai voltak. És mondta Simonnak Jézus: Ne félj, mostantól fogva embereket fogsz.

Mk 1,17-31 17 És mondta nekik Jézus: Kövessetek engem és én azt teszem, hogy Mk 1,17-31
embereket halásszatok. 18 És azonnal elhagyva hálóikat, követték Őt. 19 És onnan egy kissé továbbmenve, látta Jakabot a Zebedeus fiát és annak testvérét Jánost, amint a hajóban azok is a hálókat kötözgették. 20 És azonnal hívta őket. És ők atyjukat Zebedeust a napszámosokkal a hajóban hagyva, követték Őt.

Jézus démonizáltat szabadít és betegeket gyógyít

21 Bementek Kapernaumba, és mindjárt szombatnapon bement a zsi-

nagógába és tanított. 22 És elálmélkodtak a tudományán, mert úgy tanította őket mint akinek hatalma van, és nem úgy mint az írástudók. 23 Volt pedig azok zsinagógájában egy ember, akiben tisztátalan szellem volt, és felkiáltott, 24 És mondta: Ah! Mi dolgunk van nekünk veled, názáreti Jézus? Azért jöttél, hogy elveszíts minket? Tudom, hogy ki vagy Te: az Isten Szentje. 25 És megdorgálta őt Jézus, *ezt* mondva: Némulj meg és menj ki belőle. 26 És a tisztátalan szellem megszagatta őt, és fennszóval kiáltva kiment belőle. 27 És mindnyájan elálmélkodtak annyira, hogy egymás közt kérdezték, *ezt* mondva: Mi ez? Micsoda új tudomány ez, hogy hatalommal parancsol a tisztátalan szellemeknek is, és engedelmeskednek neki? 28 És azonnal elment a híre Galilea egész környékére. 29 És azonnal kimenve a zsinagógából, a Simon és András házához mentek Jakabbal és Jánossal együtt. 30 A Simon anyósa pedig hidegtelelésben feküdt, és azonnal szóltak neki felőle. 31 És Ő odament, fölemelte azt annak kezét fogva; és azonnal elhagyta azt a hidegtelelés, és szolgált nekik.

- Mk 1,33 32 És az egész város odagyűlt az ajtó elé. Mk 1,33
- Mt 8,16 33 Az est beálltával pedig sok démonizáltat vittek hozzá, és egy szóval kiűzte a szellemeket, és meggyógyított minden beteget; Mt 8,16
- Lk 4,41 34 Sokakból pedig démonok is mentek ki, kiáltozva és mondva: Te vagy a Krisztus, az Isten Fia! De Ő megdorgálva nem engedte őket szólni, mert tudták, hogy Ő a Krisztus. Lk 4,41
- Mt 8,17 35 Hogy beteljesedjen amit Ésaiás próféta mondott, *így* szólva: Ő vette el a mi erőtlenségünket, és Ő hordozta a mi betegségünket. Mt 8,17
- Mk 1,35-37 36 Kora reggel pedig még szürkületkor fölkel, kiment és elment egy puszta helyre, és ott imádkozott. 37 Simon pedig és a vele lévők utána siettek; 38 És amikor megtalálták Őt, mondták neki: Mindenki téged keres. Mk 1,35-37
- Lk 4,43-44 39 Ő pedig mondta nekik: Más városoknak is hirdetnem kell nekem az Isten országát, mert azért küldtettem. 40 És prédikált Galilea zsinagóáiban. Lk 4,43-44
- Lk 5,12-14 41 És történt, hogy mikor az egyik városban volt, íme *volt ott* egy poklossággal teljes ember: és mikor meglátta Jézust, arcra borulva kérte Őt, *ezt* mondva: Uram, ha akarod megtisztíthatsz engem! 42 Jézus pedig kinyújtva kezét megérintette azt, *ezt* mondva: Akarom, tisztulj meg. És azonnal eltávozott tőle a bélpoklosság. 43 És megparancsolta neki, hogy azt senkinek se mondja el; hanem menj el, mutasd meg magad a papnak, és vigyél áldozatot a megtisztulásodért, ahogy Mózes parancsolta, bizonyágl nekik. Lk 5,12-14
- Mk 1,45 44 Az pedig kimenve, kezdett sokat beszélni és terjeszteni a dolgot annyira, hogy nyilvánosan már be sem mehetett Jézus a városba, hanem kinn, puszta helyeken volt, és mindenfelől mentek hozzá. Mk 1,45

7.fejezet

Jézus megtisztítja a templomot

Jn 2,13-25 1 Mert közel volt a zsidók páskhája és felment Jézus Jeruzsálembe. 2 És ott találta a templomban az ökrök, juhok és galambok árusait és a pénzváltókat, ahogy ültek: 3 És kötélből ostort csinálva kiüzte mindnyájukat a templomból, az ökröket is, a juhokat is; és a pénzváltók pénzét kiöntötte, az asztalokat pedig feldöntötte; 4 És a galambárosoknak mondta: Hordjátok el ezeket innen; ne tegyétek az én Atyám házát kalmárság házává. 5 Megemlékeztek pedig a tanítványai, hogy meg van írva: A Te házadhoz való féltő szeretet emészt engem. 6 Feleltek azért a zsidók és mondták neki: Micsoda jelet mutatsz nekünk, hogy ezeket cselekszed? 7 Felelt Jézus és mondta nekik: Rontsátok le ezt a templomot és három nap alatt felépítem azt. 8 Mondták azért a zsidók: Negyvenhat esztendeig épült ez a templom, és Te három nap alatt felépítet azt? 9 Ő pedig az Ő teste templomáról szólt. 10 Mikor azért feltámadt a halálból, megemlékeztek a tanítványai, hogy ezt mondta nekik, és hittek az írásnak és a beszédnek amelyet Jézus mondott. 11 Amikor pedig Jeruzsálemben volt a páskha ünnepén, sokan hittek az Ő nevében, látva a jeleket amelyeket cselekedett. 12 Maga azonban Jézus nem bízta magát rájuk, amiatt, hogy mindnyájukat ismerte, 13 És mert nem szorult rá, hogy valaki bizonytságot tegyen az emberről, mert magától is tudta mi volt az emberben.

Krisztus beszélgetése Nikodémussal

Jn 3,1-36 14 Volt pedig a farizeusok közt egy ember, a neve Nikodémus, a zsidók főembere: 15 Ez éjjel Jézushoz jött és mondta neki: Mester, tudjuk, hogy Istentől jöttél tanítóul, mert senki sem teheti ezeket a jeleket amelyeket Te teszel, csak ha az Isten van veled. 16 Felelt Jézus és mondta neki: Bizony, bizony mondom neked: ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja az Isten országát. 17 Mondta neki Nikodémus: Hogyan születhet az ember ha vén? Vajon bemehet-e az anyja méhébe másodszor és megszülethet-e? 18 Felelt Jézus: Bizony, bizony mondom neked: Ha valaki nem születik víztől és Szellemtől, nem mehet be az Isten országába. 19 Ami hústesttől született, hústest az; és ami Szellemtől született, szellem az. 20 Ne csodáld, hogy azt mondtam neked: Szükség nektek újonnan születetnek. 21 A szél fúj ahová akar, és annak zúgását hallod, de nem tudod honnan jön és hová megy: így van mindenki aki Szellemtől született. 22 Felelt Nikodémus és mondta neki: Hogyan lehetnek ezek? 23 Felelt Jézus és mondta neki: Te Izrael tanítója vagy és nem tudod ezeket? 24 Bizony, bizony mondom neked, amit tudunk azt mondjuk, és amit láttunk, arról teszünk bizonytságot; és a mi bizonytságtételünket nem fogadjátok el. 25 Ha a földiekről szóltam nektek és nem hisztek, hogyan hisztek ha a mennyiekről szólok nektek? 26 És senki sem ment fel a mennybe, csak az aki a mennyből szállt alá, az ember Fia, aki a mennyben van. 27 És ahogyan felemelte Mózes a kígyót a pusztában, úgy kell az ember Fiának felemeltetnie.

28 Hogy valaki hisz Őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen. 29 Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hisz Őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen. 30 Mert nem azért küldte az Isten az Ő Fiát e világra, hogy kárhoztassa e világot, hanem hogy megtartasson e világ általa. 31 Aki hisz Őbenne el nem kárhozik; aki pedig nem hisz, immár elkárhozott, mert nem hitt az Isten egyszülött Fiának nevében. 32 Ez pedig a kárhoztatás, hogy a világosság e világra jött, és az emberek inkább szerették a sötétséget mint a világosságot, mert az ő cselekedeteik gonoszak voltak. 33 Mert mindenki aki hamisan cselekszik, gyűlöli a világosságot és nem megy a világosságra, hogy a cselekedeteit meg ne feddjék; 34 Aki pedig az igazságot cselekszi, az a világosságra megy, hogy a cselekedetei nyilvánvalókká legyenek, hogy Isten szerinti cselekedetek.

Keresztelő János bizonyágot tesz Jézusról

35 Ezután elment Jézus a tanítványaival Júdea földjére; és ott időzött velük és bemeitett. 36 János pedig szintén bemeitett Énonban, Sálímhoz közel, mert ott sok volt a víz. És odamentek és bemeitkeztek. 37 Mert János még nem vettetett a tömlöcbe. 38 Vetekedés támadt azért János tanítványai és a zsidók között a mosakodás felől. 39 És Jánoshoz mentek és mondták neki: Mester! Aki veled volt a Jordánon túl, akiről te bizonyágot tettél, íme bemeit és hozzá megy mindenki. 40 Felelt János és mondta: Az ember semmit sem vehet, csak ha a mennyből adják neki. 41 Ti magatok vagytok a bizonyágaim, hogy megmondtam: Nem én vagyok a Krisztus, hanem hogy előtte küldtettem el. 42 Akinek jegyese van völegény az; a völegény barátja pedig aki ott áll és hallja Őt, örvendezve örül a völegény szavának. Ez az én örömöm immár betelt. 43 Neki növekednie kell, nekem pedig alászállnom. 44 Aki felülről jött, mindenek felett való. Aki a földről való az földi és földieket szól; aki a mennyből jött, mindenek felett van. 45 És arról tesz bizonyágot amit látott és hallott; és az Ő bizonyágtételét senki nem fogadja be. 46 Aki az Ő bizonyágtételét befogadja, az megpecsételte, hogy az Isten igaz. 47 Mert akit az Isten küldött, az Isten beszédeit szólja, mert az Isten *annak* nem mértékkal adja a Szellemét. 48 Az Atya szereti a Fiút és a kezébe adott mindent. 49 Aki hisz a Fiúban, örök élete van; aki pedig nem hisz a Fiúnak, nem lát életet, hanem az Isten haragja marad rajta.

Lk 3,18-20 50 És még sok egyebekre is intve *őket*, prédikált a népnek. 51 Mikor pedig Heródes, a negyedes fejedelem, megfeddetett tőle Heródiásért, az ő testvérének, Filepnek feleségéért és mindazokért a gonoszságokért amiket Heródes cselekedett, 52 Ez még azzal tetézte mindezeket, hogy Jánost tömlöcbe vetette.

Jézus prédikálja az Isten országát

Mk 1,14-15 53 Miután pedig János tömlöcbe vettetett, elment Jézus Galileába, prédikálva az Isten országának evangéliumát, 54 És mondta: Betelt az idő, és közel van az Isten országa; térjete meg és higgyete az evangéliumban.

Mt 4,23-25 55 És bejárta Jézus az egész Galileát, tanítva azok zsinagógaiban, és

7. 8. FEJEZET

prédikálva az *Isten* országának evangéliumát, és gyógyítva a nép között minden betegséget és minden erőtlenséget. 56 És elterjedt az Ő híre egész Szíriában: és hozzávitték mindazokat akik rosszul voltak, a különféle betegségekben és kínokban sínylődőket, démonizáltakat, holdkórosokat és gutaütötteket; és meggyógyította őket. 57 És nagy sokaság követte Őt Galileából, és a Tízvárosból, és Jeruzsálemből, és Júdeából és a Jordánon túlról.

8.fejezet

Hegyi beszéd. Kik a boldogok.

Mt 5,1-48

1 Mikor pedig látta *Jézus* a sokaságot, felment a hegyre, és amint leült, hozzámentek a tanítványai. 2 És megnyitva száját tanította őket, *ezt* mondva: 3 Boldogok a szellemi szegények: mert övék a mennyek országa. 4 Boldogok akik sírnak: mert ők megvigasztaltatnak. 5 Boldogok a szelídek: mert ők örökségül bírják a földet. 6 Boldogok akik éheznek és szomjaznak az igazságot: mert ők megelégtettek. 7 Boldogok az irgalmasok: mert ők irgalmasságot nyernek. 8 Boldogok akiknek szívük tiszta: mert ők meglátják az Istent. 9 Boldogok a békességre igyekezők: mert őket az *Isten* fiainak mondják. 10 Boldogok akik háborúságot szenvednek az igazságért: mert övék a mennyek országa. 11 Boldogok lesztek ha szidalmaznak és háborgatnak titeket, és minden gonosz hazugságot mondanak ellenetek értertem. 12 Örüljete és örvendeztetek, mert a ti jutalmatok bőséges a mennyekben: mert így háborgatták a prófétákat is, akik előttek voltak. 13 Ti vagytok a föld sója; ha pedig a só megízetlenül, mivel sózzák meg? nem jó azután semmire, hanem hogy kidobják és eltapossák az emberek. 14 Ti vagytok a világ világossága. Nem rejthető el a hegyen épített város. 15 Lámpást sem azért gyújtanak, hogy a véka alá, hanem hogy a lámpatartóba tegyék, és mindenkinek fénylik akik a házban vannak. 16 Úgy világítson a ti fényetek az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti Atyátokat, aki a mennyben van.

Mt 5,1-48

A törvény igazi betöltése

17 Ne gondoljátok, hogy a törvény vagy a próféták eltörlésére jöttem. Nem *azért* jöttem, hogy eltöröljem, hanem inkább hogy betöltssem. 18 Mert bizony mondom nektek, míg az ég és a föld elmúlik, a törvényből egy jóta vagy egyetlen pontocská el nem múlik, amíg minden be nem teljesedik. 19 Valaki azért csak egyet is megront a legkisebb parancsolatok közül, és úgy tanítja az embereket, a legkisebb lesz a mennyek országában; valaki pedig cselekszi és úgy tanít, az nagy lesz a mennyek országában. 20 Mert mondom nektek, hogy ha a ti igazságotok nem több az írástudók és farizeusok *igazságánál*, semmiképpen sem mehettek be a mennyek országába. 21 Hallottátok, hogy megmondott a régieknek: Ne ölj, mert aki öl, méltó az ítéletre. 22 Én pedig azt mondom nektek, hogy mindaz aki ok nélkül haragszik az ő atyjafiára, méltó az ítéletre; aki pedig azt mondja az ő atyjafiának: Hitvány, méltó a főtörvényszékre; aki pedig ezt mondja: Bolond, méltó a gyehenna tüze. 23 Azért ha az ajándékokat az oltárra viszed, és ott megem-

lékezel arról, hogy a te atyádfiának valami panasza van ellened: 24 Hagyd ott az oltár előtt az ajándékodat és menj el, békélj meg előbb a te atyádfiával, és azután gyere és vidd fel az ajándékodat. 25 Légy jóakarója a te ellenségednek hamar, amíg az úton vagy vele, hogy ellenséged valamiképpen a bíró kezébe ne adjon téged, és a bíró oda ne adjon a poroszló kezébe, és tömlöcbe ne vessen téged. 26 Bizony mondom neked: nem jössz ki onnan amíg meg nem fizetsz az utolsó fillérig. 27 Hallottátok, hogy megmondattok a régieknek: Ne paráználkodj! 28 Én pedig azt mondom nektek, hogy valaki asszonyra tekint *gonosz* kívánsággal, már paráználkodott azzal az ő szívében. 29 Ha pedig a te jobb szemed botránkoztat meg téged, vágd ki azt és vedd el magadtól: mert jobb neked, hogy egy vesszen el a te tagjaid közül, semhogy *az* egész tested a gyehennára vessék. 30 És ha a te jobb kezed botránkoztat meg téged, vágd le azt és vedd el magadtól: mert jobb neked, hogy egy vesszen el a te tagjaid közül, semhogy *az* egész tested a gyehennára vessék. 31 Megmondták: valaki elbocsátja feleségét, adjon neki levelet az elválásról. 32 Én pedig azt mondom nektek: valaki elbocsátja feleségét paráznaság okán kívül, paráznává teszi azt; és aki elbocsátott asszonyt vesz el, paráználkodik. 33 Ismét hallottátok, hogy megmondták a régieknek: Ne esküdj hamisan, hanem teljesítsd az Úrnak *tett* esküidet. 34 Én pedig azt mondom nektek: Teljességgel ne esküdjetek: se az égre, mert az az Isten királyi széke; 35 Se a földre, mert az lábainak zsámolya; se Jeruzsálemre, mert az a nagy Király városa; 36 Se a fejedre ne esküdj, mert egyetlen hajszálát sem tehetsz fehérré vagy feketévé; 37 Hanem legyen a ti beszédetek: Igen igen; nem nem; ami pedig ezeken felül van, a gonosztól van. 38 Hallottátok, hogy meg lett mondva: Szemet szemért és fogat fogért. 39 Én pedig azt mondom nektek: Ne álljatok ellene a gonosznak, hanem aki arcul üt téged jobb felől, fordítsd felé a másik *arcodat* is. 40 És aki törvénykezni akar veled, és elvenni az alsóruhádát, engedd oda neki a felsőt is. 41 És aki téged egy mérföldútra kényszerít, menj el vele kettőre. 42 Aki töled kér, adj neki; és aki töled kölcsön akar kérni, ne fordulj el *attól*. 43 Hallottátok, hogy meg lett mondva: Szeresd felebarátodat és gyűlöld ellenségedet. 44 Én pedig azt mondom nektek: Szeressétek ellenségeiteket, áldjátok azokat akik titeket átkoznak, jót tegyetek azokkal akik gyűlölnek titeket, és imádkozzatok azokért akik háborgatnak és kergetnek titeket. 45 Hogy legyetek a ti mennyei Atyátok fiai, aki felhossa az Ő napját mind a gonoszokra, mind a jókra, és esőt ad mind az igazaknak, mind a hamisaknak. 46 Mert ha azokat szeretitek akik titeket szeretnek, micsoda jutalmát veszitek? Vagy a vámszedők is nem ugyanazt cselekszik-e? 47 És ha csak a ti atyátokfiat köszöntitek, mit cselekszettek *másoknál* többet? Nemde a vámszedők is nem úgy cselekszenek? 48 Legyetek azért tökéletesek, ahogy a ti Atyátok a mennyben tökéletes.

9.fejezet

Alamizsna, könyörgés

Mt 6,1-34

1 Vigyázatok, hogy ne osztogassátok alamizsnátokat az emberek előtt, Mt 6,1-34
hogy lássanak titeket: mert különben nem lesz jutalmatok a ti mennyei

9. FEJEZET

Atyátoknál. 2 Azért mikor alamizsnát osztogatsz, ne kürtöltess magad előtt, ahogy a képmutatók tesznek a zsinagógákban és az utcákon, hogy az emberektől dicséretet nyerjenek. Bizony mondom nektek: elvették jutalmukat. 3 Te pedig amikor alamizsnát osztogatsz, ne tudja a bal kezed, mit cselekszik a jobb kezed; 4 Hogy az alamizsnád titkon legyen; és a te Atyád, aki titkon néz, megfizet neked nyíltan. 5 És mikor imádkozol, ne légy olyan mint a képmutatók, akik a gyülekezetekben és az utcák szegletein fennállva szeretnek imádkozni, hogy lássák őket az emberek. Bizony mondom nektek, hogy elvették jutalmukat. 6 Te pedig amikor imádkozol, menj be a belső szobádba, és ajtódát bezárva imádkozz a te Atyáddhoz, aki titkon van; és a te Atyád, aki titkon néz, megfizet neked nyíltan. 7 És mikor imádkoztok, ne legyetek sok beszédűek mint a pogányok, akik azt gondolják, hogy az ő sok beszédükért hallgattatnak meg. 8 Ne legyetek hát ezekhez hasonlók, mert *jól* tudja a ti Atyátok mire van szükségetek, mielőtt kérnétek tőle.

Így imádkozzatok

9 Ti azért így imádkozzatok: Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben, szenteltessék meg a Te neved; 10 Jöjjön el a Te országod; legyen meg a Te akaratod, mint a mennyben, úgy ezen a földön is. 11 A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma. 12 És bocsásd meg a mi vétkeinket, ahogy mi is megbocsátunk azoknak akik ellenünk vétkeztek; 13 És ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg minket a gonosztól. Mert tiéd az ország és a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen!

A megbocsátásról, böjtről és az igazi kincsről

14 Mert ha megbocsátjátok az embereknek az ő vétkeiket, nektek is megbocsát a ti mennyei Atyátok. 15 Ha pedig nem bocsátjátok meg az embereknek az ő vétkeiket, a ti mennyei Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket. 16 Mikor pedig böjtöltök, ne legyen komor a nézéseitek, olyan mint a képmutatóké akik eltorzítják arcukat, hogy lássák az emberek, hogy ők böjtölnek. Bizony mondom nektek, elvették jutalmukat. 17 Te pedig mikor böjtölsz, kend meg a fejed és mosd meg az arcod; 18 Hogy ne az emberek lássák böjtölésedet, hanem a te Atyád, aki titkon van; és a te Atyád, aki titkon néz, megfizet neked nyíltan. 19 Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön, ahol a rozsdá és a moly megemészti, és ahol a tolvajok kiássák és ellopják; 20 Hanem gyűjtsetek magatoknak kincseket a mennyben, ahol sem a rozsdá, sem a moly meg nem emészti, és ahol a tolvajok ki nem ássák, sem el nem lopják. 21 Mert ahol a ti kincsetek van, ott van a ti szívetek is. 22 A test lámpása a szem. Ha azért a szemed tiszta, az egész tested világos lesz. 23 Ha pedig a szemed gonosz, az egész tested sötét lesz. Ha azért a benned lévő világosság sötétség: mekkora akkor a sötétség?! 24 Senki sem szolgálhat két úrnak. Mert vagy az egyiket gyűlöli és a másikat szereti; vagy az egyikhez ragaszkodik és a másikat megveti. Nem szolgálhattok az Istennek és e világi gazdagságnak.

Az aggodalomról

25 Azért azt mondom nektek: Ne aggodalmaskodjatok az életetek felől, mit egyetek és mit igyatok; sem a testetek felől, mibe öltözködjé-

tek. Vajon nem több-e a lélek az eledelnél, és a test az öltözetnél? 26 Tekintsetek az égi madarakra, hogy nem vetnek, nem aratnak, sem csűrbe nem takarnak; és a ti mennyei Atyátok eltartja azokat. Nem sokkal különbek vagytok-e azoknál? 27 Kicsoda pedig az közületek, aki aggodalmaskodásával megnövelheti termetét egy arasszal? 28 Az öltözet felől is mit aggodalmaskodtok? Vegyétek eszetekbe a mező liliomait, hogyan növekednek: nem munkálkodnak és nem fonnak; 29 De mondom nektek, hogy Salamon minden dicsőségében sem öltözött úgy, mint ezek közül egy. 30 Ha pedig a mező fűvét, amely ma van és holnap kemencébe vetik, így ruházza az Isten; nem sokkal inkább titeket, ti kicsinyhitűek? 31 Ne aggodalmaskodjatok tehát, és ne mondjátok: Mit együnk? vagy: Mit igyunk? vagy: Mivel ruházkodjunk? 32 Mert mindezeket a pogányok kérdezik. Mert *jól* tudja a ti mennyei Atyátok, hogy mindezekre szükségetek van. 33 Hanem keressétek először Isten országát és az Ő igazságát, és ezek mind megadatnak nektek. 34 Ne aggodalmaskodjatok azért a holnap felől, mert a holnap majd aggodalmaskodik a maga dolgai felől. Elég *minden* napnak a maga baja.

10.fejezet

Szeretlen ítéletésről

Mt 7,1-29

1 Ne ítéljetek, hogy ne ítéltessetek. 2 Mert amilyen ítélettel ítélték, olyannal ítéltettek, és amilyen mértékkel mértek, olyannal mérnek nektek. 3 Miért nézed pedig a szálkát amely a te atyádfia szemében van, a gerendát pedig amely a te szemedben van nem veszed észre? 4 Vagy hogyan mondhatod a te atyádfiának: Hadd vessem ki a szálkát a te szemedből; holott íme a te szemedben gerenda van? 5 Képmutató, vedd ki előbb a gerendát a szemedből, és akkor gondoldj arra, hogy kivesd a szálkát atyádfia szeméből! 6 Ne adjátok azt ami szent az ebeknek, se gyöngyeiteket ne hányjátok a disznók elé, hogy meg ne taposásák azokat lábaikkal, és *nektek* fordulva, meg ne szagassanak titeket.

Mt 7,1-29

Az ima erejéről

7 Kérjetek és adatik nektek; keressetek és találtok; zörgessetek és megnyitattik nektek. 8 Mert aki kér, mind kap; és aki keres, talál; és a zörgetőnek megnyitattik. 9 Vagy ki az az ember közületek, aki ha az ő fia kenyeret kér tőle, követ ad neki? 10 És ha halat kér, vajon kigyót ad-e neki? 11 Ha azért ti gonosz létekre tudtok a fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok jókat azoknak, akik kérnek tőle?! 12 Amit akartok azért, hogy az emberek veletek cselekedjenek, mindazt ti is úgy cselekedjétek azokkal, mert ez a törvény és a próféták.

Isten akaratának teljesítéséről

13 Menjete be a szoros kapun. Mert tágas az a kapu és széles az az út, amely a veszedelemre visz, és sokan vannak akik azon járnak. 14 Mert szoros az a kapu és keskeny az az út, amely az életre visz, és kevesen vannak akik megtalálják azt. 15 Őrizkedjete pedig a hamis próféták-

10. 11. FEJEZET

től, akik juhok ruhájában jönnek hozzátok, de belül ragadozó farkasok. 16 Gyümölcsseikről ismeritek meg őket. Vajon a tövisről szednek-e szőlőt, vagy a bojtórjánról fügét? 17 Így minden jó fa jó gyümölcsöt terem; a romlott fa pedig rossz gyümölcsöt terem. 18 Nem teremhet jó fa rossz gyümölcsöt; romlott fa sem teremhet jó gyümölcsöt. 19 Minden fát, amely nem terem jó gyümölcsöt, kivágnak és tűzre vetnek. 20 Azért az ő gyümölcsseikről ismeritek meg őket. 21 Nem mindenki, aki ezt mondja nekem: Uram! Uram! megy be a mennyek országába, hanem aki cselekszi az én mennyben lévő Atyám akaratát. 22 Sokan mondják majd nekem azon a napon: Uram! Uram! nem a Te nevedben prófétáltunk-e, és nem a Te nevedben úztünk-e démonokat, és nem cselekedtünk-e sok hatalmas dolgot a Te nevedben? 23 És akkor választ teszek majd nekik: Sohasem ismertelek titeket; távozzatok tőlem ti gonosztevők. 24 Valaki azért hallja tőlem ezeket a beszédeket, és megcselekszi azokat, azt a bölcs emberhez hasonlítom, aki a kősziklára építette a házáat: 25 És ömlött az eső, és eljött az árvíz, és fújtak a szelek, és beleütköztek abba a házba, de nem dőlt össze: mert a kősziklára építették. 26 És valaki hallja tőlem ezeket a beszédeket, és nem cselekszi meg azokat, hasonló lesz a bolond emberhez, aki a fövényre építette házáat: 27 És ömlött az eső, és eljött az árvíz, és fújtak a szelek, és beleütköztek abba a házba, és összeomlott: és nagy lett annak romlása. 28 És mikor elvégezte Jézus ezeket a beszédeket, álmélgodott a sokaság az Ő tudományán: 29 Mert úgy tanította őket mint akinek hatalma van, és nem úgy mint az írástudók.

Bélpoklos meggyógyítása

Mt 8,1-4 30 Mikor leszállt a hegyről, nagy sokaság követte Őt. 31 És íme eljött Mt 8,1-4 egy bélpoklos, leborult előtte, ezt mondván: Uram, ha akarod megtisztíthatasz engem. 32 És Jézus kinyújtva kezét megérintette őt, ezt mondván: Akarom, tisztulj meg. És azonnal eltisztult annak poklossága. 33 És mondta neki Jézus: Vigyázz, senkinek se szólj. Hanem menj, mutasd meg magadat a papnak, és vidd fel az ajándékot, amelyet Mózes rendelt, bizonyosságul nekik.

11. fejezet

Gutaütött meggyógyítása

Mk 2,1-2 1 Napok múlva pedig ismét bement Kapernaumba, és meghallották, Mk 2,1-2 hogy otthon van. 2 És azonnal annyira sokan összegyűltek, hogy még az ajtó elé sem fértek; és hirdette nekik az igét.

Lk 5,17 3 És egyik napon történt, hogy Ő tanított: és ott ültek a farizeusok és a Lk 5,17 törvénytanítói, akik Galilea és Júdea minden faluiból és Jeruzsálemből jöttek: és az Úr hatalma volt vele, hogy gyógyítson.

Mk 2,3-21 4 És jöttek hozzá egy gutaütöttet hozva, akit négyen emeltek. 5 És mivel Mk 2,3-21 a sokaság miatt azzal nem férhettek hozzá, megbontották a ház tetejét ahol Ő volt, és rést törve leeresztették az ágyat amelyben a gu-
32

taütött feküdt. 6 Jézus pedig látva azok hitét, mondta a gutaütöttnek: Fiam, megbocsáttattak neked a te bűneid. 7 Voltak pedig ott némely írástudók, akik ott ültek, szívükben így okoskodva: 8 Mi dolog, hogy ez ilyen káromlásokat szól? Ki bocsáthatja meg a bűnöket, hanem csak egyedül az Isten? 9 És Jézus azonnal észrevette a szellemével, hogy azok magukban így okoskodnak, és mondta nekik: Miért gondoljátok ezeket a ti szívetekben? 10 Mi könnyebb, azt mondanom a gutaütöttnek: Megbocsáttattak a bűneid, vagy ezt mondanom: Kelj fel, vedd fel az ágycat és járj? 11 Hogy pedig megtudjátok, hogy az ember Fiának van hatalma e földön a bűnöket megbocsátani; mondta a gutaütöttnek: 12 Mondom neked, kelj föl, vedd fel az ágycat és menj haza. 13 Az pedig azonnal fölkelt és felvéve az ágycat, kiment mindenki láttára úgy, hogy mindenki álmélkodott és dicsőítette az Istent, ezt mondva: Sohasem láttunk ilyet!

Máté elhívása és vacsora a bűnösökkel

14 És ismét kiment a tenger mellé; és az egész sokaság mind hozzá ment, és tanította őket. 15 És amikor elment, meglátta Lévit, az Alfeus fiát, aki a vámszedő helyen ült, és mondta neki: Kövess engem. És az felkelve követte Őt. 16 És történt, hogy amikor Ő ennek házában asztalhoz ült, a vámszedők és bűnösök is sokan odaültek Jézussal és az Ő tanítványaival, mert sokan voltak, és követték Őt. 17 És amikor látták az írástudók és a farizeusok, hogy együtt eszik a vámszedőkkel és bűnösökkel, mondták a tanítványainak: Mi dolog, hogy a vámszedőkkel és a bűnösökkel eszik és iszik? 18 És amikor ezt hallotta Jézus, mondta nekik: Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek; nem azért jöttem, hogy igazakat, hanem hogy bűnösöket hívjak megtérésre. 19 A János és a farizeusok tanítványai pedig böjtöltek. Odamentek azért és mondták neki: Mi az oka, hogy János és a farizeusok tanítványai böjtölnek, a Te tanítványaid pedig nem böjtölnek? 20 Jézus pedig mondta nekik: Böjtölhet-e a vőlegény násznépe amíg velük van a vőlegény? Ameddig a vőlegény velük van, nem böjtölhetnek. 21 De jönnek majd napok, amikor elvétetik tőlük a vőlegény, és akkor böjtölni fognak azokon a napokon. 22 Senki sem varr pedig új posztóból foltot ó ruhára: különben az új ami azt kitoldaná, magához szakít a régiből és nagyobb szakadás lesz.

Lk 5,37-39 23 És senki sem tölti az új bort ó tömlőkbe, mert különben az új bor szétszakítja a tömlőket és a bor kiömlik, és a tömlők is elvesznek. 24 Hanem az új bort új tömlőkbe kell tölteni, és mind a kettő megmarad. 25 És senki aki ó bort iszik mindjárt újat nem kíván, mert azt mondja: Jobb az ó.

Szombatnapi kalásztépés

Lk 6,1-4 26 Történt pedig a *páskha* szombatját követő második szombaton, hogy a vetések között ment át, és a tanítványai szaggatták a gabonafejeket, és azokat kezeikkel kimorzsolva ettek. 27 Némelyek pedig a farizeusok közül mondták nekik: Miért cselekszitek azt amit szombatnapokon nem szabad cselekedni? 28 És feelve Jézus, mondta nekik: Nem olvastátok mit cselekedett Dávid mikor megéhezett, ő és akik vele vol-

11. 12. FEJEZET

tak? 29 Hogyan ment be az Úr házába és vette el a szent kenyereket, és ette meg, és adott azoknak is akik vele voltak, amelyeket *pedig* nem szabad megenni, hanem csak a papoknak?

Mt 12,5-8 30 Vagy nem olvastátok a törvényben, hogy szombatnapon megtörik Mt 12,5-8 a papok a szombatot a templomban és nem vétkeznek? 31 Mondom pedig nektek, hogy a templomnál nagyobb van itt. 32 Ha pedig tudnátok, mi ez: Irgalmasságot akarok és nem áldozatot, nem kárhoztattátok volna az ártatlanokat. 33 Mert a szombatnak is Ura az ember Fia.

Száradtkezü meggyógyítása

Mk 3,1-12 34 És ismét bement a zsinagógába, és volt ott egy megszáradt kezű Mk 3,1-12 ember. 35 És figyelték Őt, hogy meggyógyítja-e szombatnapon; hogy vádolhassák Őt. 36 Akkor mondta a megszáradt kezű embernek: Allj középre. 37 Azoknak pedig mondta: Szabad-e szombatnapon jót vagy rosszat tenni? Lelket menteni vagy megölni? De azok hallgattak. 38 És mikor haraggal nézte őket, bánkódva szívük keménysége miatt, mondta az embernek: Nyújtsd ki a kezed. És kinyújtotta, és meggyógyult a keze, és éppé lett mint a másik. 39 Akkor a farizeusok kimenve, a Heródes pártiakkal mindjárt tanácsot tartottak ellene, hogy elveszítsék Őt. 40 Jézus pedig elment tanítványaival a tenger mellé; és nagy sokaság követte Őt Galileából és Júdeából, 41 És Jeruzsálemből és Idumeából és a Jordánon túlról; és a Tírusz és a Szidon környékiek is amikor hallották, hogy milyen nagy dolgokat tett, nagy sokasággal jöttek hozzá. 42 És megmondta tanítványainak, hogy egy kis hajót tartsanak neki készen a sokaság miatt, hogy ne szorongassák Őt. 43 Mert sokakat meggyógyított, úgyhogy akiknek valami bajuk volt, rárohantak, hogy érinthessék Őt. 44 A tisztátalan szellemek is, mikor megláták Őt, leborultak előtte és kiáltottak, *ezt* mondva: Te vagy az Isten Fia. 45 Ő pedig erősen fenyegette őket, hogy ne jelentsék ki Őt.

12.fejezet

Tizenkét apostol választása

Lk 6,12-49 1 És azokban a napokban kiment a hegyre imádkozni, és az éjszakát Lk 6,12-49 az Istenhez való imádkozásban töltötte el. 2 És mikor megvirradt, szólította a tanítványait és kiválasztott azok közül tizenkettőt, akiket apostoloknak is nevezett: 3 Simont, akit Péternek is nevezett; és Andrást, annak testvérét; Jakabot és Jánost, Filepet és Bertalant; 4 Mátét és Tamást; Jakabot, az Alfeus fiát; és Simont, akit Zelotesnek neveztek; 5 Júdást, a Jakab *fiát*; és Iskariotes Júdást, aki áruló is volt;

Krisztus mezei prédikációja

6 És lement velük, megállt a síkságon, és a tanítványainak serege és a nép nagy sokasága egész Júdeából és Jeruzsálemből és Tírusznak és Szidonnak tengermelléki határából, akik jöttek, hogy hallgassák Őt és meggyógyíttassanak betegségeikből. 7 És akiket tisztátalan szellemek gyötörtek, meggyógyultak. 8 És az egész sokaság igyekezett érinteni Őt: mert erő származott belőle és mindenkit meggyógyított. 9 Ő pedig

felemelve szemeit a tanítványaira, mondta: Boldogok *vagytok* ti szegények: mert tiétek az Isten országa. 10 Boldogok ti, akik most éheztek: mert megelégtettek. Boldogok ti, akik most sírtok: mert nevetni fogtok. 11 Boldogok lesztek mikor gyűlölnék titeket az emberek, és kirekesztenek, és szidalmaznak titeket, és kivetik a neveteket mint gonoszt, az ember Fiáért. 12 Örüljete az azon a napon és örvendezzete, mert íme a ti jutalmatok bőséges a mennyben; hiszen hasonlóképpen cselekedte a prófétákkal az ő atyáik. 13 De jaj nektek gazdagoknak: mert elvettéte a ti vigasztalásotokat. 14 Jaj nektek akik betellettek: mert éhezni fogtok. Jaj nektek akik most nevettek: mert sírni és jajgatni fogtok. 15 Jaj nektek mikor minden ember jót mond rólatok: mert éppen így cselekedte a hamis prófétákkal az ő atyáik. 16 De nektek mondom akik hallgattok: Szeresséte ellenségeiteket, jót tegyete azokkal akik titeket gyűlölnék, 17 Áldjátok azokat akik titeket átkoznak, és imádkozzate azokért akik titeket háborgatnak. 18 Aki *egyik* arcodat megüti, fordítsd neki a másikat is; és attól aki felsőruhádát elveszi, ne vond meg alsóruhádát se. 19 Mindenkinék pedig aki kér tőled, adj; és attól aki elveszi a tiédet, ne kérd vissza. 20 És ahogy akarjátok, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is úgy cselekedjete azokkal. 21 Mert ha *csak* azokat szeretítek akik titeket szeretnek, mi jutalmatok van? Hiszen a bűnösök is szeretik azokat akik őket szeretik. 22 És ha *csak* azokkal teszete jót akik veletek jót tesznek, mi jutalmatok van? Hiszen a bűnösök is ugyanazt cselekszik. 23 És ha *csak* azoknak adtok kölcsönt, akiktől reméletek hogy visszakapjátok, mi jutalmatok van? Hiszen a bűnösök is adnak kölcsönt a bűnösöknek, hogy ugyanannyit kapjanak vissza. 24 Hanem szeresséte ellenségeiteket, és tegyete jót, és adjate kölcsönt, semmit nem várva érte; és a ti jutalmatok sok lesz, és a magasságos *Isten* fiai leszete: mert Ő jőtevő a hálátlanokkal és gonoszokkal. 25 Legyete azért irgalmasok, mint a ti Atyátok is irgalmas. 26 Ne ítéljete és nem ítéltete; ne kárhoztassate és nem kárhoztattok; megbocsássate, és nektek is megbocsátanak; 27 Adjate és nektek is adnak; jó mértéket, megnyomottat és megrázottat, és ígértel adnak a ti öletekbe. Mert azzal a mértékkel mérnek nektek, amellyel ti mérete. 28 Példabeszédete is mondott nekik: Vajon a vak vezetheti-e a világtalant? vajon nem a verembe esnek-e mindketten? 29 Nem feljebb való a tanítvány a mesterénél, hanem mikor tökéletes lesz, mindenki olyan lesz mint a mestere. 30 Miért nézed a szálkát ami a te atyádfia szemében van, a gerendát pedig ami a saját szemedben van, nem veszed észre? 31 Hogyan mondhatod a te atyádfiának: Atyámfia, hadd vesse ki a szálkát a szemedből, holott te, a te szemedben lévő gerendát nem látod. Te képmutató, vesd ki először a gerendát a szemedből és azután gondolj arra, hogy kivesd a szálkát ami a te atyádfia szemében van. 32 Nem jó fa az amely romlott gyümölcsöt terem, és nem romlott fa az amely jó gyümölcsöt terem. 33 Mert minden fát az ő tulajdon gyümölcséről ismernek meg: mert a tövisről nem szednek fűgét, sem a szederindáról nem szednek szőlőt. 34 A jó ember az ő szívének jó kincséből hoz elő jót; és a gonosz ember az ő szívének gonosz kincséből hoz elő gonoszt: mert a szíve teljességéből szól a szája. 35 Miért mondjátok pedig nekem: Uram! Uram! ha nem teszete amiket mondok? 36 Valaki hozzám jön és hallgatja az én beszédeimet és

12. 13. FEJEZET

azokat megtartja, megmondom nektek mihez hasonló. 37 Hasonló a házépítő emberhez aki leásott, és mélyre hatolt, és kősziklára vetett fundamentumot: mikor azután árvíz lett, beleütközött a folyóvíz abba a házba, de azt meg nem mozdíthatta: mert kősziklán épült. 38 Aki pedig hallgatja de nem tartja meg, hasonló ahhoz az emberhez, aki *csak* a földön építette házát fundamentum nélkül: amibe beleütközve a folyóvíz, azonnal összeomlott, és nagy lett annak a háznak romlása.

Lk 7,1 39 Mikor pedig minden beszédeit a nép hallatára elvégezte, bement Lk 7,1 Kapernaumba.

13.fejezet

A százados szolgájának meggyógyítása

Mt 8,5-13 1 Mikor pedig bement Jézus Kapernaumba, egy százados ment hozzá, Mt 8,5-13 kérve Őt, 2 És ezt mondva: Uram, a szolgám otthon gutaütötten fekszik és nagy kínokat szenved. 3 És mondta neki Jézus: Elmegyek és meggyógyítom őt. 4 És felelve a százados, mondta: Uram, nem vagyok méltó, hogy a hajlékomba gyere, hanem csak szőlj egy szót és meggyógyul a szolgám. 5 Mert én is hatalmasság alá vetett ember vagyok, és vannak alattam vitézek; és mondom egyiknek: Menj el, és elmegy; és a másíknak: Gyere, és eljön; és a szolgámnak: Tedd ezt, és megteszi. 6 Jézus pedig amikor ezt hallotta, elcsodálkozott, és mondta az Őt követőknek: Bizony mondom nektek, még Izraelben sem találtam ilyen nagy hitet. 7 De mondom nektek, hogy sokan eljönnek napkeletről és napnyugatról, és letelepednek Ábrahámmal, Izsákkal és Jákobbal a mennyek országában: 8 Ennek az országnak fiai pedig kivettetnek a külső sötétségre: ahol sírás és fogak csikorgatása lesz. 9 És mondta Jézus a századosnak: Menj el, és legyen neked a hited szerint. És meggyógyult annak szolgája abban az órában.

A naini fiú feltámasztása

Lk 7,11-17 10 És másnap történt, hogy a Nain nevű városba ment, és vele ment Lk 7,11-17 sok tanítványa, és nagy sokaság. 11 Mikor pedig a város kapujához közelített, íme egy halottat hoztak ki, egyetlen egy fiát az anyjának, és az özvegyasszony volt; és a városból nagy sokaság volt vele. 12 És látva őt az Úr, megkönyörült rajta, és mondta neki: Ne sírj. 13 És odamenve megérintette a koporsót; a vivők pedig megálltak. És mondta: Ifjú, neked mondom, kelj fel! 14 És felült a halott, és szólni kezdett; és az anyjának adta őt. 15 És elfogta mindazokat a félelem, és dicsőítettek az Istent, ezt mondva: Nagy próféta támadt köztünk; és: Az Isten megtekintette az Ő népét. 16 És kiment róla ez a hír egész Júdeába, és a körülötte lévő minden tartományba.

Krisztus beszélgetése a samáriai asszonnyal

Jn 4,1-44 17 Amint azért megtudta az Úr, hogy a farizeusok meghallották, hogy Jn 4,1-44 Jézus több tanítványt szerez és merít be mint János, 18 (Jóllehet Jézus maga nem merített be, hanem a tanítványai,) 19 Elhagyta Júdeát és ismét elment Galileába. 20 Samárián kellett pedig átmennie. 21 Ment

azért Samária Sikár nevű városába, annak a teleknek szomszédságába amelyet Jákob adott a fiának, Józsefnek. 22 Ott volt pedig a Jákob forrása. Jézus azért az utazástól elfáradva, ahogy volt, leült a forráshoz. Mintegy hat óra volt. 23 Jött egy samáriabeli asszony vizet meríteni; mondta neki Jézus: Adj innom! 24 A tanítványai ugyanis elmentek a városba, hogy ennivalót vegyenek. 25 Mondta azért neki a samáriai asszony: Hogy kérhetsz inni zsidó létedre tőlem aki samáriai asszony vagyok?! Mert a zsidók nem barátkoznak a samáriaiakkal. 26 Felelt Jézus és mondta neki: Ha ismernéd az Isten ajándékát, és *hogy* ki az aki ezt mondja neked: Adj innom! te kérted volna Őt, és élő vizet adott volna neked. 27 Mondta neki az asszony: Uram nincs mivel merítened és a kút mély: hol vennéd az élő vizet? 28 Vagy Te nagyobb vagy a mi atyánknál Jákobnál, aki adta nekünk ezt a kutat, és ebből ivott ő is, a fiai is és jószága is? 29 Felelt Jézus és mondta neki: Mindaz aki ebből a vízből iszik, újra megszomjazik: 30 Valaki pedig abból a vízből iszik amelyet én adok neki, soha örökké meg nem szomjazik; hanem az a víz amelyet én adok neki, örök életre buzgó víznek kútfeje lesz benne. 31 Mondta neki az asszony: Uram add nekem azt a vizet, hogy meg ne szomjazzam és ne jöjjenek ide meríteni! 32 Mondta neki Jézus: Menj el, hívd a férjedet, és gyere ide! 33 Felelt az asszony és mondta: Nincs férjem. Mondta neki Jézus: Jól mondtad, hogy nincs férjem; 34 Mert őt férjed volt, és a mostani nem férjed: ezt igazán mondtad. 35 Mondta neki az asszony: Uram látom, hogy Te proféta vagy. 36 Atyáink ezen a hegyen imádtak; és ti azt mondjátok, hogy Jeruzsálemben van az a hely ahol imádni kell. 37 Mondta neki Jézus: Asszony hidd el nekem, hogy eljön az óra amikor sem ezen a hegyen, sem Jeruzsálemben nem imádjátok az Atyát. 38 Ti azt imádjátok akit nem ismertek; mi azt imádjuk akit ismerünk: mert az üdvösség a zsidók közül támad. 39 De eljön az óra és az most van, amikor az igazi imádók szellemben és igazságban imádják az Atyát: mert az Atya ilyen imádókat keres. 40 Az Isten szellem: és akik Őt imádják, szükség, hogy szellemben és igazságban imádják. 41 Mondta neki az asszony: Tudom, hogy Messiás jön (akit Krisztusnak mondanak); mikor az eljön, megjelent nekünk mindent. 42 Mondta neki Jézus: Én vagyok az, aki veled beszélek. 43 Eközben megjöttek a tanítványai, és csodálkoztak, hogy asszonnyal beszélt; mégsem mondta egyik sem: Mit keresel? vagy: Mit beszélsz vele? 44 Otthagytá azért az asszony a vedrét és elment a városba, és mondta az embereknek: 45 Gyertek lássatok egy embert, aki megmondott nekem mindent amit cselekedtem. Nem ez a Krisztus? 46 Kimentek azért a városból és odamentek hozzá. 47 Eközben pedig kérték Őt a tanítványok, *ezt* mondva: Mester egyél! 48 Ő pedig mondta nekik: Van nekem eledelem amit egyem, amit ti nem tudtok. 49 Mondták azért a tanítványok egymásnak: Hozott neki valaki enni? 50 Mondta nekik Jézus: Az én eledelem az, hogy annak akaratát cselekedjem aki elküldött engem, és az Ő dolgát elvégezzem. 51 Ti nem azt mondjátok, hogy még négy hónap és eljön az aratás? Íme, mondom nektek: Emeljétek fel szemeiteket és lássátok meg a tájékokat, hogy már fehérek az aratásra. 52 És aki arat, jutalmat nyer és az örök életre gyümölcsöt gyűjt; hogy mind a vető, mind az arató együtt örüljön. 53 Mert ebben az a mondás igaz, hogy más a vető és más az arató. 54 Én annak az aratá-

13. 14. FEJEZET

sára küldtelek titeket amit nem ti munkáltatok; mások munkálták, és ti a mások munkájába álltatok. 55 Abból a városból pedig sokan hittek benne a szamaritánusok közül, annak az asszonynak a beszédéért aki bizonyosságot tett, hogy: Mindent megmondott nekem amit cselekedtem. 56 Amint azért odamentek hozzá a szamaritánusok, kérték Őt, hogy maradjon náluk; és ott maradt két napig. 57 És sokkal többen hittek a maga beszédéért, 58 És azt mondták az asszonynak, hogy: Már nem a te beszédedért hiszünk: mert magunk hallottuk és tudjuk, hogy bizonynal ez a világ üdvözítője, a Krisztus. 59 Két nap múlva pedig kiment onnan és elment Galileába. 60 Mert Jézus maga tett bizonyosságot arról, hogy a prófétának nincs tisztessége a maga hazájában.

14.fejezet

A királyi ember fiának meggyógyítása

Jn 4,45-54 1 Mikor azért bement Galileába, befogadták Őt a galileabeliek, mert látták mindazt amit Jeruzsálemben cselekedett az ünnepen, mert űk is elmentek az ünnepre. 2 Ismét a galileai Kánába ment azért Jézus, ahol a vizet borrá változtatta. És volt Kapernaumban egy királyi ember, akinek a fia beteg volt. 3 Mikor ez meghallotta, hogy Jézus Júdeából Galileába érkezett, elment hozzá és kérte Őt, hogy menjen el és gyógyítsa meg az ő fiát, mert halálán volt. 4 Mondta azért neki Jézus: Ha jeleket és csodákat nem láttok, nem hisztek. 5 Mondta neki a királyi ember: Uram gyere, mielőtt a gyermekem meghal. 6 Mondta neki Jézus: Menj el, a fiad él. És hitt az ember a szónak amit Jézus mondott neki és elment. 7 Ahogy pedig már ment, elé jöttek a szolgái és hírt hoztak neki, azt mondva hogy: A fiad él. 8 Megtudakolta azért tőlük az órát amelyben megkönnyebbült; és mondták neki: Tegnap hét óraker hagyta el őt a láz; 9 Megértette azért az atya, hogy abban az órában amelyben azt mondták neki Jézus, hogy: a fiad él. És hitt ő és az ő egész háza népe. 10 Ezt a csodát tette ismét másodszer Jézus mikor Júdeából Galileába ment.

Jézus két tanítványt útbaigazít

Mt 8,18-22 11 Látva pedig Jézus a nagy sokaságot maga körül, parancsolta, hogy menjenek a túlsó partra. 12 És hozzámelve egy írástudó, mondta neki: Mester, követelek téged akárhova mész. 13 És mondta neki Jézus: A rókáknak van barlangjuk és az égi madaraknak fészük, de az ember Fiának nincs hová lehajtani a fejét. 14 Egy másik pedig a tanítványai közül mondta neki: Uram, engedd meg nekem, hogy előbb elmenjek és eltemessem az atyámat. 15 Jézus pedig mondta neki: Kövess engem: hadd temessék el a halottak az ő halottaikat.

Jézus lecsendesíti a vihart

Mk 4,35-38 16 És mondta nekik azon a napon, amikor este lett: Menjünk át a túlsó partra. 17 Elbocsátva azért a sokaságot, elvitték Őt úgy, ahogy a hajóban volt; de más hajók is voltak vele. 18 Akkor nagy szélvihar támadt, a hullámok pedig becsaptak a hajóba annyira, hogy már-már megtelt.

19 Ő pedig a hajó hátsó részében a fejaljon aludt. És fölkeltették Őt, és mondták neki: Mester, nem törödsz vele, hogy elveszünk?

Mt 8,26-27

20 És mondta nekik: Mit féltek, óh kicsinyhitűek? Ekkor fölkelve megdorgálta a szeleket és a tengert, és nagy csendesség lett. 21 Az emberek pedig elcsodálóztak, *ezt* mondva: Kicsoda ez, hogy mind a szelek, mind a tenger engednek neki.

Mt 8,26-27

Jézus megszabadítja a démonizáltat

Lk 8,26

22 És a gadarénusok tartományaiba eveztek, mely Galileával szemben van.

Lk 8,26

Mk 5,2-20

23 És ahogy kiment a hajóból, azonnal elé ment egy ember a sírboltokból, akiben tisztátalan szellem volt, 24 Akinek lakása a sírboltokban volt; és már láncokkal sem bírta őt senki sem lekötni. 25 Mert sokszor megkötözték őt béklyókkal és láncokkal, de ő szétszaggatta a láncokat és összetörte a béklyókat, és senki sem tudta őt megfékezni. 26 És mindenkor, éjjel és nappal a hegyeken és a sírboltokban volt, kiáltozva és kövekkel vagdosva magát. 27 Mikor pedig Jézust távolról meglátta, odafutott és elé borult, 28 És fennhangon kiáltva ezt mondta: Mi közöm nekem veled Jézus, a magasságos Isten Fia? Az Istenre kényszerítelek, ne kínozz engem. 29 (Mert ezt mondta neki: Menj ki az emberből tisztátalan szellem.) 30 És kérdezte tőle: Mi a neved? És felelte, *azt* mondva: Légió a nevem, mert sokan vagyunk. 31 És igen kérte Őt, hogy ne küldje ki őket arról a vidékről. 32 Volt pedig ott a hegynél egy nagy disznónyáj, amely legelt. 33 És a démonok mindnyájan kérték Őt, *ezt* mondva: Küldj minket a disznókba, hogy azokba menjünk be. 34 És Jézus azonnal megengedte nekik. A tisztátalan szellemek pedig kijöttek, és bementek a disznókba; és a nyáj a meredekről a tengerbe rohant. Mintegy kétezren voltak; és belefulladtak a tengerbe. 35 Akik pedig a disznókat őrizték, elfutottak és hírt vittek a városba és a falvakba. És kimentek, hogy lássák, mi az ami történt. 36 És Jézushoz mentek és látták, hogy a démonizált ott ül, fel van öltözve és eszénél van az, akiben a légió volt; és megrémültek. 37 Akik pedig látták, elbeszélték nekik, hogy mi történt a démonizálttal és a disznókkal. 38 És kezdték Őt kérni, hogy távozzon el a határukból. 39 Mikor pedig a hajóba szállt, a volt démonizált kérte Őt, hogy vele lehessen. 40 De Jézus nem engedte meg neki, hanem mondta neki: Menj haza a tiédhez és beszélj el nekik mely nagy dolgot cselekedett veled az Úr, és hogyan könyörült rajtad. 41 El is ment, és kezdte hirdetni a Tízvárosban, milyen nagy dolgot cselekedett vele Jézus; és mindnyájan elcsodálóztak.

Mk 5,2-20

15.fejezet

Jézus feltámasztja Jairus lányát és meggyógyítja a vérfolyásos asszonyt

Lk 8,40-56

1 És mikor Jézus visszatért, a nép örömmel fogadta Őt, mert mindnyájan várták Őt. 2 És íme, eljött egy ember akinek Jairus volt a neve, aki a zsinagóga feje volt; és Jézus lábai előtt leesve kérte Őt, hogy menjen be a házába; 3 Mert volt neki egy egyetlen lánya, mintegy tizenkét eszten-

Lk 8,40-56

15. FEJEZET

dős, és az halálán volt. Mikor pedig Ő ment, a sokaság szorongatta Őt. 4 És egy asszony aki vérfolyásban volt tizenkét esztendeje, és bár minden vagyonát az orvosokra költötte, senki nem tudta meggyógyítani, 5 Hátulról odalépett hozzá, megérintette ruhájának peremét, és azonnal elállt vére folyása. 6 És mondta Jézus: Ki az aki engem érintett? És mikor mindnyájan tagadták, mondta Péter és akik vele voltak: Mester, a sokaság nyom és szorongat Téged, és *azt* mondod: Ki az aki engem érintett? 7 Jézus pedig mondta: Érintett engem valaki, mert észrevettem, hogy erő származott ki tőlem. 8 Mikor pedig látta az asszony, hogy nem maradt titokban, reszketve előjött, és leesve előtte megjelentette neki az egész sokaság előtt, miért érintette Őt, és hogy azonnal meggyógyult. 9 És Ő mondta neki: Bizzál lányom, a hited megtartott téged; menj el békességgel! 10 Mikor még a szó szájában volt, eljött egy ember a zsinagóga fejének *házából*, *ezt* mondva neki: Meghalt a lányod; ne fáraszd a Mestert! 11 Jézus pedig mikor ezt hallotta, felelt neki, *ezt* mondva: Ne félj, csak higgy, és megtartatik. 12 Bemelve pedig a házba, senkit nem bocsátott be, csak Pétert, Jakabot, Jánost és a lány atyját és anyját. 13 Mindnyájan sírtak és gyászolták azt; Ő pedig mondta: Ne sírjatok, nem halt meg, hanem alszik. 14 És kinevették Őt, tudva hogy meghalt. 15 Ő pedig mindenkit kiküldött, és megfogva a *lány* kezét, kiáltott, *ezt* mondva: Leányzó, kelj fel! 16 És visszatért annak szelleme, és azonnal fölkel; és Ő parancsolta, hogy adjanak neki enni. 17 És elálmélkodtak annak szülei; Ő pedig megparancsolta, hogy senkinek ne mondják ami történt.

Mt 9,1

18 És hajóra szállva átkelt, és ment a maga városába.

Mt 9,1

Jézus betegeket gyógyít Kapernaumban

Mt 9,26-38

19 És elterjedt ez a hír abban az egész tartományban. 20 És mikor Jézus továbbment onnan, két vak követte Őt kiáltozva, és ezt mondta: Könyörülj rajtunk, Dávid fia! 21 Mikor pedig bement a házba, odamentek hozzá a vakok, és mondta nekik Jézus: Hiszitek-e, hogy én azt megcselekedhetem? Mondták neki: Igen, Uram. 22 Akkor megérintette a szemeiket, *ezt* mondva: Legyen nektek a ti hitetek szerint. 23 És megnyíltak azok szemei; és rájuk parancsolt Jézus, *ezt* mondva: Vigyázzatok, senki meg ne tudja! 24 De azok kimenve elterjesztették az Ő hírét abban az egész tartományban. 25 Mikor pedig azok elmentek, íme egy démonizált néma embert hoztak neki. 26 És a demont kiűzve, megszólalt a néma; és a sokaság csodálkozott, *ezt* mondva: Soha nem láttak ilyet Izraelben! 27 A farizeusok pedig *ezt* mondták: A démonok fejedelme által űzi ki a démonokat. 28 És körüljárta Jézus a városokat és a falvakat mind, tanítva azok zsinagógáiban, és hirdetve az Isten országának evangéliumát, és gyógyítva mindenféle betegséget és mindenféle erőtlenséget a nép között. 29 Mikor pedig látta a sokaságot, könyörületességre indult rajtuk, mert el voltak gyötörve és szétszórva, mint a pásztor nélkül való juhok. 30 Akkor mondta a tanítványainak: Az aratni való sok, de a munkás kevés. 31 Kérjétek azért az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az Ő aratásába.

Mt 9,26-38

Mk 3,20-21

32 És ismét egybegyűlt a sokaság annyira, hogy még csak nem is ehet-

Mk 3,20-21

tek. 33 Amint az övéi ezt meghallották, eljöttek, hogy megfogják Őt, mert azt mondták, hogy magán kívül van.

Mt 12,14-45

34 A farizeusok pedig kimenve tanácsot tartottak ellene, hogyan veszi lehetnének el Őt. 35 Jézus pedig észrevéve ezt, eltávozott onnan. És nagy sokaság követte Őt, és Ő mindnyájukat meggyógyította; 36 És megfenyegette őket, hogy Őt ismertté ne tegyék; 37 Hogy beteljesedjen Ésaiai próféta mondása, aki így szólt: 38 Íme az én Szolgám akit választottam; az én szerelmemem, akiben az én lelkem megnyugszik; Szellememet adom bele, és ítéletet hirdet a pogányoknak. 39 Nem verseng és nem kiált; és utcákon senki nem hallja szavát. 40 A megrepedezett nádat nem törí el, és a pislogó gyertyabelet nem oltja ki, míg diadalra nem viszi az ítéletet. 41 És az Ő nevében bíznak majd a pogányok.

Mt 12,14-45

A farizeusok istenkáromlását feddi

42 Akkor egy vak és néma démontól megszállottat hoztak elé; és meggyógyította azt annyira, hogy a vak és néma mind beszélt, mind látott. 43 És elálmélkodott az egész sokaság, és mondta: Vajon nem ez-e Dávidnak a Fia? 44 A farizeusok pedig ezt hallva, mondták: Ez nem úzi ki a démonokat, hanem csak Belzebubbal, a démonok fejedelmével. 45 Jézus pedig tudva az ő gondolataikat, mondta nekik: Minden ország amely magával meghasonlik, elpusztul; és egy város vagy háznép sem állhat meg, amely meghasonlik magával. 46 Ha pedig a Sátán a Sátánt úzi ki, önmagával hasonlott meg; hogyan állhat meg tehát az ő országa? 47 És ha én Belzebub által úzom ki a démonokat, a ti fiaitok ki által úzik ki? Azért ők maguk lesznek a ti bíraitok. 48 Ha pedig én Isten Szelleme által úzom ki a démonokat, akkor kétség nélkül elérkezett hozzátok az Isten országa. 49 Vajon hogyan mehet be valaki a hatalmas házába és rabolhatja el annak kincseit, hacsak meg nem kötüzi előbb a hatalmast, és akkor rabolja ki annak házáat? 50 Aki velem nincs: ellenem van; és aki velem nem gyűjt: tékozol. 51 Azt mondom azért nektek: Minden bűnt és káromlást megbocsátanak az embereknek, de a Szent Szellem káromlását nem bocsátják meg az embereknek. 52 Még aki az ember Fia ellen szól, annak is meg lesz bocsátva, de aki a Szent Szellem ellen szól: annak sem ezen, sem a másik világon nem lesz megbocsátva. 53 Vagy legyetek jó fák és teremjetekek jó gyümölcsöt, vagy legyetek romlott fák és teremjetekek romlott gyümölcsöt: mert gyümölcseről ismerik meg a fát. 54 Mérgező kígyók fajtái, hogyan szólhattok jókat, holott gonoszak vagytok? Mert a szív teljességéből szól a száj. 55 A jó ember az ő szívének jó kincseiből hozza elő a jókat; és a gonosz ember az ő szívének gonosz kincseiből hozza elő a gonoszokat. 56 De mondom nektek: Minden hivalkodó beszédért amit az emberek beszélnek, számot adnak majd az ítélet napján. 57 Mert a te beszédeidből igazíttatsz meg, és a te beszédeidből kárhoztatsz.

Jelet kérnek Jézustól, de visszautasítja és tovább feddi őket

58 Ekkor feleltek neki némelyek az írástudók és farizeusok közül, ezt mondva: Mester, jelet akarnánk látni tőled. 59 Ő pedig felelve, mondta nekik: E gonosz és parázna nemzetség jelet kíván, és nem adatik neki

15. 16. FEJEZET

jel, hanem csak a Jónás próféta jele. 60 Mert ahogyan Jónás három éjjel és három nap volt a cethal gyomrában, úgy az ember Fia is három nap és három éjjel lesz a föld gyomrában. 61 Ninive férfiai az ítéletkor együtt támadnak majd fel ezzel a nemzetséggel és kárhoztatják ezt: mivelhogy ők megtérték a Jónás prédikálására; és íme nagyobb van itt Jónásnál. 62 Dél királyné asszonya felkel majd az ítéletkor ezzel a nemzetséggel együtt és kárhoztatja ezt: mert ő eljött a föld széléről, hogy hallhassa a Salamon bölcsességét; és íme nagyobb van itt Salamonnál. 63 Mikor pedig a tisztátalan szellem kimegy az emberből, víz nélküli helyeken jár, nyugalmat keresve, és nem talál: 64 Akkor ezt mondja: Visszatérek a házamba ahonnan kijöttem. És odamenve üresen, kiszöpörve és fölékesítve találja azt. 65 Akkor elmegy és maga mellé vesz más hét szellemet, gonoszabbakat magánál, és bemenne ott laknak: és ennek az embernek utolsó állapota gonoszabb lesz az elsőnél. Így lesz ezzel a gonosz nemzetséggel is.

Kik Jézus testvérei és családja

Mk 3,31 66 És megérkeztek a testvérei és az anyja, és kívül megállva beküldtek hozzá, és hívták Őt. Mk 3,31

Mt 12,47-50 67 És mondta neki valaki: íme anyád és testvéreid odakinn állnak és szólni akarnak veled. 68 Ő pedig felelve, mondta a hozzá szólónak: Kicsoda az én anyám; és kik az én testvéreim? 69 És kinyújtva kezét a tanítványaira, mondta: íme az én anyám és az én testvéreim! 70 Mert aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát, az nekem fitestvérem, nőtestvérem és anyám. Mt 12,47-50

16.fejezet

Példázatok Isten országáról, a magvető példázata

Mt 13,1-52 1 Azon a napon kimenve Jézus a házból, leült a tenger mellett. 2 És nagy sokaság gyülekezett hozzá annyira, hogy a hajóba kényszerült menni leülni; az egész sokaság pedig a parton állt. 3 És sokat beszélt nekik példázatokban, ezt mondva: Íme a magvető kiment vetni, 4 És amikor vetett, némely mag az útfélre esett: és eljöttek a madarak, elkapdosták azt. 5 Némely pedig a köves helyre esett, ahol nem sok földje volt: és hamar kikelt, mivelhogy nem volt mélyen a földben. 6 De mikor a nap felkelt: elsült, és mivelhogy gyökere nem volt: elszáradt. 7 Némely pedig a tövisek közé esett, és a tövisek felnövekedve: megfojtották azt. 8 Némely pedig a jó földbe esett: és gyümölcsöt termett, némely százannyit, némely hatvanannyit, némely pedig harmincannyit. 9 Akinek van füle a hallásra, hallja. 10 A tanítványok pedig hozzámelve, mondták neki: Miért szólsz nekik példázatokon keresztül? 11 Ő pedig felelve, mondta nekik: Mert nektek meg van adva, hogy érthessétek a mennyek országának titkait, azoknak pedig nincs megadva. 12 Mert akinek van, annak adatik és még inkább bővülködik; de akinek nincs, az is elvételik tőle amije van. 13 Azért szólok velük példázatokon keresztül, mert látva nem látnak, és hallva nem hallanak, sem nem értenek. 14 És beteljesedik bennük Ésaiai jóvendőlése, amely ezt

mondja: Hallva halljatok és ne értsetek; és látva lássatok és ne ismerjete: 15 Mert megköveredett e nép szíve, és füleikkel nehezen hallottak, és szemeiket behunyták, hogy valahogyan ne lássanak szemeikkel, és ne halljanak füleikkel, és ne értsenek szívükkal, és meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket. 16 A ti szemeitek pedig boldogok, hogy látnak; és füleitek, hogy hallanak. 17 Mert bizony mondom nektek, hogy sok próféta és igaz kívánta látni amiket láttok, és nem látták; és hallani amiket hallotok, és nem hallották. 18 Halljátok meg azért a magvető példázatát. 19 Ha valaki hallja az igét a *mennyek* országáról és nem érti: eljön a gonosz és elkapja azt ami annak szívébe vetett. Ez az, amely az útfélre esett. 20 Aki pedig a köves helyre vette a magot: ez az, aki hallja az igét és mindjárt örömmel fogadja; 21 De nincs benne gyökere, hanem csak ideig való; mihelyt pedig nyomorgatás vagy üldözés támad az ige miatt, azonnal megbotránkozik. 22 Aki pedig a tövisek közé vette: ez az, aki hallja az igét, de e világ gondja és a gazdagság megtévesztése elfojtja az igét, és nem terem gyümölcsöt. 23 Aki pedig a jó földbe vette: ez az, aki hallja és érti az igét, aki gyümölcsöt is terem, és némely százannyit terem, némely hatvanannyit, némely pedig harmincannyit.

A búza és a konkoly példázata

24 Más példázatot is adott eléjük, *ezt* mondva: Hasonló a mennyek országa az emberhez, aki jó magot vetett a földjébe; 25 De mikor az emberek aludtak, eljött az ellensége és konkolyt vetett a búza közé, és elment. 26 Mikor pedig felnövekedett a vetés és gyümölcsöt termelt, akkor meglátszott a konkoly is. 27 A gazda szolgálói pedig előállva, mondták neki: Uram, nem tiszta magot vetettél-e a te földedbe? Honnan van azért benne az a konkoly? 28 Ő pedig mondta nekik: Valamely ellenség cselekedte azt. A szolgák pedig mondták neki: Akarod-e, hogy elmenve összeszedjük azokat? 29 Ő pedig mondta: Nem. Mert amikor összeszeditek a konkolyt, azzal együtt netalán a búzát is kiszaggatjátok. 30 Hagyjátok, hogy együtt nőjön mind a kettő az aratásig, és az aratás idején azt mondom majd az aratóknak: Szedjétek össze először a konkolyt és kössétek kévékbe, hogy megégessétek; a búzát pedig takarítsátok a csűrömbe.

A mustármag példázata

31 Más példázatot is adott eléjük, *ezt* mondva: Hasonló a mennyek országa a mustármaghoz, amelyet véve az ember, elvetett a mezejében; 32 Amely kisebb ugyan minden magnál, de amikor felnő, nagyobb a veteményeknél és fává lesz annyira, hogy rászállnak az égi madarak és fészket raknak ágain. 33 Más példázatot *is* mondott nekik: Hasonló a mennyek országa a kovászhoz, amelyet véve az asszony, három mérce lisztbe kevert, amíg az egész meg nem kelt. 34 Mindezeket példázatokban mondta Jézus a sokaságnak, és példázat nélkül *semmit* nem szólt nekik, 35 Hogy beteljesedjen amit a próféta szólt, *ezt* mondva: Megnyitom a számat példázatokra; és kitarom amik e világ alapítása óta rejtve voltak.

16. FEJEZET

A példázatok magyarázata

36 Ekkor elbocsátva a sokaságot, bement Jézus a házba. És a tanítványai hozzámementek, *ezt* mondva: Magyarázd meg nekünk a szántóföld konkolyáról való példázatot. 37 Ő pedig felelve mondta nekik: Aki a jó magot veti: az az ember Fia; 38 A szántóföld pedig a világ; a jó mag az *Isten* országának fiai; a konkoly pedig a gonosznak fiai. 39 Az ellenség pedig, aki a *konkolyt* vetette, az ördög; az aratás pedig a világ vége; az aratók pedig az angyalok. 40 Azért ahogy összegyűjtik a konkolyt és megégetik: úgy lesz ennek a világnak a végén. 41 Az ember Fia elküldi az angyalait, és az Ő országából összegyűjtik a botránkozásokat mind, és azokat is akik gonoszságot cselekszenek, 42 És bevetik őket a tüzes kemencébe: ott lesz sírás és fogcsikorgatás. 43 Akkor az igazak fénylenek mint a nap az ő Atyjuk országában. Akinek van füle a hallásra, hallja. 44 Ismét hasonló a mennyek országa a szántóföldben elrejtett kincshez, amelyet az ember megtalálva, elrejt az; és örömben elmegy, és eladva mindenét amije van, megveszi azt a szántóföldet. 45 Ismét hasonló a mennyek országa a kereskedőhöz, aki igazgyöngyöket keres; 46 Aki egy drágagyöngyre találva elment, és mindenét eladta amije volt, és megvette azt. 47 Szintén hasonló a mennyek országa a tengerbe vetett gyalomhoz, amely mindenféle fajtát összefogott; 48 Melyet miután megtelt, a partra vontak a halászok, és leülve a jókat edényekbe gyűjtötték, a hitványakat pedig kihányták. 49 Így lesz a világ végén *is*: Eljönnek majd az angyalok, és kiválasztják a gonoszokat az igazak közül. 50 És a tüzes kemencébe vetik őket; ott lesz sírás és fogcsikorgatás. 51 Mondta nekik Jézus: Megértettétek mindezeket? Mondták neki: Megértettük Uram. 52 Ő pedig mondta nekik: Azért minden írástudó, akit a mennyek országára megtanítottak, hasonló az olyan gazdához, aki őt és újat hoz elő az éléstárából.

A hitről

Mk 4,21-29 53 Ős mondta nekik: Vajon azért hozzák-e elő a lámpát, hogy véka alá tegyék, vagy az ágy alá? És nem azért-e, hogy a lámpatartóba tegyék? Mk 4,21-29

54 Mert nincs semmi rejtett dolog amelynek meg nem kell jelentetnie, és olyan amely elrejtetne, hanem hogy nyilvánvalóvá legyen. 55 Ha valakinek van füle a hallásra, hallja. 56 És mondta nekik: Jegyezzétek meg amit hallotok: Amilyen mértékkel mértek, olyannal mérnek nektek, sőt ráadást adnak nektek, akik halljátok. 57 Mert akinek van, annak adnak; és akinek nincs, attól azt is elveszik amije van. 58 És mondta: Úgy van az Isten országa, mint mikor az ember beveti a magot a földbe. 59 És alszik és fölkel, éjjel és nappal; a mag pedig kihajt és felnő, maga sem tudja hogyan. 60 Mert a föld magától terem gyümölcsöt, először füvet, azután kalászt, azután teljes búzát a kalászbán. 61 Mihelyt pedig a gabona gyümölcse megmutatkozik, azonnal sarlót ereszt rá, mert elérkezett az aratás.

Mk 4,33-34 62 És sok ilyen példázatban hirdette nekik az igét úgy, ahogy megért-hették. 63 Példázat nélkül pedig nem szólt nekik; maguk közt azonban a tanítványoknak mindent külön megmagyarázott. Mk 4,33-34

Mt 13,53 64 És amikor elvégezte Jézus ezeket a példázatokat, elment onnan. Mt 13,53

17.fejezet

Krisztus meggyógyítja a 38 éve beteget

Jn 5,1-47

1 Ezek után ünnepük volt a zsidóknak és felment Jézus Jeruzsálembe. 2 Van pedig Jeruzsálemben a Juhkapunál egy tó, amelyet héberül Bethesdának neveznek. Őt tornáca van. 3 Ezekben feküdtek a betegek, vakok, sánták, aszkórosok nagy sokasága, várva a víz megmozdulását. 4 Mert időnként angyal szállt a tóra és felzavarta a vizet: aki tehát először lépett bele a víz felzavarása után, meggyógyult, akármilyen betegségben volt. 5 Volt pedig ott egy ember aki harmincnyolc esztendőt töltött betegségében. 6 Ezt amikor látta Jézus, hogy ott fekszik, és megtudta, hogy már sok ideje *úgy* van; mondta neki: Akarsz-e meggyógyulni? 7 Felelt neki a beteg: Uram nincs emberem, hogy amikor a víz felzavarodik, bevigyen engem a tóba; és mire odaérek más lép be előttem. 8 Mondta neki Jézus: Kelj fel, vedd fel az ágyadat és járj! 9 És azonnal meggyógyult az ember, és felvette az ágyát és járt. Aznap pedig szombat volt. 10 Mondták azért a zsidók a meggyógyultnak: Szombat van, nem szabad neked az ágyadat hordanod! 11 Felelt nekik: Aki meggyógyított engem az mondta nekem: Vedd fel az ágyadat és járj. 12 Megkérdézték azért őt: Ki az az ember aki mondta neked: Vedd fel az ágyadat és járj? 13 A meggyógyult pedig nem tudta, hogy ki az, mert Jézus félrevonult, mivel sokaság volt azon a helyen. 14 Ezek után találkozott vele Jézus a templomban és mondta neki: Íme meggyógyultál; többé ne vétkezz, hogy rosszabbul ne legyen dolgod! 15 Elment az az ember és megmondta a zsidóknak, hogy Jézus az aki meggyógyította őt. 16 És emiatt üldözőbe vették a zsidók Jézust és megakarták Őt ölni, hogy ezeket tette szombaton.

Jézus beszédei magáról

17 Jézus pedig felelt nekik: Az én Atyám mind ez ideig munkálkodik, én is munkálkodom. 18 Emiatt aztán még inkább meg akarták Őt ölni a zsidók, mivel nem csak a szombatot rontotta meg, hanem az Istent is saját Atyjának mondta, egyenlővé téve magát az Istennel. 19 Felelt azért Jézus és mondta nekik: Bizony, bizony mondom nektek: a Fiú semmit sem tehet önmagától, hacsak nem látja cselekedni az Atyát, mert amiket Ő cselekszik, hasonlóképpen ugyanazokat cselekszi a Fiú is. 20 Mert az Atya szereti a Fiút, és mindent megmutat neki amiket Ő maga cselekszik; és ezeknél nagyobb dolgokat is mutat majd neki, hogy ti csodálkozzatok. 21 Mert ahogy az Atya feltámasztja a halottakat és megeleveníti, úgy a Fiú is akiket akar megeleveníti. 22 Mert az Atya nem ítél senkit, hanem az ítéletet egészen a Fiúnak adta; 23 Hogy mindenki úgy tisztelje a Fiút, ahogy az Atyát tisztelik. Aki nem tiszteli a Fiút, nem tiszteli az Atyát, aki elküldte Őt. 24 Bizony, bizony mondom nektek, hogy aki az én beszédemet hallja, és hisz annak aki engem elbocsátott: örök élete van, és nem megy a kárhozatra, hanem átment a halálból az életre. 25 Bizony, bizony mondom nektek, hogy eljön az idő, és az most van, mikor a halottak hallják az Isten Fiának szavát, és akik hallják, élnek. 26 Mert ahogyan az Atyának élete van önmagában, úgy adta a Fiúnak is, hogy élete legyen önmagában: 27 És hatalmat adott neki az ítélettelre is, mivelhogy ember Fia. 28 Ne

17. 18. FEJEZET

csodálkozzatok ezen: mert eljön az óra, amelyben mindazok akik a koporsókban vannak, meghallják az Ő szavát, 29 És kijönnek; akik a jót cselekedték: az élet feltámadására; akik pedig a gonoszt tették: a kárhozat feltámadására. 30 Én semmit sem cselekedhetem magamtól; ahogy hallok, úgy ítélek, és az én ítéletem igazságos, mert nem a magam akaratát keresem, hanem annak akaratát, aki elküldött engem, az Atyáét.

Jézus bizonyossága

31 Ha én teszek bizonyosságot magamról, az én bizonyoságtételem nem igaz. 32 Más az aki bizonyosságot tesz rólam; és tudom, hogy igaz az a bizonyoságtétel amellyel bizonyosságot tesz rólam. 33 Ti elküldtetek Jánoshoz, és ő bizonyosságot tett az igazságról. 34 De én nem embertől nyerem a bizonyoságtételt; hanem ezeket azért mondom, hogy ti megtartassatok. 35 Ő az égő és fénylő szövétnek volt, ti pedig csak egy ideig akartatok örülni az ő világoosságában. 36 De nekem nagyobb bizonyosságom van a Jánosénál: mert azok a dolgok amelyeket rám bízott az Atya, hogy elvégezzem azokat, azok a dolgok amelyeket én cselekszem, tesznek bizonyosságot rólam, hogy az Atya küldött engem. 37 Aki elküldött engem, maga az Atya is bizonyosságot tett rólam. Sem hangját nem hallottátok soha, sem alakját nem láttátok. 38 Az Ő igéje sincs maradandóan bennetek: mert akit Ő elküldött, annak ti nem hisztek. 39 Kutassátok az írásokat; mert hiszitek, hogy azokban van a ti örök életetek: és ezek azok amelyek bizonyosságot tesznek rólam; 40 És nem akartok hozzám jönni, hogy életetek legyen! 41 Dicsőséget emberektől nem veszek. 42 De ismerlek benneteket, hogy az Isten szeretete nincs meg bennetek: 43 Én az én Atyám nevében jöttem és nem fogadtatok be engem; ha más jönne a maga nevében azt befogadnátok. 44 Hogyan hihettek ti, akik egymástól nyertek dicsőséget, és azt a dicsőséget amely csak Istentől van, nem keressétek? 45 Ne állítsátok, hogy én vádolkak majd benneteket az Atyánál; van aki vádol titeket, Mózes, akiben ti reménykedtetek. 46 Mert ha hinnétek Mózesnek, nekem is hinnétek, mert ő rólam írt. 47 Ha pedig az ő írásainak nem hisztek, hogyan hisztek az én beszédeimnek?

18.fejezet

Jézust megvetik Názáretben

Mk 6,1-6

1 És kiment onnan, és ment az Ő hazájába, és követték Őt a tanítványai. 2 És mikor eljött a szombat, tanítani kezdett a zsinagógában; és sokan akik hallották Őt, elálmélkodtak, ezt mondva: Honnan vannak ennél ezek? És mely bölcsesség az ami adva van neki, hogy ilyen nagy isteni erők is történnek általa? 3 Vagy nem ez az az ácsmester, Máriaanak a fia, Jakabnak, Józseának, Júdásnak és Simonnak pedig testvére? És nincsenek-e itt közöttünk a nőtestvérei is? És megbotránkoztak benne. 4 Jézus pedig mondta nekik: Nincs próféta tisztség nélkül, csak a maga hazájában, és a rokonai között, és a maga házában. 5 Nem is tehetett ott semmi isteni erőt, csak néhány beteget gyógyított meg,

Mk 6,1-6

rájuk vetve kezeit. 6 És csodálkozott azok hitetlenségén. Azután köröskörül járta a falvakat, és tanított.

Lk 8,1-3

7 És ezután történt, hogy Ő városokként és falunként járt, prédikálva és hirdetve az Isten országát, és vele a tizenkettő, 8 És némely asszonyok akiket tisztátalan szellemektől és betegségekből gyógyított meg, Mária, akit Magdalénának neveznek, akiből hét démon ment ki, 9 És Johanna, Khúzának, a Heródes gondviselőjének felesége, és Zsuzsanna, és sok más asszony, akik a vagyonukból szolgáltak neki.

Lk 8,1-3

A tizenkét tanítvány kiküldése

Mt 10,1-42

10 És előszólítva tizenkét tanítványát, hatalmat adott nekik a tisztátalan szellemek felett, hogy kiűzzék azokat, és gyógyítsanak minden betegséget és minden erőtlenséget. 11 A tizenkét apostol nevei pedig ezek: Első Simon, akit Péternek hívnak, és András, az ő testvére; Jakab, a Zebedeus fia, és János, az ő testvére; 12 Filep és Bertalan; Tamás és Máté, a vámszedő; Jakab, az Alfeus fia, és Lebbeus, akit Taddeusnak hívtak; 13 Simon a kananita, és Judás, az Iskariotes, aki el is árulta Őt. 14 Ezt a tizenkettőt küldte ki Jézus, és megparancsolta nekik, *ezt* mondva: Pogányok útjára ne menjete, és szamaritánusok városába ne menjete be; 15 Hanem menjete inkább Izrael házának eltévelyedett juhaihoz. 16 Elmenve pedig prédikáljatek, *ezt* mondva: Elközelített a mennyek országa. 17 Betegeket gyógyítsatek, poklosokat tisztítsatek, halottakat támasszatek, démonokat űzzetek. Ingyen vettete, ingyen adjatek. 18 Ne szerezzetek aranyat, se ezüstöt, se rézpénzt a ti erszényetekbe, 19 Se útításkát, se két ruhát, se sarut, se pálcát, mert méltó a munkás az ő táplálékára. 20 Amely városba vagy faluba pedig bementek, tudakozzatek meg ki méltó abban, és ott maradjatek amíg tovább mehettek. 21 Ha bementek a házba, köszöntséte az t. 22 És ha méltó a ház, szálljon a ti békességetek rá; ha pedig nem méltó, a ti békességetek rátok térjen vissza. 23 És ha valaki nem fogad be titeket, és nem hallgatja a ti beszédeteket, mikor kimentek abból a házból vagy városból, lábaitok porát *is* verjéte le. 24 Bizony mondom nektek: Az ítélet napján könnyebb lesz Szodoma és Gomora földjének dolga, mint annak a városnak. 25 Íme, én elbocsátalak titeket mint juhokat a farkasok közé; legyetek azért okosak mint a kígyók, és tiszták mint a galambok. 26 De óvakodjatek az emberektől, mert törvényszékekre adnak titeket, és az ő gyülekezeteikben megostoroznak titeket; 27 És helytartók és királyok elé visznek titeket énértem, bizonyságul maguknak és a pogányoknak. 28 De mikor átadnak titeket, ne aggodalmaskodjatek, hogyan vagy mit szóljatek, mert megadatik nektek abban az órában, mit mondjatek. 29 Mert nem ti vagytok akik szóltok, hanem a ti Atyátok Szelleme az aki szól bennetek. 30 Halálra adja pedig testvér testvérét, atya gyermekét; magzatek szüleik ellen támadnak és megöletik őket. 31 És gyűlöletesek lesztek mindenki előtt az én nevemért; de aki mindvégig megáll, az megtartatik. 32 Mikor pedig abban a városban üldöznek titeket, szaladjatek a másikba. Mert bizony mondom nektek: be sem járjatek Izrael városait, míg az ember Fia eljön. 33 Nem feljebbvaló a tanítvány a tanítónál, sem a szolga az ő uránál. 34 Elég a tanítványnak, ha olyan mint a mestere, és a szolga mint az ő Ura. Ha

Mt 10,1-42

18. 19. FEJEZET

a házigazdát Belzebubnak hívták, mennyivel inkább az ő háza népét?! 35 Azért ne féljetez tőlük. Mert nincs olyan rejtett dolog ami napfényre ne jönnö, és olyan titok ami ki ne tudódna. 36 Amit nektek a sötétben mondok, a világosságban mondjátok, és amit fülbe *súgva* hallotok, a háztetőkről hirdessétek. 37 És ne féljetez azoktól akik a testet ölik meg, a lelket pedig meg nem ölhettek; hanem attól féljetez inkább, aki mind a lelket, mind a testet elvesztheti a gyehennában. 38 Nemde két verebecskét meg lehet venni egy kis fillérért? És egy sem esik azok közül a földre a ti Atyátok *akarata* nélkül! 39 Nektek pedig még a fejetez hajszálai is mind számlálva vannak. 40 Ne féljetez azért, ti sok verebecskénél drágábbak vagytok. 41 Valaki azért vallást tesz rólam az emberek előtt, én is vallást teszek arról az én Atyám előtt, aki a mennyben van; 42 Aki pedig megtagad engem az emberek előtt, én is megtagadom azt az én Atyám előtt, aki a mennyben van. 43 Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy békességet bocsássak e földre; nem azért jöttem, hogy békességet bocsássak, hanem hogy fegyvert. 44 Mert azért jöttem, hogy meghasonlást támasszak az ember és az ő atyja, a lány és az ő anyja, a meny és az ő anyósa közt; 45 És *hogya* az embernek ellensége *legyen* az ő háza népe. 46 Aki inkább szereti atyját és anyját, hogy nem engem, nem méltó hozzám; és aki inkább szereti fiát és lányát, hogy nem engem, nem méltó hozzám. 47 És aki föl nem veszi az ő keresztjét és *úgy* nem követ engem, nem méltó hozzám. 48 Aki megtalálja az ő életét, elveszti azt; és aki elveszti az ő életét értertem, megtalálja azt. 49 Aki titeket befogad, engem fogad be; és aki engem befogad, azt fogadja be aki engem küldött. 50 Aki befogadja a prófétát próféta nevében, próféta jutalmát veszi; és aki befogadja az igazat igaznak nevében, az igaz jutalmát veszi; 51 És aki inni ad egynek e kicsinyek közül, csak egy pohár hideg vizet a tanítvány nevében, bizony mondom nektek, el nem vesztheti jutalmát.

Mt 11,1 52 És mikor elvégezte Jézus a tizenkét tanítványának *adott* utasítást, Lk 11,1 elment onnan, hogy tanítson és prédikáljon azok városaiban.

19.fejezet

Keresztelő János követői

Lk 7,18-28 1 És mindezeket elmondták Jánosnak a tanítványai. És János szólította Lk 7,18-28 kettőt a tanítványai közül, 2 Elküldött Jézushoz, *ezt* mondva: Te vagy-e az aki eljövendő, vagy mást várjunk? 3 Mikor azért azok a férfiak hozzámmentek, mondták: Keresztelő János küldött minket hozzád, *ezt* mondva: Te vagy-e az aki eljövendő, vagy mást várjunk? 4 Abban az órában pedig sokakat meggyógyított betegségekből, csapásokból, tisztátalan szellemektől, és sok vaknak adta meg szeme világát. 5 És felelve Jézus, mondta nekik: Menjetez és mondjátok meg Jánosnak amiket láttatok és hallottatok: hogy a vakok szemeik világát vesznek, a sánták járnak, a poklosok megtisztulnak, a siketek hallanak, a halottak feltámadnak, a szegényeknek az evangéliumot prédikálják. 6 És boldog, valaki énbennem meg nem botránkozik. 7 Mikor pedig elmentek a János követői, kezdte mondani a sokaságnak János felől: Mit látni mentetek

ki a pusztába? Szél ingatta nádszálat? 8 Hát mit látni mentetek ki? Puha ruhákba öltözött embert? Íme, akik drága öltözetben és gyönyörűségben vannak, a királyok palotáiban vannak. 9 Hát mit látni mentetek ki? Prófétát? Bizony mondom nektek, prófétánál is nagyobbat. 10 Ez az akiről meg van írva: Íme elküldöm az én követemet a Te arcod előtt, aki elkészíti előtted a Te utadat. 11 Mert mondom nektek, hogy azok között akik asszonytól születtek, egy sincs nagyobb próféta Keresztelő Jánosnál; de aki legkisebb az Isten országában, nagyobb nála.

Mt 11,12-15 12 A Keresztelő János idejétől fogva pedig mind mostanig erőszakoskodnak a mennyek országáért, és az erőszakoskodók ragadják el azt. Mt 11,12-15
13 Mert a próféták mindnyájan és a törvény Jánosig prófétáltak. 14 És ha be akarjátok venni, Illés ő, aki eljött. 15 Akinek van füle a hallásra, hallja.

Lk 7,29-35 16 És mikor ezt hallotta az egész nép és a vámszedők, igazat adtak az Istennek, bemerítkezve a János keresztségébe; 17 A farizeusok pedig Lk 7,29-35
és a törvénytudók az Isten tanácsát megvetették magukra nézve, mivel nem merítkeztek be tőle. 18 Mondta pedig az Úr: Mihez hasonlítsam azért e nemzetség embereit? És mihez hasonlók? 19 Hasonlók a piacon ülő gyermekekhez, akik egymásnak kiáltanak, és ezt mondják: Sípoltunk nektek és nem táncoltatok; siralmas énekeket énekelünk nektek és nem sírtatok. 20 Mert eljött Keresztelő János, aki kenyeret sem eszik, bort sem iszik, és ezt mondjátok: Démon van benne. 21 Eljött az ember Fia, aki eszik és iszik, és ezt mondjátok: íme a falánk és borívó ember, a vámszedők és bűnösök barátja. 22 De igazoltatott a bölcsesség minden fiától.

Jaj a meg nem térő városoknak

Mt 11,20-30 23 Ekkor elkezdte szemükre hányni azoknak a városoknak, amelyekben Mt 11,20-30
legtöbb erőit tette, hogy nem tértek meg: 24 Jaj neked Korazin! Jaj neked Bethsaida! Mert ha Tíruszban és Szidonban történtek volna azok az *isteni* erők, amelyek bennetek lettek, rég megtértek volna gyászruhában és hamuban. 25 De mondom nektek: Tírusznak és Szidonnak könnyebb dolga lesz az ítélet napján, mint nektek. 26 Te is Kapernaum, aki az égig felmagasztaltattál, a pokolig fogsz levettetni, mert ha Szodomában történtek volna azok az *isteni* erők, amelyek benned lettek, mind e mai napig megmaradt volna. 27 De mondom nektek, hogy Szodoma földjének könnyebb dolga lesz az ítélet napján, hogy nem neked. 28 Abban az időben szólva Jézus, mondta: Hálákat adok neked Atyám, mennynek és földnek Ura, hogy elrejtetted ezeket a bölcsék és az értelmesekek elől, és a kisdedeknek megjelentetted. 29 Igen, Atyám, mert így volt kedves előtted. 30 Mindent nekem adott át az én Atyám, és senki sem ismeri a Fiút, csak az Atya; az Atyát sem ismeri senki, csak a Fiú, és akinek a Fiú akarja megjelenteni. 31 Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelttetek, és én megnyugtatlak titeket. 32 Vegyétek föl magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok: és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek. 33 Mert az én igám gyönyörűséges, és az én terhem könnyű.

19. 20. FEJEZET

A bűnös nő megkeni Jézus lábait

Lk 7,36-50

34 Kérte pedig Őt egy a farizeusok közül, hogy egyen vele; azért be-
menve a farizeus házába, leült enni. 35 És íme, a városban egy asszony
aki bűnös volt, mikor megtudta, hogy Ő a farizeus házában leült enni,
hozott egy alabástrom *szelence drága* kenetet. 36 És megállva hátul a
lábainál sírva, könnyeivel kezdte öntözni a lábait, és fejének hajával
törölte meg, és csókolgatta a lábait, és megkenete *drága* kenettel. 37 Mi-
kor pedig ezt látta a farizeus aki Őt meghívta, mondta magában: Ez ha
próféta volna, tudná ki és miféle asszony az, aki Őt érintette: hogy bű-
nös. 38 És felelve Jézus, mondta neki: Simon, van valami mondaniva-
lóm neked. És az mondta: Mester, mondd. 39 Egy hitelezőnek két adó-
sa volt: az egyik adós volt ötszáz pénzzel, a másik pedig ötvennel. 40
És mikor nem volt nekik miből megadni, mind a kettőnek elengedte.
A kettő közül azért, mondd meg, melyik szereti őt jobban? 41 Felelve
pedig Simon, mondta: Azt gondolom, hogy az akinek többet engedett
el. És Jézus mondta neki: Igazán ítéltél. 42 És az asszonyhoz fordulva,
mondta Simonnak: Látod ezt az asszonyt? Bejöttem a házába, a lá-
baimnak nem adtál vizet: ez pedig könnyeivel öntözte a lábaimat, és
fejének hajával törölte meg. 43 Engem nem csókolált meg: ez pedig
attól fogva, hogy bejöttem, nem szűnt meg a lábaimat csókolgatni. 44
Olajjal a fejemet nem kent meg: ez pedig *drága* kenettel kente meg
a lábaimat. 45 Azért mondom neked: neki sok bűne bocsáttatott meg,
mert igen szeretett; akinek pedig kevés bocsáttatik meg, kevésbé sze-
ret. 46 És mondta annak: Megbocsáttattak neked a te bűneid. 47 És
akik együtt ültek vele az asztalnál, kezdték magukban mondani: Ki ez,
hogy a bűnöket is megbocsátja? 48 Mondta pedig az asszonymak: A te
hited megtartott téged. Menj el békességgel!

Lk 7,36-50

20.fejezet

Keresztelő János lefejezése

Mk 6,14-29

1 És meghallotta ezeket Heródes király (mert nyilvánvalóvá lett a
neve) és mondta: Keresztelő János támadt fel a halálból és azért mű-
ködnek benne ezek az erők. 2 Némelyek azt mondták, hogy Ő Illés;
mások meg azt mondták, hogy Próféta, vagy olyan mint egy a pró-
féták közül. 3 Heródes pedig ezeket hallva, mondta: Akinek én fejét
vétettem, az a János ez; ő támadt fel a halálból. 4 Mert maga Heró-
des fogatta el és vettette börtönbe Jánost, Heródiás miatt, Fülöpnek,
a testvérének felesége miatt, mert azt vette feleségül. 5 Mert János azt
mondta Heródesnek: Nem szabad neked a testvéred feleségével élned.
6 Heródiás pedig ólálkodott utána, és meg akarta őt ölni; de nem te-
hette: 7 Mert Heródes félt Jánostól, igaz és szent embernek ismerve
őt, és oltalmazta őt; és hallgatva rá, sok dologban követte, és szívesen
hallgatta őt. 8 De egy alkalmas nap jöttével, mikor Heródes a maga
születése napján nagyjainak, vezéreinek és Galilea előkelő embereinek
lakomát adott, 9 És ennek a Heródiásnak a lánya bement és táncolt, és
megtetszett Heródesnek és a vendégeknek; mondta a király a lánynak:
Kérj tőlem amit akarsz, és megadom neked. 10 És megesküdött neki,
hogy: Bármit kérsz tőlem, megadom neked, még ha országom felét

Mk 6,14-29

is. 11 Az pedig kimenve mondta az anyjának: Mit kérjek? Ez pedig mondta: Keresztelő János fejét. 12 És nagy sietve azonnal bement a királyhoz és kérte őt, ezt mondva: Akarom, hogy mindjárt add ide nekem egy tálban Keresztelő János fejét. 13 A király pedig noha igen megszorodott, esküje és a vendégek miatt nem akarta őt elutasítani. 14 És azonnal hóhért küldve a király, megparancsolta, hogy hozzák el annak fejét. 15 Ez pedig elment, fejét vette annak a börtönben, és elhozta a fejét egy tálban és a lánynak adta; a lány pedig az anyjának adta azt. 16 A tanítványai pedig amikor ezt meghallották, eljöttek és elvitték a testét, és sírba tették.

Az apostolok visszatérnek

Lk 9,10 17 Visszatérve pedig az apostolok, elbeszéltek neki mindent amit cselekedtek. És azokat maga mellé véve, elvonult magányosan a Bethsaida nevű város puszta helyére.

Mk 6,31-32 18 Ő pedig mondta nekik: Gyertek el csupán ti magatok valamely puszta helyre, és pihenjete meg egy kevéssé. Mert sokan voltak a jövő-menők, és még evésre sem volt alkalmas idejük. 19 És elmentek hajón egy puszta helyre magukban.

Jn 6,1-4 20 Ezek után elment Jézus a galileai tengeren, a Tiberiáson túl. 21 És nagy sokaság követte Őt, mert látták az Ő csodatetteit amelyeket a betegekkel tett. 22 Jézus pedig felment a hegyre és ott leült a tanítványaival. 23 Közel volt pedig a pászka, a zsidók ünnepe.

Ötezer ember megvendéglése

Mk 6,33-36 24 A sokaság pedig meglátta őket ahogy mentek, és sokan megismerték Őt; és minden városból egybefutottak oda gyalog, és megelőzték őket, és hozzá gyülekeztek. 25 És mikor kiment Jézus, nagy sokaságot látott és megszánta őket, mert olyanok voltak mint a pásztor nélkül való juhok. És kezdte őket sokra tanítani. 26 Mikor pedig már nagy idő volt, hozzámenva a tanítványai mondták: Puszta ez a hely, és most már nagy idő van: 27 Bocsásd el őket, hogy elmenjenek a körülfekvő majorokba és falvakba, és vegyenek maguknak kenyeret, mert nincs mit enniük.

Jn 6,5-10 28 Mikor azért felemelte Jézus a szemeit és látta, hogy nagy sokaság jön hozzá, mondta Filepnek: Honnan vegyünk kenyeret, hogy ehessenek ezek? 29 Ezt pedig azért mondta, hogy próbára tegye őt, mert Ő maga tudta mit akart cselekedni. 30 Felelt neki Filep: Kétszáz dénár árú kenyér nem elég ezeknek, hogy mindegyikük kapjon valami keveset. 31 Mondta neki egy a tanítványai közül, András, a Simon Péter testvére: 32 Van itt egy gyermek akinek van öt árpakenyere és két hala; de mi az ennyinek? 33 Jézus pedig mondta: Ültessétek le az embereket. Nagy fű volt pedig azon a helyen. Leültek azért a férfiak, szám szerint mintegy ötezeren.

Mk 6,40-43 34 Letelepettek azért szakaszonként, százával és ötvenével. 35 Ő pedig vette az öt kenyeret és a két halat, és az égre tekintve hálákat adott;

20. 21. FEJEZET

és megszegte a kenyereket és tanítványainak adta, hogy tegyék azok elé; és a két halat is elosztotta mindnyájuk között. 36 Ettek azért mindnyájan és megelégedtek; 37 És maradékot is szedtek fel tizenkét telekosárral, és a halakból is.

Péter vallástétele, Jézus először jelenti a szenvedéseit

Lk 9,18-27 38 És mikor Ő magában imádkozott, vele voltak a tanítványok; és Lk 9,18-27

megkérdezte őket, ezt mondva: Kinek mond engem a sokaság? 39 Ők pedig felelve, mondták: Keresztelő Jánosnak; némelyek pedig Illésnek; némelyek pedig, hogy a régi próféták közül támadt fel valamelyik. 40 És mondta nekik: Hát ti kinek mondotok engem? Felelve pedig Péter, mondta: Az Isten Krisztusának. 41 Ő pedig megfenyegetve őket, megparancsolta, hogy ezt senkinek ne mondják; 42 Ezt mondva: Szükség az ember Fiának sokat szenvedni és megvettetni a vénektől, a főpapoktól és írástudóktól, és megöletni, és harmadnapon feltámadni. 43 Mondta pedig mindenkinek: Ha valaki utánam akar jönni, tagadja meg magát, és vegye fel a keresztjét mindennap, és kövessen engem. 44 Mert aki meg akarja tartani az életét, elveszti azt; aki pedig elveszti az életét énértem, az megtartja azt. 45 Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, magát pedig elveszti, vagy magában kárt vall? 46 Mert valaki szégyell engem és az én beszédemet, az ember Fia is szégyellni fogja azt, mikor eljön az Ő dicsőségével, és az Atyáéval, és a szent angyalokéval. 47 Igazán mondom nektek, hogy vannak az itt állók közül némelyek, akik a halált meg nem kóstolják amíg meg nem látják az Isten országát.

Jn 6,14 48 Az emberek azért látva a csodát amit Jézus tett, mondták: Bizonyval Jn 6,14 ez az a Próféta aki eljövendő e világra.

Mk 6,45-46 49 És azonnal kényszerítette tanítványait, hogy szálljanak hajóba, és Mk 6,45-46 menjenek át előre a túlsó partra Bethsaida felé, amíg Ő a sokaságot elbocsátja. 50 Miután pedig elbocsátotta őket, fölment a hegyre imádkozni.

Jn 6,16-17 51 Mikor pedig esteledett, lementek a tanítványai a tengerhez, 52 És Jn 6,16-17 beszállva a hajóba, mentek a tengeren túlra, Kapernaumba. És már sötétség volt és Jézus nem ment hozzájuk.

21.fejezet

Jézus a tengeren jár

Mk 6,47 1 És mikor beesteledett, a hajó a tenger közepén volt, Ő pedig egymaga Mk 6,47 a szárazon.

Jn 6,19-20 2 Mikor azért huszonöt vagy harminc futamatnyira beveztek, meglát- Jn 6,19-20 ták Jézust ahogy a tengeren járt és a hajóhoz közeledett: és megrémültek. 3 Ő pedig mondta nekik: Én vagyok, ne féljetek!

Mt 14,28-31 4 Péter pedig felelve neki, mondta: Uram, ha Te vagy, parancsolj, hogy Mt 14,28-31

hozzád mehessek a vizeken. 5 Ő pedig mondta: Gyere! És Péter kiszállva a hajóból, járt a vizeken, hogy Jézushoz menjen. 6 De látva a nagy szelet, megrémült; és amikor kezdett merülni, kiáltott, *ezt* mondta: Uram, tarts meg engem! 7 Jézus pedig azonnal kinyújtva kezét megragadta őt, és mondta neki: Kicsinyhitű, miért kételkedtél?

Jn 6,21 8 Be akarták azért Őt venni a hajóba: és a hajó azonnal annál a földnél volt amelyre mentek. Jn 6,21

Mt 14,32-33 9 És amikor beléptek a hajóba, elállt a szél. 10 A hajóban lévők pedig Mt 14,32-33
hozzámenve leborultak előtte, ezt mondva: Bizony, Isten Fia vagy!

Jézus óv az emberi rendelkezéskől

Jn 7,1-23 11 És hozzá gyűltek a farizeusok és némelyek az írástudók közül, akik Jn 7,1-23
Jeruzsálemből jöttek. 12 És látva, hogy a tanítványai közül némelyek tisztátalan, azaz mosdatlan kézzel esznek kenyeret, panaszkodtak. 13 Mert a farizeusok és a zsidók mind, a régiak rendelkezését követve, nem ettek, kivéve ha kezüket erősen megmossák; 14 És piacról sem esznek, ha meg nem mossák; és sok egyéb is van aminek megtartását átvették, poharaknak, korsóknak, rézedényeknek és ágyaknak megmosását. 15 Azután megkérdezték Őt a farizeusok és az írástudók: Mi az oka, hogy a tanítványaid nem járnak a vének rendelkezése szerint, hanem mosdatlan kézzel esznek kenyeret? 16 Ő pedig felelve mondta nekik: Igazán jövendölt felöletek képmutatók felől Ésaiás próféta, ahogy meg van írva: Ez a nép ajkaival tisztel engem, a szívük pedig távol van tőlem. 17 Pedig hiába tisztelnek engem, ha olyan tudományokat tanítanak amelyek embereknek parancsolatai. 18 Mert az Isten parancsolatát elhagyva, az emberek rendelkezését tartjátok meg, korsóknak és poharaknak mosását; és sok hasonló dolgot is cselekszettek. 19 És mondta nekik: Az Isten parancsolatát szépen félreteszitek, azért hogy a magatok rendelkezését tartsátok meg. 20 Mert Mózes azt mondta: Tiszteld atyádat és anyádat. És: Aki atyját vagy anyját szidalmazza, halállal haljon meg. 21 Ti pedig azt mondjátok: Ha valaki ezt mondja atyjának vagy anyjának: Korbán (azaz: templomi ajándék) az amivel megsegíthetnélek: *az bűn nélkül való.* 22 És nem engeditek, hogy az atyjával vagy anyjával valami jót tegyen, 23 Eltörölve az Isten beszédét a ti rendelkezetekkel, amelyet rendeltetek; és sok hasonló is cselekszettek. 24 És előszólítva az egész sokaságot, mondta nekik: Hallgassatok rám mindnyájan és értsétek meg: 25 Nincs semmi az emberen kívül ami bemerve bele tisztátalanná tenné őt, hanem amik belőle jönnek ki, azok teszik tisztátalanná az embert. 26 Ha valakinek van füle a hallásra, hallja. 27 És mikor bement a házba a sokaság közül, tanítványai megkérdezték Őt a példázat felől. 28 És mondta nekik: Ti is ennyire tudatlanok vagytok-e? Nem értitek-e, hogy ami kívülről megy az emberbe, semmi sem teszi tisztátalanná őt? 29 Mert nem a szívébe megy be, hanem a hasába, és az árnyékszékbe kerül, amely minden eledelt megtisztít. 30 Mondta továbbá: Ami az emberből jön ki az teszi tisztátalanná az embert. 31 Mert onnan belülről, az emberek szívéből származnak a gonosz gondolatok, házasságtörések, paráznaságok, gyilkosságok, 32 Lopások, telhetlenségek, gonoszságok, álnokság, szemérmatlenség, gonosz

21. 22. FEJEZET

szem, káromlás, kevélység, bolondság: 33 Mindezek a gonoszságok belülről jönnek ki, és tisztátalanná teszik az embert.

22.fejezet

Jézus az élet kenyere, az Ő teste étel és az Ő vére ital

- Jn 6,22-24 1 Másnap a sokaság amely a tengeren túl állt, látva, hogy nem volt ott Jn 6,22-24
más hajó csak az az egy amelybe a Jézus tanítványai szálltak, és hogy Jézus nem ment be a tanítványaival a hajóba, hanem csak a tanítványai mentek el, 2 De jöttek *más* hajók Tiberiásból, közel ahhoz a helyhez ahol a kenyeret ették miután hálákat adott az Úr: 3 Mikor azért látta a sokaság, hogy sem Jézus, sem a tanítványai nincsenek ott, beszálltak ők is a hajókba és elmentek Kapernaumba, keresve Jézust.
- Mk 6,54-55 4 De mihelyt kiszálltak a hajóból, azonnal megismerték Őt, 5 És azt Mk 6,54-55
az egész környéket befutották, kezdték a betegeket ágyakon ide-oda hordozni, amerre hallották, hogy Ő ott van.
- Jn 6,25-71 6 És megtalálva Őt a tengeren túl, mondták neki: Mester mikor jöttél Jn 6,25-71
ide? 7 Felelt nekik Jézus és mondta: Bizony, bizony mondom nektek: nem azért kerestek engem, hogy jeleket láttatok, hanem azért, mert ettetek azokból a kenyerekből és jóllaktatok. 8 Ne az eledelért munkálkodjatok amely elvész, hanem az eledelért amely megmarad az örök életre, amelyet az ember Fia ad majd nektek, mert Őt az Atya pecsételte el, az Isten. 9 Mondták azért neki: Mit csináljunk, hogy az Isten dolgait cselekedjük? 10 Felelt Jézus és mondta nekik: Az az Isten dolga, hogy higgyetek abban akit Ő küldött. 11 Mondták azért neki: Te micsoda jelet mutatsz tehát, hogy lássuk és higgyünk neked? Mit cselekszel? 12 A mi atyáink a mannát ették a pusztában; ahogy meg van írva: Mennyei kenyeret adott enniük. 13 Mondta azért nekik Jézus: Bizony, bizony mondom nektek: nem Mózes adta nektek a mennyei kenyeret, hanem az én Atyám adja majd nektek az igaz mennyei kenyeret. 14 Mert az Isten kenyere az, aki leszállt a mennyből és életet ad e világnak. 15 Mondták azért neki: Uram mindenkor add nekünk ezt a kenyeret! 16 Jézus pedig mondta nekik: Én vagyok az életnek az a kenyere; aki hozzám jön, semmiképpen meg nem éhezik, és aki hisz bennem, meg nem szomjazik soha. 17 De mondtam nektek, hogy noha láttatok is engem, mégsem hisztek. 18 Minden amit nekem ad az Atya, hozzám jön; és azt aki hozzám jön, semmiképpen ki nem vetem. 19 Mert azért szálltam le a mennyből, hogy ne a magam akaratát cselekedjem, hanem annak akaratát aki elküldött engem. 20 Az pedig az Atya akarata, aki elküldött engem, hogy amit nekem adott, abból semmit el ne veszítsek, hanem feltámasszam azt az utolsó napon. 21 Az pedig annak az akarata, aki elküldött engem, hogy mindaz aki látja a Fiút és hisz benne, örök élete legyen; és én feltámasszam azt az utolsó napon. 22 Zúgolódtak azért a zsidók ellene, hogy azt mondta: Én vagyok az a kenyér amely a mennyből szállt alá. 23 És mondták: Ez nem Jézus, a József fia, akinek ismerjük atyját és anyját? hogyan mondja hát Ő, hogy: A mennyből szálltam alá? 24 Felelt azért Jézus és mondta ne-

kik: Ne zúgolódjatok egymás között! 25 Senki sem jöhet hozzám csak ha az Atya vonja azt, aki elküldött engem; én pedig feltámasztom azt az utolsó napon. 26 Meg van írva a prófétáknál: És mindnyájan Istentől tanítottak lesznek. Valaki azért az Atyától hallott és tanult, hozzám jön. 27 Nem hogy az Atyát valaki látta, csak az aki Istentől van, az látta az Atyát. 28 Bizony, bizony mondom nektek: Aki énbennem hisz, örök élete van annak. 29 Én vagyok az élet kenyere. 30 Atyáitok a mannat ették a pusztában és meghaltak. 31 Ez az a kenyér aki a mennyből szállt alá, hogy aki abból eszik meg ne haljon. 32 Én vagyok az az élő kenyér aki a mennyből szállt alá; ha valaki eszik e kenyérből, él örökké. És az a kenyér pedig amelyet én adok, az én hústestem amelyet én e világ életéért adok. 33 Tusakodtak azért a zsidók egymás között, ezt mondva: Hogyan adhatja ez nekünk a hústestét, hogy azt együk? 34 Mondta azért nekik Jézus: Bizony, bizony mondom nektek: Ha nem eszitek az ember Fiának hústestét és nem isszátok az Ő véré, nincs élet bennetek. 35 Aki eszi az én hústestemet és issza az én véretem, örök élete van annak és én feltámasztom azt az utolsó napon. 36 Mert az én hústestem valóban étel, és az én vérem valóban ital. 37 Aki eszi az én hústestemet és issza az én véretem, az bennem lakozik és én is abban. 38 Ahogyan elküldött engem az az élő Atya, és én az Atya által élek: úgy az is aki engem eszik, él általam. 39 Ez az a kenyér aki a mennyből szállt alá; nem úgy, ahogy a ti atyáitok ették a mannat és meghaltak: aki ezt a kenyeret eszi, él örökké. 40 Ezeket mondta a zsinagógában amikor tanított Kapernaumban. 41 Sokan azért akik hallották ezeket a tanítványai közül, mondták: Kemény beszéd ez; ki hallgathatja Őt? 42 Tudva pedig Jézus magában, hogy emiatt zúgolódnak a tanítványai, mondta nekik: Titeket ez megbotránkoztat? 43 Hát ha meglátjátok az ember Fiát felszállni oda ahol előbb volt?! 44 A szellem az aki megelevenít, a hústest nem használ semmit: a beszédek amelyeket én szólok nektek, szellem és élet. 45 De vannak némelyek közöttetek akik nem hisznek. Mert elejétől fogva tudta Jézus, kik azok akik nem hisznek, és ki az aki elárulja Őt. 46 És mondta: Azért mondtam nektek, hogy senki sem jöhet hozzám, csak ha az én Atyámtól van megadva neki. 47 Ettől fogva sokan visszavonultak a tanítványai közül, és nem jártak többé vele. 48 Mondta azért Jézus a tizenkettőnek: Vajon ti is el akartok menni? 49 Felelt neki Simon Péter: Uram, kihez mehetnénk? Örök élet beszéde van nálad. 50 És mi elhittük és megismertük, hogy Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia. 51 Felelt nekik Jézus: Nem én választottalak-e ki titeket, a tizenkettőt? és egy közületek ördög. 52 Értette pedig Júdás Iskáriótest, Simon fiát, mert ez akarta Őt elárulni, noha egy volt a tizenkettő közül.

23.fejezet

Jézus felmegy Jeruzsálembe a sátoros ünnepre

Jn 7,1-53

1 És ezek után Galileában járt Jézus, mert nem akart Júdeában járni, mivelhogy azon igyekeztek a júdeabeliek, hogy Őt megöljék. 2 Közel volt pedig a zsidók ünnepe, a sátoros ünnep. 3 Mondták azért neki az ő atyjafiai: Menj el innen és menj Júdeába, hogy a tanítványaid is

23. FEJEZET

lássák a Te dolgaiddat amiket cselekszel. 4 Mert senki sem cselekszik titkon semmit aki maga ismerté akar lenni. Ha ilyeneket cselekszel, mutasd meg magad a világnak. 5 Mert az Ő atyjafiai sem hittek benne. 6 Mondta azért nekik Jézus: Az én időm még nem jött el; a ti időtök pedig mindig készen van. 7 Titeket nem gyűlölhét a világ, de engem gyűlöl: mert én bizonyágot teszek róla, hogy az ő cselekedetei gonoszak. 8 Ti menjetek fel erre az ünnepre: én még nem megyek fel erre az ünnepre, mert az én időm még nem telt be. 9 Ezeket mondva pedig nekik, Galileában maradt. 10 Amint pedig felmentek az Ő atyjafiai, akkor Ő is felment az ünnepre, nem nyilvánosan, hanem mintegy titkon. 11 A zsidók azért keresték Őt az ünnepen, és mondták: Hol van Ő? 12 És a sokaságban nagy zúgás volt miatta. Némelyek azt mondták, hogy jó ember; mások pedig azt mondták: Nem, hanem a nép hitetője. 13 Mindamellet senki sem beszélt róla nyíltan a zsidóktól való félelem miatt. 14 Már az ünnep közepén azonban felment Jézus a templomba, és tanított.

Jézus a tudományáról beszél

15 És csodálkoztak a zsidók, ezt mondva: Hogyan tudja ez az íráskat, holott nem tanulta?! 16 Felelt nekik Jézus, és mondta: Az én tudományom nem az enyém, hanem azé aki engem küldött. 17 Ha valaki cselekedni akarja az Ő akaratát, megismerheti erről a tudományról, vajon Istentől van-e, vagy én magamtól szólok? 18 Aki magától szól, a maga dicsőségét keresi; aki pedig annak dicsőségét keresi, aki küldte Őt, igaz az és nincs abban hamisság. 19 Nem Mózes adta-e nektek a törvényt? és közületek senki sem tartja meg a törvényt. Miért akartok engem megölni? 20 Felelt a sokaság és mondta: Démon van benned. Ki akar téged megölni? 21 Felelt Jézus, és mondta nekik: Egy dolgot cselekedtem és mindnyájan csodáljátok. 22 Azért Mózes adta nektek a körülméltékedést (nem mintha Mózesből volna, hanem az atyáktól): és szombaton körülméltétek az embert. 23 Ha körülméltétek az ember szombaton, hogy a Mózes törvénye meg ne romoljon, rám haragszotok, hogy egy embert egészen meggyógyítottam szombaton? 24 Ne a látszat után ítéltetek, hanem igaz ítélettel ítéltetek! 25 Mondták azért némelyek a jeruzsálemiek közül: Nem ez az akit meg akarnak ölni? 26 És íme nyíltan szól, és semmit sem szólnak neki. Talán bizony felismerték a főembereket, hogy valóban ez a Krisztus? 27 De jól tudjuk honnan való ez; mikor pedig eljön a Krisztus, senki sem tudja honnan való. 28 Kiáltott azért Jézus a templomban tanítva, és mondta: Mind engem ismertek, mind azt tudjátok honnan való vagyok; és én nem magamtól jöttem, de igaz az aki elküldött engem, akit ti nem ismertek. 29 Én azonban ismerem Őt, mert tőle vagyok és Ő küldött engem. 30 Azért meg akarták Őt fogni; de senki sem vetette rá a kezét, mert még nem jött el az Ő órája. 31 A sokaság közül pedig sokan hittek benne; és azt mondták, hogy: A Krisztus mikor eljön, tehet-e majd több csodát azoknál amelyeket ez tett? 32 Meghallották a farizeusok ahogy a sokaság ezeket suttogetta róla, és szolgálakat küldtek a farizeusok és a főpapok, hogy megfogják Őt. 33 Mondta azért nekik Jézus: Egy kevés ideig még veletek vagyok, és majd ahhoz megyek aki elküldött engem. 34 Kerestek majd engem és nem találtok meg, és ahol én vagyok, oda

ti nem jöhettek. 35 Mondták azért a zsidók maguk között: Hová akar ez menni, hogy mi majd nem találjuk meg Őt? Vajon a görögök közé szóródottakhoz akar menni, és a görögöket tanítani? 36 Micsoda beszéd ez amit mondott: Kerestek majd engem és nem találtok meg; és ahol én vagyok, oda ti nem jöhettek? 37 Az ünnep utolsó nagy napján pedig felállt Jézus és kiáltott, *ezt* mondva: Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám és igyon. 38 Aki hisz bennem, ahogy az írás mondta, élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből. 39 Ezt pedig a Szellemről mondta, akit vettek a benne hívők: mert még nem volt Szent Szellem; mivelhogy Jézus még nem dicsőített meg.

A nép és a farizeusok vélekedése Jézusról

40 Sokan azért a sokaság közül mikor hallották ezt a beszédet, ezt mondták: Bizonytalán ez az a Próféta. 41 Némelyek mondták: Ez a Krisztus. Mások pedig mondták: Csak nem Galileából jön el a Krisztus? 42 Nem az írás mondta-e, hogy a Dávid magvából, és Betlehemből, abból a városból jön el a Krisztus ahol Dávid volt? 43 Hasonlóság lett azért miatta a sokaságban. 44 Némelyek pedig közülük meg akarták Őt fogni, de senki nem vetette rá a kezét. 45 Elmentek azért a szolgák a főpapokhoz és farizeusokhoz, és azok mondták nekik: Miért nem hoztátok el Őt? 46 Feleltek a szolgák: Soha ember úgy nem szólt mint ez az ember! 47 Feleltek azért nekik a farizeusok: Vajon ti is el vagytok hitelve? 48 Vajon a főemberek vagy a farizeusok közül hitt-e benne valaki? 49 De ez a sokaság amely nem ismeri a törvényt, átkozott! 50 Mondta nekik Nikodémus aki éjjel ment hozzá, aki egy volt azok közül: 51 Vajon a mi törvényünk kárhoztatja-e az embert, ha előbb ki nem hallgatja és nem tudja, hogy mit cselekszik? 52 Feleltek és mondták neki: Vajon te is galileus vagy? Tudakozódj és lásd meg, hogy Galileából nem támadt próféta. 53 És mindnyájan hazamentek.

24.fejezet

A házasságtörő nő

Jn 8,1-59

1 Jézus pedig elment az Olajfák hegyére. 2 Jó reggel azonban ismét ott volt a templomban, és az egész nép hozzá ment; és leült és tanította őket. 3 Az írástudók és a farizeusok pedig egy asszonyt vittek hozzá akit házasságtörésen kaptak, és középre állítva azt, 4 Mondták neki: Mester, ezt az asszonyt tetten érték mint házasságtörőt. 5 A törvényben pedig Mózes megparancsolta nekünk, hogy az ilyeneket kövezzék meg: Te azért mit mondasz? 6 Ezt pedig azért mondták, hogy megkísértsék Őt, hogy legyen mivel vádolniuk Őt. Jézus pedig lehajolva a földre írt az ujjával. 7 De mikor szorgalmazva kérdezték Őt, felegyenesedve mondta nekik: Aki közületek bűn nélkül való, az vesse rá először a követ. 8 És újra lehajolva, írt a földre. 9 Azok pedig *ezt* hallva, és a lelkiismeret által vádolva, egymás után kimentek a vénektől kezdve egészen az utolsóig; és egyedül Jézus maradt és az asszony közepén állva. 10 Mikor pedig Jézus felegyenesedett és senkit sem látott az asszonyon kívül, mondta neki: Asszony, hol vannak azok akik vádolnak téged? Senki sem kárhoztatott téged? 11 Az pedig mondta: Senki,

Jn 8,1-59

24. FEJEZET

Uram! Jézus pedig mondta neki: Én sem kárhoztatlak: menj és többé ne vétkezz!

Jézus a világ világossága

12 Ismét szólt azért hozzájuk Jézus, ezt mondva: Én vagyok e világ világossága: aki engem követ nem jár a sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága. 13 Mondták azért neki a farizeusok: Te magadról teszel bizonytságot; a Te bizonyágtételeid nem igazak. 14 Felelt Jézus és mondta nekik: Ha magam teszek is bizonyágot magamról, az én bizonyágtételeim igazak, mert tudom honnan jöttem és hová megyek; ti pedig nem tudjátok honnan jövök és hová megyek. 15 Ti hústest szerint ítélték, én nem ítélek senkit. 16 És ha én ítélek is, az én ítéletem igaz, mert én nem egyedül vagyok, hanem én és az Atya, aki engem küldött. 17 A ti törvényetekben is meg van pedig írva, hogy két ember bizonyágtétele igaz. 18 Én vagyok aki bizonyágot teszek magamról, és bizonyágot teszek rólam az Atya, aki engem küldött. 19 Mondták azért neki: Hol van a Te Atyád? Felelt Jézus: Sem engem nem ismertek, sem az én Atyámat; ha engem ismernétek, az én Atyámat is ismernétek. 20 Ezeket a beszédeket mondta Jézus a kincstartó helyen, amikor a templomban tanított; és senki sem fogta meg Őt, mert még nem jött el az Ő órája.

Jézus a zsidók hitetlensége ellen beszél

21 Ismét mondta azért nekik Jézus: Én elmegyek és kerestek majd engem, és a ti bűneitekben fogtok meghalni: ahová én megyek, ti oda nem jöhettek. 22 Mondták azért a zsidók: Vajon megöli magát, hogy azt mondja: Ahová én megyek ti oda nem jöhettek? 23 És mondta nekik: Ti innen alulról valók vagytok, én onnan felülről való vagyok; ti e világból valók vagytok, én nem vagyok e világból való. 24 Azért mondtam nektek, hogy a ti bűneitekben haltok meg: mert ha nem hiszitek, hogy én vagyok, meghaltok a ti bűneitekben. 25 Mondták azért neki: Ki vagy Te? És mondta nekik Jézus: Amit kezdetektől fogva mondom is nektek. 26 Sok beszélni- és ítélnivalóm van felőletek: de igaz az, aki engem küldött; és én azokat beszélem a világnak amiket tőle hallottam. 27 Nem vették észre, hogy az Atyáról szólt nekik. 28 Mondta azért nekik Jézus: Mikor felmagasztaljátok az ember Fiát, akkor megismeritek, hogy én vagyok, és semmit sem cselekszem magamtól, hanem ahogy az Atya tanított engem, úgy szólok. 29 És aki engem küldött, velem van. Nem hagyott engem egyedül az Atya, mert én mindenkor azokat cselekszem amelyek neki kedvesek. 30 Amikor ezeket mondta sokan hittek benne. 31 Mondta azért Jézus a benne hívő zsidóknak: Ha ti megmaradtok az én beszédemben, valóban az én tanítványaim lesztek; 32 És megismeritek az igazságot, és az igazság szabaddá tesz titeket. 33 Feleltek neki: Ábrahám magva vagyunk és nem szolgáltunk soha senkinek: hogyan mondod Te, hogy szabadok lesztek? 34 Felelt nekik Jézus: Bizony, bizony mondom nektek, hogy mindenki aki bűnt cselekszik, szolgája a bűnnek. 35 A szolga pedig nem marad mindörökké a házban: a Fiú marad ott mindörökké. 36 Azért ha a Fiú megszabadít titeket, valósággal szabadok lesztek. 37 Tudom, hogy Ábrahám magva vagytok; de meg akartok engem ölni,

mert az én beszédemnek nincs helye nálatok. 38 Én azt beszélem amit az én Atyámnál láttam; ti is azt cselekszitek azért amit a ti atyátoknál láttatok. 39 Feleltek és mondták neki: A mi atyánk Ábrahám. Mondta nekik Jézus: Ha Ábrahám gyermekei volnátok, az Ábrahám dolgait cselekednétek. 40 De meg akartok engem ölni, olyan embert, aki az igazságot beszéltem nektek amelyet az Istentől hallottam. Ábrahám ezt nem cselekedte. 41 Ti a ti atyátok dolgait cselekszitek. Mondták azért neki: Mi nem paráznaságból születtünk; egy atyánk van, az Isten. 42 Mondta azért nekik Jézus: Ha az Isten volna az atyátok, szeretnétek engem: mert én az Istentől származtam és jöttem, mert nem is magamtól jöttem, hanem Ő küldött engem. 43 Miért nem értitek az én beszédemet? Mert nem hallgatjátok az én szavamat. 44 Ti az ördög atyától valók vagytok, és a ti atyátok kívánságait akarjátok teljesíteni. Az emberölő volt kezdettől fogva és nem állt meg az igazságban, mert nincs benne igazság. Mikor hazugságot szól, a sajátjából szól, mert hazug ő, és hazugság atyja. 45 Mivel pedig én igazságot szólok, nem hisztek nekem. 46 Ki győzhetne meg engem közületek a bűnről? Ha pedig igazságot szólok, miért nem hisztek nekem? 47 Aki az Istentől van, hallgatja az Isten beszédeit; ti azért nem hallgatjátok, mert nem az Istentől valók vagytok. 48 Feleltek azért a zsidók és mondták neki: Nem jól mondjuk-e mi, hogy Te samaritánus vagy és démon van benned? 49 Felelt Jézus: Nincs bennem démon; hanem tisztelem az Atyámat, és ti gyaláztok engem. 50 Pedig én nem keresem az én dicsőségemet: van aki keresi és megítéli. 51 Bizony, bizony mondom nektek, ha valaki megtartja az én beszédemet, nem lát halált soha örökké. 52 Mondták azért neki a zsidók: Most értettük meg, hogy démon van benned. Ábrahám meghalt, a próféták is; és Te azt mondogod: Ha valaki megtartja az én beszédemet, nem kóstol halált soha örökké. 53 Vagy nagyobb vagy-e Te a mi atyánknál, Ábrahámnál, aki meghalt? A próféták is meghaltak: Te kinek állítod magad? 54 Felelt Jézus: Ha én dicsőítem magamat, az én dicsőségem semmi: az én Atyám az aki dicsőít engem, akiről ti azt mondjátok, hogy a ti Istenetek, 55 És nem ismeritek Őt: de én ismerem Őt; és ha azt mondom, hogy nem ismerem Őt, hozzátok hasonlóan hazuggá leszek: de ismerem Őt, és az Ő beszédét megtartom. 56 Ábrahám a ti atyátok örvendezett, hogy meglátja az én napomat; látta is és örült. 57 Mondták azért neki a zsidók: Még ötven esztendő nem vagy, és Ábrahámot láttad? 58 Mondta nekik Jézus: Bizony, bizony mondom nektek: Mielőtt Ábrahám lett, én vagyok. 59 Köveket ragadtak azért, hogy ráhajigálják; Jézus pedig elrejtőzött, és kiment a templomból átmenve közöttük; és így elment.

25.fejezet

A vakon született gyógyítása

Jn 9,1-41

1 És ahogy elment, látott egy embert aki születésétől fogva vak volt. 2 És kérdezték Őt a tanítványai, ezt mondva: Mester ki vétkezett, ez vagy ennek szülei, hogy vakon született? 3 Felelt Jézus: Sem ez nem vétkezett, sem ennek szülei; hanem, hogy megnyilvánuljanak benne

Jn 9,1-41

25. FEJEZET

az Isten dolgai. 4 Nekem annak dolgait kell cselekednem, aki elküldött engem, amíg nappal van; eljön az éjszaka, mikor senki sem munkálkodhat. 5 Míg e világon vagyok, e világ világossága vagyok. 6 Ezeket mondva a földre köpött, és a nyálából sarat csinált, és rákente a sarat a vak szemekre, 7 És mondta neki: Menj el, mosakodj meg a Siloám tavában (ami azt jelenti: Küldött). Elment azért és megmosakodott, és megjött látva. 8 A szomszédok azért és akik azelőtt látták azt, hogy vak volt, mondták: Nem ez az aki *itt* szokott ülni és koldulni? 9 Némelyek azt mondták, hogy: Ez az; mások pedig, hogy: Hasonlít hozzá. Ő azt mondta, hogy: Én vagyok az. 10 Mondták azért neki: Hogyan nyíltak meg a szemeid? 11 Felelt az és mondta: Egy ember akit Jézusnak mondanak, sarat készített és rákente a szemeimre, és mondta nekem: Menj el a Siloám tavaára és mosakodj meg; miután pedig elmentem és megmosakodtam, megjött a látásom. 12 Mondták azért neki: Hol van az? Mondta: Nem tudom.

A farizeusok vizsgálata a vakon született ellen

13 Vitték őt, aki azelőtt vak volt, a farizeusokhoz. 14 Mikor pedig Jézus a sarat csinálta, és felnyitotta ennek szemeit, szombat volt. 15 Szintén megkérdezték a farizeusok is azért őt, hogyan jött meg a látása? Ő pedig mondta nekik: Sarat tett a szemeimre és megmosakodtam, és látok. 16 Mondták azért némelyek a farizeusok közül: Ez az ember nincs Istentől, mert nem tartja meg a szombatot. Mások mondták: Hogyan tehet bűnös ember ilyen jeleket? És hasonlós lett köztük. 17 Újra mondták a vaknak: Te mit szólsz róla, hogy megnyitotta a szemeidet? Ő pedig mondta: Hogy próféta. 18 Nem hitték azért a zsidók róla, hogy vak volt és megjött a látása, amíg elő nem hívták annak szüleit, akinek megjött a látása, 19 És megkérdezték azokat, *ezt* mondva: Ez a ti fiatok akiről azt mondjátok, hogy vakon született? Hogyan lát hát most? 20 Feleltek nekik annak szülei és mondták: Tudjuk, hogy ez a mi fiúnk, és hogy vakon született: 21 De hogyan lát most, nem tudjuk; vagy ki nyitotta meg a szemeit, mi nem tudjuk: elég idős *már ő*; őt kérdezzétek; ő beszéljen magáról. 22 Ezeket mondták annak szülei, mivelhogy félték a zsidóktól: mert a zsidók már megegyeztek, hogy ha valaki Krisztusnak vallja Őt, rekesszék ki a gyülekezetből. 23 Ezért mondták annak szülei, hogy: Elég idős, őt kérdezzétek. 24 Másodszor is szólították azért az embert aki vak volt, és mondták neki: Adj dicsőséget az Istennek; mi tudjuk, hogy ez az ember bűnös. 25 Felelt azért az és mondta: Ha bűnös-e, nem tudom: egyet tudok, hogy noha vak voltam, most látok. 26 Újra mondták pedig neki: Mit csinált veled? Hogyan nyitotta meg a szemeidet? 27 Felelt nekik: Már mondtam nektek és nem hallottátok: miért akarjátok újra hallani? vagy ti is az Ő tanítványai akartok lenni? 28 Szidalmazták azért őt, és mondták: Te vagy annak a tanítványa; mi pedig a Mózes tanítványai vagyunk. 29 Mi tudjuk, hogy Mózesrel beszélt az Isten: erről pedig azt sem tudjuk honnan való. 30 Felelt az ember, és mondta nekik: Bizony csodálatos az, hogy ti nem tudjátok honnan való, és az én szememet megnyitotta. 31 Pedig tudjuk, hogy az Isten nem hallgatja meg a bűnösöket: csak ha valaki istenfélő és az Ő akaratát cselekszi, azt hallgatja meg. 32 Öröktől fogva nem hallott, hogy vakon született szemeit valaki megnyitotta volna.

33 Ha ez nem Istentől volna, semmit sem cselekedhetne. 34 Feleltek és mondták neki: Te mindenestől bűnben születél, és te tanítasz minket? És kivetették őt. 35 Meghallotta Jézus, hogy kivetették azt; és találkozva vele, mondta neki: Hiszel-e az Isten Fiában? 36 Felelt az és mondta: Ki az Uram, hogy higgyek benne? 37 Mondta pedig neki Jézus: Láttad is Őt, és aki beszél veled, az az. 38 Az pedig mondta: Hiszek Uram. És imádta Őt. 39 És mondta Jézus: Hogy ítéletet tegyék, azért jöttem e világra, hogy akik nem látnak, lássanak; és akik látnak, vakok legyenek. 40 És hallották ezeket némely farizeusok akik vele voltak, és mondták neki: Vajon mi is vakok vagyunk? 41 Mondta nekik Jézus: Ha vakok volnátok nem volna bűnötök; de azt mondjátok, hogy látunk: azért a ti bűnötök megmarad.

26.fejezet

Jézus a jó pásztor

Jn 10,1-21

1 Bizony, bizony mondom nektek: Aki nem az ajtón megy be a juhok aklába, hanem máshonnan hág be, tolvaj az és rabló. 2 Aki pedig az ajtón megy be, a juhok pásztora az. 3 Ennek az ajtónálló *ajtót* nyit; és a juhok hallják annak szavát; és a maga juhait nevéükön szólítja és kivezeti őket. 4 És mikor kiereszti a juhait, előttük megy: és a juhok követik Őt, mert ismerik a hangját. 5 Idegent pedig nem követnek, hanem elfutnak attól: mert nem ismerik az idegenek hangját. 6 Ezt a példázatot mondta nekik Jézus; de ők nem értették mi az amit szólt nekik. 7 Újra mondta azért nekik Jézus: Bizony, bizony mondom nektek, hogy én vagyok a juhok ajtaja. 8 Mindazok akik előttem jöttek, tolvajok és rablók: de nem hallgattak rájuk a juhok. 9 Én vagyok az ajtó: ha valaki általam megy be, megtartatik és bejár és kijár majd és legelőt talál. 10 A tolvaj nem másért jön, hanem hogy lopjon, és öljön, és pusztítson; én azért jöttem, hogy életük legyen és bővülködjenek. 11 Én vagyok a jó pásztor: a jó pásztor életét adja a juhokért. 12 A béres pedig, és aki nem pásztor, akinek a juhok nem tulajdonai, látja a farkast jönni és elhagyja a juhokat, és elfut: és a farkas elragadozza azokat, és elszéleszti a juhokat. 13 A béres pedig *azért* fut el, mert béres, és nincs gondja a juhokra. 14 Én vagyok a jó pásztor; és ismerem az enyéimet, és engem *is* ismernek az enyéim, 15 Ahogyan ismer engem az Atya, én *is* ismerem az Atyát; és az életemet adom a juhokért. 16 Más juhaim is vannak nekem amelyek nem ebből az akolból valók: azokat is elő kell hoznom, és hallgatnak majd az én szavamra; és lesz egy akol *és* egy pásztor. 17 Azért szeret engem az Atya, mert én leteszem az életemet, hogy újra felvegyem azt. 18 Senki sem veszi azt el tőlem, hanem én teszem le azt magamtól. Van hatalmam letenni azt, és van hatalmam ismét felvenni azt. Ezt a parancsolatot vettem az Atyámtól. 19 Újra hasonlás lett a zsidók közt e beszédek miatt. 20 És sokan mondták közülük: Démon van benne és bolondozik, miért hallgattok rá? 21 Mások mondták: Ezek nem démonizált beszédei. Vajon egy démon megnyithatja-e a vakok szemeit?

Jn 10,1-21

Jézus meghallgatja a kananeus asszony kérését

Mt 15,21-28 1 És elmenve onnan Jézus, Tírusz és Szidon vidékeire tért. 2 És íme, Mt 15,21-28 egy kananeus asszony jött ki abból a tartományból, kiáltott neki: Uram, Dávid fia, könyörülj rajtam! a lányomat gonoszul gyöttri a démon. 3 Ő pedig egy szót sem felelt neki. És a tanítványai hozzámenvé kérték Őt, ezt mondva: Bocsásd el őt, mert utánunk kiált. 4 Ő pedig felelve mondta: Nem küldettem csak az Izrael házának elveszett juhaihoz. 5 Az asszony pedig odaérve imádta Őt, ezt mondva: Uram, légy segítségül nekem! 6 Ő pedig felelve mondta: Nem jó a fiak kenyereit elvenni, és az ebeknek vetni. 7 Az pedig mondta: Úgy van Uram; de hiszen az ebek is esznek a morzsalékokból, amik az uruk asztaláról aláhullanak. 8 Ekkor felelve Jézus, mondta neki: Óh asszony, nagy a te hited! Legyen neked a te akaratod szerint. És meggyógyult a lánya attól a pillanattól fogva.

Jézus siketnémát és betegeket gyógyít

Mk 7,31-37 9 Aztán ismét kiment Tírusz és Szidon határaiból, a galileai tengerhez ment a Tízváros határain át. 10 És hoztak neki egy nehezen szóló siketet, és kérték Őt, hogy vesse rá a kezét. 11 Ő pedig mikor kivitte azt a sokaság közül egyedül, az ujjait annak fülébe bocsátotta, és köpve érintette annak nyelvét, 12 És föltekintve az égre, fohászkodott, és mondta neki: Effata, azaz: Nyílj meg. 13 És azonnal megnyíltak annak fülei, és nyelvének kötele megoldódott és helyesen beszélt. 14 És megparancsolta nekik, hogy senkinek se mondják el; de minél inkább tiltotta, annál inkább híresztelték. 15 És szerfelett álméltkodtak, ezt mondva: Mindent jól cselekedett; a siketeket is hallókká teszi, a némákat is beszélőkké.

Mt 15,30-39 16 És nagy sokaság ment hozzá, vittek magukkal sántákat, vakokat, Mt 15,30-39 némákat, csonkákat és sok egyebeket, és odahelyezték őket Jézus lábai elé; és meggyógyította őket 17 Úgy, hogy a sokaság álméltkodott, látva, hogy a némák beszélnek, a csonkák megépülnek, a sánták járnak, a vakok látnak: és dicsőítették Izrael Istenét. 18 Jézus pedig előszólítva a tanítványait, mondta: Szánakozom ezen a sokaságon, mert már három napja, hogy velem vannak és nincs mit enniük. Éhen pedig nem akarom őket elbocsátani, hogy valamiképpen ki ne dőljenek az úton. 19 És mondták neki a tanítványai: Honnan volna ebben a pusztában annyi kenyereünk, hogy megelégtünk ilyen nagy sokaságot? 20 És mondta nekik Jézus: Hány kenyereitek van? Ők pedig mondták: Hét, és néhány halunk. 21 És parancsolta a sokaságnak, hogy telepedjenek le a földön. 22 És vette a hét kenyeret és a halakat, és hálákat adva megtörte, és a tanítványainak adta, a tanítványok pedig a sokaságnak. 23 És mindnyájan ettek és megelégedtek; és fölszedték a maradék darabokat hét tele kosárral. 24 Akik pedig ettek, négyezren voltak férfiak, asszonyokon és gyermekeken kívül. 25 És elbocsátva a sokaságot, beszállt a hajóba és elment Magdala határaiba.

A sadduceusok jelet kérnek Jézustól

Mt 16,1-4 26 És hozzámenvé a farizeusok és sadduceusok, kísértve kérték Őt, Mt 16,1-4 hogy mutasson nekik mennyei jelet. 27 Ő pedig felelve mondta nekik: Mikor este van azt mondjátok: Szép idő lesz, mert vörös az ég. 28 Reggel pedig: Ma zivatar lesz, mert az ég borús és vörös. Képmutatók, az ég arcát meg tudjátok ítélni, az idők jeleit pedig nem tudjátok? 29 Ez a gonosz és parázna nemzetség jelet kíván; és nem adatik neki jel, hanem csak a Jónás próféta jele. És otthagya őket elment.

Mk 8,12-28 30 Ő pedig szellemében felfohászzkodott, és mondta: Miért kíván jelet Mk 8,12-28 ez a nemzetség? Bizony mondom nektek: Nem adatik jel ennek a nemzetségnek. 31 És otthagya őket ismét hajóba szállt, és a túlsó partra ment. 32 De elfelejtettek kenyeret vinni, és egy kenyérnél több nem volt velük a hajóban. 33 És Ő intette őket, ezt mondva: Vigyázzatok, őrizkedjétek a farizeusok kovászatól és a Heródes kovászatól! 34 Ekkor egymás között tanakodva mondták: Nincs kenyereink. 35 Jézus pedig észrevéve ezt, mondta nekik: Mit tanakodtok, hogy nincs kenyereitek? Mégsem látjátok be és nem értitek? Mégis kemény a szívetek? 36 Szemetek van és nem láttok? füleitek vannak és nem hallotok? és nem emlékeztek? 37 Mikor az öt kenyeret megszegtem az ötezernek, hány kosarat hoztatok el darabokkal tele? Mondták neki: Tizenkettőt. 38 Mikor pedig a hetet a négyezernek, hány kosarat hoztatok el darabokkal tele? Azok pedig mondták: Hetet. 39 És mondta nekik: Hogy nem értitek hát?

Jézus vakot gyógyít

40 Azután Bethsaidába ment; és egy vakot vittek hozzá és kérték Őt, hogy érintse azt. 41 Ő pedig megfogva a vak kezét, kivezette őt a falun kívül; és a szemeibe köpve és kezeit rátéve, megkérdezte őt, ha lát-e valamit? 42 Az pedig föltekintve mondta: Látom az embereket mint valami járkáló fákat. 43 Azután ismét rávetette kezeit annak szeméire és feltekintetett vele. És felépült, és látott messze és világosan mindent. 44 És hazaküldte, ezt mondva: Se a faluba be ne menj, se senkinek el ne mondd a faluban.

Jézus Cézárea Filippi határaitban

45 És elment Jézus és a tanítványai Cézárea Filippi falvaiba; és útközben megkérdezte a tanítványait, mondvá nekik: Kinek mondanak engem az emberek? 46 Ők pedig feleltek: Keresztelő Jánosnak; és némelyek Illésnek; némelyek pedig egynek a próféták közül.

Mt 16,15-20 47 Mondta nekik: Ti pedig kinek mondtok engem? 48 Simon Péter pedig felelve, mondvá: Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia. 49 És felelve Jézus, mondvá neki: Boldog vagy Simon, Jónának fia, mert nem hústest és vér jelentette ezt meg neked, hanem az én Atyám, aki a mennyben van. 50 De én is mondom neked, hogy te Péter vagy, és ezen a kősziklán építem fel az én egyházamat, és a pokol kapui sem vesznek rajta diadalt. 51 És neked adom a mennyek országának kulcsait: és amit megkötsz a földön, a mennyekben is kötve lesz; és amit megoldasz a

27. 28. FEJEZET

földön, a mennyekben is oldva lesz. 52 Akkor megparancsolta tanítványainak, hogy senkinek se mondják, hogy Ő a Jézus Krisztus.

Jézus a szenvedéseit jelenti és megdorgálja Pétert

Mk 8,31-38 53 És kezdte őket tanítani, hogy az ember Fiának sokat kell szenvedni, Mk 8,31-38

és megvetetni a vénektől, és a főpapoktól és írástudóktól, és megöletni, és harmadnapra feltámadni. 54 És ezt nyíltan mondta. Péter pedig magához vonva Őt, dorgálni kezdte. 55 És Ő megfordult és a tanítványaira tekintve megfeddte Pétert, *ezt* mondva: Távozz tőlem Sátán, mert nem gondolsz az Isten dolgaira, hanem az emberi dolgokra. 56 A sokaságot pedig a tanítványjaival együtt magához szólítva, mondta nekik: Valaki utánam akar jönni, tagadja meg magát, és vegye fel a keresztyét, és kövessen engem. 57 Mert valaki meg akarja tartani a lelkét, elveszti azt; valaki pedig elveszti a lelkét érterem és az evangéliumért, az megtalálja azt. 58 Mert mit használ az embernek ha az egész világot megnyeri, és a lelkét elveszti? 59 Vagy mit adhat az ember váltságul a lelkéért? 60 Mert valaki szégyell engem és az én beszédeimet e parázna és bűnös nemzetség között, az ember Fia is szégyellni fogja azt, mikor eljön az Ő Atyja dicsőségében a szent angyalokkal.

Mt 16,27 61 Mert az ember Fia eljön az Ő Atyja dicsőségében az Ő angyalaival, Mt 16,27 és akkor megfizet mindenkinek a cselekedetei szerint.

Mk 9,1 62 Azután mondta nekik: Bizony mondom nektek, hogy vannak némelyek az itt állók között, akik nem kóstolnak halált addig amíg meg nem látják, hogy az Isten országa eljött hatalommal. Mk 9,1

28.fejezet

Jézus a megdicsőülés hegyén

Mk 9,2-7 1 És hat nap múlva magához vette Jézus Pétert, és Jakabot és Jánost, Mk 9,2-7

és csak őket magukban felvitte egy magas hegyre. És elváltozott előttük; 2 És a ruhája fényes lett, igen fehér mint a hó, amihez hasonlót a ruhafestő e földön nem fehéríthet. 3 És megjelent nekik Mózes Illéssel együtt, és beszéltek Jézussal. 4 Péter pedig megszólalva, mondta Jézusnak: Mester, jó nekünk itt lenni: csináljunk azért három hajlékot, neked egyet, Mózesnek is egyet, Illésnek is egyet. 5 De nem tudta mit beszél, mert megrémültek. 6 És felhő támadt mely befogta őket, és a felhőből szózat jött, *ezt* mondva: Ez az én szerelmes Fiam; Őt hallgassátok.

Mt 17,6-8 7 És a tanítványok amint *ezt* hallották, arcra estek és igen megrémültek. 8 Jézus pedig hozzájuk menve megérintette őket, és mondta: Keljetek fel és ne féljetek! 9 Mikor pedig felemelték szemeiket, senkit sem láttak, hanem csak egyedül Jézust. Mt 17,6-8

Mk 9,9-13 10 Mikor pedig leszálltak a hegyről, megparancsolta nekik, hogy senkinek se mondják el amit láttak, csak amikor az ember Fia a halálból Mk 9,9-13

feltámad. 11 És ezt a szót megtartották magukban, tudakozva egymás közt, mit jelent a halálból feltámadni? 12 És megkérdezték Őt, ezt mondva: Miért mondják az írástudók, hogy előbb Illésnek kell eljőnie? 13 Ő pedig felelve mondta nekik: Illés ugyan előbb eljőve helyreállít mindent; de ahogy meg van írva az ember Fiáról, hogy szükséges sokat szenvednie és megvettetnie. 14 De mondom nektek, hogy Illés is eljött és azt cselekedték vele amit akartak, ahogy meg van írva felőle.

Mt 17,13 15 Ekkor megértették a tanítványok, hogy Keresztelő Jánosról szolt Mt 17,13 nekik.

Jézus démonizáltat szabadít

Lk 9,37 16 És másnap történt, amikor ők a hegyről leszálltak, sok nép ment elé. Lk 9,37

Mt 17,14 17 És mikor a sokasághoz értek, egy ember jött hozzá, térdre esve előtte, Mt 17,14

Lk 9,38-42 18 És íme felkiáltott, ezt mondva: Mester, kérlek téged nézz a fiamra, Lk 9,38-42 mert nekem egyetlen egycem: 19 És íme a szellem megragadja őt, és hirtelen kiált; és annyira szagatja őt, hogy tajtékot tűr, és nehezen megy el tőle, szagatva őt. 20 És kértem a tanítványaidat, hogy őrizzék ki azt, de nem tudták. 21 Felelve pedig Jézus, mondta: Óh, hitetlen és elfajult nemzetség! Meddig leszek köztetek, és meddig tűrlek titeket? Hozd ide a fiad! 22 Amíg pedig az odament, közben a démon földhöz ütötte azt és megrángatta. De Jézus megdorgálta a tisztátalan szellemet, és meggyógyította a gyermeket, és az atyjának adta azt.

Mt 17,19-21 23 Ekkor a tanítványok magukban Jézushoz menve, mondták neki: Mi Mt 17,19-21 miért nem tudtuk azt kiűzni? 24 Jézus pedig mondta nekik: A ti hitlenségetek miatt. Mert bizony mondom nektek: Ha akkora hitetek volna mint a mustármag, azt mondanátok ennek a hegynek: Menj innen oda, és elmenne; és semmi sem volna lehetetlen nektek. 25 Ez a fajzat pedig nem megy ki csak könyörgés és böjtölés által.

Jézus ismét jelenti a szenvedéseit

Mk 9,30-32 26 És onnan kimenne Galileán mentek át; és nem akarta, hogy valaki Mk 9,30-32 megtudja. 27 Mert tanította tanítványait, és ezt mondta nekik: Az ember Fiát az emberek kezébe adják és megölik Őt; de miután megölik, harmadnapon feltámad. 28 De ők nem értették ezt a mondást, és féltek Őt megkérdezni.

Mt 17,24-27 29 Mikor pedig eljutottak Kapernaumba, a két drakma-szedők Péterhez Mt 17,24-27 mentek és mondták neki: A ti mesteretek nem fizeti a két drakmát? 30 Mondta: Igen. És mikor bement a házba, megelőzte őt Jézus, ezt mondva: Mít gondolsz Simon? A föld királyai kiktől szednek vámot vagy adót? A fiaiktól vagy az idegenektől? 31 Mondta neki Péter: Az idegenektől. Mondta neki Jézus: Tehát a fiak szabadok. 32 De hogy őket meg ne botránkoztassuk, menj a tengerre, vesd be a horgot és vond ki az első halat, amely ráakad: és felnyitva a száját, egy státert találsz benne: azt kivéve, add oda nekik értem és érted.

Rangkérdés, alázatosság

Mk 9,33-37 1 És odahaza megkérdezte őket: Mi felett vetekedtetek egymással az úton? 2 De ők hallgattak, mert egymás közt arról vetekedtek az úton, ki a nagyobb? 3 És leülve odaszólította a tizenkettőt, és mondta nekik: Ha valaki első akar lenni, legyen mindenek között utolsó és mindenki szolgája. 4 És megfogva egy gyermeket, közéjük állította azt; és ölébe véve azt, mondta nekik: 5 Aki az ilyen gyermekek közül egyet befogad az én nevemben, engem fogad be; és aki engem befogad, nem engem fogad be, hanem azt aki engem elbocsátott.

Mt 18,3-5 6 És mondta: Bizony mondom nektek, ha meg nem tértek és olyanok nem lesztek mint a kisgyermek, semmiképpen nem mentek be a mennyek országába. 7 Aki azért megalázza magát mint ez a kisgyermek, az a legnagyobb a mennyek országában. 8 És aki egy ilyen kisgyermeket befogad az én nevemben, engem fogad be.

Mk 9,38-41 9 János pedig felelt neki, *ezt* mondva: Mester, láttunk valakit aki a Te neveddel démonokat űz, aki nem követ minket; és eltöltöttük őt, mert nem követ minket. 10 Jézus pedig mondta: Ne tiltsátok el őt, mert senki sincs aki erőt tesz az én nevemben, és mindjárt gonoszul szólhatna felőlem. 11 Mert aki nincs ellenünk, mellettünk van. 12 Mert aki innotok ad egy pohár vizet az én nevemben, mivelhogy a Krisztuséi vagytok, bizony mondom nektek, el nem veszti az ő jutalmát.

Mt 18,6-7 *Óvás a botránkozástól*
13 Aki pedig megbotránkoztat egyet e kicsinyek közül akik énbennem hisznek, jobb annak, hogy malomkövet kössenek a nyakára, és a tenger mélységébe vessék. 14 Jaj a világnak a botránkozások miatt! Mert szükség, hogy botránkozások legyenek; de jaj annak az embernek, aki által a botránkozás esik.

Mk 9,43-50 15 És ha a te kezéd botránkoztat meg téged, vágd le azt: jobb neked csonkán bemenned az életre, mint két kézzel menned a gyehennára, a megolthatatlan tűzre. 16 Ahol férgük meg nem hal, és tüzük el nem alszik. 17 És ha a te lábad botránkoztat meg téged, vágd le azt: jobb neked sántán bemenned az életre, mint két lábbal vettetned a gyehennára, a kiolthatatlan tűzre. 18 Ahol férgük meg nem hal, és tüzük el nem alszik. 19 És ha a te szemed botránkoztat meg téged, vágd ki azt: jobb neked fél szemmel bemenned az Isten országába, mint két szemmel vettetned a gyehenna tűzére. 20 Ahol férgük meg nem hal, és tüzük el nem alszik. 21 Mert mindenkit tűzzel sóznak meg, és minden áldozatot sóval sóznak meg. 22 Jó a só: de ha a só ízét veszti, mivel adtok ízt neki? Legyen bennetek só, és legyetek békében egymással.

Mt 18,10-35 23 Meglássátok, hogy e kicsinyek közül egyet is meg ne utáljatok, mert mondom nektek, hogy az ő angyalai a mennyekben mindenkor látják az én Atyám arcát, aki a mennyben van. 24 Mert az ember Fia azért jött, hogy megtartsa ami elveszett. 25 Mit gondoltok? Ha valamely

embernek száz juha van, és egy azok közül eltévelyedik: vajon a kilencvenkilencet nem hagyja-e ott, és a hegyekre menve nem keresi-e azt, amelyik eltévelyedett? 26 És ha történetesen megtalálja azt, bizony mondom nektek, inkább örvendezik azon, mint a kilencvenkilencen amely el nem tévelyedett. 27 Így a ti mennyei Atyátok sem akarja, hogy egy is elvesszen e kicsinyek közül. 28 Ha pedig a te atyádfia vétkezik ellened, menj el és dorgáld meg őt négy szemközt: ha hallgat rád, megnyerted a te atyádfiát; 29 Ha pedig nem hallgat rád, vegyél magad mellé még egyet vagy kettőt, hogy két vagy három tanú vallomásával erősítsen minden szó. 30 Ha nem hallgat azokra, mondd meg a gyülekezetnek; ha a gyülekezetre sem hallgat, legyen előtted olyan mint a pogány és a vámszedő. 31 Bizony mondom nektek: Amit megkötök a földön, a mennyben is kötve lesz; és amit megoldotok a földön, a mennyben is oldva lesz. 32 Ismét mondom nektek, hogy ha ketten közületek egy akaraton lesznek a földön, mindent, amit csak kérnek, megadja nekik az én Atyám, aki a mennyben van. 33 Mert ahol ketten vagy hárman egybegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük. 34 Ekkor hozzámenve Péter, mondta: Uram, hányszor lehet az én atyámfiaának ellenem vétkezni, és megbocsátanom neki? még hétszer is? 35 Mondta neki Jézus: Nem mondom neked, *hogy* még hétszer is, hanem még hetvenszer hétszer is.

Példázat az adós szolgáról

36 Azért hasonló a mennyek országa a királyhoz, aki számot akart vetni a szolgálival. 37 Mikor pedig számot kezdett vetni, elé hoztak egyet, aki tízezer talentummal volt adós. 38 Nem tudva pedig fizetni, parancsolta annak ura, hogy adják el azt, és a feleségét és gyermekeit, és mindenét amije volt, és fizessenek. 39 Leborulva azért előtte a szolga, könyörgött neki, *ezt* mondva: Uram, légy türelemmel hozzám, és mindent megfizetek neked. 40 Az úr pedig megszánva azt a szolgát, elbocsátotta őt, és az adósságot *is* elengedte neki. 41 Kimenve pedig az a szolga, találkozott eggyel az ő szolgatársai közül, aki száz dénárral volt neki adós; és megragadva azt, fojtogatta, *ezt* mondva: Fizesd meg nekem amivel tartozol. 42 Leborulva azért a szolgatársa a lábai elé, könyörgött neki, *ezt* mondva: Légy türelemmel hozzám, és mindent megfizetek neked. 43 De ő nem akarta; hanem elmenve börtönbe vettette őt, amíg meg nem fizeti amivel tartozik. 44 Mikor pedig látták az ő szolgatársai amik történtek, felettébb megszorodtak; és elmenve mindent megjelentettek az ő uruknak amik történtek. 45 Akkor előhívatva őt az ő ura, mondta neki: Gonosz szolga, minden adósságodat elengedtem neked, mivelhogy könyörögtél nekem: 46 Nem kellett volna-e neked is könyörölnöd a te szolgatársadon, ahogy én is könyörültem rajtad? 47 És megharagudva az ő ura, átadta őt a hóhérok kezébe, amíg meg nem fizeti mind amivel tartozik neki. 48 Így cselekszik az én mennyei Atyám is veletek, ha szívetekből meg nem bocsátjátok, ki-ki az ő atyjafiának, az ő vétkeiket.

Házassági elválás

Mt 19,1-14

Mt 19,1-14

1 És történt, hogy amikor elvégezte Jézus ezeket a beszédeket, elment Galileából, és Júdea határaitra ment, a Jordánon túl; 2 És nagy sokaság követte Őt, és meggyógyította ott őket. 3 És hozzámentek a farizeusok, kísértve Őt, és ezt kérdezték tőle: Szabad-e az embernek a feleségét akármikor elbocsátani? 4 Ő pedig felelve mondta nekik: Nem olvastátok, hogy a Teremtő kezdetől fogva férfivá és asszonnyá teremtette őket, 5 És ezt mondta: Azért elhagyja a férfi atyját és anyját, és ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy hústestté. 6 Úgyhogy többé nem kettő, hanem egy hústest. Amit azért az Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza. 7 Mondták neki: Miért rendelte tehát Mózes, hogy válóleulet kell adni, és úgy bocsátani el az asszonyt? 8 Mondta nekik: Mózes a ti szívetek keménysége miatt engedte meg nektek, hogy feleségeiteket elbocsássátok; de kezdetől fogva nem így volt. 9 Mondom pedig nektek, hogy aki elbocsátja feleségét, hacsak nem paráznság miatt, és más vesz el, házasságtörő; és aki elbocsátottat vesz el, az is házasságtörő. 10 Mondták neki tanítványai: Ha így van a férfi dolga az asszonnyal, nem jó megházasodni. 11 Ő pedig mondta nekik: Nem mindenki veszi be ezt a beszédet, hanem akinek meg van adva. 12 Mert vannak heréltek, akik anyjuk méhéből születtek így; és vannak heréltek, akiket az emberek heréltek ki; és vannak heréltek, akik maguk herélték ki magukat a mennyek országáért. Aki beveheti, vegye be.

Jézus megáldja a kisgyermeket

13 Ekkor kisgyermeket hoztak hozzá, hogy vesse azokra kezeit és imádkozzon; a tanítványok pedig dorgálták azokat. 14 Jézus pedig mondta: Hagyjatok békét ezeknek a kisgyermeknek, és ne tiltsátok meg nekik, hogy hozzám jöjjenek, mert ilyeneké a mennyek országa.

Mk 10,15-17

Mk 10,15-17

15 Bizony mondom nektek: Aki nem úgy fogadja az Isten országát mint egy gyermek, semmiképpen sem megy be abba. 16 Aztán ölébe vette azokat, és kezét rájuk vetve megáldotta őket.

A gazdag ifjú

17 És mikor útnak indult, hozzáfutott egy ember, és letérdelve előtte kérdezte Őt: Jó Mester mit cselekedjem, hogy az örök életet elnyerhessem?

Mt 19,17-20

Mt 19,17-20

18 Ő pedig mondta neki: Miért mondasz engem jónak? Nincs senki jó, csak egy, az Isten. Ha pedig be akarsz menni az életre, tartsd meg a parancsolatokat. 19 Mondta neki: Melyeket? Jézus pedig mondta: Ezeket: Ne ölj; ne paráználkodj; ne lopj; hamis tanúbizonyságot ne tégy; 20 Tiszteld atyádat és anyádat; és: Szeresd felebarátodat mint magadat. 21 Mondta neki az ifjú: Mindezeket megtartottam ifjúságomtól fogva; mi fogyatkozás van még bennem?

Mk 10,21

Mk 10,21

22 Jézus pedig rátekintve megkedvelte őt, és mondta neki: Egy fo-

gyatkozásod van; menj el, add el minden vagyonedat és add a szegényeknek, és kincsed lesz mennyben; és gyere, kövess engem, felvéve a keresztet.

Mt 19,22-30

23 Az ifjú pedig ezt a beszédet hallva, elment megszorodva, mert nagy vagyona volt. 24 Jézus pedig mondta a tanítványainak: Bizony mondom nektek, hogy a gazdag nehezen megy be a mennyek országába. 25 Ismét mondom pedig nektek: Könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, mint a gazdagnak az Isten országába bejutni. 26 A tanítványok pedig ezeket hallva, felettébb álmétkodtak, *ezt* mondva: Kicsoda üdvözülhet tehát? 27 Jézus pedig rájuk tekintve, mondta nekik: Embereknél ez lehetetlen, de Istennél minden lehetséges. 28 Akkor feelve Péter, mondta neki: Íme, mi elhagytunk mindent és követtünk téged: mi lesz hát nekünk? 29 Jézus pedig mondta nekik: Bizony mondom nektek, hogy ti akik követtetek engem, az újjászületéskor, amikor az ember Fia beül az ő dicsősége királyi székébe, ti is beültök majd tizenkét királyi székbe, és ítéletek Izrael tizenkét nemzetségét. 30 És aki elhagyta házeit, vagy fitestvéreit, vagy nőtestvéreit, vagy atyját, vagy anyját, vagy feleségét, vagy gyermekeit, vagy szántóföldjeit az én nevéért, mindaz száz annyit vesz, és örökség szerint nyer örök életet. 31 Sok elsőik pedig utolsók lesznek, és *sok* utolsók elsőik.

Mt 19,22-30

Példázat a szőlőmunkásokról

Mt 20,1-16

32 Mert hasonló a mennyek országa a gazdaemberhez, aki jó reggel kiment, hogy munkásokat fogadjon a szőlőjébe. 33 Leszerződve pedig a munkásokkal napi tíz pénzben, elküldte őket a szőlőjébe. 34 És kimenve három óra tájban, látott másokat a piacon hivalkodva állni. 35 És mondta nekik: Menjetek el ti is a szőlőbe és ami igazságos megadom nektek. 36 Azok pedig elmentek. Hat és kilenc óra tájban ismét kimenve, ugyanúgy cselekedett. 37 Tizenegy óra tájban is kimenve, talált másokat, akik hivalkodva álltak, és mondta nekik: Miért álltok itt egész nap henyélve? 38 Mondták neki: Mert senki sem fogadott fel minket. Mondta nekik: Menjetek el ti is a szőlőbe és ami igazságos megkapjátok. 39 Mikor pedig beesteledett, mondta a szőlő ura a vincellérjének: Hívd elő a munkásokat és add ki nekik a bért, az utolsóktól kezdve mind az elsőkig. 40 És jöttek a tizenegy órásak, fejenként tíz-tíz pénzt vettek. 41 Jöttek azután az elsők, azt gondolták, hogy ők többet kapnak: de ők is tíz-tíz pénzt vettek fejenként. 42 Amint pedig fölvették, zúgolódtak a házigazda ellen, 43 *Ezt* mondva: Azok az utolsók egyetlen óráig munkálkodtak és egyenlőkké tetted azokat velünk, akik a nap terhét és hőségét szenvedtük. 44 Ő pedig feelve mondta azok közül egynek: Barátom, nem cselekszem igazságtalanul veled; vagy nem tíz pénzben szerződöttél-e velem? 45 Vedd ami a tiéd és menj el. Én pedig ennek az utolsóknak is annyit akarok adni mint neked. 46 Vagy nem szabad-e nekem a magaméval azt tennem amit akarok? Vagy a te szemed azért gonosz, mert én jó vagyok? 47 Így lesznek az utolsók elsőik, és az elsők utolsók, mert sokan vannak a hivatalosak, de kevesen a választottak.

Mt 20,1-16

Jézus ismét jelenti a szenvedéseit

Mk 10,32-34

1 Útban voltak pedig és Jeruzsálembe mentek fel; és előttük ment Jézus, ők pedig álmélkodtak, és követve Őt, féltek. És Ő a tizenkettőt ismét maga mellé véve kezdett nekik szólni azokról a dolgokról amik majd vele történnek, 2 Ezt mondva: Íme felmegyünk Jeruzsálembe, és az ember Fiát átadják a főpapoknak és az írástudóknak, és halálra kárhoztatják Őt, és a pogányok kezébe adják Őt; 3 És megcsúfolják Őt, és megostorozzák Őt, és megköpdösik Őt, és megölik Őt; de harmadnapon feltámad.

Mk 10,32-34

Lk 18,34

4 Ők pedig ezekből semmit nem értettek, és a beszéd el volt rejtve előlük, és nem fogták fel a mondottakat.

Lk 18,34

Zebedeus fiai

Mt 20,20-28

5 Ekkor hozzámert a Zebedeus fiainak anyja a fiaival együtt, leborulva és kérve tőle valamit. 6 Ő pedig mondta neki: Mit akarsz? Mondta neki: Mondd, hogy ez az én két fiam üljön a Te országodban egyik jobb kezed felől, a másik bal kezed felől. 7 Jézus pedig felelve, mondta: Nem tudjátok mit kértek. Megihatjátok-e a poharat, amelyet én megiszom? és bemerítkezhettek-e abba a keresztségbe, amelybe én bemerítkezem? Mondták neki: Megtehetjük. 8 És mondta nekik: Az én poharamat megisszátok ugyan, és a keresztségbe, amelybe én bemerítkezem, bemerítkezhettek; de az én jobb és bal kezem felől való ülést nem az én dolgom megadni, hanem *azoké lesz az*, akiknek az én Atyám elkészítette. 9 És hallva ezt a tíz, felháborodott a két testvérré. 10 Jézus pedig előszólítva őket, mondta: Tudjátok, hogy a pogányok fejedelmei uralkodnak azokon, és a nagyok hatalmaskodnak rajtuk. 11 De ne így legyen köztetek; hanem aki köztetek nagy akar lenni, legyen a ti szolgátok; 12 És aki köztetek első akar lenni, legyen a ti szolgátok. 13 Valamint az ember Fia nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy Ő szolgáljon, és az életét adja váltságul sokakért.

Mt 20,20-28

Hetven tanítvány kiküldése

Lk 10,1-37

14 Ezek után pedig rendelt az Úr másokat is, hetvenet, és elküldte azokat kettesével az arca előtt, minden városba és helyre ahová Ő ment. 15 Mondta azért nekik: Az aratni való sok, de a munkás kevés; kérjétek azért az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az Ő aratásába. 16 Menjetek el: Íme, elbocsátalak titeket mint bárányokat a farkasok közé. 17 Ne hordozzatok erszényt, se táskát, se sarut; és az úton senkit ne köszöntsetek. 18 Amelyik házba bementek, először ezt mondjátok: Békesség ennek a háznak! 19 És ha ott valaki a békesség fia lesz, a ti békességetek azon marad; ha nem, rátok tér vissza. 20 Ugyanabban a házban maradjatok pedig, azt egyétek és igyátok, amit ők *adnak*: mert méltó a munkás az ő bérére. Ne járjatok házról házra. 21 És valamelyik városba bementek, és befogadnak titeket, azt egyétek amit elétek adnak: 22 És gyógyítsátok a betegeket akik ott lesznek, és mondjátok nekik: Elközelített hozzátok az Isten országa. 23 Valamelyik városba pedig bementek és nem fogadnak be titeket, annak utcáira kimenve

Lk 10,1-37

ezt mondjátok: 24 Még a port is ami ránk ragadt a ti városotokból, itt köztetek letöröljük; de ez legyen tudtotokra, hogy az Isten országa elközelített hozzátok. 25 Mondom pedig nektek, hogy a szodomabeliek állapota tűrhetőbb lesz azon a napon, mint annak a városnak. 26 Jaj neked Korazin! Jaj neked Bethsaida! mert ha Tíruszban és Szidonban lettek volna azok az *isteni* erők, melyek benned lettek, régen megtértek volna zsákban és hamuban ülve. 27 Hanem Tírusznak és Szidonnak tűrhetőbb állapota lesz az ítéletkor mint nektek. 28 És te Kapernaum, mely egészen az égig felmagasztaltattál, a pokolig fogsz lealáztatni. 29 Aki titeket hallgat, engem hallgat, és aki titeket megvet, engem vet meg; és aki engem vet meg, azt veti meg aki engem elküldött. 30 Viszszatért pedig a hetven *tanítvány* örömmel, ezt mondva: Uram, még a démonok is engednek nekünk a Te neved által! 31 Ő pedig mondta nekik: láttam a Sátánt mint villámlást lehullani az égből. 32 Íme adok nektek hatalmat, hogy a kígyókon és skorpiókon tapossatok, és az ellenség minden erején: és semmi sem árthat nektek. 33 De ne azon örüljete, hogy a szellemek engednek nektek; hanem inkább azon örüljete, hogy a ti neveitek fel vannak írva a mennyben.

Jézus hálaíma

34 Abban az órában örvendezett Jézus szellemében, és mondta: Hálaát adok neked, Atyám, mennynek és földnek Ura, hogy elrejtetted ezeket a bölcsek és értelmeselek elől, és a kisdedeknek megjelentetted. Igen, Atyám, mert így volt kedves előtted. 35 Mindent nekem adott az én Atyám: és senki sem tudja kicsoda a Fiú, csak az Atya; és kicsoda az Atya, hanem *csak* a Fiú, és akinek a Fiú akarja megjelenteni. 36 És a tanítványokhoz fordulva, mondta magukban: Boldog szemek amelyek látják azokat, amelyeket ti láttok. 37 Mert mondom nektek, hogy sok próféta és király kívánta látni amiket ti láttok, de nem látták; és hallani amiket hallotok, de nem hallották.

Példázat az irgalmas szamaritánusról

38 És íme, egy törvénytudó felkelt, kísértve Őt, és mondva: Mester, mit cselekedjem, hogy az örök életet vehessem? 39 Ő pedig mondta annak: A törvényben mi van megírva? Hogyan olvasod? 40 Az pedig felelve, mondta: Szeresd a te Uradat Istenedet teljes szívedből, és teljes lelkedből, és minden erődből, és teljes elmédből; és felebarátodat, mint magadat. 41 Mondta pedig annak: Jól feleltél; ezt cselekedd, és élzs. 42 Az pedig igazolni akarva magát, mondta Jézusnak: De ki az én felebarátom? 43 Jézus pedig felelve, mondta: Egy ember ment le Jeruzsálemből Jerikóba, és rablók *kezébe* esett, akik azt kifosztották és megsebesítették, elmentek és otthagyták félholtan. 44 Történet szerint pedig egy pap ment le azon az úton, aki azt látva elkerülte. 45 Hasonlóképpen egy Lévíta is, mikor arra a helyre ment, és *azt* látta, elkerülte. 46 Egy szamaritánus pedig az úton menve odaért ahol az volt: és mikor azt látta, könyörületességre indult. 47 És odamenve hozzá bekötözte annak sebeit, olajat és bort töltve azokba; és azt felhelyezve a tulajdon barmára, a vendégfogadó házhoz vitte, és gondját viselte neki. 48 Másnap pedig elmenőben, két pénzt kivéve a gazdának adta, és mondta neki: Viselj gondot rá, és valamit ezen felül ráköltesz,

31. 32. FEJEZET

mikor visszatérek megadom neked. 49 E három közül azért kit gondolsz, hogy felebarátja volt annak aki a rablók *kezébe* esett? 50 Az pedig mondta: Az, aki könyörült rajta. Mondta azért neki Jézus: Menj el, és te is úgy cselekedj.

32.fejezet

A tanítványok hevessége

Lk 9,51-62 1 Történt pedig, mikor elközelített az idő, hogy Ő felvitessen, eltökélte magát, hogy Jeruzsálembe megy, 2 És követeket küldött az arca előtt; és azok elmenve bementek egy szamaritánus faluba, hogy szállást készítsenek neki. 3 De nem fogadták be Őt, mivelhogy Ő Jeruzsálembe ment. 4 Mikor pedig ezt látták a tanítványai, Jakab és János, ezt mondták: Uram, akarod-e, hogy mondjuk, hogy tűz szálljon le az égből és megeméssze ezeket, ahogy Illés is cselekedett? 5 De Jézus megfordulva megdorgálta őket, ezt mondván: Nem tudjátok milyen szellem van bennetek: 6 Mert az ember Fia nem azért jött, hogy elveszítse az emberek lelkét, hanem hogy megtartsa. Elmentek azért más faluba.

Jézus követése

7 Történt pedig mikor mentek, valaki mondta neki az úton: Követlek téged Uram, valahová mész! 8 És mondta neki Jézus: A rókáknak barlangjuk van, és az égi madaraknak fészük; de az ember Fiának nincs hová lehajtania a fejét. 9 Mondta pedig másnak: Kövess engem. Az pedig mondta: Uram, engedd meg nekem, hogy előbb elmenjek és eltemessem az atyámat. 10 Mondta pedig neki Jézus: Hadd temessék el a halottak a halottaikat: te pedig elmenve hirdesd az Isten országát. 11 Mondta pedig más is: Követlek téged Uram; de előbb engedd meg nekem, hogy búcsút vegyek azoktól, akik a házamban vannak. 12 És mondta neki Jézus: valaki az eke szarvára veti kezét és hátratekint, nem alkalmas az Isten országára.

Mária, Márta és az egy szükséges dolog

Lk 10,38-42 13 Történt pedig, hogy mikor az úton mentek, Ő bement egy faluba; egy Márta nevű asszony pedig befogadta Őt házába. 14 És ennek volt egy Mária nevű testvére, aki Jézus lábainál leülve szintén hallgatta a beszédét. 15 Márta pedig foglalatlan volt a szüntelen való szolgálatban; előállva azért, mondta: Uram, nincs-e arra gondod, hogy az én testvérem magamra hagyott engem, hogy szolgáljak? Mondd azért neki, hogy segítsen nekem. 16 Felelve pedig, mondta neki Jézus: Márta, Márta, szorgalmas vagy és sokra igyekszel: 17 De egy a szükséges dolog: és Mária a jobb részt választotta, amely nem vétetik el tőle.

Krisztus imádkozni tanít

Lk 11,1-54 18 És mikor Ő imádkozott egy helyen, és miután elvégezte, mondta neki egy a tanítványai közül: Uram, taníts minket imádkozni, ahogy János is tanította a tanítványait. 19 Mondta pedig nekik: Mikor imádkoztok, ezt mondjátok: Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben, szenteltesd meg a Te neved. Jöjjön el a Te országod. Legyen meg a Te akaratom,

miképpen a mennyben, azonképpen e földön is. 20 A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk naponként. 21 És bocsásd meg nekünk a mi bűneinket, mert mi is megbocsátunk mindenkinek, akik nekünk adósok. És ne vígy minket kísértésbe; de szabadíts meg minket a gonosztól. 22 És mondta nekik: Ki az közületek, akinek barátja van, és ahhoz megy éjfélkor, és ezt mondja neki: Barátom, adj nekem kölcsön három kenyeret, 23 Mert az én barátom hozzám jött az útról, és nincs mit adjak ennie; 24 Az pedig onnan belülről feelve, ezt mondaná: Ne bánts engem: az ajtó már be van zárva, és a gyermekeim velem vannak a hálóban; nem kelhetek fel, és nem adhatok neked. 25 Mondom nektek, ha azért nem is fog felkelni és adni neki, mert az barátja, de annak tolakodása miatt felkel, és ad neki amennyi kell. 26 Én is mondom nektek: Kérjetek és megadatik nektek; keressetek és találtok; zörgessetek és megnyittatik nektek. 27 Mert aki kér: mind kap; és aki keres: az talál; és a zörgetőnek megnyittatik. 28 Melyik atya pedig az közületek akitől a fia kenyeret kér, és ő talán követ adna neki? vagy ha halat, vajon a hal helyett kígyót ad-e neki? 29 Vagy ha tojást kér, vajon skorpiót ad-e neki? 30 Ha azért ti gonosz létekre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok Szent Szellemet azoknak, akik kérik tőle.

Jézus néma démont űz ki

31 És démont űzött ki, amely néma volt. És mikor kiment a démon, megszólalt a néma; és csodálkozott a sokaság. 32 Némelyek pedig azok közül mondták: A Belzebub által, a démonok fejedelme által űzi ki a démonokat. 33 Mások meg, kísértve Őt, mennyei jelet kívántak tőle. 34 Ő pedig tudva azok gondolatát, mondta nekik: Minden ország amely magával meghasonlik, elpusztul; és ház a házzal ha *meghasonlik*, leomlik. 35 És a Sátán is ha meghasonlik magával, hogyan állhat meg az ő országa? mert azt mondjátok, hogy én a Belzebub által űzöm ki a démonokat. 36 És ha én a Belzebub által űzöm ki a démonokat, a ti fiaitok ki által űzik ki? Azért ők maguk lesznek a ti bíraitok. 37 Ha pedig Isten ujjával űzöm ki a démonokat, kétség nélkül elérkezett hozzátok az Isten országa. 38 Mikor az erős fegyveres őrzi a palotáját, amije van, békességben van; 39 De mikor a nála erősebb eljön rá és legyőzi őt, minden fegyverét elveszi melyben bízott, és amit tőle zsákmányol, elosztja. 40 Aki velem nincs, ellenem van; és aki velem nem takar, tékozol. 41 Mikor a tisztátalan szellem kimegy az emberből, víz nélkül való helyeken jár, nyugalmat keresve; és mikor nem talál, *ezt* mondja: Visszatérek a házamba ahonnan kijöttem. 42 És *odamenne* kisöpörve és felékesítve találja azt. 43 Akkor elmegy, és vesz maga mellé másik hét szellemet, magánál gonoszabbakat, és bemenve ott laknak; és annak az embernek utolsó állapota gonoszabb lesz az elsónél. 44 Mikor pedig ezeket mondta, fölemelve szavát egy asszony a sokaság közül, mondta neki: Boldog méh amely téged hordozott, és az emlékek melyeket szoptál. 45 Ő pedig mondta: Sőt inkább boldogok, akik hallgatják az Isten beszédét, és megtartják azt.

Jónás jele

46 Mikor pedig hozzá gyülekezett a sokaság, kezdte mondani: Ez a

32. FEJEZET

nemzetség gonosz, jelet kíván, de nem adatik neki jel, csak a Jónás próféta jele; 47 Mert ahogyan Jónás jelül volt a ninivebelieknek, úgy lesz az ember Fia is ennek a nemzetségnek. 48 A Dél királynője felkel majd az ítéletkor e nemzetség férfaival, és kárhozatja őket: mert ő eljött a föld széléről, hogy hallhassa a Salamon bölcsességét; és íme nagyobb van itt Salamonnál. 49 Ninive férfiai az ítéletkor együtt támadnak majd fel e nemzetséggel és kárhozatják ezt: mert ők megtértek Jónás prédikálására; és íme nagyobb van itt Jónásnál. 50 Senki pedig ha lámpást gyújt, nem teszi rejtett helyre, sem a véka alá, hanem a lámpatartóba, hogy akik bemennek, lássák a világosságot. 51 A test lámpása a szem: ha azért a szemed tiszta, az egész tested is világos lesz; ha pedig *a szemed* tisztátalan, a tested is sötét. 52 Figyelj azért, hogy a világosság amely benned van, sötétség ne legyen. 53 Azért ha az egész tested világos, és semmi részében sincs homályosság, olyan világos lesz egészen, mint mikor a lámpás megvilágosít téged az ő világosságával.

Feddő beszéd a farizeusok és írástudók gonoszsága ellen

54 Beszéd közben pedig kérte Őt egy farizeus, hogy ebédeljen nála. Bemenne azért leült enni. 55 A farizeus pedig mikor ezt látta, elcsodálkozott, hogy ebéd előtt előbb nem mosdott meg. 56 Mondta pedig neki az Úr: Ti farizeusok jóllehet a pohár és tál külső részét megtisztíjtátok, de a belsőtök rakva ragadománnyal és gonoszszággal. 57 Bolondok, aki azt teremtette ami kívül van, nem ugyanaz teremtette-e azt is ami belül van? 58 Inkább adjátok alamizsnául ami nálatok van; és minden tiszta lesz nektek. 59 De jaj nektek farizeusok! mert megadjátok a dézsmát a mentából, rutából és minden paréból, de elhagyjátok az ítéletet és az Isten szeretetét: pedig ezeket kellene cselekedni, és azokat sem elhagyni. 60 Jaj nektek farizeusok! mert szeretitek az elől ülést a gyülekezetekben, és a piacokon való köszöntéseket. 61 Jaj nektek képmutató írástudók és farizeusok! mert olyanok vagytok mint a sírok, amelyek nem látszanak, és az emberek akik azokon járnak, nem tudják. 62 Fellevé pedig egy a törvénytudók közül, mondta neki: Mester, mikor ezeket mondod minket is bántasz. 63 Ő pedig mondta: Jaj nektek is törvénytudók! mert elhordozhatatlan terhekkal terhelitek meg az embereket, de ti magatok egy ujjatokkal sem érintitek azokat a terheket. 64 Jaj nektek! mert ti építitek a próféták sírjait; a ti atyáitok pedig megölték őket. 65 Tehát bizonyosságot tesztek és jóváhagyjátok atyáitok cselekedeteit: mert azok megölték őket, ti pedig építitek sírjaikat. 66 Ezért mondta az Isten bölcsessége is: Küldök hozzájuk prófétákat és apostolokat; és azok közül *némelyeket* megölnék, és *némelyeket* elüldöznék; 67 Hogy számonkérjék e nemzetségtől minden próféta vérént mely e világ fundamentumának felvettetésétől fogva kiontatott, 68 Az Ábel véreitől fogva egészen a Zakariás véréig, aki elveszett az oltár és a templom között: bizony mondom nektek, számonkérjük e nemzetségtől. 69 Jaj nektek törvénytudók! mert elvettétek a tudomány kulcsát: ti magatok nem mentetek be, és akik be akartak menni, azokat meggátoltátok. 70 Mikor pedig ezeket mondta nekik, az írástudók és farizeusok kezdtek igen erősen ellene állni, és Őt sok dolog felől kikérdezni, 71 Ólálkodva utána, és igyekezve valamit kikapni a szájából, hogy vádolhassák Őt.

33.fejezet

Jézus a templomban tanít és bizonyosságot tesz magáról

Jn 10,22-42

1 Jeruzsálemben pedig a templomszentelés ünnepe lett: és tél volt; 2 És Jézus a templomban, a Salamon tornácában járt. 3 Körülvették azért Őt a zsidók, és mondták neki: Meddig tartod még bizonytalanságban a lelkünket? Ha Te vagy a Krisztus, mondd meg nekünk nyíltan! 4 Felelt nekik Jézus: Megmondtam nektek és nem hiszitek: a cselekedetek amelyeket az Atyám nevében cselekszem, azok tesznek bizonyosságot rólam. 5 De ti nem hisztek, mert ti nem az én juhaim közül vagytok. Ahogy megmondtam nektek: 6 Az én juhaim hallják a szavamat, és én ismerem őket, és követnek engem: 7 És én örök életet adok nekik; és soha örökké el nem vesznek, és senki ki nem ragadja őket a kezemből. 8 Az én Atyám aki nekem adta *azokat*, nagyobb mindeneknél; és senki sem ragadhatja ki *azokat* az én Atyám kezéből. 9 Én és az Atya egy vagyunk. 10 Ismét köveket ragadtak azért a zsidók, hogy megkövezzék Őt. 11 Felelt nekik Jézus: Sok jó dolgot mutattam nektek az én Atyámtól; azok közül melyik dologért köveztek meg engem? 12 Feleltek neki a zsidók, *ezt* mondva: Jó dologért nem kövezünk meg téged, hanem káromlásért, tudniillik, hogy Te ember létedre Istenné teszed magad. 13 Felelt nekik Jézus: Nincs megírva a törvényetekben: Én mondtam: istenek vagytok? 14 Ha azokat isteneknek mondta akikhez az Isten beszéde lett (és az írás fel nem bontható), 15 Arról mondjátok ti, akit az Atya megszentelt és elküldött e világra: Káromlást szólsz; mivelhogy azt mondtam: Az Isten Fia vagyok?! 16 Ha az Atyám dolgait nem cselekszem, ne higgyetek nekem; 17 Ha pedig azokat cselekszem, ha nekem nem hisztek is, higgyetek a cselekedeteknek: hogy megtudjátok és elhiggyétek, hogy az Atya énbennem van, és én Őbenne vagyok. 18 Ismét meg akarták azért Őt fogni; de kiment a kezükből. 19 És újra elment túl a Jordánon, arra a helyre, ahol János először bemerített; és ott maradt. 20 És sokan mentek hozzá és mondták, hogy: János nem tett ugyan semmi csodát; de mindaz amit János erről mondott, igaz volt. 21 És sokan hittek ott benne.

Jn 10,22-42

Óvás a képmutatástól és a kishitűségtől

Lk 12,1-59

22 És mikor sok ezerből álló sokaság gyűlt egybe annyira, hogy egymást letaposták, kezdte a tanítványainak mondani: Mindenekelőtt oltalmazzatok meg magatokat a farizeusok kovászatól, amely a képmutatás; 23 Mert nincs olyan rejtett dolog amely napfényre ne jönné; és olyan titok amely ki ne tudódna. 24 Azért amit a sötétben mondatok, a világosságban fog meghallatszani; és amit fülbe súgatok a titkos szobákban, azt a házak tetején fogják hirdetni. 25 Nektek mondom pedig, barátaimnak: Ne féljetek azoktól akik a testet ölik meg, és azután többet nem árthatnak. 26 De megmondom nektek kitől féljetek: Féltetek attól aki miután megöl, arra is van hatalma, hogy a gyehennára vessen. Bizony mondom nektek, ettől féljetek. 27 Nemde őt verebet meg lehet venni két filléren? és egy sincs azok közül Istennél elfelejtve. 28 De nektek a fejetek hajszálai is mind számolva vannak. Ne féljetek azért, sok verébnél drágábbak vagytok. 29 Mondom pedig nektek: Valaki vallást tesz rólam az emberek előtt, az ember Fia is vallást tesz

Lk 12,1-59

33. FEJEZET

arról az Isten angyalai előtt; 30 Aki pedig megtagad engem az emberek előtt, azt megtagadják az Isten angyalai előtt. 31 És ha valaki valamit mond az ember Fia ellen, megbocsáttatik annak; de annak aki a Szent Szellem ellen szól káromlást, meg nem bocsáttatik. 32 Mikor pedig a zsinagógákba visznek benneteket, és a fejedelmek és hatalmasságok elé, ne aggodalmaskodjatok, hogyan vagy mit szóljatok a védelmekre, vagy mit mondjatok; 33 Mert a Szent Szellem abban az órában megtanít titeket, mit kell mondanotok.

Óvás a telhetetlenségtől és az aggódástól

34 Mondta pedig neki egy a sokaság közül: Mester, mondd meg az én testvéremnek, hogy ossza meg velem az örökséget. 35 Ő pedig mondta neki: Ember, ki tett engem köztetek bíróvá vagy osztóvá? 36 Mondta azért nekik: Meglássátok, hogy eltávoztassátok a telhetetlenséget: mert nem a vagyonnal való bővülködésben van az ember élete. 37 És mondott nekik egy példázatot, így szólva: Egy gazdag embernek bőségesen termett a földje. 38 Azért magában okoskodott, ezt mondva: Mit cselekedjem? Mert nincs hová takarnom a termésemet. 39 És mondta: Ezt cselekszem: Az én csúreimet lerontom, és nagyobbakat építek; és azokba takarom *jószágom* minden hasznát és a javaimat. 40 És ezt mondom az én lelkemnek: Én lelkem, sok javad van sok esztendőre eltéve; tedd magad kényelembe, egyél, igyál, gyönyörködj! 41 Mondta pedig neki az Isten: Bolond, ezen az éjjelen elkérik tőled a lelkedet; amiket pedig készítettél, kié lesznek? 42 Így van dolga annak aki kincset takar magának, és nem az Istenben gazdag. 43 Mondta pedig a tanítványainak: Azért mondom nektek, ne aggodalmaskodjatok a ti életek felől, mit egyetek; se a ti testetek felől, mibe öltözködjetek. 44 Az élet több az ételnél, és a test az öltözetnél. 45 Nézzétek meg a hollókat, hogy nem vetnek, sem nem aratnak; akiknek nincs tárházuk, sem csűrük; és az Isten eltartja őket: mennyivel drágábbak vagytok ti a madaraknál? 46 Kicsoda pedig az közületek, aki aggodalmaskodásával megnövelheti természetét egy arasszal? 47 Azért ha ami a legkisebb dolog, azt sem tehetitek, mit aggodalmaskodtok a többi felől? 48 Nézzétek meg a liliomokat, hogyan növekednek: nem fáradoznak és nem fonnak; de mondom nektek: Salamon minden ő dicsőségében sem öltözött úgy, mint ezek közül egy. 49 Ha pedig a fűvet ami a mezőn van ma, és holnap kemencébe vettetik, így ruházza az Isten; mennyivel inkább titeket, ti kicsinyhitűek! 50 Ti se kérdezzétek, mit egyetek vagy mit igyatok; és ne kételkedjete. 51 Mert mindezeket a világi pogányok kérdezik; a ti Atyátok pedig tudja, hogy nektek szükségetek van ezekre. 52 Csak keressétek az Isten országát, és ezek mind megadatnak nektek. 53 Ne félj te kicsiny nyáj: mert tetszett a ti Atyátoknak, hogy nektek adja az országot. 54 Adjátok el javaitokat, és adjatok alamizsnát; szerezetek magatoknak olyan erszényeket, melyek meg nem avulnak, elfogyhatatlan kincset a mennyekben, ahol a tolvaj hozzá nem fér, sem a moly meg nem emészti. 55 Mert ahol a ti kincsetek van, ott van a ti szívetek is.

Intés a vigyázásra és békességre

56 Legyenek derekaitok felövezve, és szövétnekeitek meggyújtva; 57

Ti meg legyetek hasonlók az olyan emberekhez akik az ő urukat várják, mikor jön meg a menyegzőről, hogy mihelyt megjön és zörget, azonnal megnyissák neki. 58 Boldogok azok a szolgák akiket az úr, mikor hazamegy, vigyázva talál: bizony mondom nektek, hogy felövezve magát, leülteti azokat, előjön és szolgál nekik. 59 És ha megjön a második órváltáskor, és ha a harmadik órváltáskor jön meg, és úgy találja *őket*, boldogok azok a szolgák! 60 Ezt pedig jegyeztétek meg: hogy ha tudná a ház gazdája melyik órában jön el a tolvaj, vigyázna és nem engedné, hogy az ő házába törjön. 61 Ti is azért legyetek kézszek: mert amelyik órában nem gondolnátok, abban jön el az ember Fia. 62 Mondta pedig neki Péter: Uram, nekünk mondogt ez a példázatot, vagy mindenkinek? 63 Mondta pedig az Úr: Kicsoda hát a hű és bölcs sáfár, akit az úr fejé tett az ő háza népén, hogy adjon nekik élelmet a maga idejében? 64 Boldog az a szolga, akit az ő ura, mikor hazajön, ilyen munkában talál! 65 Bizony mondom nektek, hogy minden javain gondviselővé teszi őt. 66 Ha pedig az a szolga így szól a szívében: Halogatja még az én uram a hazajövetelt; és kezdené verni a szolgákat és szolgálólányokat, és enni és inni, és részegeskedni: 67 Megjön annak a szolgának az ura amely napon nem várja, és amelyik órában nem gondolja, és elválasztja őt, és a hitetlenek sorsára juttatja. 68 És amelyik szolga tudta az ő ura akaratát és nem végezte el, sem annak akarata szerint nem cselekedett, sokkal büntetik meg; 69 Aki pedig nem tudta, és büntetésre méltó dolgokat cselekedett, kevesebbet büntetik. És valakinek sokat adtak, sokat követelnek tőle; és akire sokat bíztak, többet kívánnak tőle. 70 Azért jöttem, hogy e világra tüzet bocsássak: és mit akarok ha *az* immár meggerjedt? 71 De keresztségbe kell nekem bemerítkeznem; és mennyire szorongattatom amíg *az* beteljesedik. 72 Gondoljátok-e, hogy azért jöttem, hogy békeséget adjak e földön? Nem; mondom nektek: sőt inkább meghasonlást. 73 Mert mostantól fogva öten lesznek egy házban akik meghasonlanak, három kettő ellen, és kettő három ellen. 74 Meghasonlik az apa a fiú ellen, és a fiú az apa ellen; és az anya a lány ellen, és a lány az anya ellen; anyós a menyé ellen, és a menyé az anyósa ellen.

Az idők jelei

75 Mondta pedig a sokaságnak is: Mikor látjátok, hogy napnyugatról felhő támad, azonnal *ezt* mondjátok: Záporosó jön; és úgy lesz. 76 És mikor *halljátok* fújni a déli szelet, *ezt* mondjátok: Hőség lesz; és *úgy* lesz. 77 Képmutatók, az ég és a föld kinézetéről tudtok ítéletet tenni; erről az időről pedig mi dolog, hogy nem tudtok ítéletet tenni? 78 És mi dolog, hogy ti magatoktól is meg nem ítéletek, mi az igaz? 79 Mikor pedig az ellenséggeddel a fejedelem elé mész, igyekezz az úton megmenekülni tőle, hogy téged a bíró elé ne vonjon, és a bíró át ne adjon téged a poroszlónak, és a poroszló a tömlöcbe ne vessen téged. 80 Mondom neked, hogy nem jössz ki onnan amíg meg nem fizetsz mind az utolsó fillérig.

Jézus megtérésre intő beszéde

Lk 13,1-35

1 Jöttek pedig némelyek ugyanabban az időben, akik hírt mondtak neki a galileabeliek felől, akiknek vérét Pilátus az ő áldozatukkal keverte. 2 És felelve Jézus, mondta nekik: Gondoljátok, hogy ezek a galileabeliek bűnösebbek voltak valamennyi galileabelinél, mivelhogy ezeket szenvedték? 3 Nem; mondom nektek: sőt, ha meg nem tértek, mindnyájan hasonlóképpen elvesztek. 4 Vagy az a tizennyolc akire rászakadt a torony Siloámban és megölte őket, gondoljátok, hogy bűnösebb volt minden *más* Jeruzsálemben lakó embernél? 5 Nem; mondom nektek: sőt, ha meg nem tértek, mindnyájan hasonlóképpen elvesztek. 6 És ezt a példázatot mondta: volt egy embernek egy fügefája a szőlőjébe ültetve, és elment, hogy gyümölcsöt keressen azon és nem talált. 7 És mondta a vincellérnek: Íme három esztendeje járok gyümölcsöt keresni ezen a fügefán és nem találok: vágd ki azt, miért foglalja a földet is hiába? 8 Az pedig felelve mondta neki: Uram hagyj békét neki még ebben az esztendőben, amíg körös-körül megkapálom és megtrágyázom: 9 És ha gyümölcsöt terem, *jó*; ha pedig nem, vágd ki azt azután. 10 Tanított pedig szombatnapon egy zsinagógában. 11 És íme, volt *ott* egy asszony akiben betegségnek szelleme volt tizennyolc esztendeje; meg volt görnyedve és nem tudott teljesen felegyenesedni. 12 És mikor látta őt Jézus, előhívta és mondta neki: Asszony, feloldattál a betegségedből! 13 És rátette kezeit, és azonnal felegyenesedett és dicsőítette az Istent. 14 A zsinagógafő pedig haragosan felelte, hogy szombatnapon gyógyított Jézus, mondta a sokaságnak: Hat nap van amelyen munkálkodni kell, azokon gyertek azért és gyógyíttassátok magatokat, és ne szombatnapon. 15 Felelt azért neki az Úr és mondta: Képmutató, szombatnapon nem oldja-e el mindegyikötök az ókrét vagy szamarát a jászóltól, és nem viszi-e itatni? 16 Hát ezt az Ábrahám lányát akit a Sátán íme tizennyolc esztendeje megkötözött, nem kellett-e feloldani e kötéltől szombatnapon? 17 És mikor ezeket mondta, megszegyenültek mindnyájan akik ellentmondtak neki; és az egész nép örült mindazokon a dicsőséges dolgokon, amelyek általa lettek.

Példázatok és beszédek Isten országáról

18 Mondta pedig Jézus: Mihez hasonló az Isten országa? és mihez hasonlítsam azt? 19 Hasonló a mustármaghoz amit vesz az ember és elvet a kertjében; és felnevelkedett és nagy fává lett, és az égi madarak fészket raktak annak ágain. 20 És ismét mondta: Mihez hasonlítsam az Isten országát? 21 Hasonló a kovászhoz, amit vesz az asszony és három mérce lisztbe kevert, amíg az egész meg nem kelt. 22 És városokon és falvakon ment át, tanítva és Jeruzsálemben menve. 23 Mondta pedig neki valaki: Uram, vajon kevesen vannak-e akik üdvözülnek? Ő pedig mondta nekik: 24 Igyekeztek bemenni a szoros kapun: mert sokan, mondom nektek, igyekeznek bemenni és nem mehetnek. 25 Mikor már a gazda felkel és bezárja az ajtót, és kezdetek kívül állni és az ajtót zörgetni, *ezt* mondva: Uram! Uram! nyisd meg nekünk; és ő felelve ezt mondja nektek: Nem tudom honnan valók vagytok; 26 Akkor kezded mondani: Előtted ettünk és ittunk, és a mi utcáinkon tanítottál;

27 De ezt mondja: Mondom nektek nem tudom honnan valók vagytok; távozzatok el tőlem mindnyájan akik hamisságot cselekszettek! 28 Ott lesz sírás és fogcsikorgatás mikor látjátok Ábrahámot, Izsákot és Jákobot, és a prófétákat mind az Isten országában, magatokat pedig kirekesztve. 29 És jönnek napkeletről és napnyugatról, és északról és délről, és letelepednek az Isten országában. 30 És íme, vannak utolsók akik elsőek lesznek, és vannak elsőek akik utolsók lesznek.

Heródes áskálódásai, sóhaj Jeruzsálem felett

31 Ugyanazon a napon jöttek hozzá némelyek a farizeusok közül, ezt mondva neki: Indulj és menj el innen, mert Heródes meg akar téged ölni. 32 És mondta nekik: Elmenve mondjátok meg annak a rókának: Íme démonokat űzök ki, gyógyítok ma és holnap, és harmadnapon elvégeztettem. 33 Hanem nekem ma és holnap és azután úton kell lennem, mert nem lehetséges, hogy egy próféta Jeruzsálemen kívül vesszen el. 34 Jeruzsálem! Jeruzsálem! ki megöli a prófétákat és megkövezed azokat akik hozzád küldettek, hányszor akartam egybegyűjteni a fiaidat, ahogy a tyúk a kiscsirkéit a szárnyai alá; és ti nem akartátok! 35 Íme pusztán hagyatnak a házaitek; és bizony mondom nektek, hogy nem láttok engem amíg el nem jön az idő, mikor ezt mondjátok: Áldott aki az Úr nevében jön!

35.fejezet

Vizkóros meggyógyítása

Lk 14,1-35

1 És az történt, hogy mikor a főfarizeusok közül egynek házához ment szombatnapon kenyeret enni, azok leselekdedek utána. 2 És íme, egy vizkóros ember volt előtte. 3 És felelve Jézus szólt a törvénytudóknak és a farizeusoknak, ezt mondva: Szabad-e szombatnapon gyógyítani? 4 Azok pedig hallgattak. És Ő megfogva azt meggyógyította és elbocsátotta. 5 És felelve nekik, mondta: Ki az közületek akinek számára vagy ökre verembe esik, és nem vonja ki azt azonnal szombatnapon? 6 És nem felelhettek Őellene semmit ezekre. 7 És egy példázatot mondott a hivatalosoknak, mikor észrevette hogyan válogatják a főhelyeket; ezt mondva nekik: 8 Mikor valaki lakodalomba hív, ne ülj a főhelyre, mert netalán nálad nagyobb tiszteletben álló embert is meghívott az, 9 És eljőve az aki mind téged, mind azt meghívta, ezt mondja majd neked: Engedd ennek a helyet! És akkor szégyennel az utolsó helyre fogsz ülni. 10 Hanem mikor meghívnak, menj el és ülj le az utolsó helyre, hogy mikor eljön az aki téged meghívott, ezt mondja neked: Barátom ülj feljebb! Akkor neked dicsőséged lesz azok előtt akik veled együtt ülnek. 11 Mert mindenki aki felmagasztalja magát, megaláztatik; és aki megalázza magát, felmagasztaltatik. 12 Mondta pedig annak is aki meghívta Őt: Mikor ebédet vagy vacsorát készítesz, ne hívd barátaidat, se testvéreidet, se rokonaidat, se gazdag szomszédaidat, nehogy ők is visszahívjanak téged és visszafizessék neked. 13 Hanem mikor lakomát készítesz, hívd a szegényeket, csonkabonkákat, sántákat, vakokat: 14 És boldog leszel, mivelhogy nem fizethetik vissza neked, mert majd visszafizettetik neked az igazak feltámadásakor.

Lk 14,1-35

35. 36. FEJEZET

Példázat a nagy vacsoráról

15 Hallva pedig ezeket egy azok közül akik *vele* együtt ültek, mondta neki: Boldog az aki kenyeret eszik az Isten országában. 16 Ő pedig mondta annak: Egy ember nagy vacsorát készített és sokakat meghívott; 17 És elküldte szolgáját a vacsora idején, hogy megmondja a hivatalosoknak: Gyertek el, mert már minden kész! 18 És mindnyájan egyenlőképpen kezdték magukat mentetgetni. Az első mondta neki: Szántóföldet vettem és ki kell mennem, hogy azt meglássam; kérlek téged ments ki engem! 19 És másik mondta: Őt iga ökröt vettem és elmegyek, hogy azokat megpróbáljam; kérlek téged ments ki engem! 20 A másik pedig mondta: Feleséget vettem és azért nem mehetek. 21 Mikor azért az a szolga hazament, megmondta ezeket az urának. Akkor megharagudva a gazda, mondta a szolgájának: Menj hamar a város utcáira és szorosaira, és a szegényeket, csonkabonkákat, sántákat és vakokat hozd be ide. 22 És mondta a szolga: Uram meglett ahogy parancsoltad, és mégis van hely. 23 Akkor mondta az úr a szolgának: Menj el az utakra és a sövényekhez, és kényszeríts bejönni *mindenkit*, hogy megteljen az én házam. 24 Mert mondom nektek, hogy senki azok közül a hivatalos férfiak közül meg nem kóstolja az én vacsorámat.

Az önmegtágadsárról

25 Nagy sokaság ment vele; és megfordulva mondta azoknak: 26 Ha valaki hozzám jön és meg nem gyűlöli atyját és anyját, feleségét és gyermekeit, fitestvéreit és nőtestvéreit, sőt még a maga lelkét is, nem lehet az én tanítványom. 27 És valaki nem hordozza a kereszjtét és követ engem, nem lehet az én tanítványom. 28 Mert ha közületek valaki tornyot akar építeni, nemde először leülve felszámítja a költséget, hogy van-e mivel elvégeznie? 29 Nehogy miután fundamentumot vetett és nem bírja elvégezni, csúfolni kezdje őt mindenki aki látja, 30 Ezt mondva: Ez az ember elkezdte az építést és nem bírta véghez vinni! 31 Vagy valamely király mikor háborúba megy, hogy egy másik királlyal megütközzön, nemde leülve először tanácskozik, hogy tízezerrel szembeszállhat-e azzal aki húszezerrel jött ellene? 32 Mert különben még mikor az távol van, követséget küldve megkérdezi a békefeltételeket. 33 Hasonlóképpen azért: valaki közületek búcsút nem vesz minden javaitól, nem lehet az én tanítványom. 34 Jó a só: de ha a só megízetlenül, mivel sózzák meg? 35 Sem a földre, sem a trágyára nem alkalmas: kivetik azt. Akinek van füle a hallásra, hallja.

36.fejezet

Példázat az elveszett juhról

Lk 15,1-32

1 Közeledtek pedig hozzá a vámszedők és a bűnösök mind, hogy hallgassák Őt. 2 És zúgolódtak a farizeusok és az írástudók, *ezt* mondva: Ez bűnösöket fogad magához és velük együtt eszik. 3 Ő pedig *ezt* a példázatot beszélte nekik, *ezt* mondva: 4 Melyik ember az közületek akinek ha száz juha van, és egyet azok közül elveszít, nem hagyja ott a kilencvenkilencet a pusztában, és nem megy az után amely elveszett, amíg meg nem találja azt? 5 És miután megtalálta, örömmel felveti a

Lk 15,1-32

vállára. 6 És hazamenve egybehívja barátait és szomszédait, *ezt* mondva nekik: Örvendezetek velem, mert megtaláltam a juhomat amely elveszett. 7 Mondom nektek, hogy így *nagyobb* öröm lesz a mennyben egy megtérő bűnösön, mint kilencvenkilenc igaz emberen, akinek nincs szüksége megtérésre.

Példázat a drakhmáról

8 Vagy ha egy asszonyrak tíz drakhmája van és egy drakhmát elveszt, nem gyűjt-e lámpást és nem sepri-e ki a házat, és nem keresi-e gondosan amíg meg nem találja? 9 És ha megtalálta, egybehívja az asszonybarátait és szomszédait, *ezt* mondva: Örüljetek velem, mert megtaláltam a drakhmát melyet elvesztettem! 10 Hasonlóképpen, mondom nektek, örvendezés van az Isten angyalainak színe előtt egy bűnös ember megtérésén.

Példázat a tékozló fiúról

11 Mondta pedig: Egy embernek volt két fia; 12 És mondta az ifjabbik az atyjának: Atyám, add ki a vagyomból rám eső részt! És az megosztotta közöttük a vagyont. 13 Nem sok nap múlva azután a kisebbik fiú összeszedve mindenét, messze vidékre költözött: és ott eltékozlta vagyonát, mivelhogy nagy tékozlással élt. 14 Miután pedig mindent elköltött, nagy éhség támadt azon a vidéken, és ő kezdett szűkséget látni. 15 Akkor elmenve elszegődött annak a vidéknek egyik polgárához; és az elküldte őt a mezeire disznókat legeltetni. 16 És kívánta megtölteni a gyomrát azzal a moslékkal amit a disznók ettek; és senki sem adott neki. 17 Mikor azután magába szállt, mondta: Atyámnak milyen sok bérese bővölködik kenyérben, én pedig éhen halok meg! 18 Fölkelve elmegyek az atyámhoz és *ezt* mondom neki: Atyám, vétkeztem az ég ellen és ellened. 19 És már nem vagyok méltó, hogy a fiadnak hívjanak; tegyél engem olyaná mint béreseid közül egy! 20 És felkelve elment az atyjához. Mikor pedig még távol volt, meglátta őt az atyja és megesett rajta a szíve és odafutott, a nyakába esett és csókolgatta őt. 21 És mondta neki a fia: Atyám, vétkeztem az ég ellen és ellened; és már nem vagyok méltó, hogy a fiadnak hívjanak! 22 Az atyja pedig mondta a szolgálóinak: Hozzátok ki a legszebb ruhámat és adjátok fel rá; és húzzatok gyűrűt a kezére és sarut a lábaira! 23 És előhozva a hízott tulkot, vágjátok le és együnk és vigadjunk. 24 Mert ez az én fiam halott volt, és újra élő; elveszett volt, és megkerült. Kezdték azért vigadni. 25 A nagyobbik fia pedig a mezőn volt: és mikor *hazajött*, közeledt a házhöz és hallotta a zenét és táncot. 26 És előszólítva egyet a szolgálók közül, megtudakolta, hogy mik ezek? 27 Az pedig mondta neki: Az öcséd jött meg, és atyád levágatta a hízott tulkot, mivelhogy egészségben nyerte őt vissza. 28 Erre ő megharagudott és nem akart bemenni. Az atyja azért kimenve kérlelte őt. 29 Ő pedig felelve mondta atyjának: íme, ennyi esztendeje szolgállok neked és parancsolatodat soha át nem hágtam: és nekem soha nem adtál egy kecskefiat, hogy barátaimmal vigadjak. 30 Mikor pedig ez a te fiad megjött, aki paráznákkal emésztette föl a vagyonodat, levágattad neki a hízott tulkot. 31 Az pedig mondta neki: Fiam, te mindenkor énvelem vagy és mindenem a tiéd!

36. 37. FEJEZET

32 Vigadnod és örülnöd kellene hát, hogy ez a te testvéred halott volt, és újra élő; és elveszett volt, és megkerült.

37.fejezet

Példázat a hamis sáfárról

Lk 16,1-31 1 Mondta pedig a tanítványainak is: volt egy gazdag ember akinek Lk 16,1-31 volt egy sáfára; és az bevádoltatott nála, hogy javait eltékozza. 2 Hívta azért azt, és mondta neki: Mit hallok felőled? Adj számat a sáfárságról, mert nem lehetsz tovább sáfár. 3 Mondta pedig magában a sáfár: Mit tegyek, mert az én uram elveszi tőlem a sáfárságot? Kapálni nem tudok; koldulni szégyellek! 4 Tudom mit tegyek, hogy mikor a sáfárságtól megfosztanak, befogadjanak engem házaikba. 5 És magához hívatta urának minden egyes adósát, és mondta az elsőnek: Mennyivel tartozol az én uramnak? 6 Az pedig mondta: Száz batus olajjal. És mondta neki: Vedd az írásodat, és leülve írd hamar ötvenet. 7 Azután mondta másnak: Te pedig mennyivel tartozol? Az pedig mondta: Száz kórus búzával. És mondta annak: Vedd az írásodat és írd nyolcvanot. 8 És dicsérte az úr a hamis sáfárt, hogy eszesen cselekedett, mert e világ fiaai eszebbek a világosság fiainál a maguk nemében. 9 Én is mondom nektek, szereztek magatoknak barátokat a hamis gazdagságból, hogy mikor megfogyatkoztok, befogadjanak benneteket az örök hajlékokba. 10 Aki hú a kevesen: a sokon is hú az; és aki a kevesen hamis: a sokon is hamis az. 11 Ha azért a hamis gazdagságon hűek nem voltatok, ki bízna rátok az igazi *gazdagságot*? 12 És ha a másén hűek nem voltatok, ki adja oda nektek ami a tiétek? 13 Egy szolga sem szolgálhat két úrnak: mert vagy az egyiket gyűlöli és a másikat szereti; vagy az egyikhez ragaszkodik, és a másikat megveti. Nem szolgálhattok az Istennek és a mammonnak. 14 Hallották pedig mindezeket a farizeusok is, akik fősvények voltak; és csúfolták Őt. 15 És mondta nekik: Ti vagytok akik az emberek előtt megigazítjátok magatokat, de az Isten ismeri a szíveteket: mert ami az emberek közt magasztos, az Isten előtt utálatos. 16 A törvény és a próféták *Keresztelő Jánosig voltak*: attól az időtől fogva az Isten országát hirdetik és mindenki erőszakkal tör abba. 17 Könnyebb pedig a mennynek és a földnek elmúlni, mint a törvényből egy pontocskának elesni. 18 Valaki elbocsátja feleségét és mást vesz el, paráználkodik; és valaki férjétől elbocsátott asszonyt vesz feleségül, paráználkodik.

Történet egy gazdagról és Lázárról

19 Volt pedig egy gazdag ember, és bíborba és patyolatba öltözött, mindennap dúsan vigadozva: 20 És volt egy Lázár nevű koldus, aki az ő kapuja elé volt vetve, fekélyekkel tele. 21 És kívánt megelégedni a morzsalékokkal, amik a gazdag asztaláról hullottak; de az ebek is eljöttek és nyalták a sebeit. 22 Történt pedig, hogy meghalt a koldus és vitették az angyaloktól az Ábrahám kebelébe; meghalt pedig a gazdag is és eltemették. 23 És a pokolban felemelte a szemeit kínokban lévén, és távolról látta Ábrahámot, és Lázárt annak kebelében. 24 És ő kiáltva mondta: Atyám Ábrahám! könyörülj rajtam és bocsásd el Lázárt,

hogy mártsa az uja hegyét vízbe és húsítse meg a nyelvemet, mert kínoztatom e lángban. 25 Mondta pedig Ábrahám: Fiam emlékezz meg róla, hogy te elvetted javaidat az életedben, hasonlóképpen Lázár is az ő bajait: most pedig ez vigasztaltatik, te pedig kínoztatsz. 26 És mindezekeken felül köztünk és köztetek nagy közbevetés van, úgyhogy akik akarnának innen hozzátok átmenni, nem mehetnek, sem azok onnan hozzánk át nem jöhetnek. 27 Mondta pedig az: Kérlek azért téged Atyám, hogy bocsásd el őt atyám házához; 28 Mert van öt testvérem; hogy bizonyosságot tegyen nekik, hogy ők is ide, e kínok helyére ne jöjjenek. 29 Mondta neki Ábrahám: Van Mózesük és prófétáik, hallgassák azokat. 30 Az pedig mondta: Nem úgy atyám Ábrahám; ha a halottak közül megy valaki hozzájuk, megtérnek! 31 Ő pedig mondta neki: Ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak, az sem győzi meg őket, ha valaki a halottak közül feltámad.

38.fejezet

Botránkozások, megbocsátás, hit, cselekedetek

Lk 17,1-37

1 Mondta pedig a tanítványoknak: Lehetetlen dolog, hogy botránkozások ne essenek; de jaj annak aki által esnek. 2 Jobb annak ha egy malomkövet vetnek a nyakába, és ha a tengerbe vetik, mint hogy nem egyet e kicsinyek közül megbotránkoztasson. 3 Őrizzétek meg magatokat: ha pedig a te atyádfia vétkezik ellened, dorgáld meg őt; és ha megtér, bocsáss meg neki. 4 És ha egy napon hétszer vétkezik ellened, és egy napon hétszer tér hozzád, *ezt* mondvá: Megbántam; bocsáss meg neki. 5 És mondták az apostolok az Úrnak: Növeld a hitünket! 6 Mondta pedig az Úr: Ha annyi hitetek volna mint a mustármag, ezt mondanátok ennek az eperfának: Szakadj ki gyökerestől és plántáltass a tengerbe; és engedelmeskedne nektek. 7 Kicsoda pedig az közületek akinek ha van egy szolgálja és az szánt vagy legeltet, tüstént azt mondja annak mihelyt a mezőről megjön: Gyere elő, ülj asztalhoz? 8 Sőt nem ezt mondja-e neki: Készíts vacsorámra valót, és felövezve magad szolgálj nekem amíg én eszem és iszom; és azután egyél és igyál te? 9 Vajon megköszöni-e annak a szolgának, hogy azt tette amit parancsolt neki? Nem gondolom. 10 Hasonlóképpen ti is ha mindazokat megcselekedtétek amiket parancsoltak nektek, mondjátok, hogy: Hasonlatlan szolgák vagyunk, mert amit kötelesek voltunk cselekedni, azt cselekedtük.

Lk 17,1-37

Tíz bélpoklos meggyógyítása

11 És mikor útban volt Jeruzsálem felé, Samária és Galilea között ment át. 12 És mikor bement egy faluba, tíz bélpoklos férfi jött elé, akik távol álltak meg: 13 És felemelték szavukat, *ezt* mondvá: Jézus, Mester, könyörülj rajtunk! 14 És mikor látta őket, mondta nekik: Elmenve mutassátok meg magatokat a papoknak. És történt, hogy amíg odamentek, megtisztultak. 15 Egy pedig közülük mikor látta, hogy meggyógyult, visszatért dicsőítve az Istent nagy szóval; 16 És hálákat adva neki leborult a lábainál; és az samáriabeli volt. 17 Feelve pedig Jézus, mondta: Vagy nem tízen tisztultak-e meg? A kilence pedig hol van? 18 Nem

38. FEJEZET

tértek vissza, hogy dicsőséget adjanak az Istennek, csak ez az idegen?
19 És mondta neki: Kelj föl és menj el: a hited megtartott téged.

Isten országának eljövetele

20 Mikor pedig megkérdezték a farizeusok, hogy mikor jön el az Isten országa, felelt nekik és mondta: Az Isten országa nem szemmel láthatóan jön el. 21 Sem azt nem mondják: íme itt, vagy íme *ott* van, mert az Isten országa bennetek van. 22 Mondta pedig a tanítványoknak: Eljön az idő, mikor kívántok látni egyet az ember Fiának napjai közül, és nem láttok. 23 És mondják majd nektek: íme itt, vagy íme *ott* van; de ne menjetek el és ne kövessétek: 24 Mert ahogy a felvillanó villámlás az ég *egyik* aljától az ég *másik* aljáig fénylik, úgy lesz az ember Fia is az Ó napján. 25 De előbb sokat kell neki szenvednie és megvetetnie e nemzetségtől. 26 És ahogy a Noé napjaiban lett, úgy lesz az ember Fiának napjaiban is. 27 Ettek, ittak, házasodtak, férjhez mentek addig a napig amelyen Noé bement a bárkába, és eljött az özönvíz és mindeket elvesztett. 28 Hasonlóképpen mint a Lót napjaiban is lett: ettek, ittak, vettek, adtak, ültettek, építettek; 29 De amelyik napon Lót kiment Szodomából, tűz és kénkö esett az égből és mindenkit elvesztett: 30 Így lesz azon a napon melyen az ember Fia megjelenik. 31 Aznap aki a háztetőn lesz és a holmija a házban, ne szálljon le, hogy elvigye; és aki a mezőn, ugyanúgy ne forduljon hátra. 32 Emlékezzetek Lót feleségére! 33 Valaki igyekszik megtartani a lelkét, elveszti azt, és valaki elveszti azt, megeleveníti azt. 34 Mondom nektek, azon az éjszakán ketten lesznek egy ágyban; az egyik felragadtatik és a másik elhagyatik. 35 Két asszony örül együtt; az egyik felragadtatik és a másik elhagyatik. 36 Ketten lesznek a mezőn; az egyik felragadtatik és a másik elhagyatik. 37 És feelve mondták neki: Hol Uram? Ő pedig mondta nekik: ahol a test, oda gyűlnek a keselyűk.

A hamis bíróról és özvegyasszonyról

Lk 18,1-14

38 Mondott pedig nekik példázatot arról is, hogy mindig imádkozni kell és meg nem restülni; 39 Ezt mondva: Volt egy bíró egy városban, aki Istent nem félt és embert nem becsült. 40 Volt pedig abban a városban egy özvegyasszony, és elment ahhoz, ezt mondva: Állj bosszút értem az én ellenségemen. 41 Az pedig nem akarta egy ideig, de azután mondta magában: Bár Istent nem félek és embert nem becsülök; 42 De mert nekem terhemre van ez az özvegyasszony, megszabadítom őt, hogy szüntelen rám járva ne gyötörjön engem. 43 Mondta pedig az Úr: Halljátok mit mond ez a hamis bíró! 44 Hát az Isten nem áll-e bosszút a választottaiért akik hozzá kiáltanak éjjel és nappal, ha hosszútűró is irántuk? 45 Mondom nektek, hogy bosszút áll értük hamar. De amikor az ember Fia eljön, vajon talál-e hitet e földön?

Lk 18,1-14

Milyen az igaz imádság

46 Némelyeknek pedig, akik elbizakodtak magukban, hogy ők igazak és a többieket semmibe sem vették, ezt a példázatot is mondta: 47 Két ember ment fel a templomba imádkozni; az egyik farizeus és a másik vámszedő. 48 A farizeus megállva így imádkozott magában: Isten! hálaikat adok neked, hogy nem vagyok olyan mint más emberek, ragado-

zók, hamisak, paráznák, vagy mint ez a vámszedő is. 49 Bőjtölök két szombaton; dézsmát adok mindenből amit szerzek. 50 A vámszedő pedig távol állva még szemeit sem akarta az égre emelni, hanem verte a mellét *ezt* mondva: Isten, légy irgalmas nekem bűnösnek! 51 Mondom nektek, ez megigazulva ment le a házához, inkább mint az: mert valaki felmagasztalja magát, megalázzák; és aki megalázza magát, felmagasztalják.

39.fejezet

Bartimeus

Lk 18,35-37 1 Mikor pedig Jerikóhoz közeledett, egy vak ült az út mellett koldulva. Lk 18,35-37
2 És mikor hallotta a mellette elmenő sokaságot, tudakozódott, hogy mi az? 3 Megmondták pedig neki, hogy a názareti Jézus megy el arra.

Mk 10,47-50 4 És amikor meghallotta, hogy ez a názareti Jézus, kezdett kiáltani, Mk 10,47-50
ezt mondva: Jézus, Dávid Fia, könyörülj rajtam! 5 És sokan feddték őt, hogy hallgasson; de ő annál jobban kiáltotta: Dávid Fia, könyörülj rajtam! 6 Akkor Jézus megállt és parancsolta, hogy hívják elő. És előhívták a vakot *ezt* mondva neki: Bízz! Kelj föl, hív téged. 7 Az pedig felső ruháját ledobta, és felkelve Jézushoz ment.

Lk 18,41-43 8 Jézus *pedig* szólt neki, *ezt* mondva: Mit akarsz, hogy cselekedjem veled? Az pedig mondta: Uram, hogy az én szemem világa megjöjjön. Lk 18,41-43
9 És Jézus mondta neki: Láss, a hited megtartott téged. 10 És azonnal megjött annak szeme világa és követte Őt, dicsőítve az Istent; az egész sokaság pedig *ezt* látva, dicsőséget adott az Istennek.

Zákeus

Lk 19,1-27 11 És bemenve Jerikóba, átment rajta. 12 És íme, *volt ott* egy ember Lk 19,1-27
akit nevééről Zákeusnak hívtak; és az fővámszedő volt és gazdag. 13 És igyekezett Jézust látni, ki az; de a sokaságtól nem láthatta, mivelhogy termete szerint kis ember volt. 14 És előre futva felmászott egy fügefára, hogy lássa Őt, mert arra kellett elmennie. 15 És mikor arra a helyre jutott, felnézve Jézus látta őt és mondta neki: Zákeus, hamar szállj le, mert ma nekem a te házadnál kell maradnom. 16 És sietve leszállt és örömmel fogadta Őt. 17 És mikor *ezt* látták, mindnyájan zúgolódtak, *azt* mondva: hogy bűnös emberhez ment be szállásra. 18 Zákeus pedig előállva mondta az Úrnak: Uram, íme minden vagyonom felét a szegényeknek adom, és ha valakitől valamit patvarkodással elvettem, négyannyit adok helyébe. 19 Mondta pedig neki Jézus: Ma lett üdvössége ennek a háznak, mert ő is Ábrahám fia. 20 Mert azért jött az ember Fia, hogy megkeresse és megtartsa ami elveszett.

Példázat a girákról

21 És mikor azok hallották ezeket, folytatta és mondott egy példázatot, mivelhogy közel volt Jeruzsálemhez, és azok azt gondolták, hogy azonnal megjelenik az Isten országa. 22 Mondta azért: Egy nemes ember elment messze tartományba, hogy országot vegyen magának és

39. 40. FEJEZET

azután visszatérjen. 23 Szólítva azért tíz szolgáját, adott nekik tíz girát és mondta nekik: KereskedjeteK amíg megjövök. 24 Alattvalói pedig gyűlöltek őt és követséget küldtek utána, *ezt* mondva: Nem akarjuk, hogy ő uralkodjon rajtunk. 25 És mikor megjött az ország vétele után, parancsolta, hogy a szolgálait akiknek a pénzt adta, hívják hozzá, hogy megtudja ki hogyan kereskedett. 26 Eljött pedig az első, *ezt* mondva: Uram, a te girád tíz girát nyert. 27 Ő pedig mondta neki: Jól van, jó szolgálám; mivelhogy kevesen voltak hű, legyen birodalmad tíz városon. 28 És jött a második, *ezt* mondva: Uram, a te girád öt girát nyert. 29 Mondta pedig ennek is: Neked is legyen birodalmad öt városon. 30 És jött egy másik, *ezt* mondva: Uram, itt a girád amit egy kendőben eltéve tartottam; 31 Mert féltém tőled, mivelhogy kemény ember vagy; elveszed amit nem *te* tettél el, és aratod amit nem *te* vetettél. 32 Mondta pedig annak: A te szádból ítélek meg téged gonosz szolgálga. Tudtad, hogy én kemény ember vagyok, aki elveszem amit nem *én* tettem el, és aratom amit nem *én* vettem; 33 Miért nem adtad azért az én pénze-met a *pénzváltók* asztalára, és én megjőve kamatostól kaptam volna azt vissza? 34 És az ott állóknak mondta: Vegyétek el ettől a girát, és adjátok annak akinek tíz girája van. 35 És mondták neki: Uram, tíz girája van! 36 És ő *mondta*: Mert mondom nektek, hogy mindenkinek akinek van, adnak; akinek pedig nincs, még amije van is elveszik tőle. 37 Sőt, az ellenségeimet is, akik nem akarták, hogy uralkodjam rajtuk, hozzátok ide és öljétek meg előttem!

A két vak meggyógyítása

Mt 20,29-34

38 És mikor Jerikóból távoztak, nagy sokaság követte Őt. 39 És íme, két vak aki az út mellett ült, meghallva, hogy Jézus arra megy el, kiáltott, *ezt* mondva: Uram, Dávid Fia, könyörülj rajtunk! 40 A sokaság pedig dorgálta őket, hogy hallgassanak; de azok annál jobban kiáltottak, *ezt* mondva: Uram, Dávid Fia, könyörülj rajtunk! 41 És megállva Jézus, megszólította őket és mondta: Mit akartok, hogy cselekedjem veletek? 42 Mondták neki: *Azt* Uram, hogy megnyíljanak a szemeink. 43 Jézus pedig megszánva őket, megérintette a szemeiket; és szemeik azonnal megnyíltak; és követték Őt.

Mt 20,29-34

40. fejezet

Lázár feltámasztása

Jn 11,1-57

1 Volt pedig egy beteg, Lázár Bethániából, Máriának és az ő testvé-rének, Mártának falujából. 2 Az a Mária volt pedig az, aki megkente az Urat kenettel és a hajával törölte meg a lábait, akinek a testvére Lázár, beteg volt. 3 Hozzá küldtek azért a testvérek, *ezt* mondva: Uram, íme akit szeretsz beteg. 4 Jézus pedig amikor ezt hallotta, *ezt* mondta: Ez a betegség nem halálos, hanem az Isten dicsőségére van, hogy dicsőítsék általa az Isten Fiát. 5 Szerette pedig Jézus Mártát és annak nőtestvérét, és Lázárt. 6 Mikor azért meghallotta, hogy beteg, akkor két napig maradt azon a helyen ahol volt. 7 Ezután mondta tanítványainak: Menjünk ismét Júdeába. 8 Mondták neki a tanítványok: Mester, most akartak téged megkövezni a zsidók és újra odamész? 9 Felelt Jézus: Vajon

Jn 11,1-57

nem tizenkét órája van-e a napnak? Ha valaki nappal jár nem botlik meg, mert látja e világ világosságát. 10 De aki éjjel jár megbotlik, mert abban nincs világosság. 11 Ezeket mondta; és ezután mondta nekik: Lázár a mi barátunk alszik; de elmegyek, hogy felkeltsem őt. 12 Mondták azért a tanítványai: Uram ha alszik, meggyógyul. 13 Pedig Jézus annak haláláról beszélt, de ők azt hitték, hogy álom alvásáról szól. 14 Ekkor azért nyíltan mondta nekik Jézus: Lázár meghalt. 15 És örülök, hogy nem voltam ott, miattatok, hogy higgyetek. De menjünk el hozzá! 16 Mondta azért Tamás, akit Kettősnek mondanak, a tanítványtársainak: Menjünk el mi is, hogy meghaljunk vele. 17 Elmenve azért Jézus, úgy találta, hogy az már négy napja volt a sírban. 18 Bethánia pedig közel volt Jeruzsálemhez, mintegy tizenöt futamatnyira; 19 És a zsidók közül sokan mentek Mártához és Máriához, hogy vigasztalják őket a testvérük miatt. 20 Márta azért amint hallotta, hogy Jézus jön, elé ment; Mária pedig otthon ült. 21 Mondta azért Márta Jézusnak: Uram ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem. 22 De most is tudom, hogy amit csak kérsz az Istentől, megadja neked az Isten. 23 Mondta neki Jézus: Feltámad a testvéred. 24 Mondta neki Márta: Tudom, hogy feltámad a feltámadáskor, az utolsó napon. 25 Mondta neki Jézus: Én vagyok a feltámadás és az élet: aki hisz bennem, ha meghal is, él; 26 És aki csak él és hisz bennem, soha meg nem hal. Hiszed ezt? 27 Mondta neki: Igen Uram, én hiszem, hogy Te vagy a Krisztus, az Isten Fia, aki e világra jövendő. 28 És mikor ezeket mondta, elment és titkon szólította a testvérét Máriát, *ezt* mondva: A Mester itt van és hív téged. 29 Mihelyt ez hallotta, felkelt hamar, és elment hozzá. 30 Jézus pedig nem ment még be a faluba, hanem azon a helyen volt, ahová Márta elé ment. 31 A zsidók azért akik otthon voltak vele és vigasztalták őt, látva hogy Mária hamar felkelt és kiment, utánamentek, *ezt* mondva: A sírhoz megy, hogy ott sírjon. 32 Mária azért ahogy odaért ahol Jézus volt, meglátva Őt a lábaihoz esett, *ezt* mondva neki: Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem. 33 Jézus azért amint látta, hogy az sír, és sírnak a vele jött zsidók *is*, elbúsult szellemében és igen megrendült. 34 És mondta: Hová helyeztéték őt? Mondták neki: Uram, gyere és lásd meg! 35 Könnyekre fakadt Jézus. 36 Mondták azért a zsidók: Íme, mennyire szerette őt! 37 Némelyek pedig mondták közülük: Nem meglehetett volna ez, aki a vak szemét felnyitotta, hogy ez ne haljon meg? 38 Jézus pedig újra felindulva magában, odament a sírhoz. Az pedig egy üreg volt és kő feküdt rajta. 39 Mondta Jézus: Vegyéték el a követ. Mondta neki a halott nőtestvére, Márta: Uram, már szaga van, hiszen negyednapos. 40 Mondta neki Jézus: Nem mondtam neked, hogy ha hiszel, meglátod az Isten dicsőségét? 41 Elvették azért a követ onnan ahol a halott feküdt. Jézus pedig felemelte szemeit az égre és mondta: Atyám, hálát adok neked, hogy meghallgattál engem. 42 Tudtam is én, hogy Te mindenkor meghallgatsz engem, csak a körülálló sokaságért mondtam, hogy elhiggyék, hogy Te küldtél engem. 43 És mikor ezeket mondta, fennszóval kiáltotta: Lázár, jöjj ki! 44 És kijött a halott, lábain és kezein kötélékekkel megkötözve, és az arca kendővel volt leborítva. Mondta nekik Jézus: Oldozzátok el őt és hagyjátok menni. 45 Sokan azért a zsidók közül akik Máriához mentek, és látták amiket Jézus cselekedett, hittek benne.

40. 41. FEJEZET

A főpapok tanácsa Jézus ellen

46 De némelyek azok közül elmentek a farizeusokhoz, és elbeszéltek nekik amiket Jézus cselekedett. 47 Egybegyűjtötték azért a papi fejedelmek és a farizeusok a főtanácsot, és mondták: Mit cselekedjünk? mert ez az ember sok csodát művel. 48 Ha így hagyjuk Őt, mindenki hinni fog benne: és eljönnek majd a rómaiak és elveszik tőlünk mind a helyünket, mind a népet. 49 Egy pedig közülük, Kajafás, aki főpap volt abban az esztendőben, mondta nekik: Ti semmit sem tudtok. 50 Meg sem gondoljátok, hogy jobb nekünk, hogy egy ember haljon meg a népért, és az egész nép el ne vesszen. 51 Ezt pedig nem magától mondta: hanem mert abban az esztendőben főpap volt; jövődőt mondott, hogy Jézus meg fog halni a népért; 52 És nemcsak a népért, hanem azért is, hogy az Isten elszéledt gyermekeit egybegyűjtse. 53 Attól a naptól azért azon tanakodtak, hogyan öljék meg Őt. 54 Jézus azért nem járt többé nyilvánosan a zsidók közt, hanem elment onnan vidékre, a pusztához közel, egy Efraim nevű városba; és ott tartózkodott a tanítványaival. 55 Közel volt pedig a zsidók páskhája: és sokan mentek fel Jeruzsálembé vidékről páskha előtt, hogy megtisztuljanak. 56 Keresték azért Jézust, és szóltak egymással a templomban állva: Mit gondoltok? hogy nem jön-e fel az ünnepre? 57 A papi fejedelmek pedig és a farizeusok is megparancsolták, hogy ha valaki megtudja, hogy hol van, jelentse meg, hogy megfogják Őt.

41.fejezet

Jézus bevonulása Jeruzsálembé

- Lk 19,29-31 1 És mikor közeledett Béthfágéhoz és Bethániához, a hegyhez amelyet Olajfák hegyének hívnak, elküldött kettőt a tanítványai közül, 2 Ezt mondva: Menjétek el a szemben lévő faluba, amelybe bemenne találtok egy megkötött vemhet, melyen soha egy ember sem ült: eloldva azt hozzátok ide. 3 És ha valaki kérdez titeket: Miért oldjátok el? Ezt mondjátok annak: Mert az Úrnak szüksége van rá. Lk 19,29-31
- Mt 21,4-5 4 Mindez pedig azért lett, hogy beteljesedjen a próféta mondása, aki így szólt: 5 Mondjátok meg Sion lányának: Íme, a te Királyod jön neked, alázasan és számaron ülve, és teherhordó számar vehmén. Mt 21,4-5
- Jn 12,16 6 Ezeket pedig nem értették eleinte a tanítványai: hanem mikor megdicsőítettett Jézus, akkor emlékeztek vissza, hogy ezek felőle vannak megírva, és hogy ezeket tették vele. Jn 12,16
- Lk 19,32-44 7 És elmenve a küldöttek úgy találták, ahogy mondta nekik. 8 És mikor a vemhet eloldották, mondták nekik annak gazdái: Miért oldjátok el a vemhet? 9 Ők pedig mondták: Az Úrnak van rá szüksége. 10 Elvitték azért azt Jézushoz: és felsőruháikat a vemhére vetve, Jézust ráhelyezték. 11 És mikor ment, felsőruháikat az útra terítették. 12 Mikor pedig már közeledett az Olajfák hegyének lejtőjéhez, a tanítványok egész sokasága örvendezve kezdte dicsérni az Istent fennszóval, mindazokért az isteni erőkért amelyeket láttak; 13 Ezt mondva: Áldott a Király, aki 88

jön az Úr nevében! Békesség a mennyben és dicsőség a magasságban! 14 És némelyek a farizeusok közül a sokaságból mondták neki: Mester dorgáld meg a tanítványaidat! 15 És Ő feelve mondta nekik: Mondom nektek, hogyha ezek elhallgatnak, a kövek fognak kiáltani.

Jézus Jeruzsálemet siratja

16 És mikor közeledett, látva a várost, sírt azon. 17 Ezt mondva: Bár csak megismerted volna te is, csak ezen a te mostani napodon is amik neked a békességre *valók!* de most elrejtettek a szemeid elől. 18 Mert jönnek rád napok mikor ellenségeid palánkot építenek körülötted, és körülvesznek téged, és mindenfelől megszorítanak téged. 19 És a földre tipornak téged és a te fiaidat benned; és nem hagynak benned követ kövön, mivelhogy nem ismerted meg *a* meglátogatásod idejét.

Jn 12,17-19 20 A sokaság azért amely vele volt, mikor kihívta Lázárt a koporsóból és feltámasztotta őt a halálból, bizonyosságot tett. 21 Azért is ment elé a sokaság, mivel hallotta, hogy ezt a csodát tette. 22 Mondták azért a farizeusok egymás közt: Látjátok, hogy semmi hasznotok? Íme, a világ utána megy. Jn 12,17-19

Mk 11,11 23 És bement Jézus Jeruzsálembe, és a templomba; és mindent körül- Mk 11,11 nézve, mivelhogy az idő már késő volt, kiment Bethániába a tizenket-tővel.

42. fejezet

Jézus megkenetése Bethániában

Jn 12,1-11 1 Jézus azért hat nappal a páscha előtt ment Bethániába, ahol a meg- Jn 12,1-11 halt Lázár volt, akit feltámasztott a halálból. 2 Vacsorát készítettek azért ott neki, és Márta szolgált fel; Lázár pedig egy volt azok közül, akik együtt ültek vele. 3 Mária azért elővéve egy font igazi, drága nárdusból való kenetet, megkente Jézus lábait és megtörölte annak lábait a saját hajával; a ház pedig megtelt a kenet illatával. 4 Mondta azért egy a tanítványai közül, Iskariotes Júdás *a* Simon fia, aki elárulta Őt: 5 Miért nem adták el ezt a kenetet háromszáz dénáron, és *miért nem* adták a szegényeknek? 6 Ezt pedig nem azért mondta, mintha neki a szegényekre volna gondja, hanem mert tolvaj volt és nála volt az ereszény, és hordozta amit abba tettek. 7 Mondta azért Jézus: Hagyj békét neki; az én temetésem idejére tartogatta ezt ő. 8 Mert szegények mindenkor vannak veletek, én pedig nem mindenkor vagyok. 9 A zsidók közül azért nagy sokaság értesült arról, hogy Ő ott van: és odamentek nemcsak Jézusért, hanem hogy Lázárt is lássák, akit feltámasztott a halálból. 10 A papi fejedelmek pedig tanácskoztak, hogy Lázárt is öl-jék meg; 11 Mert a zsidók közül sokan őmiatta mentek oda és hittek Jézusban.

Mk 11,12-14 12 És másnap mikor Bethániából kimentek, megéhezett. 13 És meglát- Mk 11,12-14 va messziről egy fügefát amely leveles volt, odament, ha talán találna valamit rajta: de odaérve ahhoz, semmit sem talált csak levelet, mert

42. FEJEZET

nem volt fügeérés ideje. 14 Akkor felelve Jézus, mondta a fügefának: Soha örökké ne egyen rólad gyümölcsöt senki. És hallották a tanítványai.

Mt 21,10-11 15 És amikor bement Jeruzsálembe, megmozdult az egész város, *ezt* Mt 21,10-11
mondva: Kicsoda ez? 16 A sokaság pedig mondta: Ez Jézus, a galileai Názáretből való próféta.

Jézus megtisztítja a templomot

Lk 19,45-48 17 És bemenne a templomba, kezdte kiűzni azokat akik adtak és vet- Lk 19,45-48
tek abban, 18 *Ezt* mondva nekik: Meg van írva: Az én házam imádság háza; ti pedig azt latrok barlangjává tettétek. 19 És mindennap tanított a templomban. A főpapok pedig és az írástudók, és a nép előkelői igyekeztek Őt elveszteni: 20 És nem találták el mit cselekedjenek, mert az egész nép rajta függött, *Őt* hallgatva.

Krisztus halálának gyümölcséről, mennyei szózat

Jn 12,20-50 21 Néhány görög is volt azok közt akik felmentek, hogy imádkozza- Jn 12,20-50
nak az ünnepen: 22 Ezek azért a galileai Bethsaidából való Filephez mentek, és kérték őt, *ezt* mondva: Uram, látni akarjuk Jézust. 23 Ment Filep és szólt Andrásnak, és viszont András és Filep szólt Jézusnak. 24 Jézus pedig felelt nekik, *ezt* mondva: Eljött az óra, hogy megdicsőíttessen az ember Fia. 25 Bizony, bizony mondom nektek: Ha a földre esett gabonamag el nem hal, csak egymaga marad; ha pedig elhal, sok gyümölcsöt terem. 26 Aki szereti a maga lelkét, elveszti azt; és aki gyűlöli a maga lelkét e világon, örök életre tartja meg azt. 27 Aki nekem szolgál, engem kövessen; és ahol én vagyok, ott lesz az én szolgálóm is: és aki nekem szolgál, megbecsüli azt az Atya. 28 Most az én lelkem háborog; és mit mondjak? Atyám, ments meg engem ettől az órától. De ezért jöttem erre az órára. 29 Atyám, dicsőítsd meg a Te neved! Szózat jött azért az égből: Meg is dicsőítettem, és újra megdicsőítem. 30 A sokaság azért amely *ott* állt és hallotta, azt mondta, hogy mennydörgött; mások mondták: Angyal szólt neki. 31 Felelt Jézus és mondta: Nem értem lett ez a szó, hanem értetek. 32 Most van e világ kárhozzátása; most vettek ki e világ fejedelme: 33 És én ha felemeltetem e földről, mindeneket magamhoz vonzok. 34 *Ezt* pedig azért mondta, hogy megjelentse milyen halállal kell meghalnia. 35 Felelt neki a sokaság: Mí azt hallottuk a törvényből, hogy a Krisztus örökké megmarad: hogyan mondd hát Te, hogy az ember Fiának fel kell emeltetnie? Kicsoda ez az ember Fia? 36 Mondta azért nekik Jézus: Még egy kevés ideig veletek van a világosság. Járjatok amíg világosságotok van, hogy sötétség ne leljen meg titeket: és aki a sötétségben jár, nem tudja hová megy. 37 Amíg megvan a világosságotok, higgyetek a világosságban, hogy a világosság fiai legyetek. Ezeket mondta Jézus, és elmenve elrejtőzött előlük.

A zsidók hitetlensége

38 És noha Ő ennyi jelet tett előttük, mégsem hittek benne: 39 Hogy beteljesedjen az Ésaías próféta beszéde amelyet mondott: Uram, ki hitt a mi beszédünknek? és az Úr karja kinek jelentetett meg? 40 Azért nem hihettek, mert ismét mondta Ésaías: 41 Megvakította a szemeiket, és

megkeményítette a szívüket; hogy szemekkel ne lássanak és szívükkel ne értsenek, és meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket. 42 Ezeket mondta Ésaías amikor látta az Ő dicsőségét és beszélt felőle. 43 Mégis a főemberek közül is sokan hittek benne: de a farizeusok miatt nem vallották be, hogy ki ne rekesztessenek a gyülekezetből: 44 Mert inkább szerették az emberek dicséretét, mint az Isten dicséretét. 45 Jézus pedig kiáltott és mondta: Aki hisz bennem, nem bennem hisz, hanem abban aki elküldött engem. 46 És aki engem lát, azt látja aki engem küldött. 47 Én világosságul jöttem e világra, hogy senki ne maradjon a sötétségben, aki bennem hisz. 48 És ha valaki hallja az én beszédeimet és nem hisz, én nem kárhoztatom azt: mert nem azért jöttem, hogy kárhoztassam e világot, hanem hogy megtartsam e világot. 49 Aki megvet engem és nem veszi be az én beszédeimet, van annak aki őt kárhoztassa: a beszéd amelyet szóltam, az kárhoztatja azt az utolsó napon. 50 Mert én nem magamtól szóltam; hanem az Atya, aki engem küldött, Ő parancsolta nekem, hogy mit mondjak és mit beszéljek. 51 És tudom, hogy az Ő parancsolata örök élet. Amiket azért én beszélek, úgy beszélem, ahogy az Atya mondta nekem.

Mt 21,14-16 52 És mentek hozzá vakok és sánták a templomban; és meggyógyította őket. 53 A főpapok és írástudók pedig látva a csodákat amelyeket cselekedett, és a gyermekeket akik kiáltottak a templomban, és ezt mondták: Hozsanna a Dávid fiának; haragra gerjedtek, 54 És mondták neki: Hallod mit mondanak ezek? Jézus pedig mondta nekik: Hallom. Sohasem olvastátok: A gyermekek és csecsemők szája által szereztlétek dicsőséget? Mt 21,14-16

Mk 11,19 55 És mikor beesteledett, kiment a városból. Mk 11,19

Mt 21,17 56 És otthagya őket kiment a városból Bethániába, és ott megszállt. Mt 21,17

43.fejezet

A kiszáradt fügefa

Mk 11,20-26 1 Reggel pedig amikor elmentek a fügefa mellett, látták hogy gyökerestől kiszáradt. 2 És Péter visszaemlékezve mondta neki: Mester nézd, a fügefa amit megátkoztál, ki van száradva. 3 És Jézus felelve mondta nekik: Legyen hitetek Istenben. 4 Mert bizony mondom nektek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek: Kelj fel és ugorj a tengerbe! és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond, megtörténik: meglesz neki amit mondott. 5 Azért mondom nektek: Amit imádságaitokban kértek, higgyétek hogy mindazt megnyeritek, és meglesz nektek. 6 És mikor megálltok imádkozni, bocsássátok meg ha valaki ellen valami panaszotok van: hogy a ti Atyátok is, aki a mennyben van, megbocsássa nektek a ti vétkeiteket. 7 Ha pedig ti nem bocsátotok meg, a ti mennyei Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket. Mk 11,20-26

Jézus beszédei a templomban

Mt 21,23-46 8 És mikor bement a templomba, hozzámentek a főpapok és a nép Mt 21,23-46

43. FEJEZET

vénei, amint tanított, *ezt* mondva: Micsoda hatalommal cselekszed ezeket? és ki adta neked ezt a hatalmat? 9 Jézus pedig felelve, mondta nekik: Én is kérdezek tőletek egy dolgot, amire ha megfeleltek nekem, én is megmondom nektek, micsoda hatalommal cselekszem ezeket. 10 A János keresztsége honnan volt? Mennyből vagy emberektől? Azok pedig tanakodtak magukban, *ezt* mondva: Ha *azt* mondjuk: mennyből, azt mondja majd nekünk: Miért nem hittetek tehát neki? 11 Ha pedig *azt* mondjuk: emberektől; félünk a sokaságtól, mert Jánost mindnyájan prófétának tartják. 12 És felelve Jézusnak, mondták: Nem tudjuk. Mondta nekik Ő is: Én sem mondom meg nektek micsoda hatalommal cselekszem ezeket. 13 De mit gondoltok ti? Volt egy embernek két fia, és odamenve az elsőhöz, mondta: Menj fiam, munkálkodj ma a szőlőmben. 14 Az pedig felelve, mondta: Nem megyek; de azután meggondolva magát, elment. 15 És odamenve a másodikhoz, hasonlóképpen szólt. Az pedig felelve mondta: Én *elmegyek* uram; de nem ment el. 16 A kettő közül melyik teljesítette az atya akarátát? Mondták neki: Az első. Mondta nekik Jézus: Bizony mondom nektek: A vámszedők és a parázna nők megelőznek titeket az Isten országában. 17 Mert eljött hozzátok János az igazság útján, és nem hittetek neki; a vámszedők és a parázna nők pedig hittek neki; ti pedig akik ezt láttátok, azután sem tértetek meg, hogy hittetek volna neki.

Példázat a szőlőművesekről

18 Más példázatot halljatok: Volt egy házigazda aki szőlőt plántált és körülvette azt sövényvel, prést ásott le benne és tornyot építtetett, és kiadta azt munkásoknak és elutazott. 19 Mikor pedig a gyümölcs ideje elérkezett, elküldte szolgálait a munkásokhoz, hogy vegyék át az ő gyümölcsét. 20 És a munkások megfogva a szolgálait, némelyiket megvertek, némelyiket megölték, némelyiket megkövezték. 21 Ismét küldött más szolgálakat, többet mint előbb; és azokkal is úgy cselekedtek. 22 Utoljára pedig elküldte azokhoz a maga fiát, ezt mondva: A fiamat meg fogják becsülni. 23 De a munkások meglátva a fiút, mondták maguk közt: Ez az örökös; gyertek, öljük meg őt, és foglaljuk el az örökségét. 24 És megfogva őt, kivetették a szőlőn kívül és megölték. 25 Mikor azért megjön a szőlő ura, mit cselekszik ezekkel a munkásokkal? 26 Mondták neki: Mint gonoszokat gonoszul elveszti őket; a szőlőt pedig kiadja más munkásoknak, akik beadják majd neki a maga idejében a gyümölcsöt. 27 Mondta nekik Jézus: Sohasem olvastátok az írásokban: Amely követ az építők megvetettek, az lett a szeglet feje; az Úrtól lett ez, és csodálatos a szemeink előtt. 28 Azért mondom nektek, hogy elveszik tőletek az Isten országát, és *olyan* népnek adják, amely megtermi annak gyümölcsét. 29 És aki erre a kőre esik, szétzúzatik; akire pedig ez esik rá, szétmorzsolja azt. 30 És a főpapak és farizeusok hallva az Ő példázatait, megértették, hogy róluk szólt. 31 És mikor meg akarták Őt fogni, féltek a sokaságtól, mert úgy tartották Őt mint prófétát.

44.fejezet

Példázat a királyi menyegzőről

Mt 22,1-37

1 És megszólalva Jézus, ismét példázatokban beszélt nekik, *ezt* mondta: 2 Hasonlatos a mennyek országa a királyhoz, aki a fiának menyegzőt szerzett. 3 És elküldte szolgálait, hogy meghívják azokat, akik a menyegzőre hivatalosak voltak; de nem akartak eljönni. 4 Ismét küldött más szolgálát, *ezt* mondva: Mondjátok meg a hivatalosoknak: Íme, ebédemet elkészítettem, tulkaim és hizlalt állataim le vannak vágva, és kész minden; gyertek el a menyegzőre. 5 De azok nem törődve vele, elmentek; az egyik a maga szántóföldjére, a másik a maga kereskedésébe; 6 A többiek pedig megfogva a szolgálait, bántalmazták és megölték őket. 7 Mikor meghallotta *ezt* a király, megharagudott és elküldve hadait elvesztette azokat a gyilkosokat, és fölégette azok városait. 8 Akkor mondta a szolgálainak: A menyegző ugyan kész van, de a hivatalosok nem voltak méltók. 9 Menjetek azért a kereszttutakra, és akiket csak találtok, hívjátok be a menyegzőbe. 10 És kimenne azok a szolgálak az utakra, begyűjtötték mind akiket csak találtak, jókat és gonoszokat egyaránt. És megtelt a menyegző vendégekkel. 11 Bemenne pedig a király, hogy megtekintse a vendégeket, látott ott egy embert, akinek nem volt menyegzői ruhája. 12 És mondta neki: Barátom, hogy jöttél ide, holott nincs menyegzői ruhád? Az pedig hallgatott. 13 Akkor mondta a király a szolgálainak: Kötözzétek meg a lábait és kezeit, és vigyétek, és vessétek őt a külső sötétségre; ott lesz sírás és fogcsikorgatás. 14 Mert sokan vannak a hivatalosak, de kevesen a választottak.

Mt 22,1-37

Az adópénz

15 Ekkor a farizeusok elmenve, tanácsot tartottak, hogy szóval ejtsék Őt tőrbe. 16 És elküldték hozzá tanítványait a Heródes pártiakkal, akik *ezt* mondták: Mester, tudjuk, hogy igaz vagy és az Isten útját igazán tanítod, és nem törödsz senkivel, mert emberek személyére nem nézel. 17 Mondd meg azért nekünk mit gondolsz: Szabad-e a császárnak adót fizetnünk vagy nem? 18 Jézus pedig ismerve az ő álnokságukat, mondta: Mit kísértetek engem, képmutatók? 19 Mutassátok nekem az adópénzt. Azok pedig odavittek neki egy dénárt. 20 És mondta nekik: Kié ez a kép és a felírás? 21 Mondták neki: A császáré. Akkor mondta nekik: Adjátok meg azért ami a császáré, a császárnak; és ami az Istené, az Istennek. 22 És *ezt* hallva elcsodálkoztak; és otthagya Őt, elmentek.

Feltámadás

23 Ugyanazon a napon mentek hozzá a sadduceusok, akik tagadják a feltámadást, és megkérdezték Őt, 24 *Ezt* mondva: Mester, Mózes azt mondta: Ha valaki magzatok nélkül hal meg, annak testvére vegye el annak feleségét, és támasszon magot testvérének. 25 Volt pedig nálunk hét testvér: és az első feleséget vett, meghalt; és mivel nem volt magzata, feleségét a testvéreére hagyta; 26 Hasonlóképpen a második is, a harmadik is, mind a hetedikig. 27 Legutoljára pedig az asszony is meghalt. 28 A feltámadáskor azért a hét közül melyiké lesz az asszony? Mert mindegyiké volt. 29 Jézus pedig felelve mondta nekik: Tévelyeg-

44. 45. FEJEZET

tek, mivelhogy nem ismeritek sem az írásokat, sem az Isten hatalmát. 30 Mert a feltámadáskor sem nem házasodnak, sem férjhez nem mennek, hanem olyanok lesznek mint az Isten angyalai a mennyben. 31 A halottak feltámadásáról pedig nem olvastátok amit az Isten mondott nektek, így szólva: 32 Én vagyok az Ábrahám Istene, és az Izsák Istene, és a Jákob Istene; az Isten nem a holtaknak, hanem az élőknek Istene. 33 És a sokaság ezt hallva csodálkozott az Ő tudományán.

A nagy parancsolat

34 A farizeusok pedig hallva, hogy a sadduceusokat elnémította, egybegyűltek; 35 És megkérdezte Őt közülük egy törvénytudó, kísértve Őt, és mondva: 36 Mester, melyik a nagy parancsolat a törvényben? 37 Jézus pedig mondta neki: Szeresd a te Uradat Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből.

Mk 12,29-31 38 Jézus pedig felelt neki: Minden parancsolatok között az első: Halld Izrael: A mi Urunk Istenünk egy Úr. 39 Szeresd azért a te Uradat Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, és teljes elmédből és teljes erődől. Ez az első parancsolat. 40 A második pedig hasonló ehhez: Szeresd felebarátodat mint magadat. Nincs más ezeknél nagyobb parancsolat.

Mt 22,40 41 E két parancsolattól függ az egész törvény és a próféták.

Mk 12,32-37 42 Akkor mondta neki az írástudó: Jól van Mester, igazán mondtad, hogy egy Isten van, és nincs kívülé más. 43 És szeretni Őt teljes szívből, teljes elmédől, teljes lélekből és teljes erőből, és szeretni az embernek felebarátját, mint önmagát, többet ér minden égőáldozatnál és véres áldozatnál. 44 Jézus pedig látva, hogy bölcsen felelt, mondta neki: Nem vagy messze az Isten országától. És többé senki sem merte Őt megkérdezni. 45 És felelt Jézus és mondta, ahogy a templomban tanított: Hogyan mondják az írástudók, hogy a Krisztus Dávid Fia? 46 Hiszen Dávid maga mondta a Szent Szellem által: Mondta az Úr az én Uramnak: ülj az én jobb kezem felől, amíg a Te ellenségeidet zsámolylul vetem lábaid alá. 47 Tehát maga Dávid nevezi Őt Urának, hogyan fia hát neki? És a nagy sokaság örömmel hallgatta Őt.

45.fejezet

Feddő beszéd a farizeusok és írástudók ellen

Mt 23,1-39 1 Akkor szólt Jézus a sokaságnak és a tanítványainak, 2 Ezt mondván: 3 Az írástudók és a farizeusok a Mózes székében ülnek: 3 Azért amit parancsolnak nektek, mindazt megtartsátok és megcselekedjétek; de az ő cselekedeteik szerint ne cselekedjétek. Mert ők mondják, de nem cselekszik. 4 Mert ők nehéz és elhordozhatatlan terheket kötöznek egybe, és az emberek vállaira vetik; de ők az ujjukkal sem akarják azokat érinteni. 5 Minden dolgaikat pedig csak azért cselekszik, hogy lássák őket az emberek: mert megszélesítik a homlokszíjjaikat, és megnagyobbítják a köntöseik peremét; 6 És szeretik a lakomákon a főhelyet, és a gyülekezetekben az elől ülést. 7 És a piacokon való

köszöntéseket, és hogy az emberek így hívják őket: Mester, Mester! 8 Ti pedig ne hívassátok magatokat Mesternek, mert egy a ti Mesteretek, a Krisztus; ti pedig mindnyájan testvérek vagytok. 9 Atyátoknak se hívjatok senkit e földön, mert egy a ti Atyátok, aki a mennyben van. 10 Doktoroknak se hívassátok magatokat, mert egy a ti Doktorotok, a Krisztus. 11 Hanem aki a nagyobb köztetek, legyen a ti szolgátok. 12 Mert aki felmagasztalja magát, megalázza; és aki magát megalázza, felmagasztalják. 13 De jaj nektek képmutató írástudók és farizeusok, mert a mennyek országát bezárjátok az emberek előtt, mert ti nem mentek be, és akik be akarnának menni, azokat sem engeditek be. 14 Jaj nektek képmutató írástudók és farizeusok, mert felemésztitek az özvegyek házáat hosszú imádkozás színe alatt; ezért annál súlyosabb lesz a ti büntetésetek. 15 Jaj nektek képmutató írástudók és farizeusok! mert megkerülitek a tengert és a földet, hogy egy pogányt zsidóvá tegyetek; és ha azzá lett, a gyehenna fiává teszitek őt kétszerte inkább magatoknál. 16 Jaj nektek vak vezérek, akik *ezt* mondjátok: Ha valaki a templomra esküszik, semmi az; de ha valaki a templom aranyára esküszik, tartozik az. 17 Bolondok és vakok: mert melyik nagyobb, az arany vagy a templom amely szentté teszi az aranyat? 18 És: Ha valaki az oltárra esküszik, semmi az, de ha valaki a rajta lévő ajándéokra esküszik, tartozik *az*. 19 Bolondok és vakok: mert melyik nagyobb, az ajándék vagy az oltár, amely szentté teszi az ajándékot? 20 Aki azért az oltárra esküszik, esküszik arra, és mindazokra amik azon vannak. 21 És aki a templomra esküszik, esküszik arra, és Arra aki abban lakozik. 22 És aki az égre esküszik, esküszik az Isten királyi székére, és Arra aki abban ül. 23 Jaj nektek képmutató írástudók és farizeusok! Mert megdézsmáljátok a mentát, a kaprot és a köményt, és elhagyjátok amik nehezebbek a törvényben: az ítéletet, az irgalmasságot és a hűséget: pedig ezeket kellene cselekedni, és azokat sem elhagyni. 24 Vak vezérek, akik megszűritek a szűnyogot, a tevét pedig elnyelitek. 25 Jaj nektek képmutató írástudók és farizeusok! Mert megtisztítjátok a pohárnak és tálnak külsejét, pedig *azok* belül rakva ragadozóval és mértéktelenséggel. 26 Vak farizeus, tisztítsd meg előbb ami a pohár és tál belsejében van, hogy ami kívül van is tiszta legyen. 27 Jaj nektek képmutató írástudók és farizeusok, mert hasonlók vagytok a meszelt sírokhoz, amelyek kívülről szépeknek látszanak, belül pedig holtak csontjaival és minden undoksággal rakva. 28 Éppen így ti is, kívülről igazaknak látszotok ugyan az emberek előtt, de belül rakva vagytok képmutatással és minden *Isten* törvénye ellen való bűnnel. 29 Jaj nektek képmutató írástudók és farizeusok! mert építitek a próféták sírjait, és ékesítitek az igazak síremlékeit. 30 És *ezt* mondjátok: Ha a mi atyáink korában éltünk volna, nem lettünk volna büntársaik a próféták véreben. 31 Így hát magatok ellen tesztek bizonyosságot, hogy fiai vagytok azoknak akik megölték a prófétákat. 32 Töltsétek be ti is a ti atyáitok mértékét! 33 Kígyók, mérges kígyók fajtái, hogyan kerülhetitek ki a gyehenna büntetését? 34 Azért íme, prófétákat, bölcseket és írástudókat küldök hozzátok: és azok közül *némelyeket* megöltök és megfeszítetek, *másokat* azok közül a zsinagógáitokban megostoroztok és városról városra üldöztök. 35 Hogy rátok szálljon minden igaz vér, amely kiömlött a földön, az igaz Ábel véretől, Zakariásnak, a Barakiás

45. 46. FEJEZET

fiának véréig, akit a templom és az oltár között megöltetek. 36 Bizony mondom nektek, mindezek bekövetkeznek erre a nemzetségre.

Jeruzsálem bűnei és büntetése

37 Jeruzsálem, Jeruzsálem! Ki megöled a prófétákat és megkövezed azokat akik hozzád küldettek, hányszor akartam egybegyűjteni a fiaidat, ahogy a tyúk egybegyűjti kiscsirkéit szárnya alá; és nem akartátok. 38 Íme, azért pusztá lesz a ti házatok. 39 Mert mondom nektek: Mostantól fogva nem láttok engem mindaddig, amíg *ezt* nem mondjátok: Áldott aki az Úr nevében jön!

46.fejezet

A szegény özvegy két fillére

Mk 12,41-44

1 És leülve Jézus a templompersellyel szemben, nézte hogy a sokaság hogyan vet pénzt a perselybe. Sok gazdag pedig sokat vetett abba. 2 És egy szegény özvegyasszony is odajött, és két fillért, azaz egy negydepénzt vetett bele. 3 Akkor előszólítva tanítványait, mondta nekik: Bizony mondom nektek, hogy ez a szegény özvegyasszony többet vetett mint a többiek, akik a perselybe vetettek. 4 Mert azok mindnyájan az ő fölöslegükből vetettek; ez pedig az ő szegénységéből mindenét bevetette, az ő egész megélhetését.

Mk 12,41-44

Jézus beszéde Jeruzsálem pusztulásáról

Lk 21,5-37

5 És mikor némelyek mondták a templomról, hogy szép kövekkel és ajándékokkal van felékesítve, mondta: 6 Ezekből amiket láttok, jönnek napok melyekben kő kövön nem marad, melyet le nem rombolnának. 7 Megkérdeztek pedig Őt, *ezt* mondta: Mester mikor lesznek azért ezek? és mi lesz a jel mikor mindezek meglesznek? 8 Ő pedig mondta: Vigyázzatok, hogy el ne hitessenek benneteket: mert sokan jönnek el az én nevemben akik *ezt* mondják: Én vagyok a *Krisztus*; és: Az idő elközelített; ne menjetek azért utánuk. 9 És mikor hallotok háborúkról és zendülésekről, ne féljetek, mert ezeknek előbb meg kell lenni, de nem *jön* mindjárt a vég. 10 Akkor mondta nekik: Nemzet nemzet ellen támad, és ország ország ellen; 11 És mindenfelé nagy földindulások lesznek, és éhségek és döghalálok; és rettenetes és nagy jelek lesznek az égből. 12 De mindezek előtt kezeiket rátok vetik és üldöznek *titeket*, adva a gyülekezetek elé és tömlöcökbe, és királyok és helytartók elé visznek az én nevemért. 13 De ebből lesz nektek tanúbizonyságotok. 14 Tökéljétek el azért a szívetekben, hogy nem gondoskodtok előre, hogy mit feleljetek védelmetekre: 15 Mert én adok nektek száját és bölcsességet, amely ellen egyetlen ellenségetek sem szólhat, sem nem állhat ellene. 16 Elárulnak titeket szülők és testvérek is, rokonok és barátok is; és megölnék *némelyeket* közületek. 17 És gyűlöletesek lesztek mindenki előtt az én nevemért. 18 De fejeteknek egy hajszála sem vész el. 19 A ti béketűrésetek által nyeritek meg lelketeket. 20 Mikor pedig látjátok Jeruzsálemet hadseregektől körülveve, akkor tudjátok meg, hogy elközelgett az ő elpusztulása. 21 Akkor akik Júdeában *lesznek*, fussanak a hegyekre; és akik benne lesznek, menjenek ki abból; és akik

Lk 21,5-37

a mezőben, ne menjenek be abba. 22 Mert azok a bosszúállás napjai, hogy beteljesedjenek mindazok amik megíráttak. 23 Jaj pedig a terhes és szoptató asszonyoknak azokban a napokban, mert nagy szükség lesz e földön, és harag e népen. 24 És elhullanak fegyver éle által, és fogva vitetnek minden pogányok közé; és Jeruzsálemet megtapossák a pogányok, amíg betelik a pogányok ideje.

Jézus dicsőséges eljövételéről

25 És lesznek jelek a napban, holdban és csillagokban; és a földön pogányok szorongása a tanácstalanság miatt, mikor a tenger és a hab zúgni fog, 26 Mikor az emberek elhalnak a félelem miatt és azok várása miatt, amik e föld kerektségére következnek: mert az egek erősségei megrendülnek. 27 És akkor meglátják az ember Fiát eljönni a felhőben, hatalommal és nagy dicsőséggel. 28 Mikor pedig ezek kezdenek megenni, nézzetek fel és emeljétek fel a fejeteket: mert elközeledett a válságotok. 29 Mondott pedig nekik egy példázatot: Nézzétek meg a fügefát és minden fát: 30 Mikor már hajtanak és ezt látjátok, magatoktól tudjátok, hogy már közel van a nyár. 31 Így ti is mikor látjátok, hogy ezek meglesznek, tudjátok meg, hogy közel van az Isten országa. 32 Bizony mondom nektek, hogy ez a nemzetség el nem múlik amíg mindezek meg nem lesznek. 33 Az ég és a föld elmúlnak, de az én beszédeim semmiképpen el nem múlnak. 34 De vigyázzatok magatokra, hogy valamikor meg ne nehezeden a szívetek tobzódás, részegség és e világ gondjai miatt, és váratlanul rátok ne jöjjön az a nap: 35 Mert mint egy tőr, úgy lep meg mindenkit akik az egész föld színén laknak. 36 Vigyázzatok azért minden időben, kérve, hogy méltók legyetek arra, hogy elkerüljétek mindezeket amik bekövetkeznek, és megállhassatok az ember Fia előtt! 37 Naponta tanított pedig a templomban; éjszakára pedig kimenve a hegyen volt, melyet Olajfák *hegyének* neveznek.

47.fejezet

Jeruzsálem pusztulásáról, Krisztus visszajöveteléről és a világ végétől

Mk 13,3 1 Mikor pedig az olajfák hegyén ült, a templommal szemben, megkérdezték Őt magukban Péter, Jakab, János és András: Mk 13,3

Mt 24,3-51 2 És mondták: Mondd meg nekünk, mikor lesznek meg ezek? és mi-csoda jele lesz a Te eljövetelednek, és e világ végének? 3 És Jézus fel-lelve mondta nekik: Vigyázzatok, hogy valaki el ne hitessen titeket, 4 Mert sokan jönnek majd az én nevemben, akik ezt mondják: Én vagyok a Krisztus; és sokakat elhíthetnek. 5 Hallanotok kell majd háborúkról és háborúk híreiről: vigyázzatok, hogy meg ne rémüljétek, mert mindezeknek meg kell lenniük. De ez még nem a vég. 6 Mert nemzet támad nemzet ellen, és ország ország ellen; és lesznek éhségek és döghalál-ok, és földindulások mindenfelé. 7 Mindez pedig a sok nyomorúság kezdete. 8 Akkor nyomorúságra adnak majd benneteket, és megölnék titeket; és gyűlöletesek lesztek minden nép előtt az én nevemért. 9 És akkor sokan megbotránkoznak, és elárulják egymást, és gyűlölik egy-mást. 10 És sok hamis próféta támad, akik sokakat elhíthetnek. 11 És mi-

47. FEJEZET

velhogy a gonoszság megsokasodik, a szeretet sokakban meghidegül. 12 De aki mindvégig állhatatos marad, az üdvözülni fog. 13 És az *Isten* országának ezt az evangéliumát hirdetik majd az egész világon, bizonyosságul minden népnek; és akkor jön el a vég. 14 Mikor azért látjátok majd, hogy az a pusztító utálatosság, amelyről Dániel próféta szólt, ott áll a szent helyen (aki olvassa, értse meg): 15 Akkor akik Júdeában lesznek, fussanak a hegyekre; 16 A ház tetején lévő ne jöjjön le, hogy házából valamit kivigyjen; 17 És a mezőn lévő ne térjen vissza, hogy a ruháit elvigye. 18 Jaj pedig a terhes és szoptató asszonyoknak azokon a napokon. 19 Imádkozzatok, hogy a ti futásotok ne télen legyen, se szombatnapon: 20 Mert akkor nagy nyomorúság lesz, amilyen nem volt a világ kezdete óta mind ez ideig, és nem is lesz soha. 21 És ha azok a napok meg nem rövidíttetnének, egyetlen ember sem menekülhetne meg; de a választottakért megrövidíttetnek majd azok a napok. 22 Ha valaki ezt mondja akkor nektek: íme itt a Krisztus, vagy ott; ne higgyétek. 23 Mert hamis Krisztusok és hamis próféták támadnak, és nagy jeleket és csodákat tesznek annyira, hogy elhitessék, ha lehetne, a választottakat is. 24 Íme, eleve megmondtam nektek. 25 Azért ha azt mondják majd nektek: Íme a pusztában van; ne menjetek ki. Íme a belső szobákban; ne higgyétek. 26 Mert ahogy a villámlás napkeletről támad és ellátzik egész napnyugatig, úgy lesz az ember Fiának eljövele is. 27 Mert ahol a dög, oda gyűlnek a keselyűk. 28 Mindjárt pedig azoknak a napoknak a nyomorúságai után a nap elsötétedik, és a hold nem fénylik, és a csillagok lehullanak az égről, és az egek hatalmasságai megrendülnek. 29 És akkor feltetszik az ember Fiának jele az égen. És akkor sír a föld minden nemzetsége, és meglátják az ember Fiát eljönni az ég felhőiben nagy hatalommal és dicsőséggel. 30 És elküldi az Ő angyalait nagy trombitaszóval, és egybegyűjtik az Ő választottait a négy szelek felől, az ég egyik végétől a másik végéig. 31 A fügefáról vegyétek pedig a példát: mikor az ága már zsendül és levelet hajt, tudjátok, hogy közel van a nyár: 32 Így ti is, mikor mindezeket látjátok, tudjátok meg, hogy közel van: az ajtó előtt. 33 Bizony mondom nektek, el nem múlik ez a nemzetség amíg mindezek meg nem lesznek. 34 Az ég és a föld elmúlnak, de az én beszédeim semmiképpen el nem múlnak. 35 Arról a napról és óráról pedig senki sem tud, a mennyei angyalok sem, hanem csak az én Atyám egyedül. 36 De ahogy a Noé napjaiban volt, úgy lesz az ember Fiának eljövele is. 37 Mert ahogy az özönvíz előtti napokban ettek és ittak, házasodtak és férjhez mentek mindaddig a napig, amelyen Noé a bárkába ment. 38 És nem vettek észre semmit, míg el nem jött az özönvíz és mindnyájukat elragadta: úgy lesz az ember Fiának eljövele is. 39 Akkor ketten lesznek a mezőn: az egyik elragadtatik, a másik otthagyatik. 40 Két asszony örül a malomban: az egyik elragadtatik, a másik otthagyatik. 41 Vigyázzatok azért, mert nem tudjátok mely órában jön el a ti Uratok.

Intés a vigyázásra

42 Azt pedig jegyezzétek meg, hogy ha tudná a ház ura, hogy az éjszakának melyik szakában jön el a tolvaj: vigyázna és nem engedné, hogy házába törjön. 43 Azért legyetek készen ti is, mert amely órában nem gondoltátok, abban jön el az ember Fia. 44 Kicsoda hát a hű és

bölcs szolga, akit az ő ura gondviselővé tett az ő háza népén, hogy a maga idejében adjon azoknak eledelt? 45 Boldog az a szolga, akit az ő ura mikor haza jön, ilyen munkában talál. 46 Bizony mondom nektek, hogy minden jószága fölött gondviselővé teszi őt. 47 Ha pedig az a gonosz szolga így szólna a szívében: Halogatja még az én uram a hazajövetelt; 48 És a szolgatársait verni kezdené, a részegesekkel pedig enni és inni kezdene: 49 Megjön annak a szolgának az ura amely napon nem várja, és amely órában nem gondolja, 50 És kettévágatja őt, és a képmutatók sorsára juttatja; ott lesz sírás és fogcsikorgatás.

48.fejezet

Példázat a tíz szűzről

Mt 25,1-46

1 Akkor hasonló lesz a mennyek országa ahhoz a tíz szűzhez, akik elővették lámpásaikat és kimentek a vőlegény elé. 2 Őt pedig eszes volt közülük, és öt bolond. 3 Akik bolondok voltak, mikor lámpásaikat elővették, nem vittek magukkal olajat; 4 Az eszesek pedig lámpásaikkal együtt olajat vittek az edényeikben. 5 Késve pedig a vőlegény, mindannyian elszunnyadtak és aludtak. 6 Éjfélkor pedig kiáltás lett: Itt jön a vőlegény! Menjete ki elé! 7 Akkor felkeltek azok a szűzek mind, és elkészítették a lámpásaikat. 8 A bolondok pedig mondták az eszeseknek: Adjatok nekünk az olajotokból, mert a mi lámpásaink kialszanak. 9 Az eszesek pedig feleltek, ezt mondva: Netalán nem lenne elegendő nekünk és nektek; menjete inkább az árusokhoz és vegyetek magatoknak. 10 Mikor pedig venni jártak, megérkezett a vőlegény; és akik készen voltak, bementek vele a menyegzőbe, és bezárult az ajtó. 11 Később pedig a többi szűzek is megjöttek, ezt mondva: Uram! Uram! nyisd meg nekünk. 12 Ő pedig felelve mondta: Bizony mondom nektek, nem ismerlek titeket. 13 Vigyázzatok azért, mert sem a napot, sem az órát nem tudjátok, amilyen az ember Fia eljön.

Mt 25,1-46

Példázat a talentumokról

14 Mert éppen úgy van ez, mint az az ember aki útra akarva kelni, előhívatta az ő szolgálait, és amije volt átadta nekik. 15 És adott az egyiknek öt talentumot, a másiknak kettőt, a harmadiknak pedig egyet, kinek-kinek a képessége szerint, és azonnal útra kelt. 16 Elmentve pedig, aki az öt talentumot kapta, kereskedett azokkal és szerzett másik öt talentumot. 17 Hasonlóképpen aki a kettő volt, az is nyert másik kettőt. 18 Aki pedig az egyet kapta, elment, elásta azt a földbe, és elrejtette urának pénzét. 19 Sok idő múlva pedig megjött a szolgák ura és számot vetett velük. 20 És eljött aki az öt talentumot kapta, hozott másik öt talentumot, ezt mondva: Uram, öt talentumot adtál nekem, íme másik öt talentumot nyertem azokon. 21 Az ura pedig mondta neki: Jól van jó és hű szolgám, kevesen voltál hű, sokra bízlak ezután; menj be a te urad örömébe. 22 Eljött pedig az is aki a két talentumot kapta, és mondta: Uram, két talentumot adtál nekem, íme másik két talentumot nyertem azokon. 23 Mondta neki az ura: Jól van jó és hű szolgám, kevesen voltál hű, sokra bízlak ezután; menj be a te urad örömébe. 24 Eljött pedig az is aki az egy talentumot kapta, és mondta: Uram, tudtam,

48. 49. FEJEZET

hogy te kegyetlen ember vagy, aki ott is aratsz ahol nem vetettél, és ott is gyűjtesz ahol nem vetettél; 25 Azért félve, elmentem és elástam a talentumodat a földbe; íme, megvan ami a tiéd. 26 Az ura pedig felelve, mondta neki: Gonosz és rest szolgál, tudtad, hogy ott is aratok ahol nem vettem, és ott is gyűjtök ahol nem vettem; 27 El kellett volna tehát helyezned a pénzemet a pénzváltóknál, és én megjöve nyereséggel kaptam volna meg a magamét. 28 Vegyétek el azért tőle a talentumot és adjátok annak akinek tíz talentuma van. 29 Mert mindenkinek akinek van, adatik és megszorítottatik; akinek pedig nincs, attól az is elvételik amiye van. 30 És a haszontalan szolgát vessétek a külső sötétsegre; ott lesz sírás és fogcsikorgatás.

Az utolsó ítéletről

31 Mikor pedig eljön az ember Fia az Ő dicsőségében, és vele mind a szent angyalok, akkor beül majd az Ő dicsőségének királyi székébe. 32 És elé gyűjtetnek mind a népek, és elválasztja őket egymástól, ahogy a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől. 33 És a juhokat jobb keze felől, a kecskéket pedig bal keze felől állítja. 34 Akkor *ezt* mondja a Király, a jobb keze felől állóknak: Gyertek Atyám áldottai, örököljétek az országot amely számotokra készült a világ megalapítása óta. 35 Mert éheztem és ennem adtatok; szomjaztam és innom adtatok; jövevény voltam és befogadtatok engem; 36 Meztelen *voltam* és felruháztatok; beteg voltam és meglátogattatok; fogoly voltam és eljöttetek hozzám. 37 Akkor felelnek majd neki az igazak, *ezt* mondva: Uram mikor láttuk, hogy éheztél és tápláltunk volna? vagy szomjaztál és innod adtunk volna? 38 És mikor láttuk, hogy jövevény voltál és befogadtunk volna? vagy meztelen voltál és felruháztunk volna? 39 Mikor láttuk, hogy beteg vagy fogoly voltál és hozzád mentünk volna? 40 És felelve a Király, *azt* mondja majd nekik: Bizony mondom nektek, amennyiben megcselekedtétek eggyel az én legkisebb atyámfiai közül, velem cselekedtétek meg. 41 Akkor szól majd az Ő bal keze felől állókhöz is: Távozzatok tőlem ti átkozottak az örök tűzre, amely az ördögnek és az ő angyalainak készített. 42 Mert éheztem és nem adtatok ennem; szomjaztam és nem adtatok innom; 43 Jövevény *voltam* és nem fogadtatok be engem; meztelen voltam és nem ruháztatok fel engem; beteg és fogoly *voltam* és nem látogattatok meg engem. 44 Akkor ezek is felelnek majd neki, *ezt* mondva: Uram, mikor láttuk, hogy éheztél, vagy szomjaztál, vagy hogy jövevény, vagy meztelen, vagy beteg, vagy fogoly voltál, és nem szolgáltunk volna neked? 45 Akkor felel majd nekik, *ezt* mondva: Bizony mondom nektek, amennyiben nem cselekedtétek meg eggyel e legkisebbek közül, velem sem cselekedtétek meg. 46 És ezek elmennek majd az örök gyötöremre; az igazak pedig az örök életre.

49.fejezet

Jézus utoljára jelenti szenvedéseit

Mt 26,1-16

1 És mikor mindezeket a beszédeket elvégezte Jézus, mondta a tanítványainak: 2 Tudjátok, hogy két nap múlva a páskha ünnepe lesz, és

Mt 26,1-16

az ember Fiát elárulják, hogy megfeszítsék. 3 Akkor egybegyűltek a főpapok, az írástudók és a nép vénei a főpap házába, akit Kajafásnak hívtak, 4 És tanácsot tartottak, hogy Jézust álnoksággal megfogják és megölik. 5 De azt mondták: Ne az ünnepen: hogy zendülés ne legyen a nép között.

Jézus megkenetése Bethániában

6 És mikor Jézus Bethániában, a poklos Simon házában volt, 7 Egy asszony ment hozzá, akinél drága kenet alabástrom szelencéje volt, és a fejére töltötte, ahogy az asztalnál ült. 8 Látva pedig ezt a tanítványai, bosszankodtak, ezt mondva: Mire való ez a tékozlás? 9 Mert eladhatták volna ezt a kenetet nagy áron, és a szegényeknek adhatták volna. 10 Mikor pedig ezt eszébe vette Jézus, mondta nekik: Miért bántjátok ezt az asszonyt? hiszen jó dolgot cselekedett velem. 11 Mert a szegények mindenkor veletek lesznek, de én nem leszek mindenkor veletek. 12 Mert hogy ő ezt a kenetet testemre töltötte, az én temetésemre nézve cselekedte azt. 13 Bizony mondom nektek: valahol az egész világon prédikálják az evangéliumot, amit ez velem cselekedett, azt is hirdetik az ő emlékezetére. 14 Akkor a tizenkettő közül egy, akit Iskariotes Júdásnak hívtak, a főpapkhoz ment, 15 És mondta: Mit akartok nekem adni, és én kezetekbe adom Őt? Azok pedig harminc ezüst pénzt rendelkeztek neki. 16 És ettől fogva alkalmat keresett, hogy elárulja Őt.

A paskha és úrvacsora

Jn 13,1 17 A paskha ünnepe előtt pedig tudva Jézus, hogy eljött az Ő órája, Jn 13,1 hogy átmenjen e világból az Atyához, mivelhogy szerette az övét e világon, mindvégig szerette őket.

Lk 22,14-20 18 És elküldte Pétert és Jánost, ezt mondva: Elmenve készítsétek el nekünk a paskhabárányt, hogy megegyük. Lk 22,14-20 19 Ők pedig mondták neki: Hol akarod, hogy elkészítsük? 20 És Ő mondta nekik: Íme, mikor bementek a városba, szembe jön veletek egy ember aki egy korsó vizet visz; kövessétek őt abba a házba amibe bemegy. 21 És mondjátok a ház gazdájának: Ezt mondja neked a Mester: Hol van az a szállás, ahol megszem a tanítványaimmal a paskhabárányt? 22 És ő mutat nektek egy nagy berendezett vacsoráló helyet, ott készítsétek el. 23 Elmenve pedig úgy találták, ahogy mondta nekik; és elkészítették a paskhabárányt. 24 És mikor eljött az idő, asztalhoz ült és vele együtt a tizenkét apostol. 25 És mondta nekik: Kívánva kívántam ezt a paskhabárányt megenni veletek, mielőtt szenvednék: 26 Mert mondom nektek, hogy többé nem eszem abból amíg be nem teljesedik az Isten országában. 27 És véve a poharat, miután hálákat adott, mondta: Vegyétek ezt és osszátok el magatok közt: 28 Mert mondom nektek, hogy nem iszom a szőlőtőke gyümölcséből amíg el nem jön az Isten országa. 29 És miután vette a kenyeret, hálákat adva megszegte és nekik adta, ezt mondva: Ez az én testem amely értetek adatik: ezt cselekedjétek az én emlékezetemre. 30 Hasonlóképpen a poharat is, miután vacsorált, ezt mondva: Ez a pohár az új szövetség az én véremlékem, amely értetek ontatik ki.

49. FEJEZET

Lábmosás

Jn 13,2-18 31 És vacsora közben amikor az ördög belesugallta már Iskariotes Júdásnak, a Simon fiának szívébe, hogy árulja el Őt, 32 Tudva Jézus, hogy az Atya mindent a hatalmába adott neki, és hogy Ő az Istentől jött, és az Istenhez megy, 33 Felkelt a vacsorától, levette a felsőruháját, és egy kendőt véve körülkötötte magát. 34 Azután vizet töltött a medencébe és mosni kezdte a tanítványok lábait, és megtörölni a kendővel amivel körül volt kötve. 35 Ment azért Simon Péterhez; és az mondta neki: Uram, Te mosod meg az én lábaimat? 36 Felelt Jézus és mondta neki: Amit én cselekszem te azt most nem érted, de ezután majd megérted. 37 Mondta neki Péter: Az én lábaimat nem mosod meg soha! Felelt neki Jézus: Ha meg nem moslak téged, semmi közöd sincs hozzám. 38 Mondta neki Simon Péter: Uram ne csak lábaimat, hanem kezeimet és fejemet is! 39 Mondta neki Jézus: Aki megfürdött, nincs másra szüksége mint a lábait megmosni, különben egészen tiszta; ti is tiszták vagytok, de nem mindnyájan. 40 Tudta ugyanis, hogy ki árulja el Őt; azért mondta: Nem vagytok mindnyájan tiszták! 41 Mikor azért megmosta azok lábait és a felsőruháját felvette, újra leülve mondta nekik: Értitek, hogy mit cselekedtem veletek? 42 Ti engem így hívtok: Mester és Uram. És jól mondjátok mert az vagyok. 43 Azért ha én, az Úr és a Mester megmostam a lábaitokat, nektek is meg kell mosnotok egymás lábait. 44 Mert példát adtam nektek, hogy ahogy én cselekedtem veletek, ti is úgy cselekedjetek. 45 Bizony, bizony mondom nektek: A szolga nem nagyobb az uránál; sem a követ nem nagyobb annál aki azt küldte.

Jézus jelenti, hogy elárulják

46 Ha tudjátok ezeket, boldogok lesztek ha cselekszitek ezeket. 47 Nem mindnyájatokról szólok; én tudom kiket választottam el; hanem hogy beteljesedjen az írás: Aki velem ette a kenyeret, a sarkát emelte fel ellenem.

Lk 22,21-30 48 De íme, annak a keze aki engem elárul, velem van az asztalon. 49 És az ember Fia jóllehet elmegy, ahogy elvégeztetett: de jaj annak az embernek aki által elárultatik! 50 És ők kezdték egymás között kérdezni, vajon ki lehet az közöttük aki ezt meg fogja tenni?

Ki a nagyobb

51 Támadt pedig köztük versengés is, hogy ki tekinthető köztük nagyobbnak. 52 Ő pedig mondta nekik: A pogányokon uralkodnak az ő királyaik, és akiknek azokon hatalmuk van, jötevőnek hívják. 53 De ti ne úgy legyetek: hanem aki a legnagyobb köztetek, olyan legyen mint aki a legkisebb; és aki fő, mint aki szolgál. 54 Mert melyik nagyobb, az aki asztalnál ül, vagy aki szolgál? nem az aki asztalnál ül? De én olyan vagyok köztetek mint aki szolgál. 55 Ti vagytok pedig azok akik megmaradtatok velem az én kísértéseimben; 56 Én azért adok nektek, ahogyan az én Atyám adott nekem, országot, 57 Hogy egyetek és igyatok az asztalomnál az én országomban, és királyi székeken üljetek, ítéelve az Izrael tizenkét nemzetségét.

*Jézus jelzi az árulóját*Jn 13,19-
30

58 Most mondom meg nektek mielőtt meglesse, hogy mikor meglesz, higgyétek majd, hogy én vagyok. 59 Bizony, bizony mondom nektek: Aki befogadja ha valakit elküldök, engem fogad be; aki pedig engem befogad, azt fogadja be, aki engem küldött. 60 Mikor ezeket mondta Jézus, igen nyugtalanzkodott szellemében és bizonytságot tett, és mondta: Bizony, bizony mondom nektek, hogy egy ti közületek elárul engem. 61 A tanítványok ekkor egymásra tekintettek bizonytalankodva, hogy kiről szól. 62 Egy pedig a tanítványai közül a Jézus keblén nyugodott, akit szeretett Jézus. 63 Intett azért ennek Simon Péter, hogy tudakozza meg, ki az akiről szól? 64 Az pedig a Jézus keblére hajolva, mondta neki: Uram ki az? 65 Felelt Jézus: Az akinek a bemártott falatot adom. És bemártva a falatot adta Iskariotes Júdásnak, a Simon fiának. 66 És akkor a falat után bement abba a Sátán. Mondta azért neki Jézus: Amit cselekszel, hamar cselekedd. 67 Ezt pedig senki sem értette a leültek közül, miért mondta neki. 68 Némelyek ugyanis állították, mivelhogy az erszény Júdásnál volt, hogy azt mondta neki Jézus: Vedd meg amikre szükségünk van az ünnepre; vagy hogy adjon valamit a szegényeknek. 69 Az pedig mihelyt a falatot elvette, azonnal kiment: éjszaka volt pedig.

Jn 13,19-
30*A szeretet új parancsa*

70 Mikor azért kiment, mondta Jézus: Most dicsőíttetett meg az ember Fia, az Isten is megdicsőíttetett Őbenne. 71 Ha megdicsőíttetett Őbenne az Isten, az Isten is megdicsőíti Őt önmagában, és ezzel megdicsőíti Őt. 72 Fiaim egy kevés ideig még veletek vagyok. Kerestek majd engem; de ahogy a zsidóknak mondtam, hogy: Ahová én megyek ti nem jöhettek; most nektek is mondom. 73 Új parancsolatot adok nektek: hogy szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket úgy szeressétek egymást ti is. 74 Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretni fogjátok egymást.

Jézus megjósolja, hogy Péter meg fogja tagadni

75 Mondta neki Simon Péter: Uram hová mész? Felelt neki Jézus: Ahová én megyek most nem jöhetsz utánam; azután utánam jössz.

Lk 22,31-38

76 Mondta pedig az Úr: Simon! Simon! íme, a Sátán kikért titeket, hogy megrostáljon mint a búzát; 77 De én imádkoztam érted, hogy el ne fogyatkozzon a te hited: te azért idővel megtérve erősítsd az atyádfiait. 78 Ő pedig mondta neki: Uram, veled kész vagyok mind tömlőre, mind halálra menni! 79 És Ő mondta: Mondom neked Péter: Ma nem szól addig a kakas amíg te háromszor meg nem tagadod, hogy ismersz engem. 80 És mondta nekik: Mikor elküldtelek benneteket erszény, táská és saru nélkül, volt-e valamiben fogyatkozásotok? Ők pedig mondták: Semmiben sem. 81 Mondta azért nekik: De most akinek erszénye van vegye elő, hasonlóképpen a táskát; és akinek nincs, adja el felsőruháját és vegyen szablyát. 82 Mert mondom nektek, hogy még ennek az írásnak be kell teljesülni rajtam, hogy: És a gonoszok közé számláltatott. Mert amik rám vonatkoznak is, elvégeztetnek. 83 Azok pedig mondták: Uram íme, van itt két szablya. Ő pedig mondta: Elég.

Lk 22,31-38

Jézus búcsúbeszédei

Jn 14,1-31

1 Ne nyugtalanodjon a ti szívetek: hisztek Istenben, és higgyetek bennem is. 2 Az én Atyám házában sok lakóhely van; ha pedig nem *volna*, megmondtam volna nektek. Elmegyek, hogy helyet készítssek nektek. 3 És ha majd elmegyek és helyet készítek nektek, ismét eljövök és magamhoz veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek. 4 És hogy hová megyek én, tudjátok; az utat is tudjátok. 5 Mondta neki Tamás: Uram nem tudjuk hová mász; hogyan tudhatjuk azért az utat? 6 Mondta neki Jézus: Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csak énáltalam. 7 Ha megismertetek volna engem, megismertétek volna az én Atyámat is; és mostantól fogva ismeritek Őt és láttátok Őt. 8 Mondta neki Filep: Uram mutasd meg nekünk az Atyát, és elég nekünk! 9 Mondta neki Jézus: Annyi ideje veletek vagyok, és mégsem ismertél meg engem Filep? aki engem lát, látta az Atyát; hogyan mondd azért te: Mutasd meg nekünk az Atyát? 10 Nem hiszed, hogy én az Atyában vagyok és az Atya bennem van? A beszédeket amelyeket én mondok nektek, nem magamtól mondom; hanem az Atya aki bennem lakik, Ő cselekszi ezeket a dolgokat. 11 Higgyetek nekem, hogy én az Atyában vagyok és az Atya bennem van; ha pedig nem, magukért a cselekedetekért higgyetek nekem. 12 Bizony, bizony mondom nektek: Aki hisz bennem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket amiket én cselekszem; és nagyobbakat is cselekszik azoknál, mert én az én Atyámhoz megyek. 13 És akármit kértek majd az én nevemben, megcselekszem azt, hogy dicsőíttessen az Atya a Fiúban. 14 Ha valamit kértek az én nevemben, én megcselekszem azt.

Jn 14,1-31

A Szent Szellem ígérete

15 Ha engem szerettek, tartsátok meg az én parancsolataimat. 16 És én kérem az Atyát, és más vigasztalót ad nektek, hogy veletek maradjon mindörökké. 17 Az igazságnak azt a Szellemét, akit a világ be nem fogadhat, mert nem látja Őt és nem ismeri Őt; de ti ismeritek Őt, mert nálatok lakik és bennetek marad. 18 Nem hagylak titeket árvakul; eljövök hozzátok. 19 Még egy kevés idő és e világ nem lát engem többé; de ti megláttok engem: mert én élek, ti is élni fogtok. 20 Azon a napon megtudjátok majd, hogy én az én Atyámban vagyok és ti énbennem, és én tibennetek. 21 Aki ismeri az én parancsolataimat és megtartja azokat, az szeret engem; aki pedig engem szeret, azt szereti az én Atyám, én is szeretem azt és kijelentem magam annak. 22 Mondta neki Júdás (nem az Iskariotes): Uram mi dolog, hogy nekünk jelentet ki magad és nem a világnak? 23 Felelt Jézus és mondta neki: Ha valaki szeret engem, megtartja az én beszédemet: és az én Atyám szereti azt, és ahhoz megyünk és annál lakozunk. 24 Aki nem szeret engem nem tartja meg az én beszédeimet: és az a beszéd amit hallotok, nem az enyém, hanem az Atyáé aki küldött engem. 25 Ezeket beszéltem nektek amíg veletek voltam. 26 A Vigasztaló pedig a Szent Szellem, akit az én nevemben küld az Atya, Ő mindenre megtanít majd titeket és eszetekbe juttatja mindazokat amiket mondtam nektek. 27 Békességet hagyok nektek; az én békességemet adom nektek: nem úgy adom nektek, ahogy a világ

adja. Ne nyugtalanodjon a szívetek, se ne féljen! 28 Hallottátok, hogy én azt mondtam nektek: Elmegyek és eljövök hozzátok. Ha szeretnétek engem, örvendeznétek, hogy azt mondtam: Elmegyek az Atyához, mert az én Atyám nagyobb nálam. 29 És most mondtam meg nektek mielőtt meglesz: hogy amikor majd meglesz, higgyetek. 30 Nem sokat beszélek már veletek, mert jön e világ fejedelme: és nincs bennem semmije; 31 De, hogy megtudja e világ, hogy szeretem az Atyát és úgy cselekszem, ahogy az Atya parancsolta nekem. Keljete fel, menjünk el innen.

Mt 26,30-32

32 És dicséretet énekelve kimentek az olajfák hegyére. 33 Akkor mondta nekik Jézus: Ezen az éjszakán mindnyájan megbotránkoztok bennem. Mert meg van írva: Megverem a pásztort és elszélednek a nyáj juhai. 34 De föltámadásom után előttetek megyek majd Galileába.

Mt 26,30-32

51.fejezet

Krisztus a szőlőtő

Jn 15,1-27

1 Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlőműves. 2 Minden szőlővesszőt amely bennem gyümölcsöt nem terem, lemetsz; mindazt pedig amely gyümölcsöt terem, megtisztítja, hogy több gyümölcsöt teremjen. 3 Ti már tiszták vagytok a beszéd által amelyet szóltam nektek. 4 Maradjatok bennem, és én is bennetek. Ahogyan a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, csak ha a szőlőtökén marad; úgy ti sem, csak ha bennem maradtok. 5 Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: Aki bennem marad, én pedig őbenne, az terem sok gyümölcsöt: mert nélkülem semmit sem cselekedhettek. 6 Ha valaki nem marad bennem, azt kivetik mint a szőlővesszőt, és megszárad; és egybegyűjtik ezeket és a tűzre vetik és megégnek. 7 Ha bennem maradtok és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjetek amit csak akartok, és meglesz nektek. 8 Abban dicsőítetik meg az én Atyám, hogy sok gyümölcsöt teremjete, és úgy legyetek nekem tanítványaim. 9 Ahogy az Atya szeretett engem, én is úgy szerettelek titeket: maradjatok meg ebben az én szeretetemben. 10 Ha az én parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok az én szeretetemben; ahogy én megtartottam az én Atyám parancsolatait: és megmaradok az Ő szeretetében. 11 Ezeket beszéltem nektek, hogy megmaradjon bennetek az én örömöm, és a ti örömötök beteljen. 12 Ez az én parancsolatom, hogy szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket. 13 Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mint ha valaki az életét adja a barátaiért. 14 Ti az én barátaim vagytok, ha azokat cselekszitek amiket én parancsolok nektek. 15 Nem mondalak többé titeket szolgálknak, mert a szolga nem tudja mit cselekszik az ő ura; titeket pedig barátainak mondtalak, mert mindazt amit az én Atyámtól hallottam, tudtul adtam nektek. 16 Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, és én rendeltelek titeket, hogy elmenjete és gyümölcsöt teremjete és a ti gyümölcsötök megmaradjon; hogy akármit kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek. 17 Ezeket parancsolom nektek, hogy egymást szeressétek. 18 Ha gyűlöl titeket e világ, tudjátok meg, hogy engem előbb gyűlölt nálatok. 19

Jn 15,1-27

51. 52. FEJEZET

Ha e világból volnátok, a világ szeretné azt ami az övé; de mivelhogy nem vagytok e világból, hanem én választottalak ki magamnak titeket e világból, azért gyűlöl titeket a világ. 20 Emlékezzetek meg azokról a beszédekről amiket mondtam nektek: Nem nagyobb a szolga az ő uránál. Ha engem üldöztek, titeket is üldöznek majd; ha az én beszédemet megtartották, a tiéteket is megtartják majd. 21 De mindezt az én nevemért cselekszik veletek, mert nem ismerik azt aki engem küldött. 22 Ha nem jöttem volna és nem beszéltem volna nekik, nem volna bűnük: de most nincs mivel menteniük az ő bűnüket. 23 Aki engem gyűlöl, gyűlöli az én Atyámat is. 24 Ha azokat a cselekedeteket nem cselekedtem volna közöttük amiket senki más nem cselekedett, nem volna bűnük; de most láttak is, gyűlöltek is, mind engem, mind az én Atyámat. 25 De *azért lett így*, hogy beteljesedjen a mondás amely meg van írva a törvényükben: Ok nélkül gyűlöltek engem. 26 Mikor pedig eljön majd a Vigasztaló, akit én küldök nektek az Atyától, az igazság Szelleme, aki az Atyától származik, az tesz majd rólam bizonytságot. 27 De ti is bizonytságot tesztek, mert kezdettől fogva velem vagytok.

52.fejezet

Jézus beszédeinek a vége

Jn 16,1-33

1 Ezeket beszéltem nektek, hogy meg ne botránkozzatok. 2 A gyülekezetekből kirekesztenek titeket; sőt eljön az idő, hogy aki öldököl titeket, mind azt gondolja, hogy szolgálatot tesz Istennek. 3 És ezeket cselekszik veletek, mert nem ismerték meg az Atyát, sem engem. 4 Ezeket beszéltem nektek, hogy amikor eljön az az idő, megemlékezzetek rólu-
Jn 16,1-33
luk, hogy én mondtam nektek. De ezeket kezdettől fogva nem mondtam nektek, mert veletek voltam. 5 Most pedig elmegyek ahhoz aki engem küldött; és senki sem kérdezi tőlem közületek: Hová mész? 6 Hanem mert ezeket beszéltem nektek, a szomorúság eltöltötte a szíve-
teket. 7 De én az igazat mondom nektek: Jobb nektek, hogy elmenjek: mert ha nem megyek el, nem jön el hozzátok a Vigasztaló: ha pedig elmegyek, elküldöm Őt hozzátok. 8 És Ő mikor eljön, megfeddi e világot bűn, igazság és ítélet tekintetében: 9 Bűn tekintetében, hogy nem hisznek bennem; 10 És igazság tekintetében, hogy én az én Atyámhoz megyek és többé nem láttok engem; 11 Ítélet tekintetében pedig, hogy e világ fejedelme megítéltetett. 12 Még sok mondanivalóm van nektek, de most el nem hordozhatjátok. 13 De mikor eljön Ő, az igazság Szelleme, elvezérel majd titeket minden igazságra. Mert nem magától szól, hanem azokat szólja amiket hall, és a bekövetkezendőket megjelenti nektek. 14 Az engem dicsóít majd, mert az enyéből vesz és megjelen-
ti nektek. 15 Mindaz ami az Atyáé, az enyém: azért mondtam, hogy az enyéből vesz és megjeleni nektek.

Az Atyához menetelről

16 Egy kevés *idő* és nem láttok engem; és ismét egy kevés *idő* és megláttok majd engem: mert én az Atyához megyek. 17 Mondták azért a tanítványai közül egymásnak: Mi az amit nekünk mond: Egy kevés *idő* és nem láttok engem; és ismét egy kevés *idő* és megláttok majd engem;

és: mert én az Atyához megyek? 18 Mondták azért: Mi az a kevés *idő* amiről szól? Nem tudjuk mit mond. 19 Megértette azért Jézus, hogy Őt akarják megkérdezni és mondta nekik: Arról tudakoztok egymástól, hogy azt mondtam: Egy kevés *idő* és nem láttok engem; és ismét egy kevés *idő* és megláttok majd engem? 20 Bizony, bizony mondom nektek, hogy sírtok és jajgattok, e világ pedig örül: ti szomorokodtok, de a szomorúságotok örömmre fordul. 21 Az asszony mikor szül, szomorúságban van, mert eljött az ő órája: de mikor megszüli a gyermekét, nem emlékezik többé a kínra az öröm miatt, hogy ember született e világra. 22 Ti is azért most ugyan szomorúságban vagytok, de ismét meglátlak majd titeket és örülni fog a szívetek, és senki nem veszi el tőletek az örömetöket. 23 És azon a napon nem kérdeztek majd engem semmiről. Bizony, bizony mondom nektek, hogy amit csak kérni fogtok az Atyától az én nevemben, megadja nektek. 24 Mostanáig semmit sem kértetek az Atyától az én nevemben: kérjétek és megkapjátok, hogy a ti örömetök teljes legyen. 25 Ezeket példázatokban mondtam nektek; de eljön az idő mikor nem példázatokban beszélek majd nektek, hanem nyíltan beszélek nektek az Atyáról. 26 Azon a napon az én nevemben kértek majd: és nem mondom nektek, hogy én kérni fogom az Atyát értetek; 27 Mert maga az Atya szeret titeket, mert ti szerettetek engem és elhittétek, hogy én az Istentől jöttem ki. 28 Kijöttem az Atyától és e világba jöttem: ismét elhagyom e világot és elmegyek az Atyához. 29 Mondták neki a tanítványai: Íme, most nyíltan beszélsz és semmi példázatot nem mondasz. 30 Most tudjuk, hogy Te mindent tudsz és nincs szükséged arra, hogy valaki téged megkérdezzen: erről hisszük, hogy az Istentől jöttél ki. 31 Felelt nekik Jézus: Most hiszitek? 32 Íme, eljön az óra, és immár eljött, hogy szétoszlatok, ki-ki az övéihez, és engem egyedül hagyjatok; de nem vagyok egyedül mert az Atya velem van. 33 Azért beszéltem ezeket nektek, hogy békességetek legyen bennem. E világon nyomorúságotok lesz; de bízzatok: én legyőztem e világot.

53.fejezet

Jézus főpapi imája magáért, a tanítványaiért és azokért akik hisznek

Jn 17,1-26

1 Ezeket beszélte Jézus; és felemelte szemeit az égre, és mondta: Atyám, eljött az óra; dicsőítsd meg a Te Fiadat, hogy a Te Fiad is dicsőítsen téged; 2 Ahogy Te hatalmat adtál neki minden hústesten, hogy örök életet adjon azoknak akiket neki adtál. 3 Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust. 4 Én dicsőítettelek téged e földön: elvégeztem a munkát amelyet rám bízál, hogy elvégezzem. 5 És most dicsőíts meg engem Atyám Temagadnál, azzal a dicsőséggel amellyel bírtam nálad e világ léte előtt. 6 Megjelentettem a nevedet az embereknek akiket e világból nekem adtál: Tiéid voltak és nekem adtad azokat, és a Te beszédedet megtartották. 7 Most tudták meg, hogy mindaz tőled van amit nekem adtál: 8 Mert a beszédeket amelyeket nekem adtál, nekik adtam; és ők befogadták és igazán megismerték, hogy én tőled jöttem ki és elhitték, hogy Te küldtél engem. 9 Én értük könyörgök; nem e világért könyör-

Jn 17,1-26

53. 54. FEJEZET

gök, hanem azokért akiket nekem adtál, mert a Tiéid. 10 És mindenem a Tiéid, és a Tiéid az enyéme: és megdicsőíttettem bennük. 11 És nem vagyok többé e világon, de ők e világon vannak, én pedig hozzád megyek. Szent Atyám, tartsd meg őket a Te neved által akiket nekem adtál, hogy egyik legyenek mint mi! 12 Mikor velük voltam e világon én megtartottam őket a Te nevedben; akiket nekem adtál megőriztem, és senki el nem vezett közülük, csak a veszedelem fia, hogy az írás beteljesüljön. 13 Most pedig hozzád megyek; és ezeket beszélem a világon, hogy az én örömöm teljes legyen náluk. 14 Én az Igédet nekik adtam; és a világ gyűlölte őket mert nem e világból valók, ahogy én sem e világból vagyok. 15 Nem azt kérem, hogy vedd ki őket e világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól. 16 Nem e világból valók, ahogy én sem e világból vagyok. 17 Szenteld meg őket a Te igazságoddal: A Te Igéd igazság. 18 Ahogy Te küldtél engem e világra, úgy küldtem én is őket e világra; 19 És én értük szentelem *oda* magamat, hogy ők is megszentelteké legyenek az igazságban. 20 De nemcsak értük könyörgök, hanem azokért is akik az ő beszédükre hisznek majd bennem; 21 Hogy mindnyájan egyik legyenek; ahogy Te bennem Atyám, és én benned, hogy ők is egyik legyenek bennünk: hogy elhiggye e világ, hogy Te küldtél engem. 22 És én azt a dicsőséget amelyet nekem adtál, nekik adtam, hogy egyik legyenek, ahogy mi egy vagyunk: 23 Én bennük és Te bennem: hogy tökéletesen eggyé legyenek, és hogy megismerje e világ, hogy Te küldtél engem, és szeretted őket, ahogy engem szeretted. 24 Atyám akiket nekem adtál, akarom, hogy ahol én vagyok azok is velem legyenek; hogy megláthassák az én dicsőségemet amelyet nekem adtál: mert szeretted engem e világ alapjának felvettése előtt. 25 Igazságos Atyám! És e világ nem ismert téged, de én ismertelek téged; és ezek megismerik, hogy Te küldtél engem; 26 És megismertettem velük a Te nevedet, és megismertetem: hogy az a szeretet legyen bennük amellyel engem szeretted, és én *is* bennük *legyek*.

54.fejezet

Jézus gyötrődése a Gecsemáné kertben

Mt 26,37-39

1 És maga mellé véve Pétert és Zebedeus két fiát, kezdett szomorkodni és igen gyötrődni. 2 Ekkor mondta nekik Jézus: Mindenfelől szomorú az én lelkem mindhalálig! Maradjatok itt és vigyázzatok velem. 3 És egy kissé előre menve, arca borult könnyörögve és mondva: Atyám! ha lehetséges, múljék el tőlem ez a pohár; de ne úgy legyen, ahogy én akarom, hanem ahogy Te.

Mt 26,37-39

Lk 22,43-44

4 És angyal jelent meg neki a mennyből, erősítve Őt. 5 És haláltusában lévén, buzgóságosabban imádkozott; és a verítéke olyan volt mint a nagy vércseppek amelyek a földre hullanak.

Lk 22,43-44

Mt 26,40-49

6 Akkor a tanítványokhoz ment, és alva találta őket, és mondta Péternek: Így nem bíratok vigyázni velem egy óráig sem!? 7 Vigyázatok és imádkoztatok, hogy kísértésbe ne essetek, mert bár a szellem kész, de a hústest erőtlen. 8 Ismét elment másodszor is és könnyörgött,

Mt 26,40-49

ezt mondva: Atyám! ha el nem múlhat tőlem ez a pohár, hogy ki ne igyam, legyen meg a Te akaratod. 9 És mikor visszatért, ismét alva találta őket, mert megnehezedtek a szemeik. 10 És otthagya őket, ismét elment és imádkozott harmadszor is, ugyanazzal a beszéddel szólva. 11 Ekkor a tanítványaihoz ment, és mondta nekik: Immár aludjatok és nyugodjatok. Íme elközelített az óra, és az ember Fia a bűnösök kezébe adatik. 12 Keljetek fel, menjünk! íme közelít aki engem elárul.

Júdás árulása

13 És még mikor beszélt, íme Júdás, egy a tizenkettő közül, eljött, és vele együtt sok nép fegyverekkel és fustélyokkal, a főpaptól és a nép véneitől. 14 Aki pedig elárulta őt, jelet adott nekik, ezt mondva: Akit én majd megcsókolok, Ő az, fogjátok meg Őt. 15 És mindjárt Jézushoz lépve, mondta: Üdvöz légy Mester! és megcsókolta Őt.

Lk 22,48 16 Jézus pedig mondta neki: Júdás, csókkal árulod el az ember Fiát? Lk 22,48

Jn 18,4-11 17 Jézus azért tudva mindazt ami rá következik, előrement és mondta azoknak: Kit kerestek? 18 Felelték neki: A názáreti Jézust. Mondta nekik Jézus: Én vagyok. Ott állt pedig velük Júdás is, aki elárulta Őt. 19 Mikor azért azt mondta nekik, hogy: Én vagyok; meghátráltak és földre estek. 20 Ismét megkérdezte azért őket: Kit kerestek? És azok mondták: A názáreti Jézust. 21 Felelt Jézus: Mondtam nektek, hogy én vagyok az. Azért ha engem kerestek, ezeket engedjétek el; 22 Hogy beteljesüljön a beszéd amelyet mondott: Azok közül akiket nekem adtál, senkit sem vesztettem el. 23 Simon Péter pedig akinek szabljája volt, kirántotta azt és megütötte a főpap szolgáját, és levágta annak jobb fülét. A szolga neve pedig Málkus volt. 24 Mondta azért Jézus Péternek: Tedd hüvelyébe a szablyádat; vagy nem kell-e kiinnom a poharat amelyet az Atya adott nekem? Jn 18,4-11

Lk 22,51 25 Feelve pedig Jézus, mondta: Elég eddig. És érintve annak fülét, meggyógyította azt. Lk 22,51

Mk 14,49-52 26 Naponta nálatok voltam a templomban tanítva, és nem fogtatok meg engem; de az írásoknak be kell teljesedniük. 27 Akkor elhagyva Őt, mindnyájan elfutottak. 28 Egy ifjú pedig követte Őt, akinek testét csak egy gyoölcsing takarta; és megfogták őt az ifjak. 29 De ő otthagya az ingét, meztelenül elszaladt tőlük. Mk 14,49-52

Jézust a főpap házába viszik, Péter megtagadja Jézust

Jn 18,12-27 30 A csapat azért és az ezredes, és a zsidók szolgálai megfogták Jézust és megkötözték Őt, 31 És először Annáshoz vitték Őt, mert apósa volt ez Kajafásnak, aki abban az esztendőben főpap volt. 32 Kajafás volt pedig az aki tanácsolta a zsidóknak, hogy jobb hogy egy ember vesszen el a népért. 33 Simon Péter pedig és egy másik tanítvány követte Jézust. Ez a tanítvány pedig ismerős volt a főpappal, és bement Jézussal együtt a főpap házába, 34 Péter pedig kívül állt az ajtónál. Kiment azért az a másik tanítvány aki a főpappal ismerős volt, és szólt az ajtóőrző lánynak és bevitte Pétert. 35 Szólt azért Péterhez az ajtóőrző lány: Jn 18,12-27

54. 55. FEJEZET

Nem te is ennek az embernek a tanítványai közül való vagy? Mondta ő: Nem vagyok. 36 A szolgák pedig és a poroszlók *ott* álltak, szítva a tüzet mivelhogy hűvös volt, és melegedtek. *Ott* állt pedig Péter is velük együtt és melegedett. 37 A főpap azért kérdezte Jézust a tanítványairól és a tudományáról. 38 Felelt neki Jézus: Én nyilván szoltam e világnak, én mindenkor a zsinagógában és a templomban tanítottam ahol a zsidók mindenholonnan összegyülekeznek, és titkon semmit sem szoltam. 39 Miért engem kérdezel? Kérdezd azokat akik hallották amit szoltam nekik: íme, ők tudják amiket nekik szoltam. 40 Mikor pedig Ő szeket mondta, egy a poroszlók közül aki *ott* állt, arcul ütötte Jézust, *ezt* mondva: így felelsz a főpaphoz? 41 Felelt neki Jézus: Ha gonoszul szoltam tégy bizonytságot a gonoszságról; ha pedig jól, miért versz engem. 42 Elküldte Őt Annás megkötözve Kajafáshoz, a főpaphoz. 43 Simon Péter pedig *ott* állt és melegedett. Mondták azért neki: Nem te is ennek a tanítványai közül vagy? Ő tagadta és mondta: Nem vagyok. 44 Mondta egy a főpap szolgálái közül, rokona annak akinek a fülét Péter levágta: Nem láttalak-e téged veled együtt a kertben? 45 Ismét megtagadta azért Péter; és a kakas azonnal megszólalt.

Lk 22,61-62 46 És hátrafordulva az Úr, Péterre tekintett. És megemlékezett Péter az Úr szaváról, ahogy mondta neki: Mielőtt a kakas szól, háromszor megtagadsz engem. 47 És kiment Péter és keservesen sírt. Lk 22,61-62

55.fejezet

Jézus kihallgatása

Mk 14,55-64 1 A főpapak pedig és az egész tanács bizonytságot kerestek Jézus ellen, Mk 14,55-64 hogy megölhessék Őt; de nem találtak. 2 Mert sokan tettek hamis tanúbizonytságot ellene, de a bizonytságtételek nem voltak megegyezők. 3 És némelyek fölkeltek és hamis tanúbizonytságot tettek ellene, *ezt* mondva: 4 Hallottuk amikor *ezt* mondta: Én lerontom *ezt* a kézzel csinált templomot, és három nap alatt mást építek, amely nem kézzel csináltatott. 5 De még így sem volt megegyező a bizonytságtételük. 6 Akkor a főpap odaállva középre, megkérdezte Jézust, *ezt* mondva: Semmit sem felelsz? Milyen bizonytságot tesznek ezek ellened? 7 Ő pedig hallgatott és semmit sem felelt. Ismét megkérdezte Őt a főpap, és mondta neki: Te vagy a Krisztus, az áldott *Isten* Fia? 8 Jézus pedig mondta: Én vagyok. És meglátjátok majd az ember Fiát a hatalom jobbán ülni, és eljönni az ég felhőivel. 9 A főpap pedig megszaggatva ruháit, mondta: Mi szükségünk van még tanúkra? 10 Hallottátok a káromlást. Hogy látszik *ez* nektek? Azok pedig mindnyájan halálra méltónak ítélték Őt.

Lk 22,63-66 11 És azok a férfiak akik fogva tartották Jézust, csúfolták, verve Őt. 12 Lk 22,63-66 És *szemeit* betakarva arcul csapdosták Őt, és kérdezték Őt, *ezt* mondta: Prófétáld meg, ki az aki ver téged? 13 És sok egyéb dolgot mondtak neki, szidalmazva Őt. 14 És amint nappal lett, egybegyűlt a nép véneinek tanácsa, főpapak és írástudók: és vitték Őt az ő gyülekezetükbe,

Az áruló Júdás vége

Mt 27,3-10 15 Akkor látva Júdás, aki Őt elárulta, hogy elítélték Őt, megbánta *tettét* Mt 27,3-10 és visszavitte a harminc ezüstpénzt a főpapoknak és a véneknek, 16 *Ezt* mondva: Vétkeztem, hogy elárultam az ártatlan vért. Azok pedig mondták: Mi közünk hozzá? Te lásd. 17 Ő pedig eldobva az ezüstpénzeket a templomban, eltávozott; és elmenve felakasztotta magát. 18 A főpapok pedig felszedve az ezüstpénzeket, mondták: Nem szabad ezeket a templom kincsei közé tennünk, mert vérnek ára. 19 Tanácsot tartva pedig, megvásárolták azon a fazekas mezejét idegenek temetőjének. 20 Ezért hívják ezt a mezőt Vérmezőnek mind e mai napig. 21 Ekkor teljesedett be Jeremiás próféta mondása, aki így szólt: És vették a harminc ezüstpénzt, a megbecsültnek árát, akit Izrael fiai megbecsültek, 22 És adták azt a fazekas mezejéért, ahogy az Úr rendelte nekem.

Jézus Pilátus előtt

Jn 18,28-32 23 Vitték azért Jézust Kajafástól a törvényházba. Reggel volt. És ők Jn 18,28-32 nem mentek be a törvényházba, hogy meg ne fertőzödjének, hanem megehéssék a páskhabarányt. 24 Kiment azért Pilátus hozzájuk és mondta: Milyen vádat hoztok ez ember ellen, nem adtuk volna Őt a kezedbe. 26 Mondta azért nekik Pilátus: Vigyétek el Őt ti, és ítéljétek meg Őt a ti törvényeitek szerint. Mondták azért neki a zsidók: Nekünk senkit sem szabad megölnünk; 27 Hogy beteljesedjen a Jézus szava amelyet mondott mikor jelentette, hogy milyen halállal kell majd meghalnia.

Lk 23,2 28 És kezdték Őt vádolni, *ezt* mondva: Úgy találtuk, hogy ez félrevezeti a népet és tiltja a császár adójának fizetését, mert magát a király Krisztusnak mondja. Lk 23,2

Jn 18,33-38 29 Ismét bement azért Pilátus a törvényházba és szólította Jézust, és Jn 18,33-38 mondta neki: Te vagy a Zsidók királya? 30 Felelt neki Jézus: Magadtól mondod ezt vagy mások mondták neked rólam? 31 Felelt Pilátus: Hát zsidó vagyok én? A Te néped és a papi fejedelmek adtak téged a kezembe: mit cselekedtél? 32 Felelt Jézus: Az én országom nem e világból való. Ha e világból való volna az én országom, az én szolgálaim vitézkednének, hogy át ne adassam a zsidóknak. De most az én országom nem innen való. 33 Mondta azért neki Pilátus: Király vagy csakugyan? Felelt Jézus: Te mondod, hogy én király vagyok. Én azért születtem és azért jöttem e világra, hogy bizonyosságot tegyek az igazságról. Mindaz aki az igazságból való, hallgat az én szavamra. 34 Mondta neki Pilátus: Micsoda az igazság? És amint ezt mondta, újra kiment a zsidókhöz, és mondta nekik: Én nem találok benne semmi bűnt.

Jézus Heródes előtt

Lk 23,5-16 35 De azok erősködtek, *ezt* mondva: Felzendíti a népet, tanítva egész Lk 23,5-16 Júdeában, elkezdve Galileától idáig. 36 Pilátus pedig Galileát hallva megkérdezte, vajon Ő galileai ember-e? 37 És mikor megtudta, hogy Ő a Heródes hatósága alá tartozik, Heródeshez küldte Őt, mivelhogy az is Jeruzsálemben volt azokban a napokban. 38 Heródes pedig Jézust látva igen megörült: mert már régóta kívánta Őt látni, mivelhogy sok

55. 56. FEJEZET

dolgot hallott felőle, és remélte hogy majd valami csodát lát, amelyet Ő tesz. 39 Kérdezte pedig Őt sok beszéddel; de Ő semmit nem felelt neki. 40 *Ott* álltak pedig a főpapok és az írástudók, teljes igyekezettel vádolva Őt. 41 Heródes pedig a katonáival együtt semminek állítva és kicsúfolva Őt, miután felöltöztette fényes ruhába, visszaküldte Pilátushoz. 42 És azon a napon lettek barátok egymással Pilátus és Heródes, mert azelőtt ellenségeskedésben voltak egymással. 43 Pilátus pedig a főpapokat, főembereket és a népet egybegyűjtve, 44 Mondta nekik: Idehoztátok nekem ezt az embert, mint aki a népet félrevezeti: és íme én előttemek kivallatva, semmi olyan bűnt nem találtam ebben az emberben amivel vádoljátok Őt: 45 De még Heródes sem, mert titeket hozzá küldtelek, és íme Ő semmi halálra való dolgot nem cselekedett. 46 Megfenyítve azért elbocsátom Őt.

Jn 18,39 47 Szokás pedig nálatok, hogy elbocsássak nektek egyet a páscha ünnepeken: akarjátok-e azért, hogy elbocsássam nektek a zsidók királyát? Jn 18,39

Mt 27,19-20 48 Ahogy pedig ő az ítélszékekben ült, küldött hozzá a felesége, *ezt* Mt 27,19-20 üzenve: Ne avatkozz annak az igaz embernek a dolgába, mert sokat szenvedtem ma álmomban miatta. 49 A főpapok és vének pedig rábeszéltek a sokaságot, hogy Barabást kérjék ki, Jézust pedig veszítsék el.

Jn 18,40 50 Kiáltottak azért ismét mindnyájan, *ezt* mondva: Nem ezt, hanem Jn 18,40 Barabást. Ez a Barabás pedig tolvaj volt.

56.fejezet

Jézus megverése, kicsúfolása és kiszolgáltatása

Lk 23,20-23 1 Pilátus azért ismét felszólalt, el akarva bocsátani Jézust; 2 De azok el- Lk 23,20-23 lene kiáltottak, *ezt* mondva: Feszítsd meg! Feszítsd meg Őt! 3 Ő pedig harmadszor *is* mondta nekik: Mert mi gonoszt tett ez? Semmi halálra való bűnt nem találtam benne; azért Őt megfenyítve elbocsátom! 4 Azok pedig nagy fennszóval sürgették, kérve, hogy feszítsék meg; és az ő szavuk és a főpapoké erőt vett.

Jn 19,1 5 Akkor azért Pilátus elvitette Jézust és megostoroztatta. Jn 19,1

Mt 27,27-30 6 Akkor a helytartó vitézei elvitték Jézust az őrházba, és odagyűjtötték Mt 27,27-30 hozzá az egész csapatot. 7 És levetkőztetve Őt, bíbor palástot adtak rá. 8 És tövisből font koronát tettek a fejére és nádszálat a jobb kezébe; és térdet hajtva előtte, csúfolták Őt, *ezt* mondva: Üdvöz légy zsidók királya! 9 És mikor megköpdösték Őt, elvették a nádszálat és a fejéhez verdesték.

Jn 19,4-15 10 Majd ismét kiment Pilátus és mondta nekik: Íme, kihozom Őt nek- Jn 19,4-15 tek, hogy értsétek meg, hogy nem találok benne semmi bűnt. 11 Kiment azért Jézus a töviskoronát és a bíbor köntöst viselve. És mondta nekik *Pilátus*: Íme az ember! 12 Mikor azért látták Őt a papi fejedelmek és a szolgák, kiáltoztak, *ezt* mondva: Feszítsd meg, feszítsd meg! Mondta 112

nekik Pilátus: Vigyétek el ti Őt és feszítsétek meg, mert én nem találok bűnt benne. 13 Feleltek neki a zsidók: Nekünk törvényünk van, és a mi törvényünk szerint meg kell halnia, mert Isten Fiává tette magát. 14 Mikor pedig ezt a beszédet hallotta Pilátus, még inkább megrémült; 15 És ismét bement a törvényházba és szólt Jézusnak: Honnan való vagy Te? De Jézus nem felelt neki. 16 Mondta azért neki Pilátus: Nekem nem szólsz? Nem tudod, hogy hatalmam van arra, hogy megfeszítselek, és hatalmam van arra, hogy szabadon engedjelek? 17 Felelt Jézus: Semmi hatalmad sem volna rajtam ha felülről nem adatott volna neked: nagyobb bűne van azért annak aki a kezembe adott engem. 18 Ettől fogva igyekezett Pilátus Őt szabadon engedni; de a zsidók kiáltoztak, ezt mondva: Ha ezt szabadon engeded nem vagy a császár barátja; valaki magát királlyá teszi, ellene mond a császárnak! 19 Pilátus azért mikor hallotta e beszédet, kihozta Jézust és a törvénytevő székbe ült azon a helyen, amelyet Kőpadolatnak hívtak, zsidóul pedig Gabbathának. 20 A páskhára készülés napja volt, és mintegy hat óra. És mondta a zsidóknak: Íme a királyotok! 21 Azok pedig kiáltoztak: Vidd el, vidd el, feszítsd meg Őt! Mondta nekik Pilátus: A királyotokat feszítsem meg? Feleltek a papi fejedelmek: Nem királyunk van hanem császárunk!

- Mt 27,24-25 22 Pilátus pedig látva, hogy semmi sem használ, hanem még nagyobb háborúság támad, vizet véve megmosta kezeit a sokaság előtt, ezt mondva: Ártatlan vagyok ennek az igaz embernek a véréből; ti lássátok! 23 És feelve az egész nép, mondta: Az Ő vére rajtunk és a mi fiainkon. Mt 27,24-25
- Lk 23,24-25 24 És Pilátus megítélte, hogy legyen meg amit kértek. 25 És elbocsátotta nekik azt aki lázadásért és gyilkosságért vettetett a tömlőbe, akit kértek; Jézust pedig kiszolgáltatta az akaratuknak. Lk 23,24-25
- Jn 19,16 26 Akkor azért nekik adta Őt, hogy megfeszítsék. Átvették azért Jézust és elvitték. Jn 19,16

57.fejezet

Jézus megfeszítése

- Mt 27,31 1 És miután megcsúfolták, levették róla a palástot és a maga ruháiba öltöztették; és elvitték, hogy megfeszítsék Őt. Mt 27,31
- Mk 15,21 2 És kényszerítettek egy mellettük elmenőt, bizonyos cirénei Simont, aki a mezőről jött, Alexandernek és Rufusnak az atyját, hogy vigye az Ő keresztjét. Mk 15,21
- Lk 23,27-32 3 Őt pedig a nép és az asszonyok nagy sokasága követte, akik gyászolták és siratták Őt. 4 Jézus pedig hozzájuk fordulva mondta: Jeruzsálem lányai, ne sírjatok rajtam, hanem magatokon sírjatok és magzataitokon. 5 Mert íme, jönnek napok amelyeken ezt mondják: Boldogok a meddők, és amely méhek nem szültek, és az emlők amelyek nem szoptattak! 6 Akkor kezdik mondani a hegyeknek: Essetek ránk; és a

57. FEJEZET

halmoknak: Borítsatok el minket! 7 Mert ha a zöldellő fával ezt teszik, mi lesz a száraz *fával*? 8 Víttek pedig két másikat is, *két* gonosztevőt vele, hogy megöljék.

Mt 27,33-34 9 És mikor eljutottak arra a helyre, amelyet Golgotának, azaz koponya helyének neveznek, 10 Méreggel kevert ecetet adtak neki inni; és megízlelve, nem akart inni. Mt 27,33-34

Jn 19,19-24 11 Pilátus pedig címet is írt és feltette a keresztfára. Ez volt pedig az írás: A NÁZÁRETI JÉZUS, A ZSIDÓK KIRÁLYA. 12 Sokan olvasták azért e címet a zsidók közül, mert közel volt a városhoz az a hely ahol Jézust megfeszítették: és héberül, görögül és latinul volt *az* írva. 13 Mondták azért Pilátusnak a zsidók papi fejedelmei: Ne írd: A zsidók királya; hanem hogy Ő mondta: A zsidók királya vagyok. 14 Felelt Pilátus: Amit megírtam, megírtam. 15 A vitézek azért mikor megfeszítették Jézust, vették a ruháit és négy részre osztották, egy részt mind-egyik vitéznek, és a köntösét. A köntös pedig varrástalan volt, felülről mindvégig szövött. 16 Mondták azért egymásnak: Ezt ne hasogassuk el, hanem vessünk rá sorsot, *hogy* kié legyen. Hogy beteljesedjen az írás amely ezt mondja: Megosztottak ruháimon és a köntösömrre sorsot vetettek. A vitézek tehát ezeket tették. Jn 19,19-24

Lk 23,34 17 Jézus pedig mondta: Atyám! bocsásd meg nekik, mert nem tudják mit cselekszenek. Lk 23,34

Jn 19,25-27 18 A Jézus keresztre alatt pedig ott állt az anyja és anyjának nőtestvére; Mária a Kleopás *felesége*, és Mária Magdaléna. 19 Jézus azért mikor látta, hogy ott áll az anyja és az a tanítvány akit szeretett, mondta az anyjának: Asszony, íme a te fiad! 20 Azután mondta a tanítványnak: Íme a te anyád! És ettől az órától magához fogadta azt az a tanítvány. Jn 19,25-27

Mk 15,25 21 Három óra volt amikor megfeszítették Őt. Mk 15,25

Mk 15,27-28 22 Két rablót is megfeszítettek vele, egyet jobb és egyet bal keze felől. 23 És beteljesedett az írás, amely *azt* mondja: És a bűnösök közé számították. Mk 15,27-28

Mt 27,39-44 24 Az arra menők pedig szidalmazták Őt, fejüket hajtogatva, 25 És ezt mondvá: Te, aki lerontod a templomot és harmadnapra fölépíted, szabadítsd meg magad; ha Isten Fia vagy, szállj le a keresztről! 26 Hasonlóképpen a főpapok is csúfolódva az írástudókkal és a vénekek együtt, ezt mondták: 27 Másokat megtartott, magát nem tudja megtartani. Ha Izrael királya, szálljon le most a keresztről, és majd hiszünk neki. 28 Bizott az Istenben, mentse meg most Őt ha akarja, mert azt mondta: Isten Fia vagyok. 29 Akiket vele együtt feszítettek meg, a latrok is ugyanazt hányták a szemére. Mt 27,39-44

Lk 23,36-37 30 Csúfolták pedig Őt a vitézek is, odamentek és ecettel kínálták Őt. 31 És ezt mondvá neki: Ha Te vagy a zsidók királya, szabadítsd meg magad! Lk 23,36-37

- Lk 23,39-44 32 A felfüggesztett gonosztevők közül pedig az egyik szidalmazta Őt, ezt mondva: Ha Te vagy a Krisztus, szabadítsd meg magad, minket is! 33 Feelve pedig a másik megdorgálta őt, ezt mondva: Az Istent sem féled te? Hiszen te ugyanaz alatt az ítélet alatt vagy! 34 És mi ugyan méltán, mert mi a cselekedetünk méltó büntetését vesszük: ez pedig semmi méltatlan dolgot nem cselekedett. 35 És mondta Jézusnak: Uram, emlékezz meg rólam mikor eljössz a Te országodban! 36 És mondta neki Jézus: Bizony mondom neked: Ma velem leszel a paradicsomban. 37 Volt pedig mintegy hat óra, és sötétség lett az egész tartományban kilenc óráig.
- Mt 27,46-49 38 Kilenc óra körül pedig nagy fennszóval kiáltott Jézus, ezt mondva: ELI, ELI! LAMA SABAKTÁNI? azaz: Én Istenem, én Istenem! miért hagytál el engem? 39 Némelyek pedig az ott állók közül amint ezt hallották, mondták: Illést hívja ez. 40 És egy közülük azonnal odafutva egy szivacsot vett, és megtöltve ecettel és egy nádszálla tűzve inni adott neki. 41 A többiek pedig ezt mondták: Hagyd el, lássuk eljő-e Illés, hogy megszabadítsa Őt?
- Jn 19,28-30 42 Ezután tudva Jézus, hogy már minden elvégeztetett, hogy beteljesedjen az írás, mondta: Szomjazom. 43 Volt pedig ott egy ecettel teli edény. Azok azért egy szivacsot megtöltve ecettel, és ízsópra téve azt, odavitték a szájához. 44 Mikor azért elvette Jézus az ecetet, mondta: Elvégeztetett! És lehajtva fejét kibocsátotta szellemét.
- Lk 23,47-48 45 Látva pedig a százados ami történt, dicsőítette az Istent ezt mondva: Bizony ez az ember igaz volt. 46 És az egész sokaság amely e dolog látására ment oda, látva azokat amik történtek, mellét verve megtért.
- Mt 27,51-56 47 És íme a templom kárpitja tetejétől aljáig kettéhasadt; és a föld megindult, és a kősziklák megrepedeztek; 48 És a sírok megnyíltak, és sok szent teste, akik elaludtak, föltámadt. 49 És kijöttek a sírokból Jézus föltámadása után, és bementek a szent városba, és sokaknak megjelentek. 50 A százados pedig, és akik vele őrizték Jézust, látva a földindulást és amik történtek, igen megrémültek, ezt mondva: Bizony, Isten Fia volt ez! 51 Sok asszony volt pedig ott, akik távolról szemlélődtek, akik Galileából követték Jézust, szolgálva neki; 52 Ezek közt volt Mária Magdaléna, és Mária, a Jakab és József anyja, és a Zebedeus fiainak anyja.
- Jézus temetése
- Jn 19,31-37 53 A zsidók pedig, hogy a testek szombatban át a keresztfán ne maradjanak, mivel ünnep estéje volt, (mert annak a szombatnak napja nagy nap volt) kérték Pilátust, hogy törjék meg azok lábszárait és vegyék le őket. 54 Eljöttek azért a vitézek és megtörték az elsőnek lábszárait és a másikat is, akit vele együtt feszítettek meg; 55 Mikor pedig Jézus-hoz értek és látták, hogy Ő már halott, nem törték meg a lábszárait; 56 Hanem egy a vitézek közül dárdával megdöfte az oldalát, és azonnal vér és víz jött ki abból. 57 És aki látta bizonyosságot tett, és igaz az ő tanúbizonyossága; és az tudja, hogy ő igazat mond, hogy ti is higgyetek.

57. 58. FEJEZET

58 Mert azért lettek ezek, hogy beteljesedjen az írás: Az Ő csontját meg ne törjék. 59 Máshol ismét így szól az írás: Néznek majd arra akit át-szegeztek.

Mk 15,42-45 60 És mikor már este lett, mivelhogy az ünnep estéje volt, azaz szombat előtt való nap, 61 Eljött az arimathiai József, egy tisztességes tanácsbeli, aki maga is várta az Isten országát; bement bátran Pilátushoz és kérte Jézus testét. 62 Pilátus pedig csodálkozott, hogy már meghalt volna; és magához hivatva a századost, megkérdezte tőle, hogy régen halt-e meg? 63 És megtudva a századostól, odaajándékozta a testet Józsefnek.

Jn 19,39-42 64 Eljött pedig Nikodémus is (aki éjszaka ment először Jézushoz), hozva mirhából és aloéból való kenetet, mintegy száz fontot. 65 Vették azért Jézus testét és lepedőkbe göngyölték azt illatos szerekkel együtt, ahogy a zsidóknál szokás temetni. 66 Azon a helyen pedig ahol megfeszítették, volt egy kert, és a kertben egy új sír amelybe még senkit sem helyeztek. 67 A zsidók készülődésének napja miatt azért, mivelhogy az a sír közel volt, abba helyezték Jézust.

Mk 15,46-47 68 És követ hengerített a sírbolt szájára. 69 Mária Magdaléna pedig és Mária, a Józse *anyja*, nézték hová helyezték.

Lk 23,56-57 70 Visszatérve pedig készítettek fűszereket és keneteket. 71 És szombaton nyugodtak a parancsolat szerint.

Mt 27,62-66 72 Másnap pedig, amely az *ünnepre* készülő nap után következik, egybegyűltek a főpapok és a farizeusok Pilátushoz, 73 *Ezt* mondva: Uram, emlékezünk, hogy az a hitető még életében azt mondta: Harmadnapra feltámadok. 74 Parancsold meg azért, hogy őrizzék a sírt harmadnapig, nehogy a tanítványai odamenve éjjel ellopják Őt, és azt mondják a népek: Feltámadt a halálból; és az utolsó hitetés gonoszabb legyen az elsőnél. 75 Pilátus pedig mondta nekik: Van őrségetek, menjetek, őriztessétek ahogy tudjátok. 76 Ők pedig elmenve, a sírt őrizet alá helyezték, lepecsételve a követ az őrséggel.

58.fejezet

Jézus feltámadása

Mk 16,1-3 1 Mikor pedig elmúlt a szombat, Mária Magdaléna, és Mária, a Jakab *anyja*, és Salomé, drága keneteket vásároltak, hogy elmenve megkenjék Őt. 2 És nagyon korán, egyen a szombatokon a sírbolthoz mentek napfelkeltekor. 3 És mondták maguk között: Kicsoda hengeríti el nekünk a követ a sírbolt szájáról?

Mt 28,2-6 4 És íme nagy földindulás lett, mert az Úr angyala leszállt a mennyből és odament, és elhengerítette a követ a *sír* szájáról, és ráült arra. 5 A tekintete pedig olyan volt mint a villámlás, és a ruhája fehér mint a hó. 6 Az őrzők pedig tőle való féltükben megrettentek, és olyanokká lettek

mint a holtak. 7 Az angyal pedig megszólalva mondta az asszonyoknak: Ti ne féljetek, mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keressétek. 8 Nincs itt, mert feltámadt ahogy megmondta. Gyertek, lássátok a helyet ahol az Úr feküdt.

Mk 16,5 9 És bemenne a sírboltba, láttak egy ifjút jobb felől ülni, fehér ruhába öltözve; és megrémültek. Mk 16,5

Lk 24,4-8 10 És mikor ők emiatt megzavarodtak, íme két férfi állt melléjük fényes öltözetben: 11 És mikor ők megrémülve a földre hajtották arcukat, azok mondták nekik: Mit keressétek a holtak közt az élő? 12 Nincs itt, hanem feltámadt: emlékezzetek rá, hogyan beszélt nektek mikor még Galileában volt, 13 Ezt mondva: Szükség az ember Fiának a bűnös emberek kezébe adatni és megfeszíttetni, és harmadnapon feltámadni. 14 Megemlékeztek azért az Ő szavairól. Lk 24,4-8

Mk 16,7-8 15 De menjetek el, mondjátok meg a tanítványainak és Péternek, hogy elöttetek megy Galileába; ott meglátjátok Őt, ahogy megmondta nektek. 16 És nagyon hamar kijöttek, és elfutottak a sírbolttól, mert félelem és álmélkodás fogta el őket; és senkinek semmit sem szóltak, mert féltek. Mk 16,7-8

Lk 24,10-11 17 Mária Magdaléna, és Johanna, és Mária, a Jakab *anyja*, és más asszonyok voltak velük, akik ezeket mondták az apostoloknak. 18 De az ő szavuk csak üres beszédnek látszott azok előtt; és nem hittek nekik. Lk 24,10-11

Jn 20,3-17 19 Futott azért, és Simon Péterhez és a másik tanítványhoz ment akit Jézus szeretett, és mondta nekik: Elvitték az Urat a sírból és nem tudjuk hová tették Őt. Jn 20,3-17

Péter és egy másik tanítvány elfut a sírhoz

20 Kiment azért Péter és a másik tanítvány, és a sírhoz mentek. 21 Együtt futottak pedig mindketten: de az a másik tanítvány hamar megelőzte Pétert és előbb ért a sírhoz; 22 És lehajolva látta, hogy ott vannak a lepedők; de nem ment be. 23 Megjött azután Simon Péter is nyomban utána, és bement a sírba: és látta, hogy a lepedők ott vannak. 24 És a kendő amely a fején volt, nem együtt van a lepedőkkel, hanem külön összegöngyöltve egy helyen. 25 Akkor aztán bement a másik tanítvány is aki először jutott a sírhoz, és látott és hitt. 26 Mert nem tudták még az írást, hogy fel kell támadnia a halálból. 27 Visszamentek azért a tanítványok az övéikhez.

Jézus megjeleni magát Mária Magdalénának

28 Mária pedig kinn állt a sírnál sírva. Amíg azonban siránkozott, behajolt a sírba; 29 És látott két angyalt fehér ruhában ülni, egyiket fejtől, másikat lábtól, ahol Jézus teste feküdt. 30 És mondták azok neki: Asszony mit sírsz? Mondta nekik: Mert elvitték az én Uramat, és nem tudom hová tették Őt. 31 És mikor ezeket mondta, hátrafordult és látta Jézust ott állni, és nem tudta, hogy Jézus az. 32 Mondta neki Jézus: Asszony mit sírsz? kít keresel? Az pedig azt gondolva, hogy a kertész az,

58. 59. FEJEZET

mondta neki: Uram ha te vitted el Őt, mondd meg nekem hová tetted Őt, és én elviszem Őt. 33 Mondta neki Jézus: Mária! Az megfordulva, mondta neki: Rabbóni! ami azt jelenti: Mester! 34 Mondta neki Jézus: Ne érints engem, mert még nem mentem fel az Atyámhoz, hanem menj az én atyámfiaihoz és mondd nekik: Felmegyek az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, és az én Istenemhez és a ti Istenetekhez.

Mt 28,8-15 35 És gyorsan eltávozva a sírtól, félelemmel és nagy örömmel futottak, hogy megmondják a tanítványainak. 36 Mikor pedig mentek, hogy megmondják a tanítványainak, íme szembe jött velük Jézus, ezt mondta: Legyetek üdvözölve! Azok pedig odamenve hozzá, megragadták a lábait és imádták Őt. 37 Akkor mondta nekik Jézus: Ne féljetek; menjete el, mondjátok meg az én atyámfiaiainak, hogy menjenek Galileába, és ott meglátnak engem. 38 Mialatt pedig ők mentek, íme az őrsegből némelyek bemenne a városba, megjelentettek a főpapoknak mindent ami történt. 39 És egybegyülekezve a vénekkel együtt, és tanácsot tartva, sok pénzt adtak a vitézeknek, 40 Ezt mondván: Mondjátok, hogy: A tanítványai odajöttek éjjel, ellopták Őt mikor mi aludtunk. 41 És ha ez a helytartó fülébe jut, mi elhítetjük őt, és kimentünk titeket a bajból. 42 Azok pedig fölvéve a pénzt, úgy cselekedtek ahogy megtanították őket. És elterjedt ez a hír a zsidók között mind e mai napig.

59.fejezet

Jézus megjelenik két tanítványának

Lk 24,13-35 1 És íme, a tanítványok közül ketten mentek ugyanazon a napon egy faluba, mely Jeruzsálemtől hatvan futamatnyira volt, melynek Emmaus volt a neve. 2 És beszélgettek maguk közt mindazokról amik történtek. 3 És történt, hogy amint beszélgettek és egymástól kérdezősködtek, maga Jézus hozzájuk menve, velük együtt ment az úton. 4 De a szemek visszatartóztattak, hogy Őt meg ne ismerjék. 5 Mondta pedig nekik: Micsoda szavak ezek, amelyeket egymással váltotok jártotokban? és miért vagytok szomorú ábrázattal? 6 Feelve pedig az egyik, akinek Kleofás a neve, mondta neki: Csak Te vagy-e jövevény Jeruzsálemben, és nem tudod milyen dolgok történtek abban ezeken a napokon? 7 És mondta nekik: Micsoda dolgok? Azok pedig mondták neki: Amelyek a názáreti Jézuson estek, aki próféta volt, cselekedetben és beszédben hatalmas Isten előtt és az egész nép előtt: 8 És hogyan adták Őt a főpapok és a mi főembereink halálos ítéletre, és megfeszítették Őt. 9 Pedig mi azt reméltük, hogy Ő az aki meg fogja váltani Izraelt. De mindezek mellett ma van harmadnapja, hogy ezek lettek. 10 Hanem valami közülünk való asszonyok is megdöbentettek minket, akik jó reggel a sírnál voltak; 11 És mikor nem találták a testét, hazajöttek azt mondván, hogy angyalok jelenését is látták, akik azt mondják, hogy Ő él. 12 És azok közül némelyek akik velünk voltak, elmentek a sírhoz és úgy találták, ahogy az asszonyok is mondták; Őt pedig nem látták. 13 És Ő mondta nekik: Óh, balgatagok és rest szívűek mindazok elhívésére amiket a próféták szoltak! 14 Vagy nem ezeket kellett-e szenvednie a Krisztusnak, és úgy bemenni az Ő dicsőségébe? 15 És

elkezdve Mózesről és minden prófétáktól fogva, magyarázta nekik minden írásokban, amik felőle megíratk. 16 Elközelítettek pedig a faluhoz amelybe mentek; és Ő úgy tett mintha továbbmenne. 17 De kényszerítették Őt, ezt mondva: Maradj velünk mert már beesteledik, és a nap lehanyatlott! Bement azért, hogy velük maradjon. 18 És mikor leült velük, vette a kenyeret, megáldotta és megtörve nekik adta. 19 És megnyíltak a szemek és megismerték Őt; de Ő eltűnt előlük. 20 És mondták egymásnak: Vajon nem gerjedezett-e a szívünk bennünk mikor szólt nekünk az úton, és mikor magyarázta nekünk az írásokat? 21 És felkelve abban az órában visszatértek Jeruzsálembe, és egybegyűlve találták a tizenegyet, és azokat akik velük voltak. 22 Akik ezt mondták: Az Úr bizony feltámadt és megjelent Simonnak! 23 És ezek is elbeszéltek mi történt az úton, és hogyan ismerték fel ők a kenyér megszállásáról.

Jézus megjelenik a többi tanítványának

Jn 20,19 24 Mikor azért este volt a szombatoknak ugyanazon az egy *napján*, és Jn 20,19 mikor az ajtó zárva voltak ahol egybegyűltek a tanítványok a zsidóktól való félelem miatt, eljött Jézus és megállt középen és mondta nekik: Békesség nektek!

Lk 24,37-43 25 Megrémülve pedig és félve, azt hitték, hogy valami szellemet lát- Lk 24,37-43 nak. 26 És mondta nekik: Miért háborodtatok meg, és miért támadnak szívetekben okoskodások? 27 Lássátok meg a kezeimet és lábaimat, hogy én magam vagyok: tapogassatok meg engem és lássátok, mert a szellemnek nincs húsa és csontja, ahogy látjátok, hogy nekem van! 28 És ezeket mondva megmutatta nekik kezeit és lábait. 29 Mikor pedig még nem hittek az öröm miatt, és csodálkoztak, mondta nekik: Van itt valami ennyivalótok? 30 Ők pedig adtak neki egy darab sült halat és valami lépes mézet, 31 Melyeket elvett és előttük evett.

Tamás bizonyossága Jézusról

Jn 20,20-29 32 Örvendeztek azért a tanítványok, hogy látták az Urat. 33 Ismét Jn 20,20-29 mondta azért nekik Jézus: Békesség nektek! Ahogy engem küldött az Atya, én is úgy küldelek titeket. 34 És mikor ezt mondta, rájuk lehelt és mondta nekik: Vegyetek Szent Szellemet: 35 Akiknek bűneit megbocsátjátok, megbocsátatnak azoknak; akikéit megtartjátok, megtartatnak. 36 Tamás pedig, egy a tizenkettő közül, akit Kettősnek hívtak, nem volt velük amikor eljött Jézus. 37 Mondták azért neki a többi tanítványok: Láttuk az Urat. Ő pedig mondta nekik: Ha nem látom a kezeim a szegek helyeit, és be nem bocsátom ujjaimat a szegek helyébe, és a kezem be nem bocsátom az oldalába, semmiképpen el nem hiszem. 38 És nyolc nap múlva ismét benn voltak a tanítványai, Tamás is velük. Noha az ajtó zárva volt, bement Jézus és megállt középen és mondta: Békesség nektek! 39 Azután mondta Tamásnak: Hozd ide az ujjadat és nézd meg a kezeimet; és hozd *ide* a kezedet és bocsásd az oldalamba: és ne légy hitetlen, hanem hívő. 40 És felelt Tamás és mondta neki: Én Uram és én Istenem! 41 Mondta neki Jézus: Mivelhogy láttál engem Tamás és hittél: boldogok akik nem látnak és hisznek.

Jézus a tanítványokkal Galileában

Mt 28,16-18

1 A tizenegy tanítvány pedig elment Galileába, a hegyre ahová Jézus rendelte őket. 2 És mikor meglátták Őt, imádták Őt; némelyek pedig kételkedtek. 3 És hozzájuk menve Jézus, szólt nekik, *ezt* mondva: nekem van adva minden hatalom mennyen és földön.

Mt 28,16-18

Mk 16,16-18

4 Aki hisz és bemeztkezik: üdvözülni; aki pedig nem hisz: elkárhozik. 5 Azokat pedig akik hisznek, ilyen jelek követik: Az én nevemben démonokat űznek; új nyelveken szólnak; 6 Kígyókat vesznek föl; és ha valami halálosat isznak, nem árt meg nekik; betegekre vetik kezeiket, és meggyógyulnak.

Mk 16,16-18

Mt 28,19-20

7 Elmenve azért tanítsatok minden népeket, bemeztve őket az Atya, a Fiú és a Szent Szellem nevébe, 8 Tanítva őket, hogy megtartsák mindazt amit én parancsoltam nektek: és íme én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Ámen!

Mt 28,19-20

Jézus a Tibériás tengerénél a tanítványokkal

Jn 21,1-24

8 Ezek után ismét megjelentette magát Jézus a tanítványoknak a Tibériás tengerénél; így jelent meg pedig: 9 Együtt voltak Simon Péter és Tamás, akit Kettősnek hívtak, és Nátánael a galileai Kánából való, és a Zebedeus fiai, és másik kettő is a tanítványai közül. 10 Mondta nekik Simon Péter: Elmegyek halászni. Mondták neki: Mi is elmegyünk veled. Elmentek és azonnal a hajóba szálltak; és azon az éjszakán nem fogtak semmit. 11 Mikor pedig már reggeledett, megállt Jézus a parton; a tanítványok azonban nem ismerték meg, hogy Jézus az. 12 Mondta azért nekik Jézus: Fiaim! Van valami ennivalótok? Feleltek neki: Nincs! 13 Ő pedig mondta nekik: Vessétek a hálót a hajó jobb oldala felől és találtok. Kivetették azért és kivonni már nem bírták azt a halak sokasága miatt. 14 Szólt azért az a tanítvány akit Jézus szeretett, Péternek: Az Úr az! Simon Péter azért amikor hallotta, hogy az Úr az, magára vette az ingét (mert meztelen volt), és bevetette magát a tengerbe. 15 A többi tanítvány pedig a hajón ment (mert nem messze voltak a parttól, hanem mintegy kétszáz singnyire), és vonszolták a hálót a halakkal. 16 Mikor azért a partra szálltak, látták, hogy parázs van ott és azon felül hal és kenyér. 17 Mondta nekik Jézus: Hozzatok a halakból amiket most fogtatok. 18 Felszállt Simon Péter és kivonta a hálót a partra, ami tele volt nagy halakkal, százötvenhárommal; és noha ennyi volt, nem szakadozott a háló. 19 Mondta nekik Jézus: Gyertek, ebédeljtek. A tanítványok közül pedig senki sem merte Őt megkérdezni: Ki vagy Te? Mert tudták, hogy az Úr az. 20 Eljött azért Jézus és vette a kenyeret és átadta nekik, és hasonlóképpen a halat is. 21 Ezzel már harmadszor jelent meg Jézus a tanítványainak, miután feltámadt a halálból.

Jn 21,1-24

Kérdés Péterhez

22 Mikor megebédeltek, mondta Jézus Simon Péternek: Simon, Jónának *fia*: jobban szeretsz-e engem ezeknél? Mondta neki: Igen, Uram; Te tudod, hogy szeretlek téged! Mondta neki: Legeltesd az én

bárányaimat! 23 Mondta neki ismét másodszor is: Simon, Jónának *fia*, szeretsz-e engem? Mondta neki: Igen, Uram; Te tudod, hogy szeretlek téged. Mondta neki: Legeltesd az én juhaimat! 24 Mondta neki harmadszor is: Simon, Jónának *fia*, szeretsz-e engem? Megszomorodott Péter, hogy harmadszor *is* mondta neki: Szeretsz-e engem? És mondta neki: Uram Te mindent tudsz; Te tudod, hogy szeretlek téged. Mondta neki Jézus: Legeltesd az én juhaimat! 25 Bizony, bizony mondom neked, amikor ifjabb voltál, felövezted magad és oda mentél ahova akartál; mikor pedig megöregszel, kinyújtod a kezedet és más övez fel téged, és oda visz ahová nem akarsz. 26 Ezt pedig azért mondta, hogy megjelentsen milyen halállal dicsőíti majd meg az Istent. És ezt mondva szólott neki: Kövess engem! 27 Péter pedig megfordulva látta, hogy követi az a tanítvány akit szeretett Jézus, aki vacsora közben is az Ő keblén nyugodott és mondta: Uram! ki az aki elárul téged? 28 Ezt látva Péter, mondta Jézusnak: Uram, vele mi *lesz*? 29 Mondta neki Jézus: Ha akarom, hogy ő megmaradjon amíg eljövök, mi közöd hozzá? Te kövess engem! 30 Kiment azért ez a beszéd az atyafiak közé, hogy az a tanítvány nem hal meg; pedig Jézus nem mondta neki, hogy nem hal meg; hanem: Ha akarom, hogy ez megmaradjon amíg eljövök, mi közöd hozzá? 31 Ez az a tanítvány aki bizonyosságot tesz ezekről, és aki megírta ezeket, és tudjuk, hogy az ő bizonyoságtétele igaz.

Jézus utolsó beszédei

Lk 24,44-50 32 És mondta nekik: Ezek azok a beszédek, melyeket szóltam nektek amikor még veletek voltam, hogy szükség beteljesedni mindazoknak amik megírtak felőlem a Mózes törvényében, a prófétáknál és a zsoltároknakban. 33 Akkor megnyitotta az elméjüket, hogy értsék az írásokat. 34 És mondta nekik: Így van megírva, és így kellett szenvednie a Krisztusnak, és feltámadnia a halálból harmadnapon: 35 És prédikálni az Ő nevében a megtérést és a bűnök bocsánatát minden pogányok között, Jeruzsálemtől elkezdve. 36 Ti vagytok pedig ezeknek bizonyosságai. 37 És íme, elküldöm rátok az én Atyám ígését; ti pedig maradjatok Jeruzsálem városában amíg fel nem ruháztattok mennyei erővel. 38 Kivitte pedig őket Bethániáig; és felemelve a kezeit megáldotta őket.

Jézus mennybe menetele

Mk 16,19 39 Az Úr azért miután szólt nekik, felvitetett a mennybe, és ült az Isten Mk 16,19 jobbára.

Lk 24,52-53 40 Ők pedig imádva Őt visszatértek nagy örömmel Jeruzsálembe; 41 Lk 24,52-53 És mindenkor a templomban voltak, dicsérve és áldva az Istent.

Jn 20,30-31 42 Sok más jelet is tett ugyan Jézus a tanítványai előtt, amelyek nincsenek megírva ebben a könyvben; 43 Ezek pedig azért írtak meg, hogy Jn 20,30-31 higgyétek, hogy Jézus a Krisztus, az Isten Fia, és hogy *ezt* híve életetek legyen az Ő neve által.

Ámen.

Váradí-Károli Diatessaron – versek számozása

1.FEJEZET

Mk 1,1	1
Jn 1,1-1,5	2-6
Mt 1,1-1,17	7-23
Lk 1,1-1,25	24-48

2.FEJEZET

Lk 1,26-1,80	1-55
--------------	------

3.FEJEZET

Mt 1,18-1,25	1-8
Lk 2,1-2,21	9-29
Mt 2,1-2,23	30-52
Lk 2,22-2,52	53-83

4.FEJEZET

Jn 1,6-1,18	1-13
Lk 3,1-3,3	14-16
Mk 1,2-1,3	17-18
Lk 3,5-3,6	19-20
Mk 1,4-1,6	21-23
Mt 3,6-3,10	24-28
Lk 3,10-3,15	29-34
Jn 1,19-1,28	35-44
Mt 3,13-3,17	45-49
Lk 3,23-3,38	50-65

5.FEJEZET

Lk 4,1	1
Mk 1,13	2
Mt 4,2-4,11	3-12
Jn 1,29-1,52	13-36
Lk 4,14-4,15	37-38
Jn 2,1-2,12	39-50
Lk 4,16-4,30	51-65

6.FEJEZET

Mt 4,13-4,17	1-5
Mk 1,16	6
Lk 5,1-5,10	7-16
Mk 1,17-1,31	17-31
Mk 1,33	32
Mt 8,16	33
Lk 4,41	34
Mt 8,17	35
Mk 1,35-1,37	36-38

Lk 4,43-4,44	39-40
Lk 5,12-5,14	41-43
Mk 1,45	44
Lk 5,16	45

7.FEJEZET

Jn 2,13-2,25	1-13
Jn 3,1-3,36	14-49
Lk 3,18-3,20	50-52
Mk 1,14-1,15	53-54
Mt 4,23-4,25	55-57

8.FEJEZET

Mt 5,1-5,48	1-48
-------------	------

9.FEJEZET

Mt 6,1-6,34	1-34
-------------	------

10.FEJEZET

Mt 7,1-7,29	1-29
Mt 8,1-8,4	30-33

11.FEJEZET

Mk 2,1-2,2	1-2
Lk 5,17	3
Mk 2,3-2,21	4-22
Lk 5,37-5,39	23-25
Lk 6,1-6,4	26-29
Mt 12,5-12,8	30-33
Mk 3,1-3,12	34-45

12.FEJEZET

Lk 6,12-6,49	1-38
Lk 7,1	39

13.FEJEZET

Mt 8,5-8,13	1-9
Lk 7,11-7,17	10-16
Jn 4,1-4,44	17-60

14.FEJEZET

Jn 4,45-4,54	1-10
Mt 8,18-8,22	11-15
Mk 4,35-4,38	16-19
Mt 8,26-8,27	20-21
Lk 8,26	22
Mk 5,2-5,20	23-41

15.FEJEZET

Lk 8,40-8,56	1-17
Mt 9,1	18
Mt 9,26-9,38	19-31
Mk 3,20-3,21	32-33
Mt 12,14-12,45	34-65
Mk 3,31	66
Mt 12,47-12,50	67-70

16.FEJEZET

Mt 13,1-13,52	1-52
Mk 4,21-4,29	53-61
Mk 4,33-4,34	62-63
Mt 13,53	64

17.FEJEZET

Jn 5,1-5,47	1-47
-------------	------

18.FEJEZET

Mk 6,1-6,6	1-6
Lk 8,1-8,3	7-9
Mt 10,1-10,42	10-51
Mt 11,1	52

19.FEJEZET

Lk 7,18-7,28	1-11
Mt 11,12-11,15	12-15
Lk 7,29-7,35	16-22
Mt 11,20-11,30	23-33
Lk 7,36-7,50	34-48

20.FEJEZET

Mk 6,14-6,29	1-16
Lk 9,10	17
Mk 6,31-6,32	18-19
Jn 6,1-6,4	20-23
Mk 6,33-6,36	24-27
Jn 6,5-6,10	28-33
Mk 6,40-6,43	34-37
Lk 9,18-9,27	38-47
Jn 6,14	48
Mk 6,45-6,46	49-50
Jn 6,16-6,17	51-52

21.FEJEZET

Mk 6,47	1
Jn 6,19-6,20	2-3
Mt 14,28-14,31	4-7
Jn 6,21	8

Mt 14,32-14,33 9-10
Mk 7,1-7,23 11-33

22.FEJEZET

Jn 6,22-6,24 1-3
Mk 6,54-6,55 4-5
Jn 6,25-6,71 6-52

23.FEJEZET

Jn 7,1-7,53 1-53

24.FEJEZET

Jn 8,1-8,59 1-59

25.FEJEZET

Jn 9,1-9,41 1-41

26.FEJEZET

Jn 10,1-10,21 1-21

27.FEJEZET

Mt 15,21-15,28 1-8
Mk 7,31-7,37 9-15
Mt 15,30-15,39 16-25
Mt 16,1-16,4 26-29
Mk 8,12-8,28 30-46
Mt 16,15-16,20 47-52
Mk 8,31-8,38 53-60
Mt 16,27 61
Mk 9,1 62

28.FEJEZET

Mk 9,2-9,7 1-6
Mt 17,6-17,8 7-9
Mk 9,9-9,13 10-14
Mt 17,13 15
Lk 9,37 16
Mt 17,14 17
Lk 9,38-9,42 18-22
Mt 17,19-17,21 23-25
Mk 9,30-9,32 26-28
Mt 17,24-17,27 29-32

29.FEJEZET

Mk 9,33-9,37 1-5
Mt 18,3-18,5 6-8
Mk 9,38-9,41 9-12
Mt 18,6-18,7 13-14
Mk 9,43-9,50 15-22

Mt 18,10-18,35 23-48

30.FEJEZET

Mt 19,1-19,14 1-14
Mk 10,15-10,17 15-17
Mt 19,17-19,20 18-21
Mk 10,21 22
Mt 19,22-19,30 23-31
Mt 20,1-20,16 32-47

31.FEJEZET

Mk 10,32-10,34 1-3
Lk 18,34 4
Mt 20,20-20,28 5-13
Lk 10,1-10,37 14-50

32.FEJEZET

Lk 9,51-9,62 1-12
Lk 10,38-10,42 13-17
Lk 11,1-11,54 18-71

33.FEJEZET

Jn 10,22-10,42 1-21
Lk 12,1-12,59 22-80

34.FEJEZET

Lk 13,1-13,35 1-35

35.FEJEZET

Lk 14,1-14,35 1-35

36.FEJEZET

Lk 15,1-15,32 1-32

37.FEJEZET

Lk 16,1-16,31 1-31

38.FEJEZET

Lk 17,1-17,37 1-37
Lk 18,1-18,14 38-51

39.FEJEZET

Lk 18,35-18,37 1-3
Mk 10,47-10,50 4-7
Lk 18,41-18,43 8-10
Lk 19,1-19,27 11-37
Mt 20,29-20,34 38-43

40.FEJEZET

Jn 11,1-11,57 1-57

41.FEJEZET

Lk 19,29-19,31 1-3

Mt 21,4-21,5 4-5

Jn 12,16 6

Lk 19,32-19,44 7-19

Jn 12,17-12,19 20-22

Mk 11,11 23

42.FEJEZET

Jn 12,1-12,11 1-11

Mk 11,12-11,14 12-14

Mt 21,10-21,11 15-16

Lk 19,45-19,48 17-20

Jn 12,20-12,50 21-51

Mt 21,14-21,16 52-54

Mk 11,19 55

Mt 21,17 56

43.FEJEZET

Mk 11,20-11,26 1-7

Mt 21,23-21,46 8-31

44.FEJEZET

Mt 22,1-22,37 1-37

Mk 12,29-12,31 38-40

Mt 22,40 41

Mk 12,32-12,37 42-47

45.FEJEZET

Mt 23,1-23,39 1-39

46.FEJEZET

Mk 12,41-12,44 1-4

Lk 21,5-21,37 5-37

47.FEJEZET

Mk 13,3 1

Mt 24,3-24,51 2-50

48.FEJEZET

Mt 25,1-25,46 1-46

49.FEJEZET

Mt 26,1-26,16 1-16

Jn 13,1 17

Lk 22,8-22,20 18-30

Jn 13,2-13,18	31-47
Lk 22,21-22,30	48-57
Jn 13,19-13,36	58-75
Lk 22,31-22,38	76-83

50.FEJEZET

Jn 14,1-14,31	1-31
Mt 26,30-26,32	32-34

51.FEJEZET

Jn 15,1-15,27	1-27
---------------	------

52.FEJEZET

Jn 16,1-16,33	1-33
---------------	------

53.FEJEZET

Jn 17,1-17,26	1-26
---------------	------

54.FEJEZET

Mt 26,37-26,39	1-3
Lk 22,43-22,44	4-5
Mt 26,40-26,49	6-15
Lk 22,48	16
Jn 18,4-18,11	17-24
Lk 22,51	25
Mk 14,49-14,52	26-29
Jn 18,12-18,27	30-45
Lk 22,61-22,62	46-47

55.FEJEZET

Mk 14,55-14,64	1-10
Lk 22,63-22,66	11-14
Mt 27,3-27,10	15-22
Jn 18,28-18,32	23-27
Lk 23,2	28
Jn 18,33-18,38	29-34
Lk 23,6-23,16	35-46
Jn 18,39	47
Mt 27,19-27,20	48-49
Jn 18,40	50

56.FEJEZET

Lk 23,20-23,23	1-4
Jn 19,1	5
Mt 27,27-27,30	6-9
Jn 19,4-19,15	10-21
Mt 27,24-27,25	22-23
Lk 23,24-23,25	24-25
Jn 19,16	26

57.FEJEZET

Mt 27,31	1
Mk 15,21	2
Lk 23,27-23,32	3-8
Mt 27,33-27,34	9-10
Jn 19,19-19,24	11-16
Lk 23,34	17
Jn 19,25-19,27	18-20
Mk 15,25	21
Mk 15,27-15,28	22-23
Mt 27,39-27,44	24-29
Lk 23,36-23,37	30-31
Lk 23,39-23,44	32-37
Mt 27,46-27,49	38-41
Jn 19,28-19,30	42-44
Lk 23,47-23,48	45-46
Mt 27,51-27,56	47-52
Jn 19,31-19,37	53-59
Mk 15,42-15,45	60-63
Jn 19,39-19,42	64-67
Mk 15,46-15,47	68-69
Lk 23,56-23,57	70-71
Mt 27,62-27,66	72-76

58.FEJEZET

Mk 16,1-16,3	1-3
Mt 28,2-28,6	4-8
Mk 16,5	9
Lk 24,4-24,8	10-14
Mk 16,7-16,8	15-16
Lk 24,10-24,11	17-18
Jn 20,2-20,17	19-34
Mt 28,8-28,15	35-42

59.FEJEZET

Lk 24,13-24,35	1-23
Jn 20,19	24
Lk 24,37-24,43	25-31
Jn 20,20-20,29	32-41

60.FEJEZET

Mt 28,16-28,18	1-3
Mk 16,16-16,18	4-6
Mt 28,20	7
Jn 21,1-21,24	8-31
Lk 24,44-24,50	32-38
Mk 16,19	39
Lk 24,52-24,53	40-41
Jn 20,30-20,31	42-43

